

Jakob Lorber

SATURN

I. del

ILUSTRACIJE: CIRIL HORVAT

1
Pravo ime Saturna.
Predstavitveni načrt tega opisa.
Velikost, dvojni obroč, Saturnove lune.
Sijaj božjega razodetja

- 1 Da bi si lahko o tem nebesnem telesu, ki ga imenujete Saturn – njegovo ime pravzaprav veliko pove: zemeljski mir, ničnost sveta – ustvarili jasno predstavo, moramo nujno spoznati predvsem njegova naravna območja, oddaljenost od Sonca, njegovo velikost in lune, njegovo sestavo in prebivalce na njem, na obročih in lunah, opisati raznovrstno rastlinje na njem glede na različne podnebne razmere in tudi vse živalstvo na tem planetu, njegovih obročih in lunah.

obrnjen navzdol in koničasti navzgor; tako rumenjaki ne bi bili sredi jajca, temveč veliko bližje spodnjemu delu. Središče rumenjaka bi tedaj ponazarjalo Sonce, oblina bele lupine pa planetarno tirnico. – Če bi izmerili oddaljenost te tirnice od Sončevega središča v rumenjaku, bi ugotovili, da je najnižji del tirnice Sončevemu središču najbližji, osrednji, najširši del tirnice je oddaljen od njega za polovico, vrh tirnice pa najbolj daleč. – Vidiš, tako je tudi z daljno tirnico našega obravnavanega planeta. Kadar je Saturn najbolj spodaj, je oddaljen od Sonca samo 187 719 120 geografskih milj*, ko je na osrednjem delu tirnice, je oddaljen 198 984 136 geografskih milj, ko pa je na najvišjem vrhu tirnice, znaša njegova oddaljenost od

kot v morebitni opoziciji, pri kateri se lahko zgodi, da je Saturn najdlje od Sonca, Zemlja pa, nasprotno, Soncu blizu. Pri tem lahko znaša razlika ne samo milijon, temveč pogosto dve do tri milijone milj. Razdalje ni mogoče podati povsem natančno, in sicer zato, ker noben planet ne obkroži Sonca povsem enako, temveč se kakšno leto oddalji od njega bolj, kako drugo pa se mu bolj približa; zaradi večje ali manjše oddaljenosti od Sonca pa se razlikuje tudi temperatura. In prav gotovo boste razumeli, da med sedemdesetimi obkroženji niti dve obkroženji ne moreta biti povsem enaki.

- 5 Ker smo zdaj končali z oddaljenostjo, si oglejmo še premer Saturna in njegov obseg, njegovo površje v kvadratnih miljah in prostornino v kubičnih miljah.
- 6 Kar zadeva premer, znaša ta 17 263 geografskih milj. Ker meri premer Zemlje samo 1719 geografskih milj, iz tega zlahka razberete, koliko večji je Saturn od Zemlje. – Njegov obseg pa znaša kar 54 515 geografskih milj. – Kar zadeva površje meri to 936 530 820 kvadratnih milj. – Prostornina znaša 2 757 547 946 775 geografskih kubičnih milj. Po vsem navedenem, je ta planet, če ga opišemo s številkami, približno 1037-krat večji od Zemlje*. Za eno pot okoli Sonca potrebuje 29 let, od 164 do 166 dni, dve uri in dve sekundi.
- 7 Zdaj je vse, kar se da v številkah izraziti tem planetu, povedano. Ker pa ga obdaja tudi dvojni obroč, si moramo tudi tega natančneje ogledati v številkah.
- 8 Premer vsega obroča znaša 40 006 geografskih milj. – Ker pa je obroč pravzaprav sestavljen iz dveh obročev, znaša oddaljenost od površja notranjega obroča do notranje ploskve zunanega obroča 545 geografskih milj. Premer zunanega obroča od zunaj navznoter znaša 1350 geografskih milj, premer notranjega obroča pa 3850 milj. – Ker so ti obroči (zunanji in notranji) jajčaste oblike, t.j. če bi ga prerežali, bi bil prerez podoben jajcu – znaša premer vzdolž jajčnega pasu, torej debelina obroča, in sicer zunanega, 130 geografskih milj. – Notranji obroč pa je sestavljen še iz treh polovičnih razpok, vsaka od teh meri od 20 do 30 geografskih milj. Te razpoke se imenujejo polo-

Saturn

- 2 Šele potem, ko bi bilo vse to razloženo, bi se lahko lotili zgodovine tega planeta, njegove zgradbe in razmerij do drugih planetov in nazadnje tudi njegove duhovne sfere.
- 3 Kar zadeva oddaljenost Saturna od Sonca, bi lahko zavzeli tri različna stališča, in to zato, ker, kot vam postaja čedalje bolj znano, noben planet ne kroži okoli Sonca po povsem okrogli tirnici, temveč je njegova tirnica podobna jajcu. Pri tem je Sonce v razmerju do tirnice nekega planeta v enakem položaju, kot če bi postavili jajce tako, da bi bil njegov ploski vrh

- 4 Sončevega središča 210 249 152 geografskih milj, in ta razdalja je tudi največja. Toda ta oddaljenost ni merjena od Zemlje, temveč od Sonca. Kajti Zemlja je lahko od tega planeta oddaljena zelo različno, in sicer zato, ker se ti dve nebesni telesi lahko drugo drugemu pogosto približata na milijon geografskih milj in za prav toliko tudi oddaljita. Ko pa se zgodi, da se oba planeta najdeta na isti strani Sonca, in sicer blizu njega, sta si veliko bližje

*Ena geografska milja = 7420 km; po avstrijskih enotah = 7586 km.

*Po današnjih znanstvenih izračunih je 738-krat večji.

vične zato, ker se ne raztezajo po vsem drugem obroču, in ga tudi ne cepijo povsem tako, kot je zunanji obroč ločen od notranjega; te tri polovične razpoke so napolnjene z golimi jajčastimi krogli, da zaradi teh vmesnih krogel, ki ustvarjajo tako velik premer, trije notranji obroči v bistvu sestavljajo en obroč. Toda tam, kjer so razpoke, je po vsem obroču prazen prostor, podoben navznoter upognjeni piramidi, tako od spodaj navzgor kakor od zgoraj navzdol. Te krogle, ki zadirajo druga v drugo in so v omenjenih treh razpokah, so že marsikaterega ostrogledega astronoma zavedle, češ da naj bi bil obroč sestavljen iz zelo številnih lun, ker je skozi močne teleskope videti kot venec rož; le da ni sestavljen iz rož, temveč samo iz majhnih krogel.

- 9 Kar zadeva nadaljnje stanje obroča, se je ta, kot že rečeno, šele pozneje razcepil, zato se bomo nekoliko posvetili še lunam tega planeta.
- 10 Okoli tega planeta kroži še sedem različno velikih lun, ki so od njega različno oddaljene* – Premer prve, najbližje in hkrati najmanjše, meri samo 120 milj in je od Saturna oddaljena 29 840 geografskih milj (gre seveda za povprečno oddaljenost). – Premer druge lune znaša 240 geografskih milj, od planeta je oddaljena 40 516 milj. – Tretja luna ima premer 666 geografskih milj in je oddaljena od planeta 60 500 geografskih milj. Premer četrte lune znaša 699 geografskih milj in je 87 920 geografskih milj daleč od planeta. – Peta luna ima premer 764 geografskih milj in je oddaljena od planeta 190 000 milj. – Premer šeste lune je 900 geografskih milj, od planeta je oddaljena 277 880 milj. – In sedma luna je s premerom 1120 geografskih milj 360 920 geografskih milj daleč od planeta.
- 11 Iz teh posredovanih podatkov lahko že kar precej zlahka ugotovite, da tako veliko vesoljno telo, z raznovrstno zgradbo in sedmimi lunami v prostoru stvarstva, kar nekaj pomeni.
- 12 Kajti čim bolj umetelno je kakšen mehanik kaj ustvaril, tem raznovrstnejša postane tudi namembnost takšne stvaritve. In tako kot mehanik vloži v neko umetelno bogato delo raznovrstne zamisli zato, da bi bili doseženi različni nameni, tudi Jaz kot največji vesoljski mehanik nisem takšnega vesoljskega, umetelno bogatega telesa postavil v široko vesolje kar tako, brez posebnega namena. Niti s sončnim pračcem se ne igram, kaj šele, da bi ustvaril takšno vesoljsko telo, kakršno je ta veliki planet, zgolj za nečimrno igračo.
- 13 Zaradi tega razodetja o tem vesoljnem telesu boste lahko spoznali tudi njegov pomen s tako veličastne strani, da se boste komaj upali dihati. Če so vas že tako zelo

prevzela razkritja o Luni**, kako boste šele začuden, ko boste pod Mojim vodstvom nekoliko bolj spoznali to nebesno telo!? – Da, pravim vam, pripravite se, da boste spoznali nekaj zelo velikega in pripravite se na to tudi čustveno! Kajti komaj boste verjeli. Ko razkrivam velike stvari, potrebujem tudi primerne ljudi, take, ki dojamajo vso veličino in so jo tudi vredni. In ko vam bom povedal o tem vesoljnem telesu, kolikor boste pač lahko došli, boste začeli nekoliko razumevati evangelijske besede: »Človeško oko ni videlo, uho ni slišalo in človeško srce ter čuti ne doživeli, kaj je Bog pripravil tistim, ki Ga ljubijo!«

- 14 To, kar nekdo prejme od Mene, je zmeraj najvišji dar nebes, ker sem Jaz najvišji v nebesih in v vseh svetovih. In če bi vam hotel razkriti nebesa ali pekel, bi vam eno ali drugo postalo največja blaženost. Naj izraža Moja beseda kar koli, je zmeraj živa in zato tudi tistega, ki je je deležen in jo sprejme z vso ljubeznijo, hvaležnostjo, ponižnostjo in živo vero, naredi večno živega in v Meni že tukaj in predvsem onstran nadvse blaženega.

2

Obilno vodovje na površju Saturna.

Otoki kopnega.

Velika ledena prostranstva na polih.

Milo in čisto osrednje območje.

Močno svetlobno ozračje.

Svetlobne in toplotne razmere.

Obroč kot regulator in reflektor.

Lepota zvezd.

- 1 Ker smo vse to predstavili kot nujni uvod, se lahko že smemo ozreti po planetu.
- 2 Oglejte si njegovo površje: Največ je vodovja. Na tem vesoljskem telesu pravzaprav ni pravega kopna, temveč samo – večinoma pod ekvatorjem – izolirani pomembni otoki; vsak od njih je seveda večji kot vaša Evropa, Azija, Afrika, Amerika in Avstralija. Zaradi velikosti tega planeta pa jih ne moremo šteti za celine, temveč v bistvu za otoke, ki so drug od drugega veliko bolj oddaljeni kakor Azija in Amerika v območju ekvatorja na Zemlji. Vmes je tudi množica majhnih otokov, ki so v primerjavi z velikimi otoki kot majhni otoki na Zemlji v primerjavi s kopnim.
- 3 Proti poloma je to vesoljsko telo pokrito z večnim snegom in ledom – začenjata se za štirideset stopinj prej kakor na Zemlji. In to, kar je pri vas tako imenovani zmerni pas, je na Saturnu kraljestvo snega. Kar je pri vas hladni pas, je tam kraljestvo večnega ledu. In kar je pri vas vroči pas, je tam pravzaprav zmerni in tudi čisti pas, ker se v njem le redko pojavijo

oblaki ali megla, v obeh drugih pasovih pa je zmeraj megla in oblačno.

- 4 Pravo nasprotje neugodnima snežnemu in ledenemu pasu severno in južno pa je osrednji pas, ki je prijeten, blag in čist, in tudi edini naseljen. – V njem je tudi 77 velikih otokov, pri čemer je osrednji večji od vaše Amerike. Vsak otok se razlikuje od drugih otokov po izoblikovanosti in pridelkih bolj kakor pri vas Laponska od najjužnejših tropskih dežel.
- 5 Seveda bi lahko pomislili, da utegne biti pri tako veliki oddaljenosti od Sonca tam kar precej temno, in niti na ekvatorju ne posebno toplo. Tudi glede tega bi se hudo zmotili. Kajti ta planet ima za toliko, kolikor je večji od Zemlje, tudi močnejšo lastno svetlobo. Poleg tega ga obdaja tudi tisočkrat obsežnejše ozračje, ki sega daleč stran od njega, s premerom skoraj 100 000 milj, ozračje vaše Zemlje pa ne dosega niti 2000 milj s premerom Zemlje vred. Lahko si predstavljate, koliko sončnih žarkov je ta velika svetlobna krogla pri tako izjemno velikem premeru ozračja zmožna zadržati in jih nato v pretgnani črti čedalje bolj osredotočeno usmerjati na površje tega planeta; zato vidijo njegovi prebivalci Sonce veliko večje kot vi. In tudi vročina na ekvatorju tega planeta bi morala biti zaradi tega prav neznosna, če je ne bi omilil obroč; ta zadržuje najbolj koncentrirane sončne žarke – deloma jih porabi sam, deloma pa odpošlje nazaj v vesolje. Zato se zdi obroč, če ga gledamo skozi teleskop, bolj bleščeč od samega planeta, njegova senca pa deluje na planet kar najbolj ugodno in vroči pas spremeni v zmernega.
- 6 Po zaslugi tega obroča ni na tem vesoljskem telesu nikoli noč kakor pri vas, ker je tu na eni strani trajen dan zaradi Sonca – na nasprotni strani, kjer Sonce osvetljuje obroč na notranji strani, pa je dan prav zaradi močne svetlobe tega obroča in še dodatno zaradi raznovrstnih krožečih lun.
- 7 Tej pravzaprav nočni svetlobi ali, tako boste boljše razumeli, nočnemu dnevu, se pridruži še tretja svetloba, to je svetloba zvezd stalnic, ki, če jih gledamo s tega planeta, premorejo desetkrat čistejše in daljnosežnejše ozračje ter širijo tudi veliko močnejši sij kot pri vas Venera, večernica, svojo najmočnejšo svetlobo.
- 8 Zdaj pa naj vas v duhu prestavim v deželo v srednjem pasu tega planeta in od tod opazujete veličastno lepoto zvezdnatega neba! Prav zares, s še tako bujno domišljijo si ne bi mogli predstavljati niti milijoninke sijaja, kakršnen je tukaj. Kajti tu je noč svetlejša kakor pri vas dan. In celo, kadar je dan, tam človek pod dobrodejno senco obroča nikoli ne pogreša pogleda na lepo sonce. Še zlasti če se poda v gore in od tam uživa neskončen razgled, je svetloba zvezd pod obro-

* Današnja znanost je ugotovila 10 Saturnovih lun. Menijo, da so tri najmanjše ujetje planetarne razbitine (asteroidi).

** V Lorberjevem delu Zemlja in Luna.

Nadaljevanje s strani 26

čem tako raznovrstna in veličastno barvita, da si ne morete niti zamisliti.

- 9 Nadaljnji opis dežel osrednjega pasu – gora in vodovja, rastlinstva, živalstva in ljudi – vam bo podan pri naslednjem naznanilu. Za danes pa se zadovoljite s podanim in premislite, kar ste prejeli; v tem boste že sami našli kar precej, kar bo vaš duh dobro nahranilo in tudi moralo nahraniti. Vse drugo pa vam bo, kot rečeno, pozneje, toliko kot boste še zmeraj lahko dojeli, dano več kot obilno. Morate pa se kar potruditi, ker dano vam bo kar precej. Zato, kot rečeno, postanite marljivi! – Za danes, amen.

3

Dežela Herrifa.

Zdravilna gora Girp. Sončno drevo, deževno drevo, drevo las, širo drevo in žarkasto drevo.

- 1 Kar zadeva dežele in njihovo stanje, se te, kot je bilo povedano že na začetku, med seboj tako razlikujejo po oblikovanosti, notranji sestavi in celo v rastju in živalstvu, vodovju, kovinah in kamnih, da ni nič, kar je v eni deželi, enako v drugi. V vseh deželah tega planeta so enaki samo tamkajšnji ljudje in zrak, ki obdaja planet; vse drugo pa je kar najrazličnejše.
- 2 Zdaj si oglejmo deželo, ki se tam imenuje Herrifa.
- 3 Ta dežela je po svojem obsegu še večja kot Azija, Evropa in Afrika skupaj, in sicer s tako imenovanim Sredozemskim morjem vred, če bi bil ta kopno. Leži nekoliko poševno čez ekvator tega planeta in je na videz približno podobna nekoliko razpotegnjenemu jajcu.
- 4 Je dežela najvišjih gora, na splošno je bolj gorata od vseh drugih. Njeno najvišjo goro imenujejo tamkajšnji prebivalci Girp in je po vašem merjenju visoka 243 150 čevljev*; kljub temu pa je vsa porasla s travo in prijetno dišečimi zelišči, celo na najvišjem vrhu. Nima strmin, temveč le blage nagibe; nanjo se tamkajšnji prebivalci povzpnejo s tolikšno lahkoto, kot bi se vi na vašo tako imenovano visoko planoto. Ta gora je hkrati tudi lekarna za vse prebivalce in živali te dežele. Na njej, kot že rečeno, najdejo najbolj prijetno dišeča zelišča, in tudi za vsako bolezen »zdravilno zel«. Zato je ta hrib z bližnjo okolico – skupaj merita več kot 100 000 kvadratnih milj – najbolj naseljeni del dežele.
- 5 Kar zadeva drevje, ga je tukaj le deset vrst. Toda vsaka vrsta je ustvarjena tako, da ne zori kakor pri vas – samo enkrat ali dvakrat na leto, temveč je zmeraj mogoče najti cvetove in zrele sadeže.
- 6 Med drevesi se zlasti odlikuje tako imenovano sončno drevo, ki ga tam imenujejo gliuba. – To drevo pogosto zraste več

kot sto sežnjev** visoko. Njegovo deblo je pogosto tako debelo, da ga ne bi moglo zaobjeti sto Zemljanov. In njegove veje se neredko raztezajo po vašem računanju in načinu merjenja četrtr ure hoda od drevesa daleč. Da pa se ne bi zaradi tolikšne teže odlomile od drevesa, poganjajo na njihovi spodnji strani proti tlom, podobno kot na Zemlji navpične oporne veje pri tako imenovani bahahaniji, ki, ko zrastejo, tvorijo najlepše stebrovje. Takšne podporne veje rastejo celo z najvišjih krošenj navzdol, tako da je takšno, popolnoma odraslo drevo, videti kot pri vas na zemlji majhen bazalni hrib; od njega se razlikuje le po tem, da je med navpičnimi navzdol rastočimi podpornimi vejami še zmeraj dovolj prostora, da lahko človek z vseh strani doseže deblo.

- 7 List s takšnega drevesa je tolikšen, da bi

kor peresa pavovega repa pri vas, le da sijejo še bolj bleščeče kot omenjena peresa. Dokler je list s tega drevesa še mlad, je videti kot polirano zlato z rahlo modrikastim nadihom.

- 8 Kakšen je šele cvet tega drevesa? – Za cvet bi prav tako najbolj upravičeno lahko rekli: Salomon v vsem svojem kraljevskem blišču ni bil tako odet kakor ta cvet. Cvet tega drevesa bi lahko še najlaže primerjali z vašo vrtnico, le da ta roža ni polna, temveč ustvarja širok kelih, podobno kot šipek v živi meji. Cvetni listi so povsem svetlo rdeči, trideset jih je v enem cvetu, vsak pa je tolikšen kot velika pola papirja pri vas. Rob vsakega cvetnega lista je preskrbljen s pozlačeno obrobo in proti notranjosti čaše postaja čedalje bolj temno rdeč. Iz sredine čaše segata dva prašnika kot roka debela in seženj dolga, ki sta po-

Sončno drevo ali gliuba

z njim voznik na Zemlji povsem prekril svoj težki voz. Je moder kot pavje pero, okrašen z najlepšimi ornamentami in celo posušen ohrani svežino in barvni nadih. Podobno kot na Zemlji odpade tudi na tem planetu z drevesa dozorel list, le da tu z drevesa nikoli ne odpadejo vsi listi, temveč takoj, ko kakšen list zre odpade z drevesa, zraste namesto njega na nekem drugem mestu na drevesu nov list. – Okoliški prebivalci te liste zbirajo. In ker so zelo žilavi in jih ni mogoče zlahka raztrgati, iz njih prav umetelno izdelujejo neke vrste vrhnje oblačilo, nekoliko podobno vašim plaščem. Lahko se nosi tudi na golem telesu, ker je zelo mehko in nežno; kajti površje teh listov ni zrcalno gladko kakor površje marsikaterega lista z vaših dreves, temveč je podobno vašemu žamet. Ti listi čudovito barvno zažarijo zlasti v sončni svetlobi, nekoliko podobno ka-

vsem prozorna, da sta videti kot dve ledeni sveči pri vas pozimi. Tam, kjer se vaše cvetlice navadno iztečejo v prašnico, se ta prašnika izoblikujeta v dve svojevrstni cvetlici, ki žarita kakor plamen – eden zelenkasto, drugi rdeče; vsekakor pa veliko bolj svetlo rdeče od same cvetlice. Cvetlica tako kot cvet izjemno čudovito diši. Prebivalci skrbno zbirajo liste in prašnike. Liste potem uživajo za krepčilo, prašniki pa so posebno priljubljena jed.

- 9 Torej, cvetove ste spoznali. – In kakšen je potemtakem plod? Nekoliko težko vam bo to povsem razložiti, saj ni na Zemlji nič temu podobnega. Da pa bi si kljub temu lahko ustvarili neko podobo, si zamislite dolgo, šesterokotno, ognjeno rdeče kot moška roka debelo držalo, ki se končuje s številnimi izrastki. Tam, kjer je priraščeno na vejo, se konča z velikim vozlom in ta se šele dve pedi stran od debla izoblikuje v ročaj. Na tem ročaju visi tako velik grčav sadež, da bi ga štirje Zemljani kar težko nosili. V tem grčavem sadežu

* Čevljev kot dolžinska mera, 1 meter je enak 3,163 avstrijske ga čevlja.

** Seženj kot dolžinska mera, je enak šestim čevljem in znaša glede na velikost čevlja od 1,70 do 1,89 metra.

pa je neznatna koščica, za vaš oreh velika, zelena in kot kamen trda. Meso tega sadeža tekne tako kakor nekoliko oslajena kruh in mandelj. Toda vsaka takšna koščica – in v takšnem sadežu jih je kar veliko –, je votla in do polovice napolnjena s sokom, ki tekne kot najboljša medica pri vas. Kar zadeva barvo soka, je videti rumen, kot pri vas dobro staro vino. Meso sadeža je belkasto, njegova zunanja skorja pa sivkasta, kot bi bila matirano srebrna.

- 10 Ljudje, ki živijo pod takšnim drevesom, so preskrbljeni z vsem, kar potrebujejo in ne potrebujejo zemljišča (= posesti) ali kosa omejene zemlje; njihova posest je le takšno drevo, ki ne premine, temveč nenehno raste, in sicer bolj v širino kot v višino. – Toda ob tem se zastavi vprašanje,

kako se lahko povzpnejo na takšno drevo, če zraste tako visoko, in kako obirajo sadeže? Toda tudi za to je poskrbljeno! Tako deblo kot tudi vsaka veja ima desno in levo trnaste izrastke, ki so videti kot pri vas tako imenovane golobje lestve; po njih se je mogoče varno povzpeti celo na najvišje vrhove in najbolj oddaljene veje. In četudi bi komu res zdrsnilo in bi padel, se nikakor ne bi mogel poškodovati, kajti tako ljudje kot živali na tem planetu, ki se znajdejo v najhujši težavi, lahko nekaj časa lebdijo v zraku. V svojo zabavo lahko celo pogumno skačejo z najvišjih vrhov takšnih dreves, kar velikokrat poskušajo zlasti mladi fantje. Da je to tukaj mogoče, boste zlahka razumeli, ker obroč, ki je oddaljen nekaj tisoč milj, privlačno silo med seboj in planetom tako porazdeli, da znaša 1 proti 3/5. Ko se k tem olajševalnim okoliščinam pridruži še namensko organsko stanje, se ta razlika lahko celo izniči, in človek postane sposoben, da dalj časa prosto lebdi v zraku.

- 11 S tem naj bi spoznali eno vrsto drevesa, ostane pa nam jih še devet, ki sama po sebi niso tako imenitna in ljudem koristna; uporabnejša so za živali, ki se zatečejo v njihovo zavetje, namreč tiste, ki so podobne vašim pticam.
- 12 Zlasti opazno in tudi ljudem koristno je tako imenovano deževno drevo, ki ga imenujejo briura. To drevo ima, tako kot vaše smreke, samo deblo, ki je ne redko štirideset sežnjev visoko in debelo kot srednje veliki cerkveni zvonik pri vas. Svoje veje razteza zelo daleč od sebe in so skoraj tako razvrščene kot pri vaši smreki. Njegovi listi niso drugega kot belo zelene cevčice, iz katerih nenehno kaplja najčistejša voda. Zato naredijo ljudje okoli vsakega takšnega drevesa veliko korito s

premerom stotih sežnjev, in tako se zdi, ko da bi vsako takšno drevo stalo sredi precejšnjega ribnika. Korito naredijo zato, da bi vanj zbirali vodo, ki zelo obilno teče iz takšnega drevesa, in jo uporabili zase ali pa za svoje maloštevilne domače živali.

- 13 Rekli boste: Ali tam in zlasti še v takšni gorati pokrajini ni izvirov, kot v naših hribovih? – Izvirov je tudi tam veliko, nekateri od njih ne redko naenkrat dajejo od sebe toliko vode, da se lahko vaša Mura skrrije pred njimi. Toda te izvirske vode tamkajšnji ljudje ne uporabljajo, ker je predivja. Drevesna voda pa je, nasprotno, zanje takšna, kot bi bila očiščena in prekuhana; zato jo tudi povsod uporabljajo kot bi vodo, saj pravijo: »Izvirska voda je namenjena vodnim živalim in za namakanje zemlje. Toda za ljudi in plemenitejše živali je veli-

Deževno drevo ali briura

ki Bog ustvaril drevo, ki nam daje najustreznejšo vodo.«

- 14 Vidiš, to je torej druga vrsta drevesa, ki jo najdemo – seveda tu in tam tudi na Zemlji, zlasti v tropskih deželah.
- 15 Potem velja omeniti še belo lasasto drevo, ki ga tam imenujejo kiup. To je prav tako pokončno, neredko doseže višino tridesetih klafter in je v skladu z razmerami povsem okroglo. Vej nima, iz drevesnega vrha pa poganjajo nekakšne srebrnkaste bele niti, ki zaradi svoje obilnosti oblikujejo velik sveženj. Lasje, pravzaprav niti sežejo navzdol, pogosto do polovice drevesa in obdajo deblo nekaj klafter široko. Ko zaveje veter in tudi, ko mirujejo, so videti

čudovite. Pri gozdu takšnih dreves je videti, kot bi drevje povsem prekrival sneg. Odpadle »lase« ljudje skrbno zbirajo, iz njih izdelujejo nekakšno platno, ki je zelo prožno, mehko in vzdržljivo. To je skoraj vsa korist, ki jo imajo tamkajšnji ljudje od tega drevesa.

- 16 Poleg tega drevesa kaže omeniti še široko drevo, ki ga imenujejo brak. Na Zemlji ni podobnega drevesa, ker raste iz tal kot zlatordeči zid. Sprva v jasnih in v eni črti razvrščenih okroglih deblih, postopno pa se začne le-te trdno opirati druga na drugo, da nastane pravi zid. Takšen zid ne tako redko meri v dolžino več sto klafter in zraste včasih tudi dvajset do petindvajset klafter visoko. Tak zid nima niti vej niti listov, toda najvišji rob tega drevesa je videti kot modrozeleno, debela brajda, katere listi so

podobni listom platan na vaši Zemlji. Iz srede takšne brajde se iztezajo precej visoka špičasta debelca, ki cvetijo in imajo plodove. Plodov – podobni so rdečkastim in podolgovatim jagodam – ljudje ne uživajo, jedo jih samo ptice. Toda ljudje nabirajo odpadlo cvetje. Z njimi polnijo vreče, na katerih počivajo, predvsem zato, ker močno in prijetno dišijo. Gozd takšnih dreves je pogosto podoben velikemu blodnjaku. In ko v njem ljudje nabirajo cvetove, delajo znamenja, da ne bi zašli in bi se lahko vrnili v svoja bivališča. Takšna skupina drevesa je, ko jo obsije sonce, videti zelo lepa, ker zid odzrcali močan nasprotni sij, kot se pri vas zgodi s pozlačeno površino.

- 17 Omeniti je treba tudi tako imenovano sevalno drevo, imenovano bruda. Ima povsem rumeno, pokončno deblo, z vejami in vejicami po levi in desni strani, ki poganjajo zmeraj naravnost. Na spodnji strani vej so nekakšne zelenkaste zvezde, ki se dokaj enakomerno iztekajo v šest vrhov. Vsak vrh ima majhen moder cvet, podoben

zvončnici na vaši Zemlji – sledi mu rdečkasti sadež, podoben tistim, ki jih na Zemlji imenujete šipek.

- 18 Kdor si želi to drevo bolje predstavljati, naj si zamisli tako imenovano monštranco, le da si jo mora predstavljati velikansko. Ljudje od tega drevesa skoraj nič ne uporabljajo, sadijo ga le kakor okrasne drevorede.

- 19 Kar zadeva druga drevesa in tudi nekatere posebne rastline, ki so še zlasti nenavadne, vam bo to izčrpno opisano v nadaljevanju. Dotlej pa – amen.

Prevedla Daja Kiari

Se nadaljuje

SATURN

2. nadaljevanje

ILUSTRACIJE: CIRIL HORVAT

4

Lijakasto, piramidno in zrcalno drevo

1 Kot šesto vrsto drevesa na Saturnu, kaže omeniti tako imenovano lijakasto drevo, ki ga imenujejo kibro. — V premeru meri tri klaftre in ima zelo gladko skorjo z modrikastim nadihom. Na vrhu tega dvajset klafter visokega in enakomerno debelega debla se širijo na vse strani, vi bi rekli, pod kotom 45 stopinj, do deset klafter dolge ravne veje. Iz teh levo in desno, podobno kot na Zemlji pri smreki, vzporedno poganjajo izrastki, ki so tem daljši in širši, čim bolj so oddaljeni od debla. Ti izrastki so pravzaprav veje in listi obenem. Na koncu vej so cvetovi in nato plodovi. Drevo ima toliko plodov, kolikor ima vej.

Kibra

2 Nekaj posebnega pri tem drevesu je obdobje cvetenja. Tik preden drevo požene cvetove, se iz njega zasveti hladen ogenj, podoben tistemu pri kresničkah in fosforescira-jočih gnilih drevesih, le da je ta predcvetenjski ogenj neprimerno bolj sijoč kot omenjeni, ki ga poznate na vaši Zemlji. Posebno veličasten je ta svetlobni prizor v gozdu teh lijakastih dreves, ker tudi na Saturnu vsa drevesa ne cvetijo sočasno, zato se predcvetenjski ogenj pri nekaterih drevesih pojavi prej, pri drugih pozneje. Ker se ta ogenj po-

javi sedem dni pred cvetenjem in odtlej zmeraj gori tako, da se barve nenehno menjavajo, se zgodi, da se v tej svetlobni igri lijakastega drevesa v vseh sedmih dneh izrazi vseh sedem poglavitnih barv z vsemi odtenki.

3 Zamislite si, kakšno je takšno cvetoče drevo, ker ne začnejo vse veje cveteti isti dan in je zato tudi predcvetenjski ogenj na istem drevesu večbarven. In ko zacveti ves gozd takšnih lijakastih dreves, si lahko že z malo domišljije predstavljate, kako veličasten je videti takšen cvetoči ali bolje rečeno predcvetoči goreči gozd, ki se včasih lahko razprostira tudi več sto kvadratnih milj daleč.

4 Po tem predcvetenjskem gorenju lijakastega drevesa se prikažejo cvetovi. Resnično, pri vas jih ne bi trpeli v vsaki državi! Kajti na enem, dve do tri klaftre dolgem, zlato rumenem in več kot moška roka debelem ročaju zraste do dve klaftri širok trbarvni trak, dolg šest klafter. In takšen trak je praviloma trbarven, namreč svetlo rdeč, svetlo moder in snežno bel. In kolikor cvetov ima, toliko zastavic – trakov plapola okoli njega.

5 In zdaj si znova lahko nekoliko predstavljate krasoto cvetov tega drevesa. Ko mine čas cvetenja, zastavice in ročaji odpadejo od drevesa, najlepše primerke pa potem ljudje zbirajo. Ko se posušijo, niso več tako lepi; tamkajšnji ljudje jih zvijejo, dajo na kup in jih dokler so še sveži in mehki, uporabljajo za krepitev svojih udov. Ko pa se bolj posušijo in postanejo trši, jih zažgejo; takšen dim zelo prijetno diši, s srebrno belim pepelom pa pognojijo tla. Precej teh cvetov pustijo tudi ležati pod drevesom, kjer zginejo in tako pognojijo prst.

6 Pri tem drevesu pa je najveličastnejši sadež, ki se izoblikuje takoj po cvetenju. Nekoliko je podoben podolgovati buči, le da je iztegnina neredko dolga štiri do pet klafter in ima v premeru dva čevlja. Vrh iztegnine je krogla, v premeru meri eno in pol, pogosto tudi dve klaftri. Zunanja skorja tega sadeža je, strogo vzeto, videti kot zglajeno čisto zlato. Zdaj pa spet malo zaposlite svojo domišljijo in si predstavljajte, kakšen bi bil gozd takšnih dreves, če bi ga obsijala sončna svetloba.

7 Bi radi tudi vedeli, čemu se takšen sadež uporablja? Na to je zelo lahko odgovoriti. Prav v enak namen kot pri vas buče: deloma za dviganje tekočine iz majhne globine,

deloma pa tudi kot posode za shranjevanje sokov, iztisnjenih iz različnih rastlin. Take sadeže na Saturnu skrbno zbirajo tudi zato, ker jih menjavajo za kaj drugega, in v ta namen jih tudi shranjujejo.

8 Mogoče bi tudi radi vedeli, zakaj ima to drevo prav obliko lijaka? Lijakasta oblika je temu drevesu lastna zato, da drevo z lijakom lahko učinkovito zbira sončno svetlobo in s tem tudi elektromagnetni fluid. Sredi lijaka so posebne cevčice, iz katerih zlasti ponoči izhaja prava megla. Ta megla je za druge rastline in tudi za ljudi, če bi jo vdihavali, nekoliko strupena in škodljiva, dokler je ne razgradi sončna svetloba. Toda lijak je ustvarjen tako, da omenjena megla ne more prenikati iz njega in je izpari le toliko, kolikor je ponoči nujno za oploditev drevesa, in to samo tako dolgo, dokler sadež ni napol zrel. Ko se to zgodi, se omenjene cevčice v lijaku zaprejo in hlapi izpuhtijo, da bi se lahko sadeži primerno napihali; lijak vsebuje takšen hranilni življenjski zrak, da se ljudje povzpnejo nanj na primernih lestvah, se v njem utaborijo in dalj časa tam prenočujejo.

9 Vidite, to je tisto, kar je omembe vredno pri tem lijakastem drevesu. Razen tega življenjskega zraka drevo nima drugega, kar bi prispevalo k blagodatni telesa. Semena, ki so nekoliko podobna vašim bučnim pečkam, uživajo samo domače živali.

10 In preidimo še k sedmi drevesni vrsti. To je tako imenovano piramidno drevo, imenovano uhurba.

11 To je najvišje drevo na tem planetu in je po lastnostih približno podobno vaši plemeniti smreki z belim deblom. Neredko zraste v višino, ki jo na vaši Zemlji le stezka doseže kakšen hrib, ki bi se lahko meril s tem drevesom. Tudi to drevo ima samo eno deбло, premer tega pa znaša najbolj spodaj, pri koreninah, neredko osemdeset do devetdeset in sto klafter. Njegove veje se že pri tleh razraščajo iz drevesa v vse mogoče smeri; najnižje so pri popolnoma izraslem piramidnem drevesu neredko dolge tisoč klafter, proti vrhu pa vse krajše, in sicer tako, da ima takšno drevo potem obliko mogočne velike piramide, le da je okroglejšje, kegljasto; v primerjavi z njim so vaše ponosne egipčanske piramide prave polžje hišice. Če bi vas bilo mogoče telesno prestaviti sem, bi mislili, da vidite pred seboj najvišje gore.

12 To drevo sodi med iglavce in njegovi listi so precej podobni, čeprav v zelo povečanem

merilu, iglicam vaših smrek, le da niso zeleni, temveč modri. To drevo je tako izredno pomembno za čiščenje in polnjenje zraka z življenjskimi snovmi, da sega zdravilna moč iz vrhov in vej tega drevesa celo dol do vaše Zemlje. In vaši balzamično dišeči iglavci prejemajo svojo eterično snov predvsem od njih.

- 13 Ta drevesa tudi skrbno povsod sadijo. Potrebujete le mladiko tega drevesa, ki jo zapičijo v rodovitna tla in že začne rasti naprej; po nekaj Saturnovih letih se razvije v že kar mogočno drevo. Doseže starost več sto Saturnovih let. Ko takšno drevo odmre, postane ob koreninah najprej povsem trhlo in samo od sebe razpada proti vrhu. Ko se takšno drevo razkroji, z njim prebivalci potresejo svojo revno prst in potem v nekaj letih nastanejo najrodovitejša tla za pridelovanje priljubljenih zelišč za iztiskanje sokov. Tudi v tem primeru lahko uporabite svojo domišljijo, da bi vam pomagala predstavljati si nekaj takšnih dreves drugo za drugim in s tem nekoliko ohladite svojo zemeljsko prevzetnost.
- 14 O tem drevesu veste zdaj najbolj bistveno, in lahko preidemo še k osmi drevesni vrsti, za vas gotovo najpomembnejšemu drevesu. Kajti česa takega na Zemlji niti slutiti ni.
- 15 Drevo osme vrste pa kaže opisati kot stekleno ali zrcalno, tam ga imenujejo ubra. Ima povsem pravilno štirikotno deblo, tako prozorno, kot je pri vas rahlo zelenkasto steklo. S priostrenim vrhom sega dvajset do trideset klafter v višino. Nima vej, več kot polovica tega steklenega in zrcalnega drevesa pa je okrašena, kot pri vas kaktusi, z velikimi visečimi cvetovi, približno takšne oblike kot vaše lilije, le da so neprimerno večji, in je vsak cvetni list (vsak cvet jih ima deset) drugačne barve. Ko takšno drevo po pol leta odcveti, se na kristalu, podobnem grčevemu pečlju, pojavi sadež, ki bi se vam zdel izjemno nenavaden. Ta sadež je sprva videti kakor prozorna vodna vreča, ki se zmeraj bolj veča, in ko dozori, je podoben balonu z eno- do enainpolklafterskim premerom.
- 16 Ko sadež dozori do prve stopnje, se začne tekočina v »vreči« gostiti, »vreča« se skrči in postopno sprosti zgoščeno tekočino. Zgoščena tekočina potem pogosto s pečljem vred pade na tla. Potem pridejo prebivalci in to strjenko obirajo (zbirajo), jo po vseh straneh enakomerno obrežejo in iz nje izdelajo posebne pravilne štirikotne mize ter jih uporabljajo tako, kakor vi na svoji Zemlji ogledala. V druge namene tega drevesa ne uporabljajo, razen še za okras, tako kot tudi vi v isti namen uporabljate nekatera drevesa v vaših vrtovih. Potem ko zasadijo vrsto takšnih dreves, nastane čudovit dvored, namenjen prebivalcem. In to drevo prav radi uporabljajo v ta namen, ker ga je mogoče lahko vzgojiti, podobno kot piramidno drevo, le da ne daje dračja, ker sploh nima vej, temveč semena, ki pa ne zorijo v sadežu, temveč v cvetovih.
- 17 To drevo je prozorno zato, ker je sestavljeno

no iz golih štirikotnih cevčic, po katerih se dviga sok, ki ga potrebujejo. Če bi bili organi okrogli, ne bi mogel skozi prodreti niti žarek, ker se v okrogli obliki pogosto lomi; samo v takšni štirikotni obliki se žarek le zelo malo lomi, zato skoraj neovirano prehaja skozi. Ker imajo vsa drevesa na tem planetu in predvsem v tej deželi povsem gladko brušeno skorjo, površje tega vam nenavadnega drevesa sije tako, kot pri vas površje ogledala; vsak mimoidoči se lahko v njem ogleda od vrha do tal.

- 18 O tem drevesu je to vse. Če malo spodbudite svojo domišljijo, vam ne bo težko dojeti, da lahko Jaz tudi brez mest in palač, grajenih s človeškimi rokami, okrasim svet. Toliko za danes. Vse drugo o drevesih naj ostane za prihodnjic. Amen.

5

Raznovrstno drevo, ognjeno drevo in oljčni grm. Kakšni so ljudje na Saturnu, njihova posestva in domače živali

- 1 Drevo, ki ga bomo opisali kot deveto, se imenuje ahaharka. V nemščino ali v vaš materni jezik bi ta izraz le težka prevedli, ker na vsej Zemlji ni nič primerljivega s tem drevesom. Še najboljše je, če ga poimenujemo kar raznovrstno drevo.
- 2 To drevo zraste približno šestnajst klafter visoko, in prav toliko znaša obseg njegovega temeljnega debla. Iz tega debla raste v vse smeri cela množica vej, najdaljše sežejo tu-

vpično rastoče veje, in tudi te se spet proporcionalno razvejijo v manjše veje in vejice. In tako ima takšno drevo, ko se popolnoma razvije, sedem do deset takšnih nastavkov, saj iz prejšnjega debla zmeraj poženejo v zrak tri nova in je eno takšno drevo potem v končni stopnji videti kot pravi gozd dreves.

- 3 Zdaj pa nekaj o tem, zakaj imenujejo to drevo raznovrstno drevo. Vzrok je lahko razviden, toda ni ga tako lahko dojeti. Na vsaki drevesni stopnji dozori drugačni sadeži in seveda tudi drugačno listje in cvetovi. Najbolj nenavado pri tem drevesu pa je, da šele po desetih letih znova rodi iste sadeže. Kajti iz leta v leto se nenehno spreminja, in sicer tako, da iz enega leta v naslednje ni mogoče ugotoviti, katere vrste sadež bo dozorel. In tako kot se razlikujejo sadeži, se razlikuje tudi listje in cvetovi. Ko je več takšnih dreves skupaj, ni noben sadež podoben sadežu na sosednjem drevesu. Da pa bi prebivalci zaradi tega imeli stalno vse sadeže s tega drevesa, zmeraj posadijo po deset takšnih dreves, in sicer vsako leto eno novo. In kdor ima na svojem posestvu deset takšnih dreves, ima tudi vse sadeže tega drevesa. Kajti vsako drevo obrodi drugo vrsto sadežev; tako se menjavajo do desetega leta in šele enajsto leto je tako kot na začetku.
- 4 Ker pa se vsako drevo vsako leto razlikuje od sosednjega, se zgodi, da prvo drevo v drugem letu sicer res obrodi drugačne sadeže, toda drevo, ki raste ob njem potem obrodi isto vrsto sadežev, kot jo je prvo drevo prvo leto. In ko prvo drevo tretje leto znova ob-

Ognjeno drevo

di deset klafter daleč. Od tod, kjer poganjajo veje, rastejo enakomerno kot sveča ravno v višino tri debla, ki zrastejo neredko dvajset, trinajst, štirinajst do petnajst klafter visoko. Na koncu debel se širijo v pravilnem razmerju v vse smeri vej in vejice. Na vsaki od številnih vej in vejic, ki rastejo iz vsakega od teh debel, zrastejo spet v višino deset klafter tri nove, na njih se zopet pojavi cela množica vej in vejic v pravem razmerju. Nad tretjo krošnjo znova poganjajo na-

rodi nove sadeže, sosednje drevo tretje leto rodi enake sadeže kot prvo drevo drugo leto. Tretje drevo obrodi enake sadeže, kot jih je prvo drevo prvo leto in drugo drevo drugo leto. In tako naprej v tem vrstnem redu. Če kakšno drevo vmes odmre, se za premostitev namesto enega posadi deset drugih, da nekih sadežev več let ne bi nikdar zmanjkalo. Kar pa zadeva sadeže tega dre-

Nadaljevanje na strani 31

- vesa, so ti razvrščeni tako, da so, razumljivo, največji in najtežji zmeraj najbolj spodaj, čim više pa čedalje manjši in lažji.
- 5 Kakšni so natančno sadeži tega drevesa in kako jih tamkajšnji prebivalci uporabljajo, pa tokrat ne moremo do konca izčrpno opisovati, ker bi to zahtevalo na stotine pol. Naj samo na splošno povemo, da je to drevo v najplemenitejšem pomenu predstavnik vseh tistih sadnih dreves na vaši Zemlji, ki pri vas rastejo v vašem zmernem podnebnju in imajo v sredini eno ali več povsem izoblikovanih koščic. Tako bi na primer najnižja drevesna stopnja eno leto rodila jabolka, druga češnje, tretja same slive, četrta breskve, peta marelice in tako naprej. Kar zadeva druge, višje stopnje, te prav tako rodijo podobne sadeže, toda veliko žlahtnejše; povsem drugačni so, veliko bolj prefinjeni in boljšega okusa; sadeži na najvišji drevesni stopnji so pravzaprav že povsem eterični ter se po videzu in okusu tako razlikujejo od sadežev v spodnjih vrstah, kot pri vas povsem dozorelo grozdje od napol zrelega jabolka.
- 6 In tako gre to iz leta v leto. In če boste še malo spodbudili svojo domišljijo, boste zlahka dopolnili tisto, kar smo tukaj zaradi pomanjkanja časa le bežno omenili in nismo mogli izčrpno opisati. O omenjenem drevesu pa naj povemo le še to, da prebivalci tega planeta uživajo njegove sadeže, večinoma tiste z višjih vej, sadeže z najnižjih vej pa večinoma uporabljajo za prehrano domačih živali. Razumljivo je, da so tam sadeži desetkrat večji kot podobni pri vas. Skorja tega drevesa je še najbolj podobna skorji jabolane pri vas in je prav tako rebričasta*, le da njena barva ni siva kot pri vas, temveč temno rdeča in z vsako drevesno stopnjo svetlejša.
- 7 In zdaj se od tega drevesa preusmerimo k našemu zadnjemu, ki je najpomembnejše drevo te dežele.
- 8 To drevo imenujejo fehura, v vašem jeziku bi to pomenilo ognjeno drevo. Po rasti je podobno tako imenovanemu železovemu cvetu pri vas in je skoraj povsem mineralno. Okroglo deblo je podobno belemu marmornatemu stebru z obsegom šestih klafter. Zraste do petnajst, dvajset klafter visoko in je enako debelo kot pri tleh, od tam pa se razveji podobno kot korale, v različne veje in vejice, ki se na koncu iztekajo v cevčice. Vejice se prav tako večkratno upogibajo druga čez drugo kot pri prej omenjenem železovemu cvetu. To drevo nima ne listov, ne cvetov, ne sadežev, njegova naloga je le gorjenje. Njegov sadež je ogenj, ki se sproži iz njega tedaj, ko se v senci Saturnovih obročev znajde kakšen kos dežele. Kajti na tem planetu se obdobja ne določajo tako kot pri vas po poletju in zimi, temveč po obdobju sence in obdobju svetlobe. To drevo namreč s svojo belo svetlobo v obdobju sence nadomešča pomanjkanje sončne svetlobe. Njegove korenine, ki so pravzaprav cevči-

ce, so sposobne vsrkavati iz tal tega planeta najfinejše podzemne oljnate pline. Ti se skozi cevčice poženejo do najvišjih vej, kjer se, ko pridejo v stik s tamkajšnjim atmosferskim zrakom (ki ima v obdobju sence zelo veliko kisika) vnamejo in gorijo toliko časa, dokler se znova ne prikaže sonce. Ta razširi atmosferski zrak in zmanjša količino kisika, in to povzroči, da se drevo počasi pogasi in miruje toliko časa in ne raste naprej, dokler se znova ne začne obdobje sence. Obdobje sence pa traja tam pol leta kot pri vas, če računamo po temperaturah, zima.

- 9 To drevo raste tako kot pri vas goba – brez semen; pa vendar ne tako kot ona tam, kjer so zemeljska tla najrevnejša, temveč tam, kjer vsebujejo Saturnova tla največ nafte in tam je to drevo tudi najpogostejše. Prebivalci ga tudi sami razmnožujejo, in sicer tako, da v obdobju sence odbijejo od drevesa vejico in jo potaknejo v tla, bogata z nafto. Ta vejica potem naprej gori in s tem hkrati raste, in ko se razveji, se ukorenini v tleh.
- 10 Ogenj tega drevesa sam po sebi ne peče, čeprav zaradi zelo močnega belega izžaravanja na določeni razdalji segreva in odda veliko toplote, in to je tudi razlog, da v obdobju sence na tem planetu ni veliko hladneje kot v obdobju prave sončne svetlobe. Vsaka družina si priskrbi ustrezno število takšnih dreves ter jih zasadi v tla okoli svojega bivališča in posesti, da v času sence ne trpi zaradi mraza in pomanjkanja svetlobe.
- 11 Tudi pri tem drevesu vam mora nekoliko priskočiti na pomoč vaša domišljija, in zagotovo boste ugotovili, da je, če odštejemo veliko krasoto tega drevesa, njegova svetloba veliko bolj učinkovita kot vse vaše plinske svetilke, če bi jih vse združili na enem kraju, v svetlobnem stolpu, zgrajenem v ta namen. Prav zares, če bi takšno drevo hoteli zasadi v kakšnem vam bližnjem hribu, ne bi osvetljevalo samo vašega mesta kot deset polnih lun, temveč bi v zadostni bleščavi uživala vsa pokrajina. Pomislite, kakšna svetloba je to, če je na tisoče takšnih dreves raztresenih po deželi! Če vas že vaša rdeča zlonosna svetloba ognja poživi v temni noči, kako bi vas šele poživila takšna nežna bela luč. Toda za Zemljo takšna drevesa niso predvidena, čeprav je nekaj podobnega mogoče najti na Jutrovem, in sicer na nekaterih območjih Kavkaza; tam ni treba drugega kakor vzeti trst ali kakšen porozen kos lesa in ga potisniti v tla, ga na vrhu pržgati, in nato sam gori naprej kot plamenica, ne da bi ogenj poškodoval les ali cev – le da so ti plameni rdečkasti in tudi zelo pečejo.
- 12 S tem smo končali pouk o drevesih v tej deželi in si lahko nekoliko ogledamo še grmičevje.
- 13 Vse grmičevje na Saturnu ima to posebnost, da ni tako nizko kot pri vas, temveč oblikuje manjšo, toda zato zelo različno drevesno vrsto. Na splošno je najnižje grmičevje na Saturnu še zmeraj višje in imenitnejše od vaših najimenitnejših dreves. Tukaj je več kot dvanajst tisoč grmov in vsi se razlikuje-

jo med seboj. Vsaka vrsta grma ima svojevrsten sadež, ki ga uživajo prebivalci zraka, drugi pa večinoma ne. Od teh številnih grmov naj omenimo enega, ki je najpogostejši in ga tamkajšnji prebivalci tudi skrbno gojijo; podoben je vaši oljki, le da je tudi ta grm veliko večji od nje. Dozorele jagode so tolikšne, da dá vsaka po vašem merilu liter čistega olja. Ko potem na vejah takšnega grma marsikdaj dozori od dvajset do trideset tisoč jagod, si že lahko predstavljate, kako obilen je oljni pridelek; neredko je na posestvu ene družine več tisoč ali celo še veliko več takšnih oljčnih grmov.

- 14 Seveda pa si družinske posesti ne smete predstavljati majhne, kakršno je pri vas večje kmečko posestvo, temveč tolikšno, včasih celo veliko večjo, kot je pri vas država. Prav tako si ne smete misliti, da so tamkajšnji nadvse lepo grajeni ljudje majhni kakor vi; tamkajšnje ženske so visoke osemdeset do devetdeset čevljev, moški pa petindevetdeset do sto petintrideset. In temu primerno velike so tudi domače živali.
- 15 Če vse to veste, boste toliko lažje dojeli vse o rodovitnem rastlinju po ustreznem vrstnem redu. Naj bo s tem za danes amen.

6

Zelišča in uporabne zeli na Saturnu. Koruza, »kapljajoči sod« in »plazeče se vodnjake (lagenarije)«.

- 1 Kar je bilo vredno omeniti glede grmičevja, smo v bistvenih potezah že opisali. Zdaj pa še o zeliščih in (uporabnih) rastlinah te dežele.
- 2 Ta dežela sodi med najbolj gorate na vsem planetu in ima zato tudi največ uporabnih in zdravnih rastlin ter zeli vseh mogočih vrst.
- 3 Rastlin, kakršne so na primer vaše poljščine: rž, pšenica, ječmen itn., tukaj ni, zato pa uspeva veliko drugih in plemenitejših vrst žit, ki so približno takšne kot vaša koruza, le da zrastejo dvajset- do tridesetkrat tako visoko kot pri vas. Listi tamkajšnje »koruze« so pogosto dolgi dve do tri klaftere in pol, široki dva do tri lakte* in pol, nebesno modri, ob robovih pa za ped obrobljeni svetlo karminsko rdeče. Sredica, ki je prav tako za ped široka in se proti vrhu zoži na širino palca, je zelenkasto zlata. Deblo, ki je spodaj tako debelo kot pogosto pri vas odrasel hrast, je najprej videti kot temno zglajeno zlato brez leska, toda čim više gremo, tem svetlejšje je. Cvetna krona, katere veje so neredko široke klaftro in pol, so videti kot pri vas lestenci iz najlepšega kot briljant zbrusenega kristalnega stekla, in sicer zato, ker je tam vse zelo veliko. Če bi takšen koruzni cvet želeli opazovati skozi dober mikroskop, bi opazili skoraj enako bleščeče iskrenje, kakršno lahko vidite sicer pri belkastem cvetnem prahu.

* Prej uporabljena dolžinska mera je različnih velikosti. V Avstriji je znašala 74,92 centimetra.

* Nekoliko hrapava.

- 4 Kar zadeva plodove te rastline so ti sicer podobni vašim, vendar so veliko večji, drugačnega okusa in jih ne uporabljajo tako kot pri vas. Tam je ta plod zelo priljubljena poslastica, lahko bi ga primerjali z vašim tako imenovanim ananasom, le da se na Saturnu posamezno zrno zlahka izlušči, ko plod dozori, in ga lahko kar takoj uživajo. Tudi mokast ni, temveč sočen kot pri vas grozdna jagoda. Ena od teh jagod je, če jo merimo z vašo utežno mero, neredko težka dva do tri funta. Ko potem tako imenovani storž pogosto rodi tristo, štiristo ali petsto takšnih jagod in je na enem grmu pogosto tudi od dvajset do trideset takšnih strokov, si že lahko predstavljate, kako obilen je lahko takšen pridelek.
- 5 In kam prebivalci takšen pridelek spravijo? – Že pri lijakastem drevesu ste spoznali obilno posodje. Te plodove shranijo vanj, deloma kot jagode deloma kot iztisnjeni sok. Plodovi dozorijo štirikrat na leto in so nadvse zdravi in krepčilni. Sok poživilja srca Saturnovih prebivalcev prav toliko ali pa še bolj kot vas vaše grozdje in krepčilni grozdni sok.
- 6 Po obiranju plodov pustijo prebivalci slamo toliko časa na polju, dokler se povsem ne posuši, potem pa vprežno in tovarno ži-

in je zelo podobna vašim poljskim bučam, le da buče na Saturnu marsikdaj dosežejo tolikšno velikost, da ljudje s Saturna le stežka vidijo čeznje. – Rastlina, kot klafter debela, se razraste pogosto več tisoč klafter daleč in se od korena naprej v več sto kratkih razpreda po zemlji v vse mogoče smeri. Njeni listi so povsem podobni listom vaših bučnih steblik, le da so stokrat večji; niso zeleni, temveč so videti vijoličasto modri in prekriti s srebrno belimi zvezdami. Steblo je sicer dolgo dve do tri klaftere, okroglo, in meri neredko povprečno več klafter. Znotraj je votlo, v njegovih stenah pa se vzpenja več tisoč cevčic, ki hranijo liste s sladkastim sokom; ta rahlo kaplja tudi iz številnih por iz konic na spodnji strani lista in tako vlaži tla kot stalno pršeči dež. Poglavitno namakanje, ki je naloga te rastline, pa opravi plod. Ko je na pol zrel, se ponoči na njegovi zgornji strani odprejo pore in iz tamkajšnjih cevčic, ki so prav temu namenjene, se kakor iz vrelca daleč naokrog izloča sladkasta, bistra tekočina ter vsako noč enakomerno in izdatno namoči zemljo.

- 9 Vprašali se boste: Odkod plodu toliko vode? – Povem vam, da je plod pravi aršeški vodnjaški sveder, ker poganja korenine ta-

no os, na oba konca pa nataknejo kolesa. Zvrtajo še tretjo luknjo, in sicer spredaj, in skoznjo napeljejo ojnico do osi. Ojnico potem z žeblijem pritrdijo na os, spredaj pa priksrbijo primerno dolg in močan prečnik. Tako je voz že nared, in to še toliko bolj naglo, če upoštevate, da tam koles ne poganja spretnost človeških rok, temveč spretnost narave, pravzaprav ene same rastline. Ne potrebujejo drugega kot okrogel ročaj, ki ga odžagajo prav od te buče tolikokrat, kolikokrat si želijo, in tako imajo ob vsakem času čvrsto in pripravljeno kolo s premerom treh do štirih, pogosto tudi petih do šestih klafter.

- 12 Ko nato na prečnik privežejo vola ali za hitrejšo vožnjo katerega od tamkajšnjih psov ali jelenov, ki jih gojijo, je vozilo že nared. V njem se lahko potem zelo udobno prevajajo štirje prebivalci Saturna, kamor hočejo.
- 13 Ta vrsta voza se uporablja le kot lažje vozilo, kajti tamkajšnji prebivalci imajo na voljo še veliko večja in težja vozila, ki jih umetelno izdelajo iz lesa kakor vi vaša, in marljivo obdajo z zelo prožno in čvrsto kovino. Ta je podobna vašemu železu, samo da je veliko čvrstejša in trpežnejša ter ne rjavi kot vaša kovina, temveč zmeraj ohrani svojo bleščečo, zlatu podobno zgornjo površino. Je mešanica samorodnega zlata in samorodnega železa, mešanica, ki bi jo le stežka ustvaril kakšen kemik, takšne barve kot pri vas tako imenovana platina.
- 14 Zdaj ko smo spoznali ti dve rastlini, preidimo k neki drugi, ki tam uspeva, in je nadvse zabavna ter hkrati zelo uporabna.
- 15 Zanj pri vas najbrž niste slišali. Na Zemlji ni nič njej podobnega. Kajti tako imenovani »sprehajajoči se list«, ki ga najdete v Južni Ameriki, pravzaprav ni rastlina, temveč žival. – Toda rastlina na Saturnu, ki bi vam jo radi predstavili, v resnici potuje in se podobno kot žival sprehaja iz kraja v kraj. Moč za premikanje črpa iz korenine, ki je videti približno tako kot zelo neoblikovana človeška noga, samo da, razumljivo, nima oblikovanih prstov, pete in vsega tistega, kar sodi k stopalu; predvsem je nekaj, kar je upognjeno pod pravim kotom, deset klafter dolg kocen, iz katerega na vse strani izhaja cela vrsta lovilnih in sesalnih korenin. Te se tako kot vitice vinske trte oprijemajo povsod naokrog, le da se te korenine samo tako dolgo zadržijo na tleh, dokler je tam dovolj hraniva. Ko so na nekem kraju, izsesajo vso vlagu, se iztrgajo iz tal, se iztegnejo naprej ter iščejo tako daleč po tleh, dokler končno spet ne najdejo vlažnega kraja. Tam se znova marljivo zavrtajo v tla, obdajo vlažne zemeljske plasti, druga zelišča in trave in s prisesevanjem potegnejo vso rastlino za seboj; s takšnim delovanjem stopalnih korenin se ta rastlina v enem letu neredko premakne tudi več milj (po vašem štetju in vašem merilu).

Prevedla Daja Kiari
Prihodnjic naprej

Kapljači sod

vino pripeljejo na njivo, kjer so takšne posušene rastline. Živali potem požrejo listje, stebela pa pustijo nedotaknjena. To nato prebivalci požagajo s posebnimi žagami. Na njivi potem po dolgem in počez nastanejo kopicice, te zažgejo in tako kar najbolj pognojijo tla za nadaljnjo setev.

- 7 Njiva potrebuje vlažna tla, da sadež dobro rodi. Ker pa v tej deželi in tudi skoraj na vseh območjih tega planeta nikoli, ali samo izjemoma dežuje ali pada rosa, tudi voda ni tako pogosta – kako ukrepajo prebivalci in kako namakajo takšno njivo, ki po vaših merilih neredko meri trideset do štirideset kvadratnih milj? – Poglejte, spet sem Jaz poskrbel za to, in sicer z neko drugo posebno rastlino, ki izvrstno opravi to težavno namakanje in se nato še marljivo vraste med koristne grmičevje.
- 8 To rastlino imenujejo tam »kapljači sod«

ko na široko in globoko navzdol, dokler ne naleti na nek podzemni vodni zbiralnik. Potem zelo marljivo srka najdeno vodo in jo kot najboljša vodovodna napeljava poganja v vse mogoče smeri v hitro rastoče rastlinje v okolici.

- 10 Ali uporabljajo prebivalci plod le za namakanje ali še v druge namene? – Prebivalci uporabljajo te buče tudi v drug namen! – Ko plod povsem dozori, se podolgem v sredini razkolje. Seme in meso poberejo – seme za nadaljnjo setev, meso pa za hranjenje tamkajšnjih krav, ovac in koz. Lupino, klaftero debelo, posušijo, ki tako postane zelo čvrsta. Ko se povsem posuši, navadno uporabijo spodnji del za nekakšen vodni zbiralnik, zgornjega, ki je zelo cevast in porozen, pa kot voz, in sicer najpreprostejše vrste.
- 11 Sredi obeh stranskih sten zvrtajo luknjo, skoznjo napeljejo ustrezno debelo in moč-

SATURN

3. nadaljevanje

ILUSTRACIJE: CIRIL HORVAT

16 Kako pa je pravzaprav videti rastlina? – Ima štiri do pet klafter visoko steblo, ki poganja veje že na višini klatre; nekatere od teh so v vseh smereh povešene proti tlorisu in tako varujejo visoko rastlino pred mogočimi poškodbami. Te veje so navadno gole, brez listov, samo tiste, ki poganjajo iz debela navzgor in so različno zveržene, imajo liste, cvetove in plodove; vsi deli rastline so precej podobni vaši trti. Listje je veliko večje in svetlo modro, vsa njegova spodnja stran pa posuta z rdečimi bradavicami. Plod je podoben tisti vrsti vaših grozdov, ki jo imenujete »kozji seski«, samo da ni tako moder, temveč rumenkast kot pomaranča ali napol prozoren, kot pri vas jagode belega grozdja. Razlika je predvsem v velikosti, ena jagoda neredko (po vaših merilih) da liter čistega soka; grozd ima marsikdaj petdeset do sto takih jakod, rastlina pa pogosto požene deset do dvajset grozdov. Okus tega sadeža je podoben tistemu grozdju pri vas, ki ga imenujete muškata (samo da mora ta pri vas povsem dozoreti).

17 Takšna je torej nenavadna rastlina tega planeta. Ima tudi veliko prednost, da ne potrebuje posebne obdelave, temveč se najbolj obdelava in ustrezno preskrbi kar sama. Zaradi te zelo priljubljene rastline se prebivalci tega planeta glede lastništva ne pripravijo s sosedi, kadar se razraste na sosednje posestvo (čeprav tudi tukaj strogo pazijo na lastniško pravico); prebivalci jo sadijo večinoma ali sredi svojega posestva ali pa okoli deževnih dreves. Tam potem obstane in ne potuje naprej, saj so korenine obilno preskrbljene s hrano. In če se nato kljub vsemu kam odpravi, ne more kar tako doseči sosednjega posestva. Rastline, zasajene sredi posestva, nekoliko težje prestopijo oddaljene meje, kajti, kot je bilo že omenjeno, kmečko posestvo na Saturnu neredko obsega dvojno površino države pri vas.

18 Sok uporabljajo prebivalci v isti namen kot vi grozdnega. Še veliko bolj krepilen je kot vaš gozdni, in ga ne hranijo v prej omenjenih posodah; za shranjevanje tega soka raste tam namreč poseben stekleničasto oblikovan sadež, podoben vašim lagenarijam (bučam, op. p.) – le da so te lagenarije veliko večje od vašega heidelberškega soka. Takšna lagenarija, ko povsem zraste, bi lahko povsem mirno sprejela vase tisoč vaših

veder. Tudi izjemno čvrste so. Njihova stena je dobro polovico klatre debela, pri tistih najnižjih pa kar celo klatro. Ko dozorejo za pobiranje, to opravijo kar tamkajšnje živali, je tudi posodje že pripravljeno.

19 Opisovanje drugih nenavadnih rastlin in zelišč naj bo prihranjeno za naslednje poglavje. In zato danes, amen.

7

Bogastvo rastlinstva na Saturnu.

Poglavitna barva ni zelena, temveč modra.

Aromatična zdravilna zelišča.

Zlata steblika.

Kovinske rastline.

Modra trava.

Travniške rastline, ki spreminjajo obliko – dišeči mah iz alg.

Gore in nižine na Saturnu.

1 Nekatero koristne rastline smo že omenili, zdaj pa želim z vami podeliti še nekaj o rastlinstvu na splošno. Kajti če bi posebej in podrobno opisoval vsako nenavadno rastlino, ki raste tukaj (na Saturnu), bi mi zmanjkalo časa in prostora, zlasti če upoštevamo, da moramo »prepotovati« še šestinsedemdeset takšnih velikih dežel in tudi nekaj sto manjših otokov, vse prostrano južno in severno ledeno območje ter nato še številne veliko večje dežele na območju obročev in sedmih lun. Zato lahko omenimo povsod samo najnenavadnejše, druge bomo omenili le mimogrede, le toliko, kolikor so bolj ali manj podobne tistim na vašem planetu. In tako je tudi v tej deželi, ki jo pravkar opisujemo, veliko vrst rastlin, ki so nekoliko podobne tistim na vašem planetu, v marsičem pa vam povsem tuje, toda toliko bolj značilnejše za ta planet, da podobnih ni na nobenem drugem.

2 Kar zadeva podobnost z vašimi rastlinami, se na splošno razlikujejo samo v tem, da rastline na Saturnu neredko stokrat presega vaše po velikosti in bujnosti, vse tiste krasote, ki jih vi opazite samo pod mikroskopom, pa so tukaj vidne s prostim očesom in brez mikroskopa v vsej svoji raznovrstni krasoti.

3 Druga razlika je v barvi. Namesto vaše zelene prevladuje tu večinoma sveža, jasna modrina z vsemi svojimi odtenki – kakor je

v vaši Ameriki, kjer je pri številnih rastlinah modra bolj podobna zeleni in se zelena bolj približuje modri kakor rumeni, barvi, ki je pravzaprav najbolj oddaljena od barve življenja.

4 Tretja različnost pa je v cvetovih, ki so pri rastlinah na Saturnu veliko večji in razkošnejši, barvni nadih pa se neredko razodeva kot skozi zglajeno kovinsko prosojno podlago.

5 Tudi plodovi so drugačni. Na primer, koruzno zrno je tam tolikšno, kot če bi bilo pri vas sto ali tudi več tisoč zrn združenih v eno, število zrn pa je še desetkrat, in pogosto celo za stokrat večje. Takšno obilje je na tem planetu tudi nujno, saj polovica žetvenega leta na Saturnu ustreza petnajstim letom na Zemlji – to je tudi vzrok, da bi bil desetletni deček s Saturna videti pri vas izjemno star.

6 To so torej bistvene razlike pri tistih rastlinah tega planeta, ki se v pomanjšanem merilu pojavljajo tudi na vašem. Da bi malo spodbudili svojo domišljijo, vzemite v roke kako zemeljsko rastlino in si predstavljajte, da je vse na njej stokrat večje, da je drugačne barve in da so vse njene siceršnje krasote povečane kot pod mikroskopom, pa boste po tem postopku dobili bežen vpogled v rastlinstvo na Saturnu.

7 Toda zlasti na višjih gorskih predelih je veliko izjemnih zdravilnih zelišč, katerih eterično-aromatične zdravilne moči delujejo tako močno in tako daleč, da ohranjajo pri najboljšem zdravju ne le tamkajšnje prebivalce, temveč širijo svoj zdravilni vpliv skozi eter še več kot tisoč milijonov milj daleč, tako da na primer vaša zdravilna zelišča, zlasti bezeg, brin in druga, s trni obdana zdravilna zelišča, prejemajo od njih pomemben del svoje eterične zdravilne arome.

8 Nekoliko natančneje moram opisati še neko vrsto tamkajšnjih gorskih zelišč! – To zelišče imenujete tam hellatharianga, to pomeni nekaj takega kot »tisočlistna zlata steblika«. Takšno zelišče raste tam kar na golih skalah in steblo neredko zraste tri do štiri klafter visoko. Okoli stebela je po polžje ovitih navadno povprečno tisoč svetlo rdečih podolgovatih jajčastih listov, marsikje pet do šest čevljev dolgih in dva, včasih tudi tri čevlje širokih. Iz listnih robov izhajajo za ped dolge konice, in sicer tako, da jih sto sega enakomerno od listnega peclja do vrha

- lista, torej dvesto z obeh listnih strani. Te konice so temno modre, proti koncu čedalje svetlejše; tiste, ki izraščajo na koncu srednje vrste, so najdaljše in imajo spredaj želo, ki je prav tako rdeče kot list. Zgornja stran lista je videti kot pri vas razbeljeno železo ali pa razpihano oglje in tudi oddaja takšen ognjeni lesk. Spodnja stran lista je ovešena z lasmi, dolgimi pol pedi; iz lista navzven sevajo vse mavrične barve, tako da lahko pod vsakim listom iz neke razdalje že odkrijemo lesketajočo se mavrico, in čim bližje jo gledamo, razumljivo, postaja vse lepša, saj barvna bleščava čedalje bolj zgoščeno prihaja v oko. Deblo rastline je videti kot zglajeno staro zlato in se dviga nad območjem listov pogosto še pol klaftre visoko. Na tem delu stebela raste več že odprtih cvetov ter nenehno poganjajoči in rastoči popki.
- 9 Cvetlica nima nič skupnega s katero koli cvetlico na vaši Zemlji; videti je, kot bi pritrtili rdeče-zlato kroglo v razdalji pol klaftre na povsem oblikovano človeško roko, le da iz te »roke« namesto petih neenakih prstov, izhaja deset zlatu podobnih koničastih žarkov. Videti je skoraj tako, kot če bi kdo hotel narisati iztegnjeno roko in bi namesto prstov narisal polovico sončnega diska z desetimi iz njega izhajajočimi žarki. Popak ima pet takšnih cvetnih listov, ki poganjajo prav iz pasu že omenjenega krogličnega popka, tako da polovica kroglice stoji v cvetni čaši. Sredi te polkroglice poganjata dve niti, ena je debela kot polovica moške roke, druga pa meri v premeru le colo. Tanjša je ženska, debelejša moška; ženska je bela, moška rožnato rdeča. Obe rasteta iz čaše pol klaftre daleč, pravzaprav visita k tlom, vendar se tal ne dotikata, temveč sta samo nagnjeni navzdol.
- 10 Ženska nit se končuje z nazaj upognjenim lijakom, prek katerega se s svojim ustjem upogiba moška. Iz moške niti od časa do časa kane nekaj kapljic prijetno dišečega soka v lijak ženske niti. Tako se pravzaprav ta cvet razmnožuje. Ženska nit vsesa sok in iz nje poženejo nadvse močna semena rastline; moška nit dobi eterični sok iz cvetnih listov, ti pa iz stebelnih listov, kot je bilo že omenjeno.
- 11 Kar zadeva barvo teh cvetov, je venčni list povsem bel, še bolj bel kot vaša lilija. Vratni del na koncu venčnih listov, ki ustreza ploski dlani roke, je videti kot zbrušeni rubin, nekoliko prepređen z žilicami. Žarki pa so povsem takšni, kot bi bili iz presojnega zlata.
- 12 Ta roža oziroma zdravilna rastlina cveti in raste neprenehoma, tako da je nikoli ne zmanjka. Občasno jo vzame kakšen prebivalec, na njenem mestu pa takoj zraste nova. Ko najbolj cveti, diši tako prijetno, da si nekaj takšnega še predstavljati ne morete, kajti na vaši Zemlji ni tako prijetnega vonja, še vonj vaše vrtnice bi se le komaj lahko meril s tem.
- 13 Če bi se pojavila kje na Zemlji takšna povsem razcvetela zdravilna rastlina, bi njen izredno močni in prijetni vonj zavel po vsej deželi, tolikšni, kot je vaša Štajerska; kajti če ne bi bilo tako, le kako bi aromatična zdravilna moč takšne cvetlice mogla seči celo do daljnih gora planeta. Da pa je to res – lahko povprašate kakšno osebo z medialnimi sposobnostmi, in ta vam bo, ko bo duševno navezala stik s tem planetom, brez ovinkov povedala, da občuti učinek te zdravilne rastline s tega oddaljenega planeta kot zelo dobrodejen.
- 14 Prebivalci tega planeta omenjeno rastlino kar najskrbneje varujejo in jo le redko nabirajo, kajti njeno krepilno delovanje se prenaša predvsem po zraku, ki obdaja takšne rastline. Samo ko sem in tja takšna rastlina že zelo ostari in je blizu konca – kar prepoznajo po tem, da postanejo lasje, ki visijo z listov, belkasti – se zgodi, da steblo skrbno odžagajo, in nato tam, kjer je rasla, kmalu spet raztresejo po skali semena. Seme tega cveta je zelo majhno in bolj podobno kakšnemu nadvse prijetno dišečemu prahu kot semenu. Ta »prah« vsrkajo pore na skali in potem se tu in tam znova prikaže takšna rastlina.
- 15 In še nekaj velja omeniti, to je, kako se takšna rastlina ukorenini na goli skali. – To se zgodi takole: rastlina razprede svoje korenine po dolgem in počez čez vso skalo, podobno kot vaši tako imenovani lišaji. Iz teh večjih, daleč segajočih lišajastih korenin se v vse pore na skali zavrtajo neštete najfinejše, kot las velike korenine in učvrstijo steblo rastline na samem kamenju tako, da ni človeka, ki bi lahko steblo odtrgal s skale. – Vprašanje je, kaj pa potem te korenine srkajo iz suhega, trdega kamna? – Odgovor je zelo lahek! Iz njega srkajo nekakšno skalno olje. – Kako pa ga odvzamejo skali? – To opravi moč, ki prebiva v njih, lasten talilni ogenj; nakazuje se v majhnih, prostemu očesu nevidnih električnih iskricah. Te imajo prav toliko moči, da bližnje atome skale razpustijo v eterično olje; tega takoj posrkajo korenine in čedalje bolj izčiščenega vodijo v steblo, liste in cvetove ter nazadnje še v eterična semena.
- 16 Zdaj veste vse najbolj bistveno o tej zelo nenavadni zdravilni rastlini s tega planeta. – Če ob tem še nekoliko spodbudite svojo domišljijo, boste lahko po tem natančnemu opisu »zagledali« to cvetlico kot z lastnimi očmi in se tako v duhu veselili njene zdravilne moči in krasote.
- 17 Toda to ni edina zdravilna rastlina, še cela množica najrazličnejših jih je, ki zdravilno in dobrodejno vplivajo ne samo na ta planet, temveč eterično učinkujejo tudi na druge planete.
- 18 Omeniti je treba zlasti tako imenovane kovinske rastline, ki jih tam imenujejo kibiri.

Kajti prav s to vrsto rastlin pridobivajo prebivalci Saturna kovine za vse namene, brez nadaljnjih kemičnih postopkov, ne da bi jih talili ali bistrili; rastlina raste na različnih mestih v gorah in ima najčudovitejše rastlinske oblike. Tudi pri vas imate rastline, ki vsebujejo kovine, toda nikjer ne boste našli rastline, katere korenine, steblo in listi bi bili pristna kovina. Nekaj podobnega lahko povzročite umetno, če daste košček cinka v razbeljen svinec, kmalu nastane tako imenovano Saturnovo drevo, ki ga imenujejo tudi svinčeno drevo. Kar pa na Zemlji lahko le mukoma umetno pridobite in še to je kar najbolj oblikovno revno, to ustvari na Saturnu ustvarjalna naravna moč neprimerne bogatejše in veličastnejše, ne da bi k temu kar koli pripomogla človekova znanost – zato pa so stari modreci imenovali ta planet Saturn; saturnus namreč pomeni nekaj takega kot »nasičena« zvezda, kajti Saturn skoraj v vseh temeljnih jezikih pomeni nasičenost, potešenost.

- 19 Glej, na tem planetu uspeva vse, to je vsestransko obilno blagoslovljen planet.
- 20 Kar pa zadeva travniško rastje, kakršno poznate na vaši Zemlji, je tukaj razumljivo veliko bohotnejše in čudovitejše kakor na vašem planetu. Njegova modra barva prehaja že kar v vijoličasto. Stebla s semeni, ki se pogosto dvigajo do dve klaftri od tal, so večidel bleščeče bela, tu in tam prehajajo tudi v zelenkasto. In semensko klasje na bilkah je pogosto v tem primeru svetlo zeleno. Vrste trav se zelo razlikujejo tudi po oblikovanosti klasov, barvi in obliki listov.
- 21 Posebno bogati so tamkajšnji travniki, polni mnogovrstnih in prečudovitih rož. Že samo na kvadratno miljo velikem travniku bi navdušen botanik v petdesetih letih komaj zmožel prešteti vse rastoče vrste.
- 22 Posebno nenavadne so tamkajšnje tako imenovane bride. To je posebna vrsta travniških rož, ki v enem letu tudi do desetkrat spremeni obliko. Kajti tolikokrat, kolikokrat najvišja Saturnova luna spremeni svoj položaj, da sklene svoj obhod, in seveda tudi vse druge lune (še pogosteje), spremenijo te rastline svojo obliko in zadobijo svojo prvotno podobo šele tedaj, ko se vse lune znova znajdejo v prvotnem položaju; to se zgodi v Saturnovem letu približno desetkrat, zato pa so te rastline tudi poimenovali lunine rože.
- 23 Poleg različnih vrst trav in travniškega rastlinja velja na tem planetu omeniti še številne vrste alpskih mahov, ki jih tam imenujejo tirbi. Kajti ti dobesedno tako veličastno zlatijo gole vrhove gora, da je v takšen gorski vrh še komaj mogoče gledati. Takšen mah se razrašča izjemno tesno drug ob dru-

Tirbi, mah na gorah Saturna

gem za laket visoko nad kamnitim gorskim svetom in sicer v tako številnih igrivih oblikah, da je brez izjeme videti kot iz vseh barv stkana preproga iz zlatega peska, s katere se širijo najčudovitejše alpske vonjave. Tisti, ki se odpravijo v gore, so tako nenehno obdani s prijetno dišečim zrakom, ko da bi v Libanonu, na Jutrovem, zašli v gozdiček samih cvetočih balzamskih dreves; tedaj je vsak ljubitelj takega cvetenja nadvse zadovoljen, saj se počuti kot v predverju nebes.

- 24 O gorah tega planeta in njihovi višini smo spregovorili že na začetku. Naj k temu še dodamo, da imajo tam tudi najvišji vrhovi nekakšno rastlinsko odejo, kakršna pri vas na Zemlji zaradi nizkega ozračja ni mogoča. Gore na Saturnu tudi niso tako strme, temveč podobne enakomerno vzpenjajočim se piramidam. Tudi ne potekajo v tako nepretganih verigah, temveč se dvigajo z nižine kot pri vas na kakšnem pokošnem travniku kopice sena; proti sredini dežele so čedalje višje, tako da bi imel tisti, ki bi se povzpeli na najvišji goro sredi dežele, dober razgled nad vsemi vzpetinami.
- 25 Stene tega gorovja, ki jih lahko vidimo tu in tam, niso tako razklane kot pri vas, temveč se pno na eni ali drugi strani gore kakor sladkorni stožci, veliko jih meri v višino trideset, štirideset in celo več kot sto tisoč čevljev. Osramoto jih celo že kakšno povsem zraslo piramidno drevo, ki neredko s svojim vrhom preseže dokaj visok hrib. Spomnite se že znanih podatkov o njegovi višini, primerjajo jo z najvišjimi hribi, in kmalu boste ugotovili, da bi tako drevo lahko bolje označili kot rastoči hrib in ne drevo.

- 26 Ta dežela sodi med najhribovitejše na Saturnu. Ob vsem tem ima tudi prostrane nižine, ki se razprostirajo v vse smeri; prepredene so z najlepšimi, mirno tekočimi rekami, ki se izlivajo v veliko Saturnovo morje.
- 27 O koristnosti teh voda in kaj vse še raste na njihovih obrežjih pa drugič. In s tem za danes, amen.

8

Chaiaba – rastlina ladja. Njen plod je ladja.

- 1 Če že govorimo o rastlinstvu te dežele in spoznavamo njena raznovrstna drevesa in grmičevje, moramo, preden preidemo k rekam in jezerom, spoznati še obrežno rastlino, ki je pogosta povsod ob rekah in jezerih, tako kot pri vas trstje in druge vodne rastline. To je rastlina ladja, ali chaiaba, kot jo imenujejo.
- 2 Ta rastlina sodi tam v rod vetrovnega rastja in s tem tudi v rod buč – le s to razliko, da tedaj, ko njeno, prek zemeljskega površja plazeče se steblo oblikuje del, ki je podoben členku, na takšnem mestu množica belkastih korenin požene v tla, se nasesa novih sokov in moči, nato pa se tem živahneje požene naprej v vse smeri čez površje tega planeta, zlasti vzdolž obrežij.
- 3 Kako pa je potem mogoče ugledati, kakšne plodove ima, in zvedeti, za kaj se uporabljajo? – Ko se to rastje prikaže iz tal, se najprej požene visoko navzgor, skoraj tako kot vaš rogoz, ki ga uporabljate za graditev obzidanih hiš in zlasti za tako imenovane štukature. Steblo je neredko

petnajst do dvajset klafter visoko, brez listja in se pne navzgor kot zelenkasto zlata palica. Le na koncu ima sprva modro glavo, ki postopno razvije posebno vrsto cveta – videti je, kot da bi kdo hotel na okrogel obelisk zataktniti v krog deset belih in svetlo rdečih vojnih zastav.

- 4 Te zastave navija dve klaftri dolg, belkasto rumen raven ročaj, ki jih tudi ločuje, zato potem, ko povsem zrastejo visijo z njega, štiri do pet klafter globoko. Cvet, ki zraste iz te dolge palice, je ustvarjen tako, da je pravzaprav že nekakšen plod te rastline; zato razumljivo ne uvene, temveč se leta in leta ohrani čvrst in krepak.
- 5 Sama palica ali pravzaprav bolje rečeno, steblo, meri ob tleh v premeru neredko laketa, dva ali tri; notri je votla, a vendarle čvrsta kot kovina. Ko ta palica enkrat napol dozori, takoj poženejo iz korenin izrastki ter se začno spretno in bohotno plaziti po tleh, in sicer so prav tako zlato zeleni, le nekoliko bolj blede. Iz naprej se plazečega okroglega debela poženejo pri vsaki razčlembi na visoki palici veliki in široki listi. Listni pecelj je zelenkasto moder, okrogel in votel, marsikdaj dolg klaftro, dve ali tri. List je topo jajčast, in ko povsem zraste, je dolg pet in širok tri klaftre. Je rdeč kot vaše najlepše vrtnice; samo listni rob je za dva lakta široko tako barvit, da je videti kot pri vas lepa svetla mavrica. Površje lista se blešči kot kakor zrcalno zbrušeno zlato, posebno sijoči in kraljevsko čudoviti pa so njegovi robovi. Spodnja stran je povsem temno modra in ovešena z dolgimi dlačicami, ki so videti kot najlepša svila, imajo barvo najčistjšega indiga, le da je ta nekoliko svetlejši kakor pri vas. Pecelj tega lista je prav tako zeleno zlat, t.j. takšen, kot da bi hoteli vaše zglajeno zlato prekriti s tanko plastjo zelene – je povsem gladek in meri ob debelu v premeru neredko enega do dveh laktov. Tam, kjer poganja iz debela, ga obdaja nekakšna vrhnja krošnja, tako kot pri vas nastane tako imenovana železna krona, samo da je teh njenih konic več in so vse povsem okrogle in bleščeče bele. Približno pri tretjem kolencu se potem na dolgem in močnem peclju pojavi nenavaden cvet. Podoben je velikanskemu zvonu pri vas, ki na svojem širšem delu meri v premeru štiri do pet klafter in na najbolj spodnjem (ki je na tanjšem, zapremem) delu približno klaftro do klaftro in pol.
- 6 Ta cvet je povsem okrogel v vseh svojih delih, ko da bi ga bil stružil najboljši strugar. Od zvonca se razlikuje samo po tem, da je njegov širši rob navzgor grebenasto obrobjen z zapovrstnimi kot laketa dolgimi konicami. Cvet je svetlo rumen, konice pa močno rdeče.
- 7 Iz sredine te zvončaste čaše se čez rob izteza bleščeče bel steber, dvakrat tako vi-

sok kakor zvončasta rastlina z vrhovi vred. Ta steber je prašnik (moški del), konice roba pa so pravzaprav pestiči (ženske niti) te rastline. Ko prašniki dozoriijo, začnejo trositi svetleče se zvezdice, in te potem konice roba pritegnejo kot električne iskre. To dejanje je pravzaprav oploditev tega rastja.

- 8 Ko je oploditev končana, mogočni cvet ovne in odpade s cvetnega peclja, vendar ohrani svojo obliko; tedaj ga kar pogosto nabirajo, ker postane mehak kot blazina, in ga uporabljajo za različne sedeže, postelje in ležalnike. Konice odstranijo, in ker so tako trde, jih uporabljajo kot žeblje.
- 9 In kakšen je plod te rastline? – Povem vam, najnevadnejši na svetu. Ne glede na to, kako čudno se vam bo to zdelo, pa iz te rastline nastane nazadnje prava ladja. Toda ne smete si predstavljati ladij, kot jih poznate, ki plovejo z ljudmi in tovorom. Pri tej rastlinski ladji kaj takega ni mogoče, in to boste tudi kmalu spoznali, ko vam bomo podrobneje opisali značilnosti plodu. – Potem ko odpade cvet, ki tako kot pri vaših bučah pravzaprav že raste nad vidnim plodom, se začne plod zelo naglo in sijajno razvijati, in sicer tako, kakor če bi si dali izdelati veliko jajce iz tanke pločevine in bi ga povrh rahlo vtisnili, ne kot en pol v drugega, temveč kot pas v drugega – tako da se udrtja stena ne bi dotikala spodnje, temveč bi med obema ostalo še nekaj praznega prostora.
- 10 Zdaj pa si v tej obliki zamislite naš plod, ki tudi v tej vtisnjeni jajčasti obliki raste naprej in doseže, potem ko je povsem dozorel, marsikdaj dolžino trideset do štirideset klafter ter širino petnajst do dvajset klafter. Prostor med vtisnjeno zgornjo in spodnjo steno znaša navadno dve do dve in pol klaftre. Ko plod povsem dozori, je vsaka stena dva do tri lakte debela in čvrstetjša od kovine. Potem se loči od stebela, v katerem pa pravzaprav v obliki kroga obtiči njegovo seme. V plodu ni ničesar, samo fin zrak, zato je takšen plod zelo lahko dvigniti, kar lahko z najmanjšim trudom naredi celo otrok. Rob plodu je obdan z zelo nenavadnim napuščem, ki se neredko do dve klaftri daleč izteza iz plodu in je podoben ribjim plavutim pri vas, le da je na vseh straneh enako žarkast in čvrsto prožen, tako da ga lahko vsak brez truda malo odlomi.
- 11 Poglejte, ta plod takšen, kakršen je, potem položijo na vodo in uporabljajo kot ladjo, ki je ni lahko uničiti. Da prebivalci na Saturnu lahko to ladjo premikajo po vodni gladini kakor želijo v vse smeri, uporabljajo za to že prej omenjene srednje palice, s katerimi ladjo krmarijo podobno kot vi svoje rečne čolne. Samo da

ima ta palica to prednost, da je zelo lahka, in ker je votla, tudi ni nujno, da bi z njo dosegali tla, temveč so nasproti delujoča tla kar voda, ker postane njena kubična vsebnost* kmalu težja od praznega prostora v palici. In tako se voda sama zoperstavi zamahu s takšno palico. – Od te pa so že prej odžagali omenjene zastavice, ki jih prebivalci nato zelo nežno položijo na rob te naravne ladje.

Chaiba - rastlina ladja

- 12 Ladja pa se lahko premika tudi drugače: Prebivalci Saturna vzamejo lepe liste te rastline, o katerih smo že govorili, in iz njih izdelajo jadro. Ne rabijo drugega, kot da takšen list skupaj s palico in koničasto krono, ki se nahaja pod njim, odžagajo in ga čvrsto prilepijo z lepljivim sokom neke druge rastline v vmesni prostor med zastavicami na rob ladje, da ga ne more odrgati niti orkan z vašega planeta. Tako je ladja končana in lahko nosi deset, v največji sili pa celo dvajset prebivalcev Saturna.
- 13 Prebivalci Saturna prav umetelno povežejo med seboj tudi več takšnih ladij, tako naredijo veliko enovito ladjo, v primerjavi s katero so vaše linijske ladje prave otroške igrače; kajti na širokih rekah, jezerih in morjih neredko povežejo med seboj tisoč takšnih ladij. Nanje potem postavi lahe, res čudovite zgradbe, tako da je takšna plavajoča ladja bolj podobna kakšnemu mestu kakor le ladji.
- 14 No, zdaj pa veste vse o tej nenavadni ladji! – Tudi ob tem malo spodbudite svojo domišljijo in gotovo boste nad vse prijetno presenečeni. K temu je treba še nekaj povedati o barvi tega sadeža. Nič takega ni na njem, kar bi vzbujalo pozornost; videti je luskast kot ščuka in tudi enake barve. – In s tem za danes, amen.

*T. j. potisnjena količina vode.

9

Še nekaj o rastlini ladji.
Vodovje na Saturnu in njegov enakomerni padec.
O okrogli obliki Saturna in drugih planetov.
Bogastvo oblik stvarstva.
Štirje poglavitni vodni tokovi na Saturnu.

- 1 Ker smo zadnjič že opisali rastlino ladjo s tega planeta, naj omenimo le še nekaj malega, in sicer, kako pogosta je in koliko sadežev (ladij) takšna rastlina rodi.
- 2 Ta rastlina je ob rekah, jezerih in predvsem ob širokih obalah morij nenavadno pogosta. V Saturnovem letu rodi dvakrat, in to vsaka rastlina štiristo do petsto teh plodov. Toda nihče na tem planetu, ali bolje rečeno v tej deželi, nima lastninske pravice z njo razpolagati, temveč velja star pravni rek: *Primo occupanti ius!* Tisti, ki potrebuje eno ali več takšnih rastlin, se odpravi tja in jih požanje. In kolikor si jih priskrbi, toliko jih ima v lasti. Nihče mu tega ne krati in sicer iz zelo moralnega razloga, ker se ima na tem planetu vsak za najmanjšega in najnepomembnejšega, kar pa bo še pozneje razloženo pri opisanju ljudi.
- 3 In zato si še nekoliko oglejmo vodovje tega planeta, zlasti te dežele.
- 4 V tej deželi je nekaj tisoč zelo velikih in širokih voda, skoraj vse pa izvirajo z omenjenih najvišjih gora sredi dežele. Da bi spoznali, kako je to mogoče, si morate vznožje tega gorovja zamišljati drugače kot pri gorovju vaše Zemlje; njegovo vznožje v vseh smereh namreč obsega območje, skoraj večje od vaše Evrope. Zdaj si lahko morda predstavljate, koliko izvirov ima v sebi tako mogočno gorovje.
- 5 Ker takšno gorovje pri vsej svoji višini in obsegu oblikuje skoraj popoln stožec, ki ga spreminjajo le vam že znane kvišku moleče stene, ki se pojavljajo le sem ter tja, ter marsikatero struge, ki so jih izdolbli mogočni izviri, je pač razumljivo, da teče voda iz takšnega gorovja v vse mogoče smeri, in ko so struge dovolj globoke ter jih še povečajo pritoki pomembnih izvirov iz drugega gorovja, se vode mirno izlivajo v planetarno morje. Reke na Zemlji se razlikujejo od tistih na Saturnu po tem, da vse tečejo enakomerno, ali bolje rečeno, imajo enak padec, saj tam ni visoke planote; je samo gorovje, so bolj ali manj široke doline in prostrane nižine, ki so skoraj vse brez izjeme na enaki nadmorski višini. In ker se dežela od morja pa do osrednjega gorovja dviga povsod enako, samo tisoč klafter visoko, je tudi padec vseh voda zaradi tako blagega dviga enako hiter.

Prevedla Daja Kiari
Nadaljevanje prihodnjič

*Pravica pripada prvemu uporabniku!

SATURN

4. nadaljevanje

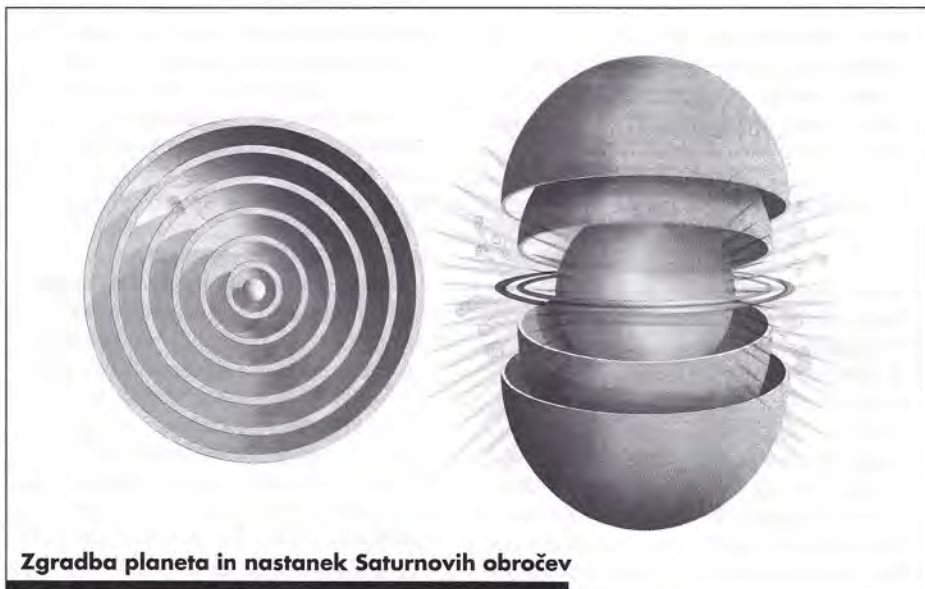
ILUSTRACIJE: CIRIL HORVAT

- 6 Od številnih rek in tokov bi vam želel pozornost predvsem usmeriti na štiri vodovja, ker so ta največja od vseh, ki tečejo vse do morja tako naravnost, kot bi bila njihova struga začrtana z vrvice.
- 7 Tam, kjer izvirajo, so še širša od vaše Donave ob izlivu v morje. Temu primerno se tudi vztrajno širijo. In ko prispejo do morja, je vsak od teh tokov širok okoli dvesto vaših milj. Od vaših rek in tokov se razlikujejo po tem, da je njihova struga zmeraj enako globoka, zato takšen vodni tok ni nikjer globlji ali plitvejši kakor takoj na začetku, se pravi tam, kjer vodovje zapusti gorovje. Četudi se potem vanj zliva še veliko drugih tokov, se vodovje samo širi, ne pa pogloblja.
- 8 Zdaj se pač sprašujete, kako je to mogoče? – In povem vam, da ni nič lažjega kot to. Če so podlaga nadvse enakomerno potekajoča nepoškodovana kamnita tla, na katera so naložene enako visoke zemeljske plasti, ki jih voda enakomerno odnaša, kako bi lahko ob tako enakih razmerah nastala kakršna koli neenakost v globini rečne struge?
- 9 Da bi bili lahko na te, vam zdaj še nerazumljive razmere (kar zadeva enako globino vodnih strug) tem pozornejši in jih temeljiteje razumeli, je nujno, da vam na kratko omenim, kako je ta planet, pri vam znanem splošnem uničenju svetov*, s katerim ste se lahko seznanili ob Adamovem padcu, ostal v svoji praustvarjenosti nedotaknjen, ali bolje rečeno, to, kar je od njega preostalo – le da je bil pred tem dogodkom veliko večji.
- 10 Kako velik je bil, pa še kaže njegov zdajšnji obroč. Kajti površje zunanjega obroča je bilo pred tem površje tega planeta. Toda ob omenjenem dogodku je bil tako rekoč na levi in desni (ali južno in severno) odrezan tako, da sta bili severna in južna kapa kot dve veliki prazni skledi zagnani v neskončni vesoljni prostor, ker je na obeh teh predelih hudobna kača razpostavila prav izjemno hudobno zalego. Čist je ostal samo vroči sredinski pas, ki se je ohranil zato, da bi večno opominjal na to, da lahko veliki graditelj svetov kakšen planet tudi ohrani, kljub temu, da ta več ne obstaja v svoji prvobitni planetarni popolnosti.
- 11 Zdaj bi pač radi vedeli, kako je nastal da-

našnji, veliko manjši planet znotraj obročev? – Povem vam, na široko odprite oči in ušesa in dobili boste širok vpogled ne samo v prej omenjeni planet, temveč tudi v vse druge. Današnji planet v obroču je obstajal tudi prej, preden sta bili odtrgani kapi – in tako bi se zgodilo tudi z vašo Zemljo, če bi ji odstranili pola. Kajti tudi v vaši Zemlji tiči še manjša, in v tej manjši še manjša; med seboj so povezane samo z zrakom, vodo ali ognjem. Današnji planet Saturn je pravzaprav tretja krogla, ker obroč upodablja dve (krogli), razcepljen pa je v dva dela, ki se med seboj ne stikata.

stajale čedalje jasnejše. Hkrati boste iz vsega povedanega tudi spoznali, kako lahko je Moji moči, če je to nujno, takšen planet pomajšati ali povečati.

- 14 Če bi si lahko ogledali vsa nebesna telesa v neskončnem ustvarjenem prostoru, bi resnično naleteli na oblike, ki jih vaš duh ob še takšni svetlobi ne bi zmoget dojeti. In če zmorete že vi ljudje, z omejenimi duhovnimi močmi, s trudom ustvariti tako raznovrstne reči, zmorem nekaj takšnega pač tudi Jaz v svojem velikanskem območju ustvarjanja. In Moja velika domišljija pač, kar se tega tiče, prav gotovo ne potrebuje,

Zgradba planeta in nastanek Saturnovih obročev

- 12 In tako Saturn danes ponuja priložnost, da si ogledate planet, ki je skoraj kot jabolko, ki so ga razpolovili. Vidni deli vam razkrivajo notranjo, mehanično zgradbo nekega planeta. Kar pa zadeva današnji planet, pa ni mogoče videti njegovega središča. Vendar je razmerje zmeraj enako. Kajti tudi ta vidni planet je v svoji notranjosti zgrajen enako, v enakih razmerjih, kakršna vidimo na površju prvega zunanjega obroča pa vse do danes vidnega planeta samega. Če bi ga odprli, bi tako znova videli manjši obroč pod večjim, znotraj tega pa spet popolnoma okrogel planet, ki prav tako prosto lebdi kot današnji znotraj velikega obroča.
- 13 Če bi pridobili le nekoliko večjo moč razumevanja in občutenja, bi vam takšne reči po-

kot mislijo nekateri učenjaki med vami, poka vaše šole ali celo tako imenovanega učnega tečaja estetike.

- 15 Kako neizmerna je domišljija vašega Stvarnika – so za to seveda že najmanjši, najneznatnejši in najskromnejši dokaz rastline, živali in rudnine na vaši Zemlji. Na našem Saturnu bi odkrili že nekoliko raznovrstnejše oblike, in povem vam, še veliko več vsega na Soncu! Že stvari na Saturnu so nadvse čudovite, kaj pa bi šele rekli in kako na široko razprli svoje oči, če bi vam nekoč omogočil, da bi si ogledali Sonce! Toda za zdaj smo še na Saturnu in tukaj je mogoče videti še zelo veliko takih stvari.
- 16 Kajti dobro si zapomnite: pri Saturnu smo začeli s številko ena, veste pa tudi, da Jaz

* Glej Božje gospodarjenje, 1. knjiga, poglavje 9.

- najboljše vino zmeraj ponudim šele na koncu; ne tako kot slabi gostilničarji pri vas, ki s prvim kozarcem omamijo domišljijo žejnih gostov in jim na koncu namesto boljše vina dajo na mizo razredčen kis. Boste že doumeli, kaj naj bi pomenilo, kar sem rekel, zato tudi pravim: Začeli smo s številko ena! – Ko bomo končali z našim planetom, se bo moralo v vaši domišljiji in pri boljši predstavljenosti pač pokazati, ali je sposobna poleteti še više. Kajti pri Meni ni konca višjemu in še višjemu, tja do neskončnega. In nikjer ni tretje primerjalne stopnje, temveč sta povsod samo dve; to pomeni, da je zmeraj nekaj nad nečem in je še veličastnejše od tega. – In nikjer ni najveličastnejšega, ki bi ga lahko presešlo še veličastnejše; kajti nedosegljivo najvišje sem samo Jaz sam. Šele ko boste spoznali nadaljnje številne lepote planeta, vam bo omogočen bežen vpogled v nebesa. In pogled na lepote, ki vam bodo pokazane na tem planetu, vas bo kljub svojemu kratkemu trajanju povsem prevzel. In če so že Moja dela tako neskončno veličastna in mrtvi, utrjeni materiji, kakšna so šele v duhu, ki je svetloba in življenje!
- 17 Toda vrnimo se zdaj spet k našemu planetu in izmerimo globino vodotokov in jezer ter globino morja. Povsod nam bo zadostovala ista merilna vrstica, dolga petsto vaših klafter. – Potem boste videli, da je morje tam skoraj povsod petsto klafter globoko, samo ob obali je enakomerno vse čedalje plitvejša. Kar zadeva vodovja, so na sredi povsod enako globoka, deset klafter, proti obrežju pa seveda plitvejša. Samo ob ustjih se rečne struge čedalje bolj poglobljajo, tako da se postopno izravnavajo z morskimi strugami.
- 18 Ker je dno strug rek in drugih vodnih tokov enako oblikovano in globoko, zagleda presenečeno oko na vsem vodovju skoraj zrcalno gladino in v njej odsev obrežne pokrajine. Tako je tudi pri vas ob zelo mirnem jezeru. V njem se zrcalijo najveličastnejše reči, zlasti ponoči je pogled navdse osupljiv, saj se od gladine takšnega vodovja odbijajo nočne luči s skoraj nezmanjšanim sijem.
- 19 O teh štirih poglobitnih vodovjih lahko povemo še to, da izhajajo iz osrednjega gorovja in delijo deželo na štiri dele; tako lahko opazovalec z vrha gorovja sledi toku teh štirih poglobitnih vodovij in zajame s pogledom vso to veliko deželo. Seveda, z vašimi očmi tega ne bi bilo mogoče storiti. Toda ljudje na Saturnu to zmorejo, saj vidijo boljše kakor vi skozi najboljši daljnogled. – To je pri njih tudi nujno, ker morajo imeti, če si hočejo ogledati svoje posestvo, zelo dober vid; njihove oči morajo biti vsaj približno tako dobre kot vaše, da lahko na Zemlji ob najčistejšem zraku zajamete s pogle-

dom z visoke gore vso deželo. Ljudje na Saturnu vidijo izredno dobro, približno tako kot pri vas orele, ki tudi z velike daljave zlahka uzre vsako majhno žival.

- 20 O nadaljnjih lastnostih teh vodovij, jezer in tudi morja pa drugič! Toliko za danes. Amen.

10

Vodni tok v smeri jutra in njegovi sosedje.

Drevesna prebivališča ljudi na Saturnu. Njihova moč volje, ki obvladuje naravo, in njihovo sporazumevanje z duhovnim svetom. Nekoristna misija zemeljskih duhov na Saturnu.

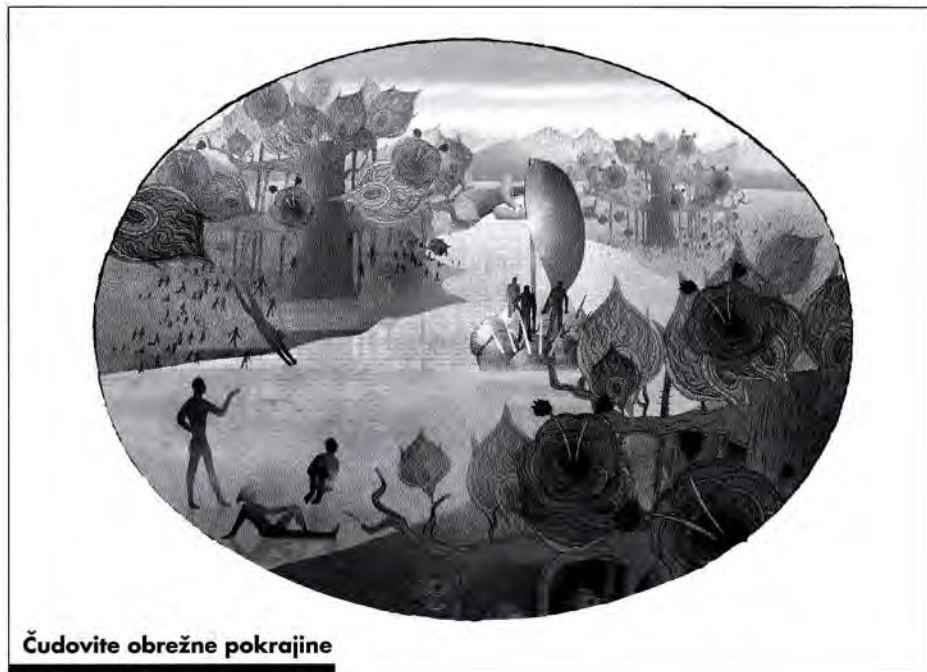
- 1 Eno od štirih poglobitnih vodovij, tisto, ki teče proti jutru*, je najširše in najbolj obljudeno. Vendar pa ne mislite, da so na njegovem obrežju tako kot ob vaših rekah, zgrajena mesta in trdnjave; na vsem planetu ni mogoče najti nič takšnega.
- 2 Prebivalci Saturna prebivajo najraje pod vam že znanim drevesom, pod njegovimi številnimi vejami in ob deblih živi vsa družina. Ljudje so naseljeni skoraj tako kot pri vas, nekateri v nižinah, predvsem na obrežjih vodnih tokov, drugi pa samo v gorah. – Zato so tudi obrežja tega vzhodnega vodnega toka po levi in desni na gosto porasla s takšnimi drevesi, pod katerimi so si družine uredile trajna prebivališča. »Trajna prebivališča« pravim zato, ker takšno drevo tam ne odmre tako hitro, temveč nenehno raste in se povečuje, tako da lahko pod njim živi družina, ki zaradi razvejene sorodstva neredko šteje deset do dvajset tisoč članov.
- 3 Vodovja, zlasti omenjeno vodovje proti jutru, zadostijo številnim potrebam tamkajšnjih prebivalcev, in sicer po naslednjem vrstnem redu: Prvi potrebi, njihovem velikim veseljem nad umivanjem. Neredko se umivajo sedemkrat na dan. – Drugi, plavanje, ki je še posebno krepilna zabava; v vodi so vsi pravi mojstri, saj ne plavajo po vodni gladini sem ter tja kakor vi, temveč se po njej zlahka celo sprehajajo. Zato so tudi zmožni vseh drugih plavalnih spretnosti – na primer: plosko ležejo na vodno gladino, na njej sedijo ali pa se tudi, če želijo, preobračajo.
- 4 Če se jim zahoče potopiti, lahko to tudi storijo; toda to jim ni nič lažje kakor gosem pri vas, ker so ljudje na Saturnu, v primerjavi z vami, za štirideset odstotkov lažji od vode. To razmerje lahko razberete tudi iz tega, da kakor je bilo že enkrat omenjeno, prebivalci Saturna, zlasti mladi, zlahka lebdi v zraku. Celostarejši lahko skočijo z velike višine, pa zanje to ni življenjsko nevarno; vendar tega ne počno posebno radi, ker so po takšnih vragolijah v zraku navadno neprijetno omotični.

- 5 Tretjič, ljudje na Saturnu radi prebivajo ob vodi tudi zato, ker ta, kot smo že omenili, ponoči oddaja svojevrsten, čudovit svetlobni sij. In četrtič, iz tamkajšnjega vodovja prihaja značilen prijetno hladen zrak, v katerem Saturnovi prebivalci izjemno uživajo. In petič, na rečnih obrežjih prebivajo tudi zaradi svojih domačih živali – spoznali jih bomo pozneje – da se te lažje napajajo. V gorah bi zaradi pomanjkanja vode le stežka redili večje domače živali, kajti vodovja izvirajo namreč bolj v spodnjem delu gora; v višjih legah bi se morali zadovoljiti z deževnim drevesom in njegovimi vam že dobro znanimi plodovi, bogatimi z vodo. Največja domača žival pa pogosto potrebuje na dan, da si pogasi žejo, računano v vaših merah, neredko tisoč startinov* vode, kar vam mogoče zveni nekoliko nenavadno. Že samo njihova domača krava v velikosti tako močno presega vašega slona, da bi slon na njenem hrbtu gomazel kot droben zajedalec. Ker je krava izjemno koristna, ljudje na Saturnu radi prebivajo na obrežjih potokov, rek in jezer zato, da ta koristna domača žival ne bi bila ogrožena. Njena posebnost pa je, da popije petkrat več kakor poje; vse to bomo natančno opisali pozneje, ko bo govor o živalih.
- 6 Čeprav ti ljudje ne gradijo niti mest niti hiš, pa svoje že opisano »zidno drevo« tako ljubko in umetno obzidajo, da bi se vam, če bi si lahko ogledali takšno bivališče, zdelo nedopovedljivo lepše od vaših velikih mest; mislili bi si, da so njegovi zidovi iz kot zrcalo zloščenega zlata.
- 7 In šestič, ljudje na Saturnu tako zelo radi živijo na obrežju voda tudi zaradi navdse priljubljenih voženj z ladjo; z njimi se ne prevažajo toliko zaradi osebnih koristi kakor iz veselja in zaradi zdravja. In kadar kateri izmed njih želijo obiskati sosednje otoke in dežele, ki pa so zelo oddaljeni, se na pot odpravijo seveda z ladjo.
- 8 Vprašali se boste, zakaj se ljudje na Saturnu pravzaprav poslužujejo voženj z ladjo, če pa se lahko sprehajajo po vodni gladini? Odrešilni odgovor ni težak. Ljudje na Saturnu lahko hodijo po vodni gladini le, če so brez tovara, saj bi se sicer takoj, ko bi kaj nosili, potopili; nosilno razmerje med vodo in človekom je namreč na las natančno določeno. In če se že sprehajajo po vodni gladini, potem je takšen sprehod še veliko bolj povezan z zelo počasnimi in pravzaprav tudi pazljivimi in pomembnimi vajami, kot pri vas umetnostno drsanje na ledu. Nasprotno pa lahko prebivalci Saturna neizmerno hitro plujejo po vodni gladini na svojih povezanih ladjah; z njimi v eni vaši uri zlahka prevozijo trideset do petdeset milj. In pri tem ladje nimajo parnega kotla, lopatic ali kolesa, temveč jih poganja zgolj

* Proti vzhodu, op.p.

* En startin, štajerska votla mera.

Nadaljevanje s strani 26

Čudovite obrežne pokrajine

čvrsta volja in neomajna vera človeka; zato tudi robove svojih ladij okrasijo z že znanimi rastlinskimi konicami, ki jih s svojo voljo skoraj magnetizirajo in vozilo usmerijo tja, kamor je usmerjena volja ladijskega krmarja.

- 9 Poglejte, takšna gonilna sila je zagotovo boljša od vaših grozljivih parnih strojev, pri katerih so ljudje v nenehni življenjski nevarnosti; in če z angelom varuhom ne bi poskrbel za to, bi bilo zaradi uhajajoče vodne pare še več ponesrečenih kot doslej. Nadvse neumno je, da ljudje izrabljajo naravne sile, ki jih niti najmanj ne poznajo. Kajti ni dovolj samo spoznanje, pridobljeno z izkušnjami, da ima izpuščena vodna para veliko potisno silo, temveč mora človek tudi vedeti, kaj je v ozadju tako sproščene vodne pare in kaj lahko takšna velika potisna sila povzroči.
- 10 Mrtve sile so brez moči, toda sile, ki delujejo, so žive. Le kdo ve, kolikšna je moč sproščenih duhov v vodni pari? Prav zares, če jih omenjeni angeli ne bi zmogli obrzdati, bi se zelo domišljivi snovalci parnih naprav, prav kmalu lahko prepričali, kako votli so vsi njihovi izračuni. Kajti neobvladani duhovi lahko sproščeni že iz majhne količine vode v trenutku spremenijo vso gorsko verigo v prah in pepel; iz tega lahko tudi povsem zlahka spoznate, kako potrebni so številni zmeraj navzoči nebeški varuhi, da se ne bi ljudje zaradi svojega neumnega početja vsi obenem ugonobili.
- 11 Takšne neumnosti so prebivalcem Saturna neznane in vendar so neprimerljivo modrejši od vseh teh preveč učenih bratov pare in zavojevalcev morja na vaši Zemlji. Med številnimi drugimi prednostmi imajo še eno neprecenljivo lastnost, in sicer, gojiti znajo

osebni stik z Menoj. Pogosto ga v življenju navezujejo in seveda tudi z angeli nebes, s tem pa že s kratkim pogovorom pridobijo več modrosti in spoznanja, kakor vi z vsem svojim pogosto več kot neumnim učenjarskim besedičenjem.

- 12 Ob tej priložnosti naj vam mimogrede omenim, da k prebivalcem Saturna neredko zahajajo duhovi z vaše Zemlje; to jim je zmeraj dovoljeno, zlasti tedaj, ko se jim to zahtoe. Dogaja se, da ljudje s Saturna te znanja željne duhove celo dodobra osmešijo in jih zaslepijo z nadvse neumnimi nauki, zaradi katerih ne vedo niti tega, da je Gospod kot Stvarnik nebes in vseh nebesnih teles v resnici človek. Kajti to vedo le redki ljudje in celo malokateri kristjan na Zemlji; predstavljajo si Me kar se da smešno in nesmiselno, nekateri pa Me celo nesmiselno upodabljajo.
- 13 Za nekatere sem vladar, pri drugih skoraj gol sedim na oblaku in držim v rokah križ, navadno v desnici, kot vladar. Tretji Me upodabljajo kot letečega goloba, zmeraj tako, da lebdim nad dvema osebama spodaj, in sicer nad vladarjem in golim Kristusom, ki nosi križ. – Nekateri pa me zlijejo kar v vse tri, tako da postanem matematični nesmisel, ker sem upodobljen v treh osebah; od teh imata samo dve človeško podobo, tretja pa živalsko; in te tri neenake osebe naj bi prikazovale le enega boga, sestavljenega iz vladarja, golega Kristusa in goloba.
- 14 Nasprotno pa na vsem Saturnu ni človeka, ki bi se Me zamišljal drugače kakor povsem v človeški podobi, da sem tak kot vsi drugi ljudje, le s to razliko, da sem najpopolnejši človek, kar pomeni človek, v katerega telesu prebiva polnost Boga (je utelešena). Toda dokler tega ne boste zmožni razumeti, se

boste obračali samo na materijo, ki vam bo povedala, od kod je in kaj je, in vam je to tudi že povedala. Zato vam ne bo težko razumeti, dojeti, kaj pomeni, da v Meni, najpopolnejšem človeku, prebiva polnost Boga v telesu (ali je utelešena).

- 15 Poglejte, ko prebivalci Saturna marsikaterim nadutim duhovom z vaše Zemlje kaj takega povedo, se ti razjezijo in pobesniijo, maščevalno se znesejo nad ljudmi na Saturnu ter jih skušajo prisiliti v drugačno prepričanje. Vendar se prebivalci Saturna ob tem takoj izkažejo kot nadvse ponižni, a hkrati tudi povsem trdno verujoči, tako da ob tem postane duhovom z vaše Zemlje zaradi svojega napuha nadvse hudo pri duši; ne vzdržijo več v sferi Saturnovih prebivalcev in kmalu prostovoljno odidejo.
- 16 Takšne prizore na Saturnu vam bom nazorneje prikazal šele tedaj, ko se bomo mudili na snežnih in ledenih območjih tega planeta, kjer se prvenstveno zadržujejo in delujejo duhovi umrlih s Saturna. Kajti vedeti morate, da duhovi vsakega planeta, še zlasti še ne povsem izčiščeni, ostanejo najprej na območju tistega planeta, na katerem so prebivali v telesu.
- 17 Toda za zdaj o tem ne bomo več govorili, temveč se bomo vrnili k našim vodovjem.

11

Čudovite obrežne pokrajine rečnega območja. Severni tok. Večerni tok. Popoldanski tok.

- 1 Da bi si lahko te tokove prav predstavljali, si zamislite neizmerno, mirno gladino vode, ki v ravni črti sega neizmerljivo daleč od vaših oči, vse tja do morja. Pri tem si zamislite, da teče takšen tok še naprej v neskončno nižino, ki jo samo tu in tam prekinjajo vam že znane gorske verige. Predstavljajte si, kako neizmerno rodovitne so te obrežne pokrajine. Med gorami so drevoredi tako imenovanih piramidnih dreves in prav tako tudi vsi ti lepi vrtovi z vam že znanimi drevoredi zrcalnih dreves; vzdolž obrežij nepregledni gozdovi lijakastega drevesa in vsega drugega najbujnejšega drevja, grmovnic, rož, zelišč in raznovrstnih trav; da, in povsod si zamislite še nadvse nenavadne vodne živali, in velike, nadvse raznovrstne, čudovite vodne ptice, ki tukaj pogosto v jatah v vse smeri preletavajo nad razsežno vodno gladino, vse skupaj pa je podložno človekovi volji. K temu si v svoji domišljiji tudi naslikajte, da k družinam, še zlasti tistim, ki prebivajo na obrežjih, neredko prihajajo tudi božanska bitja, t. j. nebeški angeli, in med temi, kot rečeno, tudi Jaz sam!
- 2 Če vse to povzamete, si že lahko ustvarite približno sliko veličastja takšne obrežne pokrajine. Pri tem to, kot je bilo že povedano, velja predvsem za vodovje, ki teče proti jutru

in njegova obsežna obrežja. Toda ne mislite, da je vse to, še zlasti rastlinstvo, nekakšna kaotična zmes nametana križemkražem; nasprotno, vse je kar najlepše urejeno. S tako rekoč tja navrženim rastlinstvom ni poskrbljeno le za nujne potrebe živali, temveč je iz Mene izhajajoč poskrbljeno tudi za kar najbolj nadzorovano okrasje, kar ste lahko že nekoliko razbrali iz opisa rastlin in vsega rastlinstva.

- 3 Kakor »vodovje proti jutru«, so ustvarjena tudi druga tri vodovja; le da niso tako široka in tudi ne tako močno obljudena. Ne glede na to pa krasot ni nič manj kot pri vodovju proti jutru.
- 4 Za večino obrežja vodovja, ki se izteka proti severu, bi vi dejali, da je romantično. Njegove doline neredko zožijo gore, zato se pogled na vso gorato stran ustavi na neštehtih do neba segajočih, bleščede belih skalnatih stolpih; tudi te neredko krasijo že opisane zdravilne rastline, ki rastejo predvsem po gorah; najdemo jih sicer tudi drugje, vendar ne tako pogosto.
- 5 Tudi v tem primeru si zamislite obrežje kot je pri vodovju proti jutru, oživljeno z vsem, kar smo opisali; izpuscite le tako imenovane drevorede iz piramidnih dreves, kajti tla so preveč kamnita za njihovo rast – in tako si boste o tem vodovju in njegovih obrežjih ustvarili popolno sliko.
- 6 Vodovje proti večeru (zahodu) pa slovi po številnih harmonično pojočih pticah. Če bi vam bilo mogoče pričarati takšen večer, kakršen je tukaj, bi vas tukajšnji koncert tako razvadil, da zemeljske glasbe potem ne bi mogli drugače sprejeti, kot če bi pri vas, po čudovitem koncertu ali veliki simfoniji slavnega skladatelja (npr. Händla) poslušali regljanje žab v mlaki.
- 7 Glejte, potemtakem tam celo ptice učim peti! Lahko ste prepričani, da če bi vaš najboljši pevec lahko le enkrat slišal takšno petje perjadi na Saturnu, si prav gotovo do konca življenja ne bi upal zapeti niti tona.

(N. B. Glasba je tudi pri prebivalcih Saturna zelo priljubljena zvrst umetniškega ustvarjanja, le da na tem planetu nimajo glasbil. Zato pa so toliko boljši pevci in s tem darom Mi tudi pri službi božji pojejo hvalnice in se Mi zahvaljujejo – to pa vam bo podrobneje povedano pri opisovanju ljudi in njihovih razmer)

- 8 Vodovje proti popoldnevu (jugu) nadvse slovi po bleščavi gladini. Njegova gladina se namreč nenehno blešči, zlasti podnevi, tako kot pri vas veliki, lepi in umetelno brušeni diamanti; to je posledica izredne čistosti tega vodovja, zlasti njegovega površja. Na Saturnu so sicer vse vode neprimerne čistejšje od vaše najčistejše izvirske vode; toda voda omenjenega vodovja je tako bistra, da se lahko opazi vsak predmet na najglobljem dnu, kakor obsijan z lučjo. Za-

to se gladina nadvse čudovito blešči še posebno kadar je rahlo vzvalovana, in si takšnega veličastja sploh ne morete zamisliti; vaša mavrica je v primerjavi s tem prav hudo preprosta.

- 9 Kar zadeva prebivalstvo na obrežju tega vodovja, je nedvomno najrevnejše, in sicer zato, ker tam rastline ne uspevajo tako dobro zaradi pretrde vode. Čeprav je voda neizmerno čista, pa je trša kot tista v drugih vodnih tokovih, saj je na Saturnu tako kakor na vaši Zemlji: čim čistejši in hladnejši izvir napaja vodovje, tem trše je in manj življenja je v njem. Toda zaradi tega si nikar ne mislite, da je zato obrežje tega vodovja podobno puščavi; še zmeraj je neprimerno bujnejše kot najrodovitnejše obrežje na vaši Zemlji; toda zaostaja za drugimi na tem planetu, še zlasti za obrežji vodovja proti jutru.
- 10 In tako smo si z našega osrednjega gorovja ogledali štiri poglavitna vodovja. Toda to niso edina naseljena in oživljena območja na tem planetu, saj gore niso nič manj obljudene od obrežij vseh drugih voda, od katerih nekatere v različnih zavojih tečejo proti morju, večinoma pa se izlivajo v že prej omenjena štiri poglavitna vodovja ali druge stranske vode.
- 11 Ostala so nam še tamkajšnja številna in obsežna kopenska jezera. O njihovi uporabnosti in lepoti ter tudi naseljenosti njihovih prostranih nižinskih obrežij pa ob naslednji priložnosti! – Za danes, amen.

12

Jezera na Saturnu.

Čudovite pokrajine in gosta poseljenost obrežij.

Povezava z rekami, s potoki in drugimi jezeri.

Skupki kamnitih kegljev kot kraji razvedrila. Vožnja z labodi.

- 1 Kopenska jezera, ki smo jih omenili včeraj, se povsem razlikujejo od kopenskih jezer na vaši Zemlji, ki so pri vas neenakomerno globoki, stoječi vodni zbiralniki. Tudi na Saturnu se zbira izvirska voda v nekoliko poglobljenih nižinah in priteka z gora z vseh strani. Vendar so ta jezera zmeraj veliko plitvejša od rek. Le redko je kakšna jezerska struga globlja kot največ štiri, pet do šest klafter, in to velja na Saturnu za zelo plitvo, tako da takšno jezero zaradi njegove plitvosti zelo lahko prebredsje vsak na Saturnu, saj mu voda sega komaj do polovice stegen, včasih pa komaj do kolen. Toda ne glede na to, je še zmeraj dovolj globoka, da lahko plujejo po njej vam že znane ladje.
- 2 Sprašujete se, kaj so pravzaprav jezera na tem planetu? – V bistvu nič drugega kakor pri vas umetno narejeni prekopi. In takšno

deželno jezero ima marsikdaj sto iztekov ali pa se dokaj na široko izliva v različne reke, da lahko človek, ki sledi izlivu takšnega jezera udobno pride do vode v vseh štirih smereh, in sicer takole: Če je na primer med vodovjem proti jutru in tistim proti popoldnevu kakšno jezero, ima le-to prav gotovo enega ali celo več iztokov v vodovje proti jutru in spet v tisto proti popoldnevu. In če leži takšno deželno jezero med vodovjem proti popoldnevu in vodovjem proti večeru, je torej tudi med vodovjem proti večeru in proti polnoči ter med vodovjem proti polnoči in vodovjem proti jutru. In kakor so vodovja povezana po posredovanju deželnega jezera s poglavitnimi tokovi, tako so povezane tudi vse manjše reke in potoki, tako da v vsej tej veliki deželi ni reke ali skoraj ni jezera, do katerega ne bi bilo mogoče zlahka priti od vsepovsod.

- 3 Ta deželna jezera so neredko kar zelo obsežna – najmanjše je tolikšno kot na vašem planetu tako imenovano Kaspijsko jezero v Aziji. Nekaj jih je še precej večjih, po površini bi jih lahko primerjali s Sredozemskim morjem. Tako zelo velikih jezer ni prav dosti – najdemo jih lahko predvsem na območjih blizu morju. Toda manjših jezer, zlasti proti osrednjemu koncu dežele, je cela množica; na vsem tem velikanskem območju dežele ni nobene kolikor toliko obsežne nižine, v katere središču ne bi bilo kakšnega pomembnejšega jezera, zato je tudi z vsake vzpetine čudovit razgled, vi bi dejali, slikovito lep, na Zemlji bi za to pač zelo težko našli ustrežnejši izraz.
- 4 Tudi tukaj (na vaši Zemlji) so ob jezerih območja, toda jezera niso enako velika, njihova oblika je bolj naključna in takšna je tudi njihova okolica; prav kmalu kakšna preperela skala ali gozdnato vznožje gora ali umazana nižina in njej podobne druge reči, ki ne povedo veliko, brezoblično obdajo vodno gladino. – Toda na Saturnu ni tako! Tukaj so jezera zmeraj bolj ali manj ovalna, iz njih se nato na vse strani tako rekoč žarkasto razvrščajo široki iztoki, bodisi v druga jezera bodisi v reke in potoke. Zamislite si mirno vodno gladino z najmanjšim premerom gladine od najmanj deset do sto, od sto do tisoč in tisoč do skoraj trideset tisoč kvadratnih milj po vaši poljski meri – pa bi si že lahko ustvarili predstavo o sjaju takšnega jezera. Če pa upoštevate še številne široke iztoke iz njega, ki tečejo večinoma naravnost, vam bo njegova lepota še nazornejša, zlasti če upoštevate, da so samo takšni iztoki neredko široki milij, dve ali tri in tako naprej do štiridesetih milj.

Nadaljevanje prihodnjič
Prevedla Daja Kiari

SATURN

5. nadaljevanje

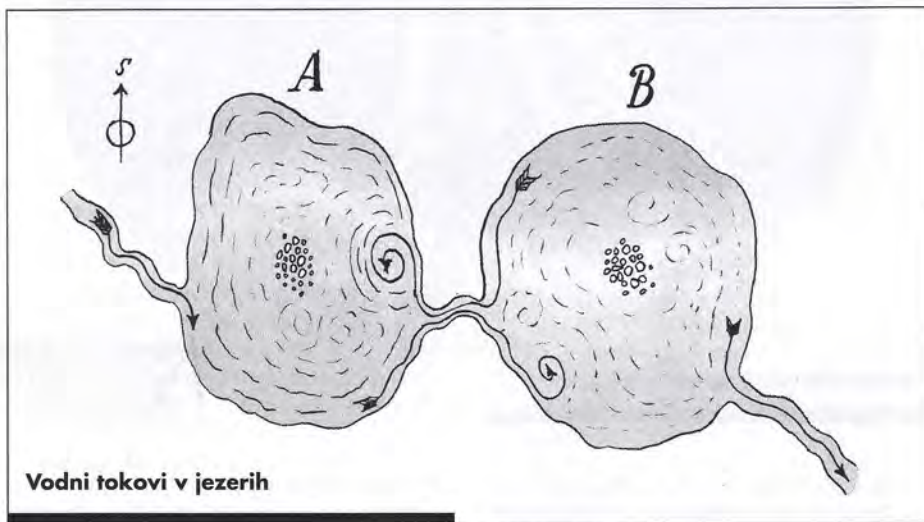
ILUSTRACIJE: CIRIL HORVAT

- 5 Jezerske pokrajine pa niso tako veličastne samo zaradi razprostranjenosti, temveč predvsem zaradi obrežij, ki so okoli tega kopenskega jezera zelo močno naseljena. Kajti sijaj tamkajšnje vegetacije se nikjer ne razodeva tako veličastno kakor prav na obrežjih takšnega jezera. To velja zlasti za vam že znana piramidna drevesa, ki neredko, vsaj kar zadeva vas, zrastejo nepojmljivo visoko in s svojimi vrhovi velikokrat presegajo dokaj visoke gore.
- 6 Prebivalci pa razumljivo zelo pogosto sadijo znano »rastlino ladjo«, da bi polepšali obrežja. Za velikanskimi njivami, kjer rastejo in se razvijajo rastline ladje, radi sadijo in gojijo tako imenovana zidna drevesa, ki neredko zrastejo kar visoko, daleč nad siceršnjo višino. Kajti na nekaterih obrežnih pokrajinah je zlati zid takšnih dreves pogosto visok petsto klafter. Prebivalci dosežejo to umetno, z nekakšnimi cepiči, in sicer tako, da zidno drevesce tedaj, ko zraste iz tal nekaj klafter visoko, odrežejo, ga nacepijo v isti razklani preostanek zidnega drevesca ter zamažejo z zemljo, pri nadaljnji rasti pa je drevesno deblo že za polovico višje. In to storijo tolikokrat, kolikokrat je le mogoče; tako vzgojijo drevesno deblo, ki je čudovit okras obrežne pokrajine in daleč presega svojo siceršnjo višino. V ozadju takšnih zidov so zasajena tudi tako imenovana stebričasta »vsakovrstna drevesa«, ki jih že poznate, in ki zaradi izjemne raznolikosti prav tako pripomorejo h krašenju čedalje višjih obrežnih območij.
- 7 Tudi na tem planetu skoraj ni drugih bivališč razen najbolj znanega prvega poglavitnega drevesa*, ki sem ga že dovolj opisal pri prebivalcih vodovja proti jutru, in ob tem nakazal, da ni nikjer niti mesta niti utrbe ali kakšne druge bivalne stavbe kot zgolj to drevo. Povedati je tudi treba, da to drevo na obrežnih območjih po velikosti in obsegu zelo prekaša druga njemu podobna drevesa, ki rastejo ob rekah, potokih in tudi na gorah, in zato tudi prebivajo v njem številčnejše družine.
- 8 Nič manj skrbno in v pravem razmerju ne gojijo tu drugih dreves, zelišč, rastlin in trav. In zato je takšno obrežje v pravem pomenu

besede podobno raju. Toda ne mislite, da rastejo na takšnih obrežnih območjih poglavitna drevesa kar drugo ob drugem, čeprav je to drevo tam skoraj edino bivališče; če bi namreč želeli priti od enega takšnega bivališča do naslednjega, bi za to potrebovali kar nekaj časa. Drevesa so med seboj oddaljena najmanj deset do dvajset milj, včasih tudi od petdeset do sto, ker so tam posestva, kot je bilo že v začetku rečeno, neredko tolikšna, kot vsa vaša dežela. In na takšnem posestvu le redko raste več kot eno takšno drevo, največ po pet do deset teh dreves, več jih je samo, kadar družina pod enim dreve-

žavo k sorodnikom in tam v zameno za dragoceno mleko ponudijo zdravilna gorska zelišča, ali opravijo kaj koristnega, ali povrnejo mleko z uslugami. Z mlekom napolnijo vam že znane posode in z njim odidejo ali pa se odpeljejo domov. Spomnili se boste že prej omenjenih vozov, ki se jih da prav zlahka narediti iz vam že znanega namakalnega sadeža, ki ga prebivalci nižin neredko imenujejo tudi »gorska ladja«.

- 11 Čeprav rastejo takšna bivalna drevesa po vaši meri zelo daleč vsaksebi, pa so za ljudi na Saturnu dovolj blizu, ker lahko tamkajšnji prebivalec zaradi ostrega vida kljub ve-

- 9 Preseljujejo se torej cele družine in tako poselijo tudi hribe, vendar prebivalci Saturna tega ne počenjajo radi. Preden kdo zasadi svoje bivalno drevo na hribu, ukrene vse mogoče, da bi našel kraj zanj kje drugje na obrežju. Šele če mu to ne uspe, se odloči za hribe; tam poišče območje, ki je blizu enega ali več vodnih virov, ali pa mora uspevati na njem vsaj deževno drevo in namakalna rastlina. Ne morejo pa prebivalci na hribu rediti velike krave, ki bi jim dajala toplo mleko; zadovoljiti se morajo z manj sladkim mlekom, ki jim ga dajejo udomačene tam kar pogoste gorske koze.
- 10 Če pa želijo uživati mleko velike krave, jim ne preostane drugega, ko da se podajo v ni-

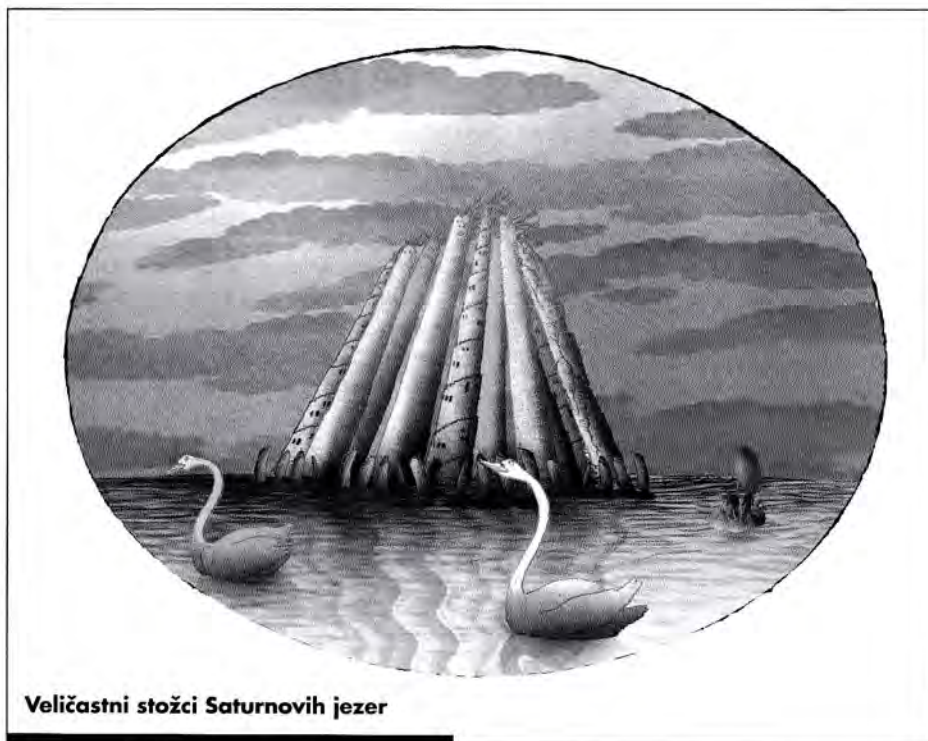
liki oddaljenosti ob vsakem času zelo dobro vidi prebivališče svojega soseda – noge pa mu omogočajo, da v četrtr ure zlahka premaga približno deset milj hoje. In če je sosedova hiša še dlje, jo lahko doseže z ladjo. Kako hitro poteka dolgo potovanje, je bilo omenjeno že pri včerajšnji razlagi.

- 12 Povedati vam moramo še o vodi takšnih kopenskih jezer – ali je stoječa ali tekoča. – Že je bilo rečeno, da jezerska voda ni stoječa, ampak zmeraj tekoča. In sicer teče v vse mogoče smeri, le da nekoliko počasneje kakor reke in potoki. Toda, ko si predstavljate tokove takšnega jezera, si jih morate zamisliti kot žarke, ki izhajajo iz sredine jezera in potekajo v številne smeri ter kot kanali povezujejo jezero z vodovjem drugih jezer, rek in potokov. – Toda tudi pri tem vas moram opozoriti na razliko. V vsakem kanalu, ki

*O tem tako imenovanem sončnem drevesu, imenovanem gliuba, glej poglavja 3, 6 in 10.

povezuje jezero z drugimi jezeri, teče voda tako, da se na primer iz jezera A v jezero B izliva na levo obrežje; tam se kot obsežen vrtinec pomeša z vodo jezera B, na desnem obrežju se ponovi nasprotno, tako da brodar pluje ob levem obrežju iz jezera A proti jutru, medtem ko neki drug brodar, ki pluje ob desnem obrežju, pripluje iz jezera B v jezero A z nasprotnim vodnim tokom. Takšen vodni tok bi vaši načrtovalci vodovodov le stežka uresničili. – Kar zadeva izlive iz jezera v reke ali potoke, pa pri njih ni nasprotnega toka, saj teče voda ali iz jezera v reko ali pa iz reke v jezero. To pa plovbe ne

14 Posebno veličastne in dokaj pogoste so združbe, ki jih sestavlja celo tisoč takšnih stožcev. Če bi takšno združbo lahko videli, bi si mislili, da opazujete eno največjih mest na vodi, v primerjavi s katerim so vaše Benetke prava otroška igrača, kajti obseg takšnega kamnitega stožca znaša neredko dve do tri milje, visok pa je dve- tri- do štiri tisoč klafter. Na ploščatem vrhu je toliko prostora, da bi lahko na njem zgradili veliko mesto. Zdaj pa si zamislite skupino takšnih stožcev, pa si boste že nekoliko predstavljali, kako veliko je takšno jezersko stožčasto mesto.

Veličastni stožci Saturnovih jezer

otežuje, ker so vsi tokovi zelo počasni in znaša največji pretok največ deset klafter na minuto, pri počasnejšem toku pa pogosto samo pet do ene klaftre. Vodovje pa ni tekoče zaradi plovbe, temveč zato, da se ne bi polenilo, in da bi s počasnim premikanjem pripomoglo k dobrodejnemu življenjskemu izdihu.

13 Takšno jezero še posebno zaljšajo številni beli kamniti stožci, največ jih je predvsem na sredi jezera, to pa zato, ker je jezerska voda na sredi razumljivo najmirnejša in zato bi se tudi najlažje polenila. S kamnitimi stožci pa je ustrezno poskrbljeno, da voda nenehno zadeva ob stebre, se s tem tre, in se s spodbujanjem elektrike v sebi osvežuje. Stožci so pogosto poraščeni z vam že znanimi zdravilnimi rastlinami, ki s svojim izjemnim, eteričnim življenjskim izpuhom neskončno krepčajo jezersko gladino, zato prebivalci Saturna zelo pogosto plujejo k njim.

15 Prebivalci Saturna vložijo veliko truda v to, da bi enega ali več stožcev z dleti usposobili za bivanje, ali pa vanj vklešejo stopnice prav do vrha in pogosto več dni uživajo na tako pripravljenem stožcu. Zelo visok stožec pogosto izklesajo tako, da pridobijo iz njega več nadstropij, primernih za bivanje. Do višjih nadstropij pridejo po nekakšnih navzven izklesanih spiralnih stopnicah, po njih se povzpnejo v višja nadstropja. Toda za bivanje preuredijo samo neporaščene stožce. Kajti poraščeni stožec imajo za nekakšno svetišče, in prav pregrešno bi se jim zdelo, če bi se ga lotili z dletom, če jih ne bi angelski duhovi že poučili o tem, da to sicer ne bi bil greh, bi pa bilo neumno, če bi takšne plemenite rastline uničili z dletom. Zato pa prebivalci Saturna iz razsodnosti prinesejo takšnemu poraščenemu stožcu v vodi. – Vrhove in robove za bivanje prirejenih stožcev pa s kar največjim okusom okrasijo z vsakovrstnimi cvetovi in vam že znanimi

zastavami. In tako je takšna skupina stožcev sredi mirne vodne gladine videti nenavadno čudovito celo za prebivalce Saturna. Že ob pogledu nanjo bi vi za dalj časa onemeli.

16 Takšne vodne pokrajine, ali bolje rečeno stožčasto mesto na vodi, lepšajo številne ladje, ki se tukaj zadržujejo in omogočajo živahen družinski promet; k lepoti pripomore tudi množica pisanih, velikih vodnih ptic, podobnih labodom, ki prebivajo na vodni gladini med temi kamnitimi stožci in z raznovrstnim petjem poživljajo obsežna vodna območja. Teh ptic pa si ne smete predstavljati tolikšnih kot so vaši labodi, ampak so pogosto kot majhna ladja; če se hočejo prebivalci Saturna razvedriti, neredko sedejo na hrbet takšnemu »labodu«, da jih nekaj časa hitro nosi v vse smeri. – Te ptice prebivalci Saturna neredko urijo kot vodne vprežne živali in jih vpregajo pred svoje ladje. Takšna vožnja po jezeru je, kot bi vi rekli, videti kot iz pravljičice, ko pred ladjo plava in jo vleče na stotine takšnih ptic. Toda tovrstne vožnje so prebivalcem predvsem v razvedrilo in se ne sprevačajo v izrabljanje živali; prebivalci Saturna so namreč preveč sočutni do vsega ustvarjenega, da bi živali izrabljali za naporno delo, kajti tudi brez tega dosežejo vse že samo z močjo svoje volje in vere.

17 To bi bilo o jezerih vse – naslednjič bomo začeli z živalstvom in še posebej s pogosto čudovito izoblikovanimi vodnimi živalmi. – Tudi ob tem malo prebudite svojo domišljijo in razodel se vam bo čudež v vsej razsežnosti. Za danes torej amen.

13

Morska obala na Saturnu. Nevarnost visokih plim zaradi viharja. Lune in obroč kot sprožilci plime. Morske živali iz največjih globin. Modra školjka velikanka.

- 1 Medtem ko smo kopno dokaj dobro spoznali, predvsem kar zadeva njegovo sestavo, bogato rastlinje in vodovje ter veliko uporabnosti vsega tega, – pa se zdaj podajmo iz kraljestva elementarno-kovinskega rastlinstva in vodne sfere, ki je prva podlaga živalskega kraljestva, v kraljestvo živali.
- 2 Preden pa se res obrnemo k živalim, si moramo nujno nekoliko ogledati še območja ob morju, kjer povečini prebivajo vsakovrstne živali. Na vaši Zemlji so morske obale z redkimi izjemami tisti deli pokrajine, ki so najbolj obljudeni, ker po vodi in po obalah najlažje potekata trgovina in promet, če morska obala ni iz samih grebenov ali pa je polna peska in mulja. Ne da se je primerjati z morsko obalo tega planeta, kjer po zemeljskih merilih do štirideset milj v notranjosti

Nadaljevanje na strani 31

- dežele ne prebiva nihče, in sicer zato ne, ker zaradi nižine ni štirideset milj globoko v notranjost nihče varen pred nenadnimi visokimi valovi. Tako kot doživlja vaše morje periodično plimo in oseko, je to še toliko izrazitejše pri tako velikem planetu kot je Saturn; morje se dviga tako kot na Zemlji – kdaj pa kdaj celo bolj kakor na Zemlji – toda v enakem razmerju kakršno je med Saturnom in vsemi stvarmi na njem ter Zemljo in vsem, kar je tam.
- 3 Vzrok za to, da plima na tem planetu ni ves čas enako visoka je tale: Ker sedem (Saturnovih) lun pomembno vpliva na sam planet, se zgodi, da se takrat – ker se vseh sedem lun ne vrta enako hitro – ko se vse lune hkrati znajdejo na isti strani planeta, tamkajšnje morje dvigne bolj kot navadno. – Ko, tako kot pri vas, luna kroži okoli planeta, bi bilo pač nespametno, če bi ji pripisali plimo in oseko, čeprav ima kljub vsemu neki malenkosten vpliv. Toda ta vpliv znaša na Zemlji, ko se morje naravno dvigne šest čevljev visoko, komaj celo, če si pomagamo s to mero. Toda pri planetu, kakršen je Saturn, pa takšen naravni dvig morja znese neprimerno več. Kajti teh sedem col (vsaka luna namreč, tako kot na Zemlji, dvigne vodo za eno colo) morate obravnavati v skladu z razmerjem, v kakršnem je vse ostalo na Saturnu v primerjavi z Zemljo. In kmalu boste ugotovili, da sedem col – če odštejemo vse druge dejavnike – zlahka doseže sedemdeset klafter. Če k temu prištejete še siceršnji dvig voda med plimo na Saturnu za šestdeset klafter, pa boste iz tega lahko domeli, kako visoko se ob obali včasih dvigne morská voda.
- 4 Če obroč ne bi tako dobrodejno deloval na morskó vodovje, bi bil pri tako visoki plimi nižinski obalni pas ogrožen na tisoče in tisoče milj globoko v notranjost. Zaradi privlačne sile obroča pa ob plimi nastane poseben pojav, zaradi katerega se morská voda le redko razlije dlje kot štirideset milj globoko v notranjost; pri plimi namreč morje pod vplivom obroča ustvari prave vodne gore. Zato se voda bolj zbere v teh gorah, kot pa prodira v notranjost.
- 5 Te vodne gore so bolj podobne vodni trombi pri vas, od nje se razlikujejo po tem, da zaradi privlačne sile obroča neredko dosežejo grozljivo višino kar sto milj, zato tedaj ni mogoče pluti po morju. Kajti če bi ladja zajela takšna naraščajoča vodna gora, bi jo z nepopisno močjo in hitrostjo zagnala v višave; in ko bi dosegla najvišji vrh, bi ladja zaradi metne sile tako strmoglavila navzdol, da skoraj ni mogoče reči, da bi srečno ali nepoškodovana pristala. – Včasih pa je ponekod voda tako zelo nakopičena, da sega skoraj do obroča. Toda to se zgodi le izjemoma.
- 6 Že če se morská voda malenkostno nakopiči, to zelo ogrozi ladje, ker se pri takšnem nakopičenju voda vrtinči s hitrostjo, kakršne si ne morete niti predstavljati. Če kdo s svojim plovilom zaide v območje takšne vrteče se vodne gore, ga bo na začetku, ko je vrtinčenje še razmeroma počasno, dvignilo v višave. Ker pa se vrtinčenje povečuje tem bolj, čim više se voda dviga, pa se potem tudi zgodi, da voda takšno ujetó plovilo zažene izredno daleč ali pa ga moč vodnega vrtinca zlahka zdrobi. Kajti premer takšne gore, tudi če je srednje velika, znaša na osnovni ploskvi neredko dvajset do petdeset milj, na sredi pogosto še deset do dvajset milj in na vrhu eno do dve milj. Voda se sredi takšne gore vrtinči že tako zelo hitro, da jo na sredi obkroži v štirih, petih minutah, na vrhu pa najdlje v minuti in pol. Zda pa si že lahko zamislite, kolikšna je metna sila takšne gore! Če se ladja znajde kjer koli na morskó gladini, pod katero pravkar nastaja vrh takšne gore, jo vrže strašansko visoko. Če pa ladja zaide v vrtinec takšne gore, jo morskó val dvigne in takoj potisne izjemno globoko.
- 7 To pojasnilo je nujno, preden začnemo opisovati kraljestvo živali; kajti iz prejšnje razlage ste spoznali, zakaj obalnega morskéga pasu ni mogoče naseliti. Povedano bo, kako se je tukaj, v tem velikem naravnem početu, zgodila prva oploditev (praoploditev) v živalskem kraljestvu; potekalo je veličastno parjenje, zaradi katerega je voda vsrkala atomske eterične živalce, in te so se v njej razmnoževale od razreda do razreda, dokler niso prispele do stopnje, ki jo na vaši zemlji uvrščate v kraljestvo amfibij. Ta živalski razred predstavlja tudi na tem vesoljnem telesu pravi prehod od vodnih živali h kopenskimi. Tako je ves obalni pas tako rekoč prva stopnja, na kateri so se morské živali pod vplivom postopnega razvoja preselile na kopno. Če si torej hočemo ogledati živalstvo Saturna, moramo po naravnem redu začeti na začetku.
- 8 Morje je zato prvo bivališče živali. – Katere živali pa najprej zagledamo v morju na Saturnu? – Tudi s tem je tako kot na Zemlji.
- 9 Prvi živalski razred sestavlja nešteta množica belih črvov, ki so tako zelo majhni, da jih na milijone ima dovolj prostora v eni sami kapljici. – Drugi razred je neka vrsta večjih črvičkov, ki imajo že dva izrastka. Ti so vidni tudi prebivalcem Saturna. Takšna živalca druge stopnje použije v sekundi na tisoče živalic prve stopnje in hkrati prenese njihovo življenje v svoje. Tretjo stopnjo predstavlja neka vrsta podolgovatih sivih črvov, ki po velikosti spominjajo na vaše očetne gliste. Živali iz tega razreda so zelo požrešne in se hranijo s pripadniki obeh nižjih razredov in tako v svoje življenje vnašajo njihovo. – Četrty razred je vrsta dvoglavih črvov, dolgih kot črta* in proti sredini nekoliko debelejših, na vi-
- dez podobni rogljiču. Ta živalska vrsta se hrani samo s pripadniki nižjih razredov. Pri naslednjem razredu pa se začne že ločevanje po spolu, kakršnega pri prejšnjih razredih ni. Ta žival združuje v sebi oba spola – to kažeta prav dve glavi. – Naslednji razred so že nekakšni rdečkasti hrošči s štirimi nogami. Dolgi so že dve črti in široki pol črte ter vsejedi, saj se hranijo s številnimi pripadniki vseh spodnjih razredov in tako utelešajo njihovo življenje. – In tako v tisočeri stopnjah prehajajo živa bitja drugo v drugo vse tja do razreda tamkajšnjih lupinarjev.
- 10 Razred lupinarjev je prav tako številen, najprej se pojavijo školjke in šele za njimi polži.
- 11 Med školjkami je treba omeniti predvsem veliko modro velikanko, ki je neredko tolikšna, da bi jo na Zemlji, če bi se znašla v morju, upravičeno imeli za otok s površino ene do ene in pol kvadratne milje. Ta školjka pa je hkrati tudi zadnja stopnja školjk. Usmrtijo jo majhni polži, ki se, da bi si potešili lakoto, naselijo v njej in našo ubogo školjko začnejo z vseh koncev najedati. Lupino tako razgrizene školjke pa plima in oseka marsikdaj naplavita na kakšen majhen otok ali pa na nam že znano kopno; tam jo potem najdejo prebivalci Saturna in odnesejo domov kot zelo dragoceno najdbo. Školjko potem navadno učvrstijo v tleh in sicer tako, da med njeni stranici zasadijo več vam že znanih deževnih dreves, školjkini lupini pa postaneta zbiralnika deževnice, ki teče z drevesa in jo uporabljajo v gospodarske namene.
- 12 Zunanja stran takšne školjke velikanke ni posebno lepa, je temno zelena, čudovita pa je notranjost. Videti je, kot bi zlato premazali s sinje modro barvo. Posebno lepa je kotanja iz školjke, ko jo napolni voda iz deževnega drevesa. Prebivalci Saturna se v taki vodi še posebno radi kopajo, ker je kar se da čista in tudi polna prijetnega eteričnega vonja, podobnega vonju narde, ki sodi na vaši Zemlji med najprijetnejše.
- 13 Vprašali se boste, kako prebivalci Saturna premaknejo z mesta takšno velikansko školjko? – To naredijo na prav poseben način. Školjka ni tako težka, kot si predstavljate, kajti predmeti pod obročem niso toliko težki kakor drugje, bodisi na severnem ali južnem delu tega planeta. Zgodi se, da prebivalci takšno školjko, ko jo najdejo, kmalu z ustreznimi vsestranskimi klini in vzvodi odprejo, jo skrbno izčistijo, znova zaprejo in na koncu ob odprtini premažejo s posebno vrsto vodne maže. Potem z ladjami počakajo na majhno plimo. Plima školjko, ki je z zelo trdno vrvo privezana za ladjo, dvigne, nato pa se začne plovba po reki

* Nekdanja dolžinska mera. Znaša stotino čevlja in glede na velikost čevlja meri od 2.14 do 2.25 mm.

v notranjost kopnega tako hitro, da si tega sploh ne morete predstavljati. Prav ob takšnih priložnostih se uveljavi volja Saturnovih prebivalcev; zato vas ne sme čuditi, če prebivalci Saturna neredko prestavljajo predmete, pred katerih velikostjo in težo bi se Zemljani kar zgrozili, z enega kraja na drugega – to bo še nazorneje razloženo ob pravem času in še tudi ob marsikateri drugi priložnosti.

- 14 Naslednjič bomo поблиže spoznali kraljestvo živali, zato za danes amen.

14

Paličasti polž. Piramidni polž. Čudoviti kolutasti polž kot plašč, mazilo in vrtni okras družinskih poglavarjev na Saturnu.

- 1 Po prej opisani in razloženi školjki velikanki pridejo, kot je že bilo povedano, na vrsto polži, in sicer najprej vodni in šele za njimi tisti, katerih telesna zgradba je popolnejša in živijo na kopnem.
- 2 V vodah pa je na tisoče vrst polžev, ki so razvrščeni tako, da bi po vašem strokovnem izrazju biološko izhajali drug iz drugega. Boljše bi bilo reči: glede razmnoževanja.
- 3 Kar zadeva prejšnje vrste polžev, so za vaše radogledne oči manj zanimivi, čeprav je o njih napisano veliko knjig. Pri nekaterih vrstah ne bi mogli slediti množici že pri nekoliko bolj izčrpnih opisih. Zato želimo izpostaviti le zadnje vrste teh lupinarjev, ki bi utegnili biti za vas izredno zanimivi. Zaradi čudovite zgradbe naj omenimo zadnjih pet vrst.
- 4 Prvi izmed zadnjih petih vrst polžev je tako imenovani paličasti polž. Nenačuden je po tem, ker so njegovi navoji podobni razpotegnjenemu vijaku in je videti, kot če bi vi deset klafter dolgo palico preobrazili v vijak, ali še bolje rečeno, če bi okoli te palice navili vrv tako, da bi navoji od spodaj pa do vrha nalegali drug na drugega. Le palice si ne smete predstavljati preveč tanke, temveč takšno, da znaša njen premer povsem spodaj, na najdebelejšem delu, pet čevljev, in se nato koničasto oži, pa tudi navoji so čedalje plitvejši. Na vaši Zemlji bi lahko takšnega polža imeli za nekakšen naviti obelisk. Tokrat ga imenujemo paličasti polž zato, ker imenujejo to žival tako tudi prebivalci Saturna.
- 5 Barva teh polžev je nekaj prekrasnega; na najdebelejšem delu so povsem rožnato rdeči, kot če bi vi svoje fino zglajeno srebro hoteli prevleči s to barvo. Proti vrhu postaja zmeraj bolj temno rdeča z enakim kovinskim leskom, tako da lahko opazimo vse rožnate odtenke, od najbolj blede do najtemnejše rdeče. Toda ta barva ni edini okras tega polža, omembe vreden je tudi navoj.

Razpotegnjeno naviti trebušni pas je po vsej dolžini okrašen z biseri, lepo razvrščeni po velikosti. Vdolbina med navoji na trebuhu je ozaljšana z zlatim trakom z najlepšimi arabeskami (kot bi se izrazili vi). – Takšno hišo ima torej ta polž!

- 6 Manj zanimiva pa je žival, ki prebiva v njej, kajti to je črv, podoben polipu s štirimi hranilnimi rilci ali sesali. Hrani se z majhnimi školjkami; ujame jih z lovkami, ki so povsem spodaj, jih zmečka in potem takšno zmečkano zmes posrka s tako imenovanimi hranilnima rilcema. Z drugima dvema rilcema pa išče okoli sebe, ali je ostalo še kaj hrane ali pa, če se morda ne približuje kateri od sovražnih sosedov. Če se približa sovražnik, se polž takoj potegne v hišo in zapre vhod z belkasto skorjo. Toda pogosto mu takšen ukrep niti ne pomaga, kajti njegov sovražnik je vrsta mečastih rakov, ki jih bomo opisali pozneje; ti omenjeno skorjo prederejo, nasilno vdre v polžjo hišo in po koščkih požrejo nemočno žival. Omenjeni raki pa sami postanejo žrtev drugih, večjih polžev, o katerih bomo spregovorili kmalu.
- 7 Prebivalci Saturna zbirajo hišice teh paličastih polžev in neredko z njimi okrasijo svoje vrtove. Včasih uporabijo te polže tudi za vodno napeljavo. Kjer izvira voda nekoliko više, jo tam, kjer ima polž usta, prestrežejo vanje, na tankem koncu polžjega telesa pa odsekajo konico, da voda povsem naravno izteka z dokaj močnim curkom. Pod odprtino postavijo drugega polža s širokimi usti in tako naprej, tako da marsikdaj, če je potrebno napeljejo vodo tudi več milj kamor koli navzdol. Lahko si predstavljate, da je takšna napeljava videti res nekaj posebnega.
- 8 Naslednja vrsta polžev so tako imenovani piramidni polži. Takšen polž je povsem enakomerno travnato zlato zelene barve; na trebušnem predelu pa je okrašen s primerne velikimi, snežno belimi, enovitimi ploskvami, ki so obrobljene tako, kot če bi vi alabastrno mizo obdali z zloščeni zlatim okvirjem. Polž je zelo velik, in če bi ga hoteli razstaviti kje na Zemlji, bi po svoji višini presegel celo najpomembnejši mestni dvorec. Žival, ki prebiva v tej hiši, je temno siva, in ima kot neskončno velik slon nadvse močan rilec, ki sega daleč naokrog, iz njega pa na obeh straneh izhajata še dva šibkejša rilca; na zunanem koncu vsakega je po eno ostroidno oko. Povsem spodaj pa ima polž, če na primer morska gladina zmrzne, par belkastih močnih veslastih nog, s katerimi se lahko dokaj hitro giblje po ledu. Ko se odpravi na morje, obrne hišo navzgor, zato je takšen potojuči polž z razdalje videti kot na morsk gladini plavajoča piramida.
- 9 Polž te vrste pa je dokaj zloben in napade celo človeka; ovije ga z rilcem, stisne, in

nemudoma pogoltne. Toda prebivalci Saturna ga poznajo, zato se, kadar se odpravijo na lov nanj, dobro opremijo. Z zanko ujamejo dolgi rilec, jo hitro zadrgejo in polž je že skoraj ujet. Ker pa polž živi tako, da diha zrak, ki ga vdihava po rilcu, zelo kmalu pogine, saj ne more več dihati. Prebivalci zaznajo polžjevo smrt po tem, da začne iz njegovega žrela iztekati belkasti izcedek; takšen izcedek je znamenje takojšnjega notranjega razkrajanja.

- 10 Ta izcedek prebivalci Saturna zelo marljivo zbirajo, saj izredno prijetno diši, po vonju neskončno presega vašo ambro. Ko polž preneha izločati ta izcedek, ga mrtvega rešijo vezi. Takoj priplava cela množica morskih pošasti in polža v nekaj dneh pojedo; ostane le še lupina, ki pa je pri tovrstnem polžu zelo trda in debela, na širokem koncu neredko štiri do pet klafter. Ko se na tak način lupina izprazni, jo prebivalci Saturna med oseko, ko je morje nizko, potegnjo iz morja, in jo potem enako kot školjko velikanko spravijo na kopno.
- 11 Polž se hrani predvsem z že prej omenjeno vrsto mečastih rakov; cela množica jih je in so najrazličnejših velikosti. Toda nihče ni večji od tako imenovanega morskega raka pri vas. Pogosto je manjši, celo manjši kot približno kobilica pri vas. – Kdaj pa ta drugi ali piramidni polž lovi mečaste rake? – Lov se začne pogosto takrat, ko začne takšen rak razkosavati že prej omenjenega paličastega polža. Ko piramidni polž najde hišo paličastega polža polno mečastih rakcev, jo ovije z rilcem, se z njo odpravi na obalo in jo položi na obalo tako, da s širšo stranjo gleda iz vode. Ko se raki tako znajdejo zunaj vode, začnejo drug za drugim lesti iz polža in piramidni polž jih nemudoma raztrga. In tako so ti raki hkrati tudi srednji živalski razred, ki zbira življenje, po zaslugi katerega življenje polža potencirano prehaja v življenje nekoga drugega. Med dvema večjima živalskima razredoma je zmeraj še manjši, ki je sovražen do prejšnjega velikega razreda, bitja iz naslednjega večjega razreda pa bitja iz manjšega razreda nemudoma zaužijejo kot jed, ki jim dobro tekne.
- 12 Tretja vrsta morskega polža, ki jo opisujemo tukaj, je tako imenovani kolutasti polž. Zelo je podoben vašemu znanemu polžu nautilusu, le da je razumljivo, vaš nepredstavljivo manjši, pa tudi na sredi v primerjavi z obema ploskima stranema veliko debelejši kot kolutasti polž v primerjavi s svojima ploskima stranema. Kolut kolutastega polža meri v premeru marsikdaj sto, sto dvajset klafter, debel pa je komaj nekaj čez tri klaftre. Na dnu morja je zlasti med plimo, ob oseki pa priplava na površje.

**Nadaljevanje v prihodnji številki
Prevedla Daja Kiari**

SATURN

6. nadaljevanje

ILUSTRACIJE: CIRIL HORJAK

- 13 Kolutasti polž, kadar leži na morskem dnu, iztegne dolgi rilec visoko nad morsk gladino, da zajame zrak. S tem pa hkrati razkrije svoj položaj, zato ga tudi ujamejo – razumljivo je, da se to zgodi ob srednji plimi, kajti tedaj, ko je plima izredno visoka, se nihče na Saturnu ne upa na morje. Morda se sprašujete, zakaj tega polža ne lovijo raje ob oseki, ker tedaj plava na gladini. Prav na gladini ga ni mogoče ujeti, ker se giblje po njej izjemno hitro, in ga brez velikega truda ni mogoče dohiti. In tudi če bi se ga dalo dohiti, ne bi nihče mogel pograbit koluta, saj ta občutljivi polž že pri najmanjšem dotiku nemudoma potegne vase vse svoje ude, veslaste noge pa mu omogočijo, da se nemudoma začne tako hitro vrteti, da se nihče ne upa pograbit njegovega velikega, hitro vrtečega se koluta.
- 14 In kakšen je videti ta, za vas prav gotovo nadvse nenavadni polž? – Prav zares, povem vam: Tudi če bi se prepustili vsem mogočim še tako čudovitim fantazijam, si ne morete zamisliti njegove lepote; zato se prebivalci Saturna neredko izpostavljajo številnim nevarnostim, ko se skušajo polastiti tega čudovitega polža.
- 15 Polževa hiša je izoblikovana kot popoln krog; precejšen del, nekaj več kot tretjino kroga, zavzema ustna odprtina, ki se stika s ploskim prednavitjem. Odprtina, skozi katero kolutasti polž s svojim telesom in svojimi čudovitimi udi prihaja ven kadar se mu zahoče, je široka nekaj več kot pol klaftr. Lijakasti rob te podolgovate ustne odprtine je na vseh delih tako dobro in pretanjeno zaobljen, da to hiše niti ne kazi niti ne zmanjšuje njene popolnosti, temveč celo povečuje njen čudovit videz.
- 16 Kakšna je torej ta hiša? Če imate še tako domišljivo, bi ostrmeli nad hišo! Videti je čudovita, takšna ko da bi najbolj nadarjeni draguljar vse na njej kar nadvse raznovrstno razmestil in okrasil z najrazličnejšimi najplemenitejšimi kamni. Po njej se vije vrsta kot funt težkih diamantov, z njo se spoji druga vrsta iz enako težkih rubinov, tretjo pa sestavljajo sami smaragdi; tako se vrstijo vrste iz vseh dvanajst poglobitnih plemenitih kamnov. Med vsako takšno kamnito obrobo je vmesni prostor, ki je videti kot širok zlat trak. V njem so čudovite reliefne risbe, zvesti posnetki nekaj živečih živalskih vrst, katerih življenje je ponazorjeno v tem polžu.
- 17 Polžja hiša se končuje z navpično galerijo majhnih za klaftr visokih zlatih stebrov, videti je kot ograja, ki bi jo spreten kipar postavil okoli kolesa ali okroglega vzožja; njene stebriče sestavljajo umetno upodobljeni majhni paličasti polži, ki se prav na vrhu povezujejo s pretanjeno zavitimi loki. Tako kot paličasti polž so tudi palice enako zlato obarvane. Zaviti loki pa so tako dobri, in na tem mestu trdim, celo boljši, kot gladko, nadvse fino zloščeno zlato. Nad vsakim lokom je še umetno upodobljen pomanjšan piramidni polž v svoji izvorni barvi. Ograja se postopno znižuje samo pri polževem izteku in konča tam, kjer ta žival izteza iz sebe svoje poglobitne ude, v dolžino približno petih klaftr.
- 18 Takšna je videti zgornja ploščad tega polža. – Stranska stena, ki je, kot je bilo že omenjeno, debela, široka ali visoka tri klaftr, je videti kot krožno stebrovje iz dve klaftri dolgih stebrov. Ti so povsem beli in nimajo ne podstavkov ne kapitolov, temveč se dvigajo proti zgornji ploščadi iz spodnje, ki štrli naprej. Ozadje za belimi stebri je prav tako svetlo obarvano in povsem podobno mavrici. Podolgovati kanal ali, še bolje, podolgovata polžja ustna odprtina sta tako rdeči kot pri včasih oblaki ob večerni zarji; poleg tega se še fosforescenčno svetlikata, in to svetlikanje ni še zlasti ponoči nič manj močno kakor od zahajajočega sonca osvetljeni oblaki.
- 19 In kakšni so udje? – Ta polž razprostre nekakšno okroglasto jadro, podobno kot pav rep; kadar na morsk gladini piha veter, lovi vanj veter in se tako izredno hitro premika po vodni gladini. Če vetra ni, s tem velikim okroglim jadrom tako spretno zajema zrak, da se kljub temu lahko zelo hitro premika po gladini, še bolj pospešeno pa s spodnjimi, v vodo segajočimi nogami.
- 20 Razprostrto kolo je videti čudovito. Je blede vijolične barve. Ima svetleče se rdečo obrobo, ki se sama od sebe svetlika kakor oblaki v večerni zarji. Kolo je enakomerno razdeljeno v razdelke, vsak razdelek pa okrašen z nadvse skrbnimi upodobitvami paličastega polža, toda obrnjenega z vrhom navzdol. Od zadaj so ti razdelki povsem pravilno, od najmanjšega do največjega, okrašeni z že prej omenjenimi mečastimi raki, vsi pa obarvani v najlepši zlato karminasti barvi. Ob robu oblikuje vsak razdelek lasten obok. Obok je spredaj okrašen s pristnimi znamenji prav tega kolutastega polža, in zadaj, na svetlo modri podlagi, pa s piramidnim polžem. Zunanji rob je zadaj svetleče se bel in se prav tako kot spredaj sam od sebe svetlika kot rdečica oblakov v večerni zarji.
- 21 Tudi dolgi rilec po katerem dobiva polž zrak, je prav tako povsem bel, ovit z rdečim trakom, sredi tega so majhne, blede zelenkaste zlate zvezde. Rilec rabi temu polžu kot lovka za hrano. Hrani se z neko vrsto morske trave, ki je zelo pogosta v morju ob obali. Na tej njej so prilepljeni zlati črvički, ki jih polž použije s travo vred. S takšnim hranjenjem si prilasti življenje vseh prejšnjih živalskih vrst.
- 22 Ta polž ima tudi lasten, močan nagon, ki neredko izraža toliko modrosti, da ga v številnih drugih deželah častijo kot božanstvo – zlasti zato, ker prav ta polž, če ga ne dražijo ali lovijo, reši pred utopitvijo tiste, ki po naključju padejo v morje, bodisi živali, ljudi ali kaj drugega. Ko zagleda, da plava po morsk gladini kaj nemočnega, to takoj s svojim močnim rilcem pograbi, dvigne na čudovito in prostorno ploščad, odjadra na obalo ter odloži najdbo na kopno. Prav iz tega razloga to nadvse čudovito vodno žival prebivalci različnih dežel na Saturnu tudi imenujejo različno. Nekateri ji pravijo morsk pometač, ker ne prenaša ničesar, kar plava na morsk gladini, drugi reševalka življenj, tretji morska luč, četrti živa ladja ali čudežno kolo – in še veliko drugih imen ima ta čudežna žival.
- 23 Drugih sovražnikov razen človeka nima, in ko doseže svojo starost, mirno umre. Ko umre, lepa hiša izgubi veliko svoje lepote. Zato skušajo prebivalci Saturna ujeti polža živega in ga ubiti, da bi se lepota hiše ohranila. Ubito žival takoj prinese na morsk gladino, prebivalci pa jo z ladjami hitro po kateri od rek prepeljejo domov. Ko prispejo domov polžovo meso spretno in skrbno odstranijo, da se ne bi poškovala pahljača. To potem, ko jo pazljivo ločijo od trdnega polžjega telesa, skrbno razgrmejo. In ko se primerno posuši, utrejo vanjo nadvse prijetno dišeča olja, in s tem postane znova zelo mehka in upogljiva.
- 24 Iz takšne polžje pahljače naredijo nekakšen

plašč – in tega lahko nosi samo tisti na tem planetu in predvsem v tej deželi, ki uživa patriarhalni ugled, t.j. ugled družinskega očeta. Pahljača ohrani sicer vse svoje barve in upodobitve, le sveti se ne več.

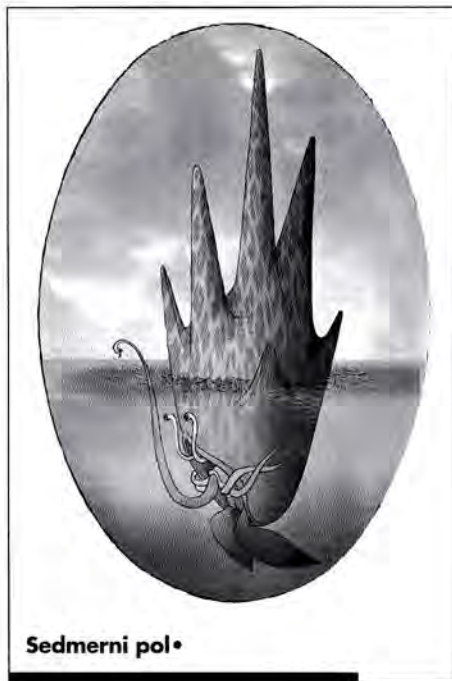
- 25 Vse izdolbeno polžje meso, ki je večinoma maščoba, uporabijo. Maščobo zmešajo s prijeto dišečimi zelišči in iz tega prebivalci Saturna pripravijo izredno dragoceno mazilo, s katerim se lahko maže samo patriarh.
- 26 In kaj se zgodi s čudovito hišo? – Prebivalci Saturna jo zelo pazljivo prenesejo na kopno in jo tam, kot bi vi rekli vodoravno pritrdijo na prav v ta namen zgrajeni nasip, predvsem v vrtu katerega od družinskih očetov; tam si jo ljudje zelo radi ogledujejo in ob posebnih priložnostih celo hodijo okoli nje. Ampak to se dogaja, kot je bilo že povedano, izredno redko, kajti takšen patriarh ima ta veliki kos za izjemen okras svojega vrta, saj se morebitna premožnost meri prav po lepoti vrta. Da bi še povečali njegovo lepoto, navadno na eno stran tega kolutastega polža postavijo že prej opisanega piramidnega polža. In neredko se zgodi, da takšen rodovni oče v svojem vrtu razstavi v ravni črti do sto takšnih okraskov, t.j. enako število obeh vrst polžev.
- 27 K temu dodajmo le še tole: Ob navedenem spet spodbudite svojo predstavljivost in strmite nad sijajem in lepoto takšnega vrta. Kajti v tem primeru je že ena sama razvrstitev diamantov, ki krasi površje te polžje hiše, dragocenejša kot ves zemeljski cesarski zaklad. Ne da bi vračunali še druge plemenite kamne in bleščeče se zlato ter številne druge krasote patriarhovega vrta na Saturnu.
- 28 O drugih dveh vrstah polžev pa drugič. Zato za danes amen.

15 Sedmerni polž. Uporaba njegovega ohišja. Teža na Saturnu.

- 1 Kar zadeva četrtega polža se ta lahko po lepoti primerja z že znanim kolutastim polžem, vendar je veliko večji od njega. Prebivalci te dežele ga navadno imenujejo sedmerni polž – ne zato, ker bi se lahko v njegovi hiši namestilo sedem polžev, temveč zato, ker je ohišje tega polža sestavljeno iz sedmih navzgor usmerjenih stolpičastih konic, ki kakor izrastki poganjajo iz ovalnega ohišja. Poglavitno polžjevo ohišje je ovalno kot jajce; pri tem je koničasta stran ves čas v vodi, bolj ploska pa zunaj nje. Navoji niso vidni in so v ohišju. Toda pri vsakem navoju, ki se krožno konča, je takšen stolpičasti izrastek, in sicer je zgornji del ohišja s temi stolpi tako oblikovan, da se iz sredine dviga najvišji stolp, drugi pa so po velikosti padajoče razvrščeni okoli njega. Vsak izrastek

je podoben večjemu, tudi že znani paličasti polž, le s to razliko, da je ta veliko daljši in tudi najnižje na lupini, v premeru pa je tudi veliko debelejši.

- 2 Ustna odprtina tega polža je povsem okrogla in sorazmerna izjemni velikosti tega lupinarja. Razumljivo je, da telo zapolnjuje veliko ohišje tako, da lahko izrastke pritegne po želji. Če se mu zahoče v vodo, izrastke

Sedmerni polž

iztegne, in če bi se rad obdržal na gladini, se skupaj z njimi umakne v središče in se tako obdrži nad vodno gladino. – Njegovo telo, ki ga na vodno gladino izvrže skozi ustno odprtino, je povsem belo in podobno telesu polžev, kakršne poznate pri vas, le da ima ta polž spredaj med svojimi velikimi štirimi čutnimi okončinami še velik dolg rilec, s katerim lahko nadvse spretno lovi hrano.

- 3 Hrani se z raznovrstnimi morskimi zelišči, vendar tudi z velikimi morskimi polipi, ki jih na silo iztrga z morskega dna in vtakne v žrelo. Na zgornjih dveh čutnih okončinah ima tudi dve ostri očesi, ki ju lahko premika zdaj sem zdaj tja, če je potrebno. Ko odkrije plen – kakšno morsko zelišče ali polipa – se hitro kakor puščica zažene tja in ga pripravi ujam. Da pa bi lahko potoval, ima pod ustno odprtino dve močni veslasti nogi, s katerimi zajema vodo in se tako premika naprej.
- 4 No, kako velik pa je ta polž? – Po vaši meri petsto klafter premera. Osrednji izrastek je višji od vašega najvišjega zvonika. Spodaj znaša njegov premer neredko od dvajset do trideset klafter in se piramidno izteka v konico. Barva lupine je nekje med zeleno in modro. Iz osrednjega izrastka potekajo belkasto-modre črte, tako da ima lupina čudovit tigrast videz. Drugih okraskov lupina ni

ma. Kar zadeva izrastke pa so ti, kot je bilo povedano že na začetku, takšni kot pri paličastem polžu, le da je ustna odprtina pri polžu škrlatno rdeča.

- 5 Tudi tega polža imajo prebivalci za dober plen. Ko iz njega odstranijo meso, prepelejo ohišje, tako kot je bilo že omenjeno pri drugih polžih, po vodi v notranjost kopnega, tam pa koničasti del lupine vse do ustne odprtine potisnejo v suha tla, kjer rabijo kot zbiralnik sadežev.
- 6 Včasih takšni polžji hiši na vseh straneh izdolbejo tudi odprtine, v notranjosti hiše pa položijo tla. Takšna polžja hiša postane čudovito bivališče za otroke, še zlasti zato, ker je njena notranjost izjemno gladka in se tako zlahka ohranja kar se da čista. Po tleh posujejo nekakšen pesek. Povsem suh pesek razgrnejo skoraj do ustne odprtine. Nanj položijo bele ploščate kamne, ki so v tej deželi dokaj pogosti, in sicer v najpopolnejšem redu. Ko so tla položena, je bivališče že končano in podobno prostorni, obokani dvorani, nad katero se dvigajo znani stolpi. Konice stolpov odžagajo, da lahko skozi prodira v bivališče svetloba, pa tudi zato, da se lahko dvigneta nakopičena para in dim.
- 7 Toda ta vrsta polžev tam ni tako pogosta. Zato pa imajo njihove hiše navadno samo patriarhi, ki bivajo blizu obale. Takšna polžja lupina je izredno velika in masivna ter zato celo za nenavadno močne prebivalce Saturna pretežka, da bi jo lahko prenesli kam daleč v notranjost; kar zadeva masivnost, so zidovi skoraj povsod debeli od štirih do pet klafter. Po vsem tem, si že lahko predstavljate, koliko tehta takšen polž.
- 8 Če bi bila na tem planetu takšna težnost kot na Zemlji, ne bi mogli prenesti takšnega polža celo močnejši silaki kot so prebivalci Saturna. Tisto, kar pri vas tehta stot, tehta pod obročem komaj funt. In celo to težo se da še zmanjšati s pomočjo razredčenega zraka, ki ga umetno ustvarijo prebivalci Saturna. To pride v poštev zlasti pri prenosu tega polža, ko prebivalci Saturna suhe veje vam že znanega piramidnega drevesa, ki je bogat s smolo, zažgejo in jih goreče potisnejo skozi polžjevo ustno odprtino. Gorenje zelo razredči zrak v takšnem praznem ohišju, in ker se tako njegova teža zmanjša, polža lažje pomikajo. Kar zadeva aerostatiko* pa so prav v njej prebivalci Saturna odlični mojstri – kar bomo ob primernem času še podrobneje razložili.
- 9 Toliko o tem sedmernem polžu. – Skušajte si torej živo predstavljati to občudovanja vredno žival in tudi to, kako prebivalci uporabljajo polžjevo hišo; še toliko bolj pa bos-

*Nauk o ravnotežju zraka.

te strmeli, če vam še povem, da je takšno ohišje neuničljivo. Nekatera ohišja so celo starejša od prebivalstva na Zemlji, kajti čim starejše je ohišje, tem čvrstjeje je. Zato najstarejša tudi najbolj cenijo. Če pa se že nad tem čudite, pa pomislite tudi na to, da so celo največje živalske vrste tega planeta samo miniaturre v primerjavi s številnimi drugimi živalskim vrstami, ki jih najdemo tako na tem planetu, še večje pa na Jupitru in še neprimerno večje na Soncu. – Malo razmislite o tem, kar je bilo danes povedano, in kmalu pričakujte še več. In zato za danes amen.

16

Orjaški, svetleči žarkasti polž. Pojavlja se ob nevihtah na morju.

- 1 Peta vrsta polža je zadnja v vrsti polžev, hkrati pa največja in, lahko bi rekli, najne-navadnejša. To je tako imenovani žarkasti polž. Prebivalci tega planeta ga vidijo samo ob največjih, tudi že omenjenih nevihtah na morju. Na pogled je nekaj najbolj veličastnega, kar si lahko zamislite. Na vaši Zemlji ni nič podobnega, kar bi lahko z njim primerjali.
- 2 Da bi vam ga le nekako predstavili, si zamislite velikanski brušen diamant; kajti ta polž je zelo oglat, na zgornjem delu bolj ploščat in v spodnjem koničast. Robovi, ki jih je na površju več tisoč, se najlepše razvrščeni iztekajo v trikotnike; videti so kot pol klafter široke zloščene zlate proge, ki povsod oblikujejo pravilno trikotno ploščad. Trikotna plošča je tako velika, da vsaka stran meri tri klafter, nobena ni večja niti manjša. Le na vrhu polža je nekoliko večja plošča, ki pa ni več trikotna, temveč dvaintridesetkotna (povsem takšna je tako imenovana vetrovnica pri vas) in na zunanjih koncih prav tako obdana s širokimi zlatimi progami. Te plošče so prozorne kakor brušeni diamant in nič manj trdne. Od njega se razlikujejo samo po tem, da so vse plošče sposobne vsrkavati svetlobo sonca in zvezd in jo potem pod različnimi lomnimi koti ponoči znova oddajati.
- 3 Kako velik je pravzaprav ta polž? – Ko plava sem in tja po morju, bi bilo na njegovem površju dovolj prostora za vse hiše vašega glavnega mesta, z ulicami in trgi vred. Lupina je povsod deset klafter debela, premer od vrha do najnižje konice pa znaša tristo klafter. Premer polža v širino znaša neredko več kot eno nemško miljo. Ustna odprtina tega polža, ki je nekoliko elipsasta, meri v premeru sedemdeset klafter. Skoznjo steguje polž masivno glavo, podobno vetrnici, pogosto tako daleč nad morsk gladino, večinoma ob morskimi nevihtah, in sicer naravno navzgor, da bi na vaši Zemlji zlahka pogledal čez visoko goro.
- 4 Kljub orjaški velikosti je polž kljub vsemu

- zelo blage narave in nikomur ne prizadene nič zalega. – Hrani se s tremi različnimi vrstami jedi. Na prvem mestu je zel, ki je prav tako zelo velika in v morju zelo pogosta. Drugi vir hrane so veliki morski črvi. Tretji, občasn vir so tudi morske ptice, ki so za polža prava poslastica. S to zadnjo vrsto hrane se hrani le ob najhujših nevihtah na morju, kajti tedaj, ko je morje mirno, je ta orjaška žival navadno v morskih globinah.
- 5 V temni nevihtni noči oddaja takšen polž, ki se je pravkar prikazal na površju, pogosto tolikšno svetlobo, da močno razsvetli območje stotih kvadratnih milj. Vzemimo, da bi ob takšni nevihti na morju s številnimi do neba visokimi vodnimi gorami z nekega vrha lahko opazovali morsk gladino s površjem več tisoč kvadratnih milj, na kateri se tu in tam prikaže žarkasti polž – pa bi si lahko le približno predstavljali, kakšen čudežen prizor je na tem planetu mogoč. Zlasti mogočen je takšen prizor tedaj, če se prikaže več takšnih polžev v skupini, ko dvigajo svoje dolge vratove nad morsk gladino in potem z njimi lovijo številne mimoletelce nevihtne ptice. Takšen pogled bi bil za vas – če bi se izrazili po vaše – grozljivo, strašansko lep.
 - 6 Tega polža prebivalci Saturna ne lovijo. Prvič zato, ker se ob mirnem morju ne prikaže na gladini. In drugič, ker bi bila lupina pretežka, da bi jo iz kakršnega koli razloga zvelikli na kopno. Ta polž doseže navadno tudi visoko starost in neredko doživi trideset Saturnovih let. Ko pogine, se kmalu njegovo ohišje razgradi in sčasoma razpade. Meso navadno použije neka vrsta rib podobna morskemu psu v vašem morju, toda še bolj vašim krokodilom.
 - 7 To bi bilo o tem polžu vse. – Spodbudite torej nekoliko svojo predstavljivost in ob tem, kar vam je bilo zvesto povedano, si boste vse lahko tudi dokaj nazorno predstavljali.
 - 8 Prihodnjici bomo prešli k naslednji skupini lupinarjev, in sicer najprej k želvam*; najbrž se boste ob tem še bolj čudili kot pri opisih školjk in polžev. In zato za tokrat amen.

17

Še več o vodnih živalih. Bisorhiohiohio, največja riba na Saturnu, podobna kitu – preoblikovalka duhovno-duševnega vodnih živali v duhovno-duševno pri živalih zraka.

- 1 V dozdajšnjih razlagah je bilo o tem planetu že veliko povedano: o planetarnem stanju, pokrajinah na Saturnu in rastlinah, opisane so bile tudi številne tamkajšnje živali. Toda, ko smo jih predstavljali, smo se nekoliko

bolj ustavili pri izjemni vrsti polžev – zato bi radi zdaj kar se le da kratko in jednato nadaljevali prestave od tam, kjer smo se ustavili. Pri posameznih vrstah se ne bomo dolgo zadrževali, temveč bomo ob vsaki povedali le najbolj bistveno, vse drugo pa bolj na splošno.

- 2 Zato bomo živali, ki živijo v vodi, na splošno opisali samo mimogrede, in se posvetili prebivalcem zraka. Tudi pri teh se ne bomo dolgo zadržali in tudi pri kopenskih živalih ne, da bi čim prej prešli na ljudi, ki živijo na tem planetu. – Povrnimo se torej zdaj znova k vodnim živalim.
- 3 Slišali ste, kakšno velikansko vodovje in morja nosi ta planet, veste pa tudi, da so na Zemlji največje in najmogočnejše živali prav v vodi. Enako je na Saturnu, le da so razumljivo vrste in razredi precej drugačni in sploh niso podobni, ali pa so zelo malo podobni zemeljskim. Omenili bomo samo nekatere, in sicer najprej tiste, ki sodijo v izredno številno vrsto rib.
- 4 Največja med ribami tega planeta je tako imenovani bisorhiohiohio. – Ta riba je približno na enaki stopnji kot vaš kit, vendar je po obliki precej drugačna od njega. Ima sto klafter visoko povsem okroglo glavo, ki

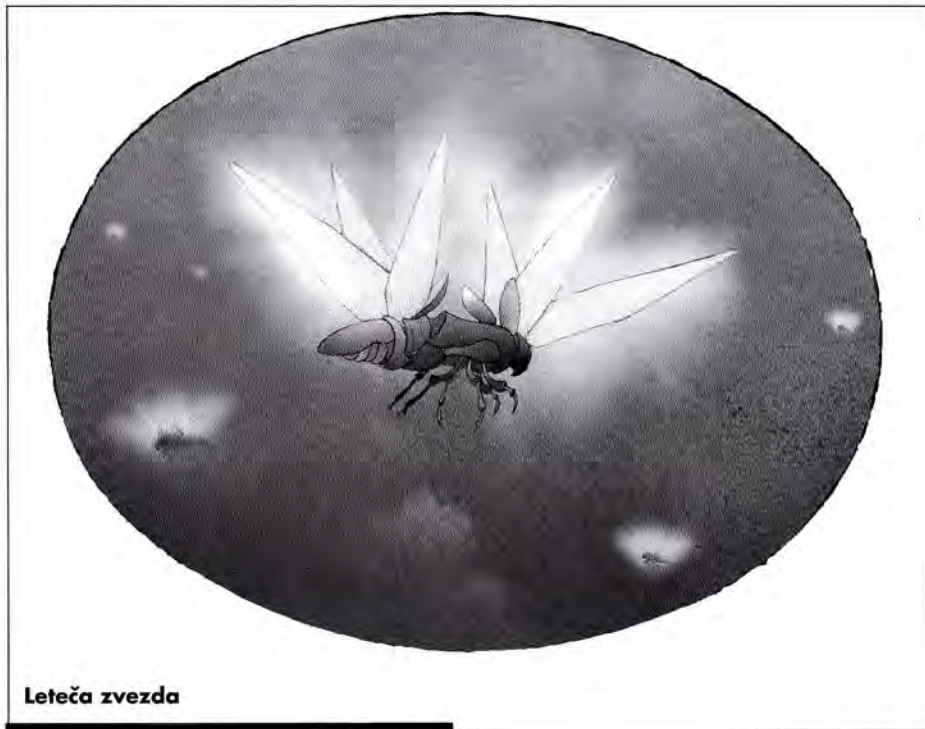
Največja med ribami bisorhiohiohio

je zato podobna krogli; v premeru meri sto klafter in je od sredine proti hrbtu odprta. Glava nima niti zob niti plavuti, temveč sta tako spodnji kot zgornji del tega velikanskega okroglega žrela takšna, kakor povsem ploski in trdi kolot. Na njegovem skrajnem zadnjem delu oziroma na začetku širokega žrela je dolg, raztegljiv dvojni jezik, ki ga ta riba uporablja, da zmečkano hrano iz sredine med dvema žrelnima kolutoma potisne v žrelo. – Z glavo se pravzaprav končuje srednji ali poglobitni del ribe. Ta je pri ustreznosti zrasli ribi neredko dolg skoraj tri tisoč klafter, od trebuha do hrbta pa visok tisoč petsto klafter. Tam, kjer je najdebelejši, meri v premeru marsikdaj skoraj tisoč klafter. Na životu ima približno tisoč klafter dolg rep, z njim se riba premika in obrača v vodi. Na

*Žal te razlage v obstoječem izvirniku ni najti.

njenem hrbtu so plavuti, marsikatero merijo več kot sto klafter v premeru. Na trebuhu sta dva prava plavalna uda, približno takšna kot pri vaših tjušnjih ali mrožih.

- 5 Če bi si bisorhiohiohioja predstavljali nekoliko nazorneje, bi postalo jasno, da bi se ta riba, če bi se znašla na kopnem kjer koli na Zemlji in bi še razpela hrbtno plavuti, lahko merila s tamkajšnjimi najvišjimi gorami. Tudi prebivalci Saturna ga imenujejo bodisi plavajoča gora bodisi plavajoči otok ali pa plavajoče kopno; nekateri ga imenujejo celo plavajoči planet.
- 6 Ali bisorhiohiohioja na Saturnu lovijo? – Ne, kajti pred to ribo čuti vsak prebivalec Saturna izredno spoštovanje. Če se ji kaj na vodni gladini približa, odpre svojo orjaško kroglasto glavo in se tistemu, kar plava na vodi izjemno hitro približa, to z velikansko težo in močjo glave zmlinči, potisne v žrelo ter použije. – Na srečo živi ta riba samo na polarnih območjih Saturna, ki so zaradi svojega večnega snega in ledu prebivalcem tega planeta še manj dostopna kot Zemljanom polarna območja. Izredno redko jo kakšen prebivalec Saturna sploh zagleda. Če pa se le zgodi, da jo kakšen prebivalec Saturna zagleda na severu tega planeta, kjer se tovrstna riba večinoma zadržuje, velja to vsekakor za slabo znamenje. Priče takoj zbežijo kar najdlje v notranjost planeta, saj namreč verjamejo, da so ribo poslali zli duhovi ledu, da bi jim prenesla sporočilo o njihovem koncu. Tja, kjer so zagledali ribo, si potem dolgo ne upa nihče. To je tudi razlog, da je severni del Saturna, to se pravi tamkajšnjih posesti, naseljen zelo redko ali pa sploh ne.
- 7 Ob tem se boste vprašali: Zakaj torej ta riba sploh obstaja? – Ta riba je zadnji prevzemni organ vsega duhovno-duševnega iz vodnih živali, ki prevzeto prenaša vsem bitjem, ki živijo v zraku. Kajti v tem organu se po duševno-substancialnem delu ne oblikujejo samo prihodnje vrste zračnih bitij, temveč izhajajo iz njega vse vrste živali zraka na tem planetu, ne da bi zato riba morala izumreti. Glede tega je bolj podobna kakšni živali nekega majhnega planeta, ki je tudi živ organ, prek katerega potekajo neštete duhovne, pač različno izoblikovane vrste. Podobno je z zemeljskim kitom; toda kar zadeva splošni pomen, le-ta zelo zaostaja za bisorhiohiohiojem. Kajti kit na Zemlji pripravlja samo pernate živalske vrste polarnih dežel, medtem ko kit na Saturnu preskrbi ves planet s pernatimi prebivalci zraka, to pomeni, da se v njem prenašajo duše iz vodnih živali v najrazličnejše duševne vrste pernatih prebivalcev zraka.
- 8 Zato je ta riba nekaj najdragocenejšega in hkrati tudi najbolj spoštovanega na planetu. Ob njej pa je še nešteto razredov rib in dvoživk vseh mogočih vrst, ki se razlikujejo po velikosti, obliki in sposobnostih. Poleg te orjaške ribe je še približno sto drugih vrst, ki se po velikosti lahko merijo z vašim kitom.

Leteča zvezda

- Da pa bi jih vse opisovali in natančneje predstavljali, bi bilo za namen, zaradi katerega tudi opisujem ta planet, preveč postranskega pomena in zato tudi nekoristno. Če pa se bo v vas prebudil raziskovalni duh, se vam tudi brez tega ne bo težko poglobiti v najmanjše podrobnosti ne samo tega, temveč tudi drugega planeta.
- 9 In s tem bomo zapustili vodne živali tega planeta in prešli k živalim zraka, ki vas bodo zanimale veliko bolj kot vse vodne vrste, ki smo jih spoznali doslej.

18 Drobne krilate živali. Saturnova muha. Leteča zvezda.

Orjaški metulj Com in uporaba njegovega čudovitega perja.

- 1 Če se na Zemlji ozrete nekoliko naokoli, boste poleg številnih vrst ptic našli še veliko več bitij in vrst krilatih živalic, ki jih poznate pod splošnim imenom leteče žuželke. Obilo tovrstnih bitij najrazličnejših vrst je tudi na Saturnu. Med njimi ima, prav tako kot na Zemlji, poglobljeno vlogo muha. To je tudi edina živalca na Saturnu, ki je povsem enaka zemeljski muhi. Le na jezerih in rekah živi pogosto tu in tam več njenih vrst. – Ta muha je podnevi modrikasto bela. Po sončnem zahodu, ko postane navadno tudi najdejavnejša, začne svetiti kakor svetla zvezda, približno tako (le da veliko močneje) kot pri vas kresnička ali kot v Ameriki in tudi v drugih južnih tropskih deželah tako imenovana vodna kresnička. Naša Saturnova muha pa vse omenjene prekaša po sijaju svoje svetilnosti, ker

je njena svetloba povsem bela in tudi močnejša od katere koli od letečih žuželk na Zemlji. Prebivalci Saturna se pogosto ponochi zabavajo ob opazovanju pogumnega leta teh živalic – po zraku jih leta na tisoče.

- 2 Bila bi najpomembnejša živalca, če bi jo lahko prištevali med prebivalce zraka. – Druga vrsta žuželk, ki živi samo na tem planetu in nikjer drugje, pa je tako imenovana leteča zvezda. Ta živalca pa je zlasti dejavna ponoči. Čez dan se zadržuje na vam že znanem piramidnem drevesu. Ponoči, in sicer že kmalu po sončnem zahodu, pa se prebivalcem Saturna ponuja zanosen prizor, ko v večerni zarji odletava s piramidnega drevesa na tisoče takšnih svetlečih zvezd.
- 3 In zakaj se ta žival imenuje leteča zvezda? – Tako ime je dobila zato, ker ima na vsaki strani svojega podolgovato ovalnega telesa troje kot piramida zašiljenih, dokaj močno svetlečih se kril, in ko jih živalca razširi, je videti kot šesterokraka zvezda. Ko povsem odraste, meri v premeru pedenj, njena krilca pa svetijo še posebno močno, kadar leti. Ker se ne poda prav daleč od svojega bivališča, se zdijo prebivalcem Saturna ta orjaška drevesa zelo svetleča, ko jih ponoči obda na tisoče takšnih zvezd letečih v vse smeri.
- 4 Poleg teh svetlečih žuželk pa jih je še cela množica, ki ponoči svetijo v najrazličnejših barvah. Toda njihova svetloba ni tako močna in tudi živalce so manjše. Zato jih prebivalci Saturna manj cenijo, saj je več velikih skupin ptic, katerih perje se ponoči sveti, zlasti če letijo.

Nadaljevanje v prihodnji številki
Prevedla Daja Kiari

SATURN

7. nadaljevanje

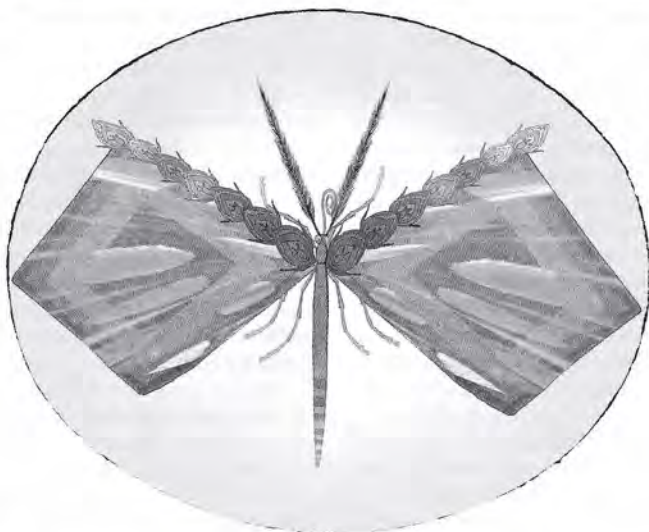
- 5 Ker torej v kraljestvu žuželk ni nič omembe vrednega več, bomo kar takoj prešli h kraljestvu ptic. Ob tem prehodu pa bomo namenili nekaj naše pozornosti še nekaterim metuljem.
- 6 Že krila metuljev na Zemlji so ozaljšana z najlepšimi barvami in podobami, še izrazitejša pa so na tem planetu. – Največji in najčudovitejši izmed vseh metuljev na Saturnu je znan pod imenom com. Njegova razprostrta krila bi na Zemlji prekrila posestvo, veliko približno četrtr oral. Njegov trup, neredko dolg dvajset klafter, znaša v premeru skoraj klaftro. Njegove noge so močnejše od nog slonov, živečih na Zemlji. Na vsaki nogi ima šest členkov, vse pa je ustvarjeno tako, da se noge, če je potrebno, lahko kar precej podaljšajo. Metuljevi tipalki sta videti kakor topola rastoča iz glave, le da sta levo in desno povsem pravilno razvrščene veje, približno tako kakor iglice pri jelki. Sesalo je daljše in močnejše kot pri zemeljskem slonu. Po trupu je ta metulj sicer podoben nadvse robustni živali, kar pa nikakor ne drži. Izjemno plaha žival je, zato ga je izredno težko ujeti. Tudi zelo hiter je, in to otežuje lov nanj.
- 7 Pri lovljenju tega metulja so najspretnjša mlada dekleta, ker se v zraku lahko obdržijo dlje kakor moški. V ta namen si neredko pomagajo s parom umetnih kril in tako lahko zelo hitro zasledujejo metulja. Kadar ga v zraku ujamejo, je to zanje pravi praznik, kajti vse, kar je na metulju, lahko uporabijo za krašenje svo-

jih oblačil, skoraj na nobenem planetu ne dajo ženske, še zlasti v mladih letih, tako veliko na ljubkost svojih oblačil kot prav na Saturnu. In da boste razumeli, zakaj jim je ta metulj tako dragocen, je pač nujno nekoliko opisati njegovo lepoto. Vendar pa vam bo dokaj težko že vsaj nakazati nadčutno lepoto tega metulja. Njegovi krili sta pravilna štirikotnika, ki se na obeh koncih proti glavi iztekata v konico, ki je dolga poldrugo klaftro in precej podobna zelo širokemu meču.

- 8 Zgornji del kril je takšne barve kakor zloščeno zlato z zelo rožnatim odtenkom. Na tem zlatom površju visi, ali bolje rečeno tiči, množica najčudovitejšega perja vseh mogočih barv. Barve se prelivajo kot sijoča zloščena kovina in se spremenijo že pri najmanjšem premiku, in sicer tako, da so videti z istega zornega kota pri vsakem premiku zmeraj drugačne. Perje je po površju kril razvrščeno tako, da so razvidne najlepše podobe in oblike. Toda podobe in oblike niso nespremenjene kot pri vaših metuljih, temveč se ob različnih obratih spremenjajo sočasno z barvami in prehajajo v drugačne, čudovite oblike. Robovi kril so okrašeni s podobnim perjem, kakršno imajo pri vas pavi v repu, le da je večje in se to čudovito barvno okrasje blešči veliko bolj živo. – Spodnji del kril je podoben zloščeni zlati ploskvi, prevlečeni z nežno zeleno barvo. – Tudi metuljeve noge tako kot preostali trup obdaja čudovito perje. Najčudovitejši del metulja pa so

tipalke. Njihovo glavno deblo je nadvse lahko in povsem podobno presojnemu zlatu. Pri vsakem premiku, če bi si želeli to ponazoriti, prav tako zasije v mnogoterih barvah, približno tako, kot bi zasijal zbrušeni diamantni steber z obeh strani obdan s prav takšnim perjem, s kakršnim so okrašeni robovi kril. Sesalo je bleščeče belo in varčno podloženo s trakovi, ki po bogastvu barv presegajo mavrico.

- 9 Najčudovitejše pa so metuljeve oči. Tako zrcalno sijoče so, kakor sonce ob vzhodu ali zatonu, zato bi metulju le stežka gledali v oči. Toda ko metulja ubijejo, lepota njegovih oči izgine. Zato tudi oči ne cenijo posebno, jih pa, ker so vlažne, skrbno odstranijo. Iz njih si ženske zelo spretno naredijo nekakšne vrečke ali torbe za domačo rabo – te so precej presojne in trajne, zato jih imajo elegantne prebivalke Saturna za nekaj posebnega. Od metulja ne zavrejo prav ničesar, razen drobovine; vse drugo uporabijo za izjemno okrasje.
- 10 In zakaj tovrstno okrasje tako zelo cenijo? – Za to so trije razlogi. Prvi, ker je metulja, to lepo živo bitje, nadvse težko dobiti, saj je zelo redek; drugič, ker je vse perje zelo trpežno – ženske na Saturnu celo menijo, da je neuničljivo; in tretjič, ker je metuljevo perje izredno lahko, njegova lepota pa neminljiva.
- 11 Na planetu je še vrsta ptic, katerih perje je podobno metuljevemu. Njihovo perje skušajo številni špekulanti na Saturnu marsikdaj prodati kot pristno metuljevo. Zato so tudi na Saturnu dobro izurjeni poznavalci pernatega okrasja, ki zmorejo razločevati pravo perje od lažnega, podobno kot pri vas draguljarji ponaredek dragih kamnov od pristnih. Toda gorje prevrantom na Saturnu, ko ga dobijo v roke ženske, ki jim je prodal lažno perje! Prav z istim lažnim perjem, katerega debele tulce pred tem ošilijo, nepridiprava križemkrazem spraskajo, da izgubi veselje še kdaj koga prevarati z lažnim blagom; od tako zaznamovanega prodajalca, nihče ničesar več ne kupi.
- 12 To bi bilo vse o tem našem znamenitem metulju; zvedeli ste, kako ga ujamejo in za kaj ga uporabljajo. Ni skoraj potrebno še omeniti, kako se s tem okrasjem zaljšajo ženske na Saturnu. Mimogrede naj omenim, da se nekatere prav nečimrno obdajo z metuljevim perjem po vsem telesu, tako da so videti skoraj kakor metulj. Zdaj pa dovolj o tem, kajti ni vam treba vedeti, kaj Mi na Saturnu prav tako malo ugaja kakor na Zemlji.
- 13 Ker pa je poleg omenjenega metulja še nešteto takšnih živali vseh mogočih barv, vrst,

Metulj com

Leteča krava

združb in velikosti, lahko iz tega zelo lahko dojamete, da je ta planet raznovrsten v vsem, kar je na njem.

19 Vrste netopirjev. Leteča krava. Leteči trak.

Trgovina z okraski na Saturnu.

- 1 Preden se podamo k pravim pticam, naj si še nekoliko ogledamo tiste vrste živali s krili, ki jih na Zemlji uvrščate med tako imenovane netopirje, in še nekatere njim podobne, ki imajo prav tako kot netopirji razpeta krila. – Ali so takšne živali tudi na Saturnu? – Vsekakor, še neprimerno več jih je kakor na vašem planetu.
- 2 Posebno nenavaden primerek te živali imenujejo prebivalci Saturna leteča krava. To je izredno lepa žival. Približno tolikšna kot odrasel zemeljski vol, le proti repu je kake pol klaftre daljša od njega. Ima štiri noge z lepimi, bleščee belimi kremplji. Po hrbtu je rdeča, po trebuhu pa svetlo zelena. Koža pa je videti prav tako drobno volnato bleščeča kot pri vas najfinejši žamet. Glava te živali je dokaj podobna hrtovi, le da je povsem drugačne barve. Od vratu naprej je svetlo modra, s hrbtne strani pa do gobca poteka rdeča proga. Spodnji del glave čedalje bolj prehaja v temno modro.
- 3 Z območja prednjih nog izhajata na levi in desni strani dva dolga uda, ki merita, kadar sta iztegnjena, približno šest klafter v premeru. Iz njiju se razpenja močna koža, ki je povezana z zadnjimi nogami; samo po sebi je razumljivo, da se razpne le tedaj, ko želi žival leteti; kadar pa ne leti, uda zloži, in sicer vsakega v tri členke. Uda sta tako spretno stisnjena ob trup in celo od blizu komaj opazna. Žival je najlepša, ko pri poletu uda razširi, kajti tedaj je koža te ubožice prav tako snežno bela. Vsak ud ima na koncu štiri lepo izoblikovane prste in na njih močne ši-

laste nohte, s katerimi se bolje oprime. Koža na krilih je videti kot najfinejše zglajeno zlato, okrašeno z enakomerno razvrščenimi svetlo rdečimi pikami in črtami, ki prehajajo druga v drugo. Robovi kože na krilih, svetleči in mavrično pisani, se povsod iztekajo v več kot laket dolge povsem bleščeče bele niti, ki se približno tako svetijo kakor steklena vlakna in se leskečejo bolj kot najfinejša svila.

- 4 Oči leteče krave so nadvse ostre in živahne, v mraku se bleščijo kakor diamanti. Gobec te živali je temno rdeč in usta sveže rdeča kot vrtnica. Številni zobje so kakor iz čistega kristala. Jezik je prav tako močno rdeč in primerno dolg, da ga omenjena žival lahko uporablja v različne namene, na primer za umivanje obraza in čiščenje vsega preostalega telesa, ki je zelo upogljivo. Uporablja ga tudi pri pitju, podobno kakor zemeljski pes. Ko ga upogne nazaj in sicer podolgoma, se zasliši iz tako nastale cevi nadvse močan žvižg in se razlega daleč naokrog; to pa stori žival zmeraj, preden vzletí.
- 5 Zakaj imenujejo na Saturnu to žival leteča krava? – Med zadnjima nogama ima povsem razvito vime s štirimi seski, ki je tedaj, ko naj bi skotila mladiča, polno nadvse okusnega mleka. Zato jo prebivalci tudi pogosto lovijo in v nekaterih krajih celo redijo kot domačo žival; to počnejo toliko lažje, ker je povrh vsega še nadvse krotka. Ko povrže mladiča, je med šestimi skotenimi telički samo eden moškega spola; taka odrasla žival se od mladičev ženskega spola loči po tem, da ima namesto vimena, podobno kot pri vas ovca, tako imenovana moda, in na glavi med obema navzdol visečima belima uhljema povsem bela, drobna, nekoliko nazaj upognjena rogovca.
- 6 Lepoto te živali si boste zlahka predstavljali le, če boste nekoliko vpregli domišljijo. Kajpada si boste mislili in rekli: zakaj pa je ta žival tako lepa, čemu je namenjena vsa ta lepota? – Povem vam: če vržete en sam pogled na raznovrstno lepoto vaših rož in na njihove

številne lepe oblike – ali se ne bi lahko tudi ob tem vprašali: Zakaj pa mora biti cvet tako lep? Ali ne bi za rast najpreprostejše kali zadostoval tudi manj čudovit cvet? – Glejte, odgovori na takšna vprašanja še niso dozoreli; namreč, kar zadeva lepoto takšnih bitij, razloga zanjo ne bi bili zmožni dojeti, kajti ta sodi v območje Moje svetlobe ali Moje modrosti. – Zato se zadovoljimo le s to edino razlago in utemeljimo nastanek vseh takšnih pojavov na splošno takole: da Jaz kot nadvse dober in najmodrejši Stvarnik vseh stvari pač zelo dobro vem, zakaj sem stvari in bitja ustvaril prav takšna, kot so.

- 7 Potem ko smo nekaj povedali o tej živali, se ozrimo še na neko drugo takšno letečo žival. – Prebivalci Saturna jo imenujejo leteči trak ali včasih kar leteča vrv. – In zakaj se to bitje tako imenuje? – Ko ga bomo nekoliko opisali, se vam bo to razodelo samo po sebi. Poglejte, ta žival je po telesu dokaj podobna dobro grajeni zemeljski opici. Ko hodi po tleh, uporablja zadnje noge kakor ljudje. Sprednje tace, ki so zelo dolge in z letalno kožo združene s telesom do polovice zadnjih nog, uporablja v isti namen kakor opice prednje tace. Ko žival stoji pokonci, je visoka tri klaftre, ko se stisne vase, pa je za več kot polovico manjša. Njeno telo ni nič posebnega, le po trebuhu je zelo svetlo modro in ob koncu hrbta poraščeno s temno rdečo volno.
- 8 In po čem se ta žival odlikuje? – Predvsem po zelo dolgem repu, ki ga iztegne ali, bolje rečeno, razširi samo tedaj, kadar leti. Ko hodi po tleh, ga tako spretno zvije, da ji sega čez zadnjico, ko da bi ji bil kdo tja privezal okrogel zvitek nečesa odvečnega. Rep odrasle živali je neredko dolg devetdeset do sto klafter vaše zemeljske mere in za laket širok; hkrati pa tako fin, da ima zvit komaj dve pedi premera. – Navitje omogočajo čutilna vlakna, ki prepredajo notranjost repa, kajti rep nima členkov, temveč je podaljšek kože s hrbta. Je takšne barve kot najsvetlejša mavrica, zgoraj in spodaj poraščen z drobno, zelo kratko volno, ki je videti kot neporezan svilen žamet, tako da so iz te volne oblikovane majhne, zelo svetlo lesketajoče se bradavice. Zdaj pa si že lahko sami odgovorite na vprašanje, zakaj imenujejo to žival leteči trak.
- 9 Posebno v zelo obljudenih deželah je tovrstno bitje z ohranjenim repom prava redkost, kajti prebivalci Saturna to žival zelo pogosto lovijo; podnevi jo je zelo lahko ujeti, ker v tem času nikoli ne leta. Ko pa kakšno ujamejo, jo sicer ne ubijejo, toda repa ne ohrani; takoj ga odrežejo tesno ob hrbtu. Prebivalci Saturna, predvsem največji odličniki v deželi, si z njim krasijo oblačila. Najraje ga imajo znova ženske – preden si ga nadenejo, ga namažejo s prijetno dišečim cvetličnim oljem, da postane voljan, trd in trpežen podobno kot vaše usnje. Navadno ga nosijo kot okras na čelu, nekateri pa si ga zavežejo tudi okoli križa. Ta žival je potemtakem pri prebivalcih Saturna zmeraj zelo zaželena. In ko živali rep postopno znova zraste, jo v nekaterih deželah ukrotijo in skoraj sprejmejo v hišo.

- 10 Redijo jo predvsem vam že nekoliko znani draguljarji na Saturnu. In ker je cena repa odvisna od njegove dolžine, se neredko zgodi, da dva, včasih celo tri krajše repe spnejo med seboj in jih prodajajo kot enega samega. Če to prevaro odkrijejo, se takšnega Saturnovega prebivalca lotijo ženske in ga hudo zdelajo.
- 11 Na Saturnu imajo ženske kar pogosto zadnjo besedo, kajti moški spol je navadno, tako kot pri vas, nadvse zaljubljen. Iz tega razloga tudi popusti in neredko se iz ljubezni do žensk da voditi za nos, kar je obsedenim s čiščenjem, zmeraj ljubo. Ženske na tem planetu pa so po drugi strani neprimerno krotkejše in skrbnejše kakor ženske na Zemlji; to zelo pomembno pripomore, da so jim moški kar se da naklonjeni in jim tudi radi podarjajo številne izjemne privilegije. Ko bomo govorili o prebivalcih Saturna, bomo vse to dovolj natančno razložili. Zdaj pa znova k našemu živalskemu kraljestvu.

20

Nešteto leteti živali brez perja.

O kraljestvu ptic.

Vodna kokoška.

Behor, vrsta velike čaple.

Nebeška odposlanka, dobra pevka.

Akordno petje te ptice.

Petje in glasba ljudi na Saturnu.

- 1 Že v začetku smo napovedali, da bomo govorili o letetihih živalih, in omenili, da jih je na Saturnu nepredstavljivo veliko, tako po številu kot po vrstah, da bi vi, kot rečeno, že njihova imena le stežka spravili na deset tisoč papirnih pol. Toda kljub temu je raznolikost njihovih oblik še bolj občudovanja vredna kot njihova izredna številčnost. Kajti skoraj vse štirinožne živali tega planeta in tudi številne vrste rib se kot mutacije lahko uvrščajo med letete bitja. S to zadevo je namreč skoraj tako, kot če bi vi na vaši Zemlji želeli, da bi imele nekatere domače in divje živali ter vse dvoživke in večina vodnih prebivalcev krila kakor netopirji in bi tako dobili krilate slone, konje, vole, leve, tigre, hijene in tako naprej, vse živalsko kraljestvo. To, kar se na Zemlji zgodi le izjemoma, pa je na Saturnu nekaj navadnega – le da so krilate živali veliko manjše od tistih, katerim so po obliki podobne in brez kril prebivajo na trdnih tleh ali v vodah Saturna; te so veliko večje, močnejše in mogočnejše kot njihove krilate posnemovalke.
- 2 Zdaj si že lahko predstavljate, kako živahno je na tem planetu. In hkrati tudi to, da so ta bitja večinoma dobronamerna in da so prebivalci Saturna z močjo svoje volje mojstri ustvarjanja tako elementov kot tudi večine živali (redka izjema so le ribe, ki so po videzu približno podobne že znanim ribam).
- 3 Zdaj ko smo si pogledali leteče živali na Saturnu – tisti živalski razred, ki se lahko dvigne v zrak brez perja in lahko leti po njem – in pri tem izvedeli, kolikšna množica živali je to in kako raznovrstne so, si gotovo zastavljate vprašanje: »Če je na tem planetu toliko letetihih gostov, kako pa sploh vzdržijo? Saj če poletijo

vse živali, mora biti zrak z njimi nasičen. Toda ta vaša skrb je pri tako velikem planetu skoraj odveč. Samo spomnite se, da je ta planet skoraj tisočkrat večji od vašega in da ima, kot že veste, več kot sedemdeset velikanskih celin, med katerimi imajo nekatere toliko tal kot znaša vse Zemljino površje, četudi bi se morja in vse vode spremenili v kopno. In čeprav v zraku, na zemlji, v tleh in vodi živi na milijone bitij vseh vrst, ima vsakdo na Zemlji še zmeraj dovolj prostora. In tako kot živali na Zemlji pretirano ne ogrožajo ljudi, tudi živali na Saturnu ne ogrožajo prebivalcev tega planeta. Čeprav je na tem planetu tako veliko živali in so tako nenavadne, pa jih prebivalci Saturna še redkeje vidijo na prostem kot vi številne živali na vašem planetu, saj se na Zemlji vse vrti v ožjih krogih kot na Saturnu.

- 4 Da bi si lahko vsaj bežno predstavljali velikanske razsežnosti glede vsega na Saturnu, naj vas opozorim na to, kar sem vam že omenil ob neki prejšnji priložnosti, in sicer že na začetku opisovanja tega planeta, da so bivališča prebivalcev na Saturnu, če bi vi morali hoditi po njem, med seboj zelo oddaljena. Kar zadeva omenjena bivališča, pa je vse usklajeno z drugimi razsežnostmi, skratka vse je tako, kot mora biti; zato se na tem planetu skoraj nikoli ne pripravajo zaradi meja.
- 5 To je treba pojasniti vnaprej, da se ob nadaljnjih opisih pernatih prebivalcev zraka in za njimi živali, ki prebivajo na trdnih tleh, ne bi porajali močni dvomi, kajti spoznali boste še nešteto živali.
- 6 Zdaj pa k našim pticam! – Veste, koliko raznovrstnih ptic je že na vašem malem planetu, če bi našli vse ptice, od velikanskega noja pa do drobnega kolibrja. Ampak kaj je Zemljino površje v primerjavi z velikokrat večjim Saturnom. Kajti na Saturnu je še tisočkrat več različnih vrst živali kakor na vaši Zemlji. In če bi želeli natanko vedeti, koliko jih je po številu, vam naj povem le tole: »Če bi živel na Saturnu od vsake vrste samo po eno moško in eno žensko bitje, pa bi to zneslo že dvesto štirideset milijonov ptic. Seveda ne živi samo ena in edina vrsta v isti deželi, temveč so v vsaki deželi tudi številne druge vrste. Vrste, ki naseljujejo južna območja neke dežele, niso prav nič podobne tistim, ki prebivajo na severnih območjih, čeprav so iste vrste. Na primer, vodna kokoška, ptica, ki jo na tem planetu zelo čislajo, je v južnih vodah povsem drugačnega videza kot v severnih. In tako je tudi z vsemi drugimi vrstami ptic, od juga do severa in od vzhoda do zahoda iste dežele, – udomačenimi in neudomačenimi; razlikujejo se po zgradbi, barvi in tudi po sposobnostih.
- 7 Iz pravkar povedanega gotovo lahko razberete, da če bi si Zemljani vse življenje zapisovali njihova imena, bi bilo povsem nemogoče dokončati seznam; jasno vam je tudi, da bi bilo še bolj nemogoče opisati vsako ptico posebej – vsa njena opravila, obliko in značilnosti. Zato bomo iz kraljestva pernatih živali izločili in opisali le nekatere najznačilnejše, najprej pa le bežno prvo in največjo ptico tega planeta.

- 8 Naša ptica se imenuje behor ali zračna ladja. Verjemite: če bi živela na Zemlji in že če ne bi razprla kril, bi zavzela več prostora kot vaša največja linijska ladja. Toda kadar leti ali če razpre krila, sta po vaši meri konice obeh najbolj zunanjih krilnih peres med seboj oddaljeni dobro uro hoda. Pernati tulec ima večji premer kakor najdebelejši hrast na vaši Zemlji. In vsako pero na krilu je od tulca do najbolj zunanega vrha neredko dolgo osemsto klafter. Ta ptica ima prav tako zelo dolge in močne noge, in kadar stoji, se zdi, da so zanjo kar nekoliko predolge, podobno kot pri zemljiski čaplji. In zakaj ima tako nesorazmerno dolge noge? – Ker je vodna ptica in se nenehno zadržuje ob morju, kjer se hrani z ribami. Nikoli je ne vidijo na kopnem, temveč zmeraj le plavajočo na vodi ali pa letajočo nekoliko nad morsko gladino, zato jo imenujejo tudi leteča ladja.
- 9 Je omenjena ptica lepa? – Ne, z lepoto ni obdarjena. Zamislite si povečano čaplo, približno taka je videti naša leteča ladja. Je pepelnato siva in vmes temno rjava, kljun ima približno takšen kakor vaša gos; tudi glava je podobna gosji, seveda pa je razumljivo toliko večja. Kajti ribo, ki je v Saturnovih vodah tolikšna kot odrasel morski pes v vašem morju, pogoltna ta ptica zlahka, kakor vi jagodo. Glede na povedano si jo torej lahko predstavljate vsaj približno, kolikor je mogoče.
- 10 Morda se bo kdo vprašal, ali je ta velikanska ptica prebivalcem Saturna nevarna? – Nikakor ne, ker je zelo plaha in odleti že, če se ji človek približuje, tudi otrok. Videti je ogrožujoča in veliko večja, kot je v resnici, kajti na videz je tolikšna le zaradi svojih obsežnih in številnih dolgih peres. Brez njih ne bi tehtala več kot najslabotnejša ženska na Saturnu.
- 11 Spoznali smo torej že eno in sicer največjo ptico na tem planetu. – Tudi omenjena ptica je v različnih morjih različno velika, spreminja pa tudi barvo in videz.
- 12 Poleg te ptice velikanke je na Saturnu najbolj nenavadna ptica, ki jo imenujejo nebeška odposlanka. Po videzu in barvi je podobna vašemu belemu golobu, le da je razumljivo skoraj petstokrat večja. Prebivalci Saturna so prepričani, da neprenehoma leta, saj je še nihče ni videl stati. Glede nečesa se prebivalci Saturna ne motijo: na kopnem »nebeška odposlanka« res nikamor ne sede, temveč zmeraj leta bodisi visoko bodisi nizko nad kopnim. Toda ko postane lačna, zelo hitro odleti nad morje in tam se v vseh mogočih kotih strmo spušča nad morsko obalo in išče hrano, neko vrsto mastnega, belega mahu na čereh.
- 13 Ko se zelo hitro nasiti in okrepi, znova poleti, in sicer izjemno visoko, od tam pa znova po svojih zračnih sprehajališčih preletava navzdol. To počne posebno rada pred sončnim vzhodom, zato jo v nekaterih predelih tudi imenujejo glasnica sonca.
- 14 Med letom prepeva najlepše pesmi in sicer veliko popolneje kakor slavec pri vas. Zato jo neredko, zlasti ženske, imenujejo tudi čila jutranja pevka.
- 15 Čeprav to belo ptico zlasti v krajih blizu mor-

ja zelo pogosto vidijo in slišijo, pa vsak prebivalec Saturna zelo rad obstane in jo dolgo opazuje ... Prebivalce Saturna včasih ptica tako prevzame, da bi jo najraje po božje častili, če bi to dovolili duhovni angeli tega planeta.

- 16 Da se to ne zgodi, pa imajo te ptice prirojen instinkt, zato se ničemur tako ne ogibajo kakor človeškemu pogledu. Prebivalec Saturna je lahko opazuje le kratek čas, ker že lahko računa s tem, da se bo hitro umaknila rado vednim očem. Prav zato se omenjena ptica naseljuje zmeraj v takšnih krajih, kamor ne sežejo pogledi Saturnovih prebivalcev.
- 17 Posebne pozornosti pa je pri tej ptici še zlasti vreden njen občasn izjemno hitri let, ki si ga ne boste mogli predstavljati brez truda. Kajti ko je na tem, v eni uri zlahka preleti tudi tisoč vaših zemeljskih milj. – Ko leti ponoči, je videti bleščeče bela in zaradi hitrega leta na videz podobna letečemu zmaju*, kot ga imenujete na Zemlji. Nad kopnim leta posebno rada ponoči, in to je za prebivalce Saturna osrednji dogodek. Nekatere prebivalce Saturna ta svetla prikazen tako prevzame, da se na krajih, kjer se ta ptica pogosto zadržuje, na kakšnem griču, kjer ni dreves, vležejo na hrbet, da lahko do sitega neovirano opazujejo njen let.
- 18 Ta ptica pa ima še eno posebnost: kadar dve ali več ptic hitro leti v ravni črti, povzročajo zaradi hitrega rezanja zraka precej čist ton. Ko več tovrstnih ptic leti v isti smeri, skoraj vsaka povzroči nekoliko drugačen zvok. In ti zvoki neredko ustvarijo skupaj (po vašem umetnostnem izrazju) akord, ki se giblje od pianissima do fortissima in znova utone v pianissimo, kot akord na klavirju.
- 19 Prebivalec Saturna je ta ptica nenavadno privlačna, ker so veliki prijatelji petja, zlasti harmoničnih akordov, čeprav sicer niso prav posebno muzikalični. Imajo le najpreprostejša nemetniška glasbila, toda zato pa čistejša grla za petje; ženske po navadi pojejo melodijo, moški pa k njej samo akorde. Pevci se pogos-

to dneve in dneve ukvarjajo s kakim po ključju nastalim akordom, kajti po pavzi včasih zelo težko znova najdejo dober akord. – Toda tovrstne razmere pri ljudeh na Saturnu bomo jasneje predstavili na pravem kraju. Ker pa o naših nebeških odposlankah, sončnih pticah in jutranjih pevkah ne moremo povedati nič več omembe vrednega, preidimo spet k drugim pernatim prebivalcem zraka.

21

»Pevka nad rekami in jezери«. Mojstrica fug. Severnjaška zračna pevka. – O najbolj učinkoviti glasbi.

- 1 Vrsta ptic, ki si jih bomo podrobneje ogledali zdaj, se imenuje pevka nad rekami in jezeri. – To ptico smo že enkrat omenili, in sicer njeno mikavno petje. Namenili ji bomo torej še nekaj pozornosti in predvsem opisali njen videz. Precej podobna je vašemu labodu, le da je vsaj dvajset- do tridesetkrat večja od njega; njen vrat ni tako dolg kot labodov, je pa debelejši. Tudi glava je glede na vsa razmerja večja od labodove.
- 2 Te ptice imajo zelo prožno grlo, z njim je povezan zelo gibljiv jezik in v skladu s svojo siceršnje telesno velikostjo imajo tudi velika, zelo prožna in z mnogo zraka napolnjena pljuča. So prave glasbenice na Saturnu, in izraženo v glasbenem jeziku, umetnice variacij. Njihova posebnost je tudi, da nikoli ne ponovijo zapete melodije. Prepevajo leta in leta, vendar se napev nikoli ne ponovi.
- 3 Opisana zvočna spretnost pa še ni najpresenetljivejša značilnost te vodne pevke, temveč to, da četudi več ptic družno poje svojo pesem, in to se dogaja redno, nobena ne zapoje neharmoničnega akorda. Kajti ko neka ptica začne peti, se ji takoj pridruži druga, tretja, četrta in tako naprej, a nikoli ne zapojejo iste melodije. Vsaka ptica se zaradi svojega zelo pretanjenega občutka tako pridruži petju in izpeljuje svojo melodijo, da s pticami, ki so začele peti pred njo, nikoli ne zaide v neharmoni-

nični kontrast. četudi poje trideset ali še celo več takšnih ptic.

- 4 Če je kdo prijatelj najstrožjega in najbolj uspelega tako imenovanega fuginega stavka, ne bi imela njegova ušesa več nikoli miru. Kajti ob tem se nove zamisli ne le porajajo, temveč tudi modulirajo, vrste osnovnih tonov pa tako presenetljivo spreminjajo, da tega ne bi domel niti največji skladatelj na Zemlji. Ob povedanem si zamislite še najčistejše glasove, v primerjavi s katerimi je glas najboljšega pevca na vašem zemeljskem planetu zgolj ubogo vreščanje, pa si boste vsaj približno predstavljali, kako radostno uživajo v tem prebivalci Saturna, ki že od rojstva nadvse ljubijo petje. Povem vam: če bi lahko slišali le tri tone iz grla takšne vodne pevke s Saturna, bi se vam vsa vaša glasba na Zemlji priskutila za vse čase.
- 5 Te vodne pevke pa so hkrati krive tudi za to, da prebivalci Saturna, čeprav nadvse ljubijo glasbo, glede glasbe niso preveč v zadregi. Pravijo: »Naša grla so v primerjavi s temi pevkami iz okornega lesa. In toni, ki smo jih svoje dni spravljali iz sebe, v primerjavi z njihovimi niso za poslušati. In dokler nam veliki duh vseh duhov omogoča, da poslušamo te pevke, imamo čudovite glasbe v obilju.« – In zato prebivalci Saturna, predvsem tisti, ki prebivajo ob obalah takšnih morij, glasbe ne gojijo, gojijo pa jo oni, ki živijo bolj daleč od obale, zlasti prebivalci gora.

Nadaljevanje prihodnjic
Prevedla Daja Kiari

Opravičilo

Bralkam in bralcem revije AURA se opravičujemo ker v tej številki ne objavljamo nadaljevanja besedila Jakoba Lorberja *Janezov veliki evangelij*. Prevajalcu zaradi boleznih namreč ni uspelo oddati prevoda. Nadaljevanje bomo objavili v prihodnji številki.

*Mišljen je zvezdni utrinek.

KNJIGE SLOVENSKEGA PREROKA

Jakob Lorberja

JANEZOV EVANGELIJ 1. knjiga

Gre za zapise Jezusovih nauk, kakor jih je glasbeniku Jakobu Lorberju, sredi prejšnjega stoletja, v območju srca narekoval kristalno jasen notranji glas, ki ga je prerok prepoznal kot Kristusovega.

Cena knjige: 3.500 tolarjev.

JANEZOV EVANGELIJ 2. knjiga

Cena knjige: 3.500 tolarjev.

JANEZOV EVANGELIJ 3. knjiga

Cena knjige: 3.900 tolarjev.

JANEZOV EVANGELIJ 4. knjiga

Cena knjige: 4.900 tolarjev.

ŠKOF MARTIN

Gre za narekovano dogajanje, ki nam skuša na podlagi usode katoliškega škofa orisati, kaj se s človekovo dušo dogaja po smrti.

Cena knjige: 3.500 tolarjev.

DOPIŠOVANJE KNEZA ABGARJA Z JEZUSOM

Zaradi bogatih sporočil se je te knjižice prejelo tudi ime popolni evangelij.

Cena knjige: 1.500 tolarjev.

ZEMLJA IN LUNA

Prerok Jakob Lorber je v tej knjigi opisal zgradbo in nastanek obeh planetov z opisi živih bitij, ki živijo na Zemlji in tudi tistimi na Luni.

Cena knjige: 2.000 tolarjev.

Cena
3.500 tolarjev

BOŽJE GOSPODARJENJE

1. knjiga

SATURN

8. nadaljevanje

ILUSTRACIJE: CIRIL HORJAK

- 6 Ali ne bi bilo mogoče te ptice ujeti in je udomačiti? O da, to bi pač lahko storili; toda če takšno ptico ujamejo, preneha peti, pa če je v še tako številni družbi. Toda takoj ko postane svobodna in se začne spreletavati nad vodno gladino, se virtuozinji spet povrne njen dar.
- 7 Glejte, to so iste pojoče ptice, o katerih sem vam že govoril. – Sčasoma bi se lahko tudi ob tem porodilo vprašanje, ali so tovrstne pevke doma v vseh številnih in širnih deželah tega planeta ali pa se raje zadržujejo le v eni od njih, ali pa so jim ljubši južnejši, severnejši, vzhodnejši ali zahodnejši predeli? – Povem pa vam še, da prebiva ta vrsta ptic v večini največjih dežel kopnega na tem planetu. In v teh deželah se večinoma zadržuje bolj na jugu.
- 8 Na severnejših območjih jih živi bolj malo, kajti tam je več ptic neke druge vrste, ob katerih bi zlahka pogrešali prejšnjo nadvse odlično pevsko združbo. Za severnjaške zračne pevke sicer niti ni mogoče reči, da so kakšne melodične pevke njihovo petje je bolj podobno pišu vetra, ko zaveje skozi strune harfe. Kajpada se le redko zgodi, da te velike manjše umetnice zvoka zadenejo blagoglasni akord. Toda za prebivalce Saturna, ki nikoli nimajo priložnosti, da bi slišali boljše pevke, pa je tovrstno petje vendarle nekaj zelo vzvišenega. Čeprav te ptice niso tako nadarjene čudežne pevke, pa so po drugi strani zato toliko bolj domače. Kar zadeva njihov videz, so to zdaleč najlepše in najveličastnejše ptice, kar jih prebiva na tem planetu. Toda o tem bomo spregovorili nekaj več v nadaljevanju. S tem smo za danes opisovanje naših znamenitih pevk končali.
- 9 Kakšne so torej omenjene ptice, ki prepevajo v severnem ozračju? – Malce težko jih bo ustrezno opisati, saj podobnih ptic na Zemlji ni. Zato pa vam jih bomo opisati tako, da si boste vsaj približno lahko predstavljali, kakšne so na pogled. Torej prisluhnite:
- 10 Ta ptica je velika kakor odrasel zemeljski vol. Njeno telo prekriva zelenkasto zlato perje, ki je bolj volnasto kakor gladko. Manjša peresa na zgornjem robu kril, gledano od trupa proti koncu kril, so videti kot zglajeno zlato prevlečeno z izrazito karminsko rdečo barvo. Perje na krilih, s katerim zahuhuje, je svetlo modro, z medlo zlato ob-
- robo. Peresni tulci so bleščeče beli, svetlikajo se v različnih barvah kot bisernozlata školjka pri vas. Rep je iz zelo dolgih peres, razdeljenih na pol, približno tako kot pri lastovki, le da ta peresa niso toga, temveč je to mehki, dolg in upogibajoč se puh. Ta upogibajoči se puh je približno takšne barve kakor puh pod perjem, ki prekriva pavji rep. Na najbolj zunanjih delih ali vrhovih so celi grmi takšnega valujočega puha – včasih ga kar za tri lakte visi navzdol s peres – vendar je tako lahek, da bi vaša tehtnica pokazala komaj pol kvintala. Te puhaste »grive« pa so obarvane z vsemi barvami tako, da se ob vsakem gibu pokaže druga barva.
- 11 Noge omenjene ptice so bele in povsem izoblikovane, to pomeni, da niso takšne kakor noge vaših ptic. Razlika je v tem, da so noge vaših ptic navadno gole in večinoma suhe, noge ptice s Saturna pa bolj mesnate in vse do krempljev prekrite še z najlepšim perjem, prav takšnim, kakršen je na trebuhu, le nekoliko svetlejšim. Tako imenovani ptičji kremplji ali, razumljiveje povedano, nožni prsti, so pri pticah na Saturnu večinoma oblikovani tako kot noge odrasle zemeljske opice. Pri ptici, ki jo opisujemo, so podobni prstom človeške roke, le da so tudi prsti vse do nohtov prekriti z lepimi lahkimi peresci.
- 12 Oglejmo si torej to žival od telesa navzgor proti glavi. Prav glava je najbolj nenavadna. Zakaj? Poglejte, ta žival ima pravzaprav dve glavi, toda ne tako, kot bi si vi morda predstavljali dvoglavega orla, temveč sta glavi druga nad drugo, približno tako, ko da bi iz preče na ženski glavi izražal še dodatek v obliki glave na labodjem vratu.
- 13 Spodnja glava je dokaj okrogla in, merjeno od spodaj navzgor, v premeru po vaši meri dolga skoraj dva čevlja, široka pa poldrugi čevljev. Ta glava ima pravi človeško ženski obraz, podobnega kot ga imajo pri vas na Zemlji dokaj redke tako imenovane morske deklice; obdana je z dolgimi gostimi lasmi, ki se prelivajo v temno modro. Nad njimi se vzpenja še tri lakte dolg vrat z glavo, dokaj podobno glavi zemeljskega laboda, ptica pa jo uporablja podobno kakor slon rilec.
- 14 Omenjena ptica pri hranjenju ne uporablja druge glave in tega tudi ne more početi, saj vrat nima žrela. Kljub temu pa ima ta glava dvoje oči, in ker je zelo gibljiva, lahko gleda v vse smeri, tudi tja, kamor ne bi mogle pogledati oči spodnje glave. Z očmi spodnje glave, ki so zelo ostre, pa lahko vse zelo

Severnjaška ptica pevka

- natančno opazi tudi v največji razdalji. Obraz spodnje glave ni gol, temveč je prav tako prekrit z zelo majhnimi, blede rožnati peresci; samo ustnice in odprtini nekoliko sploščenega nosu so brez perja. Vse drugo pa je prekrito z njim. Oči spodnje glave so velike in svetlo modre, čelo pa proti zgornjemu vratu prehaja v bleščeče belo. Vrat zgornje glave je svetlo vijoličast, zgornja glava pa povsem ognjeno rdeča. Kljun je modrikasto bel in zelo močan, da lahko zgrabi predmete.
- 15 In kako ta ptica pravzaprav uživa hrano? Kako pije? – To poteka zelo preprosto. Z zgornjo glavo odtrga z drevesa plod in ga ponese k ustom spodnje glave, v kateri so seveda ostri zobje, kakršne imajo opice pri vas; z njimi zelo naglo in odločno zagriže v sadež in ga hitro použije. Če želi piti, uporablja zgornjo glavo kot kozarec. V dokaj veliki prazen prostor zgornje glave zajema vodo, ta steče na spodnji rob in tako spodnja glava pije vodo iz zgornje.
- 16 Takšna je torej naša druga, seveda nekoliko nepopolna pevka, ker lahko zapoje samo en ton. Toda ta ton, bi vašim ušesom zazvenel veliko lepše in blagodejnejše od še tako brezhibnega zemeljskega koncerta.
- 17 Najbrž se tudi vi strinjate, da celo najmikavnejša nebeška glasba ne temelji na konfliktu številnih tonov, temveč na enem, povsem preprostem tonu. Takšna glasba je najbolj ganljiva in najučinkovitejša. Sami pri sebi preskusite, kaj vam je ljubše: najlepši ton nekega pevca ali pevke ali predirljiv inštrumentalni akord? Če ima kdo nad vse čist in kar se da prijetno zvoneč glas, mar ne bi bilo škoda vsakega tona, ki bi ga prekrili drugi toni? Bistvo učinkovitosti glasbe torej ni v množici tonov, temveč v kakovosti posameznega tona. Kajti popolni ton je že sam po sebi najčistejša harmonija, posamično pa ne sproži pomnoženih pojavov; ko zazveni kot temeljni ton, so v njem že ustrezni in iz njega izpeljani toni v pravem zvočnem razmerju, približno tako kot pri čistem zvonu.
- 18 Predstavljajte si torej zvok pravkar opisane pevke s Saturna, toda le v dokaj nizki oktavi, na primer kot g, a in h v veliki oktavi pri vas. Tako si boste vsaj približno predstavljali, kako poje. Ko poje, začne s pianissimom, nato zvok stopnjuje, vendar se ta niti za trenutek ne viša ali niža, do tolikšne jakosti, kot bi donel zvon, če bi s prislonjenim ušesom poslušali njegovo zvonjenje. Nato ta močni zvok ohranja nekaj sekund. Potem dopusti, da postaja vse tišji in tišji, dokler povsem ne izgine. Ko pa pojejo skupaj dve, tri ali štiri takšne ptice, ki imajo, kot radi pravite, po naključju dobro uglašena grla, nastane presenetljiv čudovito zvoneč akord, ki prebivalce na Saturnu zmeraj razveseli.
- 19 Akord kajpada ostaja isti in tovrstno petje še zdaleč ne dosega petja nam znane pogla-

- vitne pevke, kljub temu pa ta preprosta glasba nikoli ne zgreši svojega cilja. Če si dva prebivalca Saturna še tako hudo prideta navzkriž – to se kdaj pa kdaj zgodi tudi na tem planetu – ni treba drugega kakor le malo takšnega preprostega petja in sovražnika se v trenutku sprijateljita. Zato imenujejo te ptice pogosto tudi »pomirjevalke«.
- 20 Tudi udomačiti se dajo, gojijo jih kot okrasne ptice, nekako tako kakor vi pave. Udomačene imajo močnejši, toda večinoma tudi nekoliko raskav glas, neudomačene pa prepevajo z najčistejšimi toni. Udomačene marsikdaj odpošljejo kot redkost v južnejše pokrajine. Ampak tam zaradi drugačne hrane kmalu izgubijo glas, postanejo žalostne in zbolijo ter navadno tudi kmalu poginejo; zato pa prebivalce severa, ki imajo te ptice zelo radi, le stežka pregovorijo, naj oddajo katero od teh ptic komu na jug.
- 21 Kar zadeva njeno rojstvo pa samička skoti žive mladiče in jih doji z zelo polnimi prsmi; te so pod vratom spodnje glave, skoraj takšne kot pri zemeljski ženski, le da niso gole, temveč prekrute z lahкими peresci.
- 22 Zdaj o tej ptici vse veste. Za njo si bomo ogledali še nekatere predstavnike domače perjadi in nato prešli h kopenskimi živalim in k ljudem.

22

Domača kokoš, zlata krogla in orjaška gos.

Odluke in uporabnost te domače ptice.

- 1 Tako kot pri vas na Zemlji je tudi na tem planetu med domačo perjadjo najodličnejša domača kokoš. Toda kokoš s Saturna še zdaleč ni podobna vaši. Tudi na Zemlji se, tako kot na Saturnu, perjad v različnih deželah in različnih delih sveta razlikuje. Toda kljub temu na Saturnu živi ptica, ki prebiva skoraj na vseh območjih planeta in povsod je enaka – kokoš.
- 2 Kakšna pa je kokoš na Saturnu? – Najmanj stokrat večja je od zemeljske in vse kokoši so enake barve. Krila imajo izrazito modra, hrbet povsem bel, rep prehaja v močno rdečo, trebuh pa je po barvi podoben školjki, ki jo pri vas poznate pod imenom bisernica. Noge ima svetlo rdeče, vrat od glave navzdol je svetlo zelen vse do nog, ki so pri teh kokoših blizu glave, tako da se večina trupa skriva za nogami.
- 3 In kakšna je zlasti po obliki? – Tudi to je težko nazorno opisati, ker na površju Zemlje skoraj ni ptice, ki bi jo lahko primerjali s kokošjo na Saturnu. – Zato se bomo morali poglobiti bolj v podrobnosti. Če jih boste poznali, si vam jo ne bo težko predstavljati na podlagi teh podrobnosti.
- 4 Glavo ima zelo veliko, še večjo kakor zemeljski veliki skovir v primerjavi z njegovim telesom. Na obeh straneh glave ima dva velika bela uhlja, ki sta po obliki podobna

- uhljem slona pri vas, vendar ne tako plahutajoča. Pred uhljema sta sicer dve razmeroma veliki in zelo ostri očesi, ki ju ločuje temno zelen pernat greben. Nekoliko pod očmi je močan, malce ploščat sivkast kljun, na katerem je med dvema nosnima odprtinama, kot pri vaši indijski kuri, nekakšen viseč rilec, ki pa ga ta ptica bolj samovoljno nasilno obvladuje kakor indijanska kokoš. Je krvavo rdeč. Takšna glava je z dokaj dolgim, toda primerno debelim vratom povezana s preostalim telesom.
- 5 Telo kokoši je samo po sebi brez kril in nog povsem jajčasto. Krila so ustrezno kratka in imajo namesto čvrstih peres za zamahovanje samo dolge, z belim puhom prekrute tulce. Del kril, ki je obrnjen proti glavi, ali – da boste lažje razumeli – zgornji del roba kril je ves prekrit s peresi, kakršne ima zemeljski noj.
- 6 Zaradi takšnih, nekoliko prekratkih kril omenjena ptica ni posebno pripravna za letenje. Ker pa ima zelo dolge in čvrste noge, lahko tako hitro teče po tleh, da je prebivalci Saturna z naravno zmogljivostjo svojih nog ne morejo ujeti brez truda. Če pa kateri od njih želi ujeti takšno kokoš, lahko to stori vsak trenutek z močjo svoje trdne volje, več o tem vam bomo povedali ob pravem času. Rep kokoši je krožen, toda ne takšen kot pri indijski kokoši, temveč je bolj podoben pavjemu; le sorazmerno večji je in veliko debelejši.
- 7 Zdaj pa si iz teh podrobnosti zamislite podobo te kokoši in dobili boste že kar dobro predstavbo o njej. K omenjeni barvi perja morate le še dodati lep kovinski sijaj, potem pa bo vaša slika kokoši že prava.
- 8 Petelini se razlikujejo od kur ne le po velikosti, temveč tudi po pogosto prav nadležnem, predirljivem petju. Tudi kure zmorejo le kratke pretrgane tone, – prav nič prijetne – zato pravijo prebivalci Saturna, če hočejo opozoriti koga na zelo slabo petje: »Nehaj, saj poješ slabše kakor kura!«
- 9 Kakšno korist imajo prebivalci Saturna od te živali? – Skoraj enako kakor vi od domačih kokoši. Tudi tiste na Saturnu ležejo namreč zelo veliko neznansko velikih jajc; prebivalci Saturna jih pijejo surova, saj so takšna najokusnejša. Vsebinska teh jajc je sladka, kot pri vas prav dobro kravje mleko, in tudi veliko okusnejša od mleka velikih domačih krav na Saturnu. Zelo trdo jajčno lupino na ožjem koncu gladko odrežejo in dobe boljše kozarce, navadno jih uporabljajo za plemenite sokove; te prebivalec Saturna, kot je vaju reči, uživa po kapljicah, čeprav gre v takšno izpraznjeno jajce, merjeno z vašo mero, kar dobrih pet veder.
- 10 Prebivalci Saturna naredijo za tovrstno domačo perjad navadno živi hlev; to pomeni, da zasadijo vanj vam že znano stensko dre-

Nadaljevanje na strani 31

vo in tako izoblikujejo ovalen vrt, ki neredko meri pol kvadratne milje. V tem dokaj prostornem hlevu zasadijo še raznovrstne trave in drugo rastlinje, med drugim tudi nekaj vam že znanih deževnih dreves. Premožen prebivalec Saturna ima včasih tudi nekaj tisoč takšnih ptic, in to je zanj že precejšnje bogastvo. Ker pa se te ptice prenašajo samo med seboj in v svoji bližini ne trpijo gostov, je takšen hlev navadno pripravljen samo zanje. Hlev pa naredijo zmeraj kar precej daleč od svojega prebivališča. Si že lahko mislite zakaj, če se spomnite samo na njihovo ne preveč prijetno petje.

- 11 Poleg omenjene ptice je še več drugih vrst domačih ptic, vendar manj koristnih od kokoši. Kokoši jedo, njihovo perje, tako kot pri vas, neredko uporabijo za mehke blazine. – Druge domače ptice so manj uporabne, zato jih redijo bolj iz veselja in za okras. Marsikateri premožni prebivalec Saturna neredko redi vsemogoče vrste domačih ptic, marsikateri pa se omeji samo na rejo domačih kur. – Od drugih udomačenih ptic pa si bežno oglejmo le še nekatere.
- 12 Najlepša med perjadjo je tako imenovana zlata krogla, ki jo prebivalci Saturna radi redijo zaradi izrednega leska njenega perja. Videti je, kot če bi vi vzeli kroglo, ki meri v premeru najmanj dvanajst klafter. Pod takšno kroglo si zamislite še kakor stebra močni nogi, iz njih pa žarkasto razvrščene prste. S tem smo že skoraj povsem opisali videz te ptice (samo po sebi se razume, da ima tudi krila).
- 13 Ptica skoraj nima glave, na sprednji strani ima samo zelo širok in zelo kratek temno rdeč kljun, ki je po vaši meri komaj pol lakta dolg. Nad njim sta ovalni očesi, vsako meri podolgem več kot klaftro in tričetrt. Njeno perje je povsem zlato rumeno, noge pa so najprej zelene potem pa vse bolj rdeče. Vsa peresa na trupu in krilih so enako dolga in ploska, mehkega puha ni; bleščijo se kot najbolj zglajena zlata površina. Prebivalci Saturna podnevi te ptice redko vidijo, vam pa bi se zdela – če bi jih videli na Zemlji – da se spreha množica pozlačenih jabolk na zvoniku.
- 14 Ko ptica pogine, je od nje uporabna samo koža, ki jo znajo prebivalci Saturna zelo spretno odreti. – Kožo s perjem vred si nadenejo ženske ob slovesnih priložnostih kot okras okoli ramen, in na njihovih polnih okroglih rokah učinkuje zelo lepo in razkošno. Jajca te ptice pa shranijo za naslednji zarod, vendar ima navadno od dvajsetih jajc komaj eno živi plod.
- 15 To je vse bistveno o tej priljubljeni krasni ptici v gospodinjstvu Saturnovih prebivalcev. Poleg te je še ena ptica, ki je dokaj pogosta. Ta je po svojem telesu, po obliki, podobna orjaški gosi. Toda to ni njena posebnost, temveč je to nenavadno dolg vrat, ki sega iz trupa neredko trideset ali štirideset

klafter daleč. – Trup je sicer modrikasto siv, noge pa so, to je na tem planetu nekaj posebnega, črne kot oglje. Vrat je cinoblasto rdeč, ne zamolkel, temveč močno kovinsko bleščeci. Glava je prav tako podobna glavi zemeljske gosi, le da je v skladu s siceršnjo velikostjo ptice, katere trup je za približno tri slone velik. Rep ni podoben ptičjemu, temveč ji iz zadka visi nekakšen konjski rep, neredko pet klafter dolg. Kar zadeva noge so te v primerjavi z vsemi telesnimi razmerji prej daljše kakor krajše, in, kot radi rečete, močne kot stebri.

- 16 To so vse posebnosti omenjene ptice. – Zakaj jo redijo? – Kot je bilo že prej omenjeno, predvsem za okras. Sicer pa ta ptica nima ničesar, kar bi lahko prebivalci Saturna uporabili. Tu in tam zbirajo žimo iz repa, in iz nje izdelujejo vrvice in vrvi, ki pa niso preveč trdne. Drugi deli pa niso uporabni.
- 17 To ptico redijo predvsem prebivalci ob jezernih in rekah, ker je vodna ptica in se večinoma hrani z vodnimi črvi; zato tudi ima tako dolg vrat, z njim zlahka seže do dna, tam poišče ustrezno hrano in jo kmalu tudi zaužije. Samci se razlikuje od samic po močnejšem repu.
- 18 Omenjena ptica leže svoja jajca v vodo; tam pusti, da nekaj časa plavajo, dokler ji nagon ne pove, da so se povsem ohladila. Nato razprostre krila nad jajcem ali več jajci, z njimi odvesla v mirnejši konec vode, da lahko tam v miru vali.
- 19 Ko varuje svoja jajca, pa ni povsem priporočljivo, da se ji kdo približa. Tedaj bliskovito iztegne vrat proti predrznežu in ga z močnim kljunom tako grobo udari, da vsakogar za vse večne čase mine volja, da bi jo še motil pri njenem najpomembnejšem opravilu.
- 20 To je bistveno in najzanimivejše o pernatih prebivalcih tega planeta. – Lahko pa si predstavljate, da je v različnih deželah in predelih Saturna še neznansko veliko omenjenih vrst in še na tisoče drugih in to v najštevilčnejših različicah. – In zato preidimo zdaj na kopenske živali, divje in domače.

23

Najpomembnejše kopenske živali. –
Največja, mud.
Kaj pravijo o mudu modri.
Namen Mojega ustvarjanja.

- 1 Tudi med kopenskimi živalmi naj med nešteti združbami in vrstami omenimo samo najbolj omembe vredne in tiste, ki ne živijo na nobenem drugem planetu kot le na Saturnu.
- 2 Največja kopenska žival na Saturnu se imenuje mud. Živi le na nekaterih območjih tega planeta, a tudi tam ni pogosta, tako da je lahko na vsem Saturnu največ deset tisoč takšnih živali. Območja, kjer ta žival prebiva, so zelo redko naseljena, saj je tako veli-

ka in hudo požrešna, da ob njej ne more preživeti veliko živali. Ni prebivalca na Saturnu, ki bi bil dovolj pogumen, da bi se upal spoprijeti s to orjaško živaljo. To je tudi razlog da prebivalci brez pomisleka zapustijo območje, kjer ta žival prebiva, takšne kraje pa imenujejo nenaseljiva »dežela mudov«. Na poglavitnih celinah jih ni, so pa severneje in južneje od teh še drugi otoki, ki so večinoma prepuščeni omenjeni vrsti živali in še drugim vrstam. Ničemur se prebivalci Saturna tako skrbno ne ogibajo kakor takšni »deželi mudov«.

- 3 In kakšna je ta žival na pogled? – Ali ji je katera podobna na Zemlji? – Da, tudi na Zemlji živi nekaj podobnega, toda tam ima ta žival zelo podrejeno vlogo, na Saturnu pa zaseda prvo, knežje mesto na lestvici v vseh pogledih, po orjaškosti, divjosti in požrešnosti.
- 4 Kateri živali na Zemlji pa je podobna? – Živali, ki jo dobro poznate, svinji namreč. Kar zadeva njeno velikost, bi bila zemeljska svinja kvečjemu zajedavka na telesu saturnovske svinje. Celo najvišji prebivalci Saturna so v primerjavi s to živaljo videti kot najmanjši palčki. Povem vam: če bi se mud postavil za visoko goro na Zemlji, na primer za vam že znane Koralpe, bi morali pogledati še veliko višje, če bi hoteli videti vrh njegovega hrbita.
- 5 Ta za vaše pojme neizmerno orjaška žival je prav tako požrešna kakor vaša mala svinja in se ne omeji samo na tisto, kar ima rada, temveč na vse, na kar naleti, naj bo to trava, številna drevesa, živali druge vrste, vodne živali in tudi ljudje, vse použije z enakim tekom.
- 6 Ker pa je zaradi svoje velikosti tudi primerno močna, se ji ni mogoče upreti. Nekateri drzni prebivalci Saturna so se tega že lotili: z zelo dolgimi, ostrimi konicami, pritrjenimi na več kot sto klafter dolge kole, so skušali katero teh živali ugonobiti in pri tem uporabiti vso moč svoje volje. Vse je hudo zdelala. Mud je bil sicer marsikje poškodovan, toda zaradi ran je podivjal in se takoj zapodil v zelo široko reko, da bi si ohladil bolečino. Ko se mu je bolečina tako nekoliko polegla, se je pogнал iz vode, zajel v svoj široki gobec neznansko veliko vode in z njo vred tudi velikanske skale z rečnega dna ter z vsebino svojega žrela zasul zasledovalce, ki so se že veselili zmage; pri tem jih je tako poškodoval, da se je le malokaterim od njih posrečilo vrniti se domov. Nekateri mrtni pa je žival, ko se je znova povzpela na kopno, v nekaj grizljajih požrla.
- 7 Da pa bi si lahko nekoliko predstavljali, kolikšno je mudovo žrelo, vam povem: če bi tam obstajali orehi, celo večji od vašega Schlossberga, ne bi bili preveliki, da jih ne bi strli zobje te živali. Če bi torej mud svoje žrelo napolnil z vodo in kamenjem ter vsebino izpljunil na zgornji del vaše domovine

na Zemlji, bi en sam takšen pljunek povzročil na spodnjem koncu vaše dežele takšno povodenj, da bi valovi prekrili najvišje stolpe vašega mesta.

- 8 Če to nekoliko upoštevate, vam bo tudi sam po sebi jasen odgovor na vaše vprašanje, ali se prebivalci Saturna lahko še enkrat odločijo za boj z mudom. Da, iz tega razloga so bili v vsej zgodovini Saturna samo trije takšni ponesrečeni poskusi. Toda za zdaj jih je minila podjetnost glede te živali. Tudi njihovi modri pravijo:
- 9 »Človek lahko s svojo močjo obvlada marsikaj, celo Luno, veliki svetli obroč, vodovje, morske viharje, toda velikanske ribe in muda pa s svojo močjo ne more premagati. Zato naj svoje moči uporabi za tisto, kar zmore. Človek naj ne posega po tistem, kar presega njegovo omejeno moč.«
- 10 In še en nauk modrecev tega planeta: »Ljudje prisluhnite! Veliki duh nam je dal na voljo za bivanje obsežen svet, za katerega niti ne vemo, kje se začne in kje konča. Toda v deželi, kjer smo rojeni, poznamo zadeve v vodi, na kopnem in v zraku, vemo in smo že tudi v preteklosti izkusili, da so podrejene naši moči. Če bi nam Veliki duh namenil muda, bi se ta moral podvreči naši moči. Toda vemo tudi, da bi se nam zlahka rogal, če bi si ga skušali podvreči. Torej je tako jasno kot sonce, ki nam sije vsak dan, da je Veliki duh poleg naših moči ustvaril še druge moči, ki niso podrejene naši moči. In teh si ne moremo podrediti. Zato ostajamo v mejah svoje moči in dovoljujemo vladati drugim velikim močem tam, kamor jih je Veliki duh postavil. Zato naj tudi ne bi vedeli, kaj je z velikim svetlim krogom nad nami, kaj so lune. In dežela mudov je za nas za vse večne čase nedostopna!«
- 11 Če bi se nekoliko ozrli na to modrost, vam bo gotovo še jasneje, kaj je z nepojmljivo velikostjo in močjo te živali. Povsem odveč bi bilo vam še naprej opisovati, kakšna je videti žival; naj bo torej domišljiji in upodablajoči moči vsakega posameznika prepuščeno, kako dobro si jo bo predstavljal.
- 12 Ali prebivalci Saturna pogosto opazijo muda? O ne, nadvse poredko. In če ga že opazijo, se to zgodi samo na oddaljenih plovbah ali pa v predgorju poglavitnih celin, ki niso posebno daleč od dežele mudov. Nabrežjem takšne dežele mudov pa se ni dobro preveč približati. Če takšna žival, ki ni preveč oddaljena od obrežja zagleda, da kaj plava na vodni gladini, naredi nekaj korakov v morje, in če to ni pregloboko, ji celo uspe, da tisto, kar plava na vodi, zgrabi in pozdravi s svojim neizmernim žrelom.
- 13 Za prebivalce Saturna je kruljenje te živali nekaj izjemno neprijetnega in grozljivega, česa takega si vi nikakor ne bi zmogli predstavljati. Glede tega vam lahko povem le tole: če bi se opisana žival znašla kje globoko na Ogrskem in odprla žrelo proti vaši deželi

Sisterkihi - Saturnovski slon

ter nekajkrat zakrutila, bi se zatresla vsa tla do vas in še veliko dlje. Potres bi porušil ne samo vse stavbe v vašem mestu, temveč bi celo nekatere bližnje gore izgubile nekaj svojih zrahljanih vrhov. Iz tega kratkega opisa že lahko nekoliko jasneje razberete, zakaj prebivalci Saturna nimajo preveč radi tega močno »premikajočega se« prepevanja omenjene živali.

- 14 Poleg tega ima mud, čeprav je neizmerno velik, zelo izostren čut. Posebno dobro vonja in sliši, zato že na veliki razdalji zazna, če se na vodni gladini približuje kaj, kar bi godilo njenemu žrelu. – Sicer pa še zdaleč ni tako umazan kot zemeljska svinja. Posebno kar zadeva iztrebljanje, prekaša po čistosti skoraj vsako vam znano zemeljsko žival. Preden se pripravi k temu, izrije v tla zelo globoko luknjo, po vašem pojmovanju krater v obsegu slabe ure hoda in neredko več sto klafter globok. Ko je luknja izkopana se povrne k njej, iztrebi se vanjo in jo zakrije s prej izrito zemljo. Mud ohranja okolje, v katerem prebiva, čisto, in ga namensko gnoji za nadaljnjo rast trave, ki je v deželah, v katerih živi mud, veliko močnejša in višja kakor najgostejši pragozdovi na vaši Zemlji.
- 15 Zdaj pa nam je ostalo še eno vprašanje, namreč: čemu koristi takšna kolosalna žival na tem ali katerem drugem planetu? – Odgovor boste našli že v razlagi o velikanski ribi. Tako kot pomeni velikanska riba splošen prehod od vodnih živali k živalim zraka, tako pomeni tudi mud podoben splošen prehod iz vseh živalskih in rastlinskih stopenj v plemenitejšo živalsko vrsto, ki je človeku bližja. – Zdaj pa veste vse o tej živali. Naslednjič pa bomo v kratkem preletu opisali še druge kopenske živali.

24

Sisterkihi – saturnovski slon.
Njegove značilnosti in način življenja.
Lov na to žival.
Za kaj je ta žival ustvarjena.

- 1 Sisterkihi se imenuje žival, ki si jo bomo ogledali za mudom. – Kam je uvrščena na lestvici tega planeta? – Je pravzaprav saturnovski slon, v vsem pa zaostaja za mudom. Velika je komaj stotinko velikosti vam že znane orjaške kopenske živali. Na pogled pa je povsem drugačna kakor mud. Sisterkihi je dokaj podoben vašemu zemeljskemu slonu, kljub temu pa ne povsem, kot tudi številne druge živali, o katerih boste še slišali.
- 2 Kakšna je torej ta žival? – Ima štiri nadvse čvrste noge, kot zemeljski slon, seveda kakor pri slonu, temveč so bolj podobne medvedovim, ker imajo močne kremplje. Njen trup je nenavadno mogočen in sicer, ko takšna žival odraste, meri od spodnjega dela trebuha do hrbta, sedemdeset do osemdeset klafter. Dolžina repa je pri tej živali v enakem razmerju kakor pri levu. Meri od šest do deset klafter. Glava živali sloni na dolgem, toda sorazmerno vsej velikosti kljub temu dokaj masivnem vratu, katerega greben je vse tja do sprednjih nog prekrit z zelo močno grivo.
- 3 Glava je podobna konjski, le da je v primerjavi s čelom veliko širša. Nad čelom je med dvema uhljema nameščen štirideset klafter dolg gibljiv rilec, ki pa ni nespremenljive velikosti, temveč ga lahko žival skrči do tretjine njegove dolžine. Rilec je izjemno močan, tako da lahko žival s to svojo raztegljivo »roko« izruje mogočna drevesa s koreninami vred.

Nadaljevanje v prihodnji številki
Prevedla Daja Kiari

SATURN

8. nadaljevanje

ILUSTRACIJE: CIRIL HORJAK

- 4 Žival trga z rilcem tudi veje z dreves in jih pogosto zaužije s sadeži vred, zlasti če je zelo lačna. Je svetlo siva, toda rilce ima temno siv. Griva na njenem vratu je modra in šopasti rep svetlo siv. Oči ima izrazito temno sive. Tudi ta žival premore zelo mogočno žrelo, ima tudi nadvse močne, bele čekane. V žrelu so izredno močne kosti, ki delujejo kot stiskalnica, vendar ne rabijo kot zobje, temveč le kot kosti; presegajo zgornjo in spodnjo čeljust in so z njo povezane. S temi izpostavljenimi kostmi žival zlahka zdrobi tudi kar precej velike kamne, debele veje pa tako zmlinči, da se ji v ustih spremenijo v kašo.
- 5 Ta žival je sicer rastlinojeda, če pa je zelo sestradana, se ne brani drugih živali, v najhujših primerih niti ljudi; to je tudi razlog, da pri prebivalcih Saturna ni preveč priljubljena. Lahko jo sicer ujamejo tam, kjer se zadržuje, vendar je to zelo nevarno in zahtevno.
- 6 Kako pa se zgodi, kako se ljudje odpravijo loviti sisterkihi? – Zgolj z močjo ne bi opravili ničesar. Kajti že rilce te živali ima tolikšno moč kot tisoč najmočnejših ljudi na Saturnu. Zato pa se ti zatečejo k zvijači v njenem zavetju. Pred tem pa morate vedeti, da se omenjena žival zadržuje predvsem tam, kjer so veliki gozdovi z vam že znanimi piramidastimi drevesi; le-tem žival povzroči nemalo škode, ker potrga z rilcem z njih toliko vej, kolikor le more.
- 7 Če pa prebivalci Saturna opazijo, da je kje to orjaško drevo – le-to raste na Saturnu skoraj v vseh deželah – ostalo brez vej, je to zanje zanesljivo znamenje, da se v takšnem gozdu zadržuje vsaj ena ali celo več takšnih živali. In kaj storijo prebivalci Saturna tedaj? Gozd obkolijo, se preskrbijo z ogorki in gozd krog in krog zažgejo. Ničesar se ta žival tako zelo ne boji kakor ognja in dima, zato takoj zbeži iz gorečega gozda ali pa iz njega išče izhod tam, kjer ne gori, to pa je navadno le na strani, kjer je široka reka, jezero ali celo morje. Če sisterkihi najde takšen izhod, se takoj požene v vodo.
- 8 Ko pa se žival znajde v vodi, pa je neznanško nemočna in okorna, svoj sicer neutruden rilce drži pokonci kakor svečo. Prebivalci Saturna jo čedalje bolj potiskajo v vodo tako, da jo zasledujejo na čolnih, v katerih so na dolgih palicah pritrjeni ogorki. Ko

- žival v vodi doseže globino, pri kateri ji le še glava moli iz nje, se karseda hitro zaženejo tja in živali z velikanskimi in ostrimi sekirami odsekajo strašni rilce. Ko pa žival izgubi svoj ud, je izgubila tudi življenje. Takoj se potopi v vodo, tam razpada, njeno meso pa postane hrana številnim lačnim vodnim živalim.
- 9 Kaj pa se zgodi, če na nesrečo gozd ne meji na vodo? Potem postane zadeva nekoliko nevarnejša in vredna razmisleka. Če se ogenj naglo širi iz vseh smeri, tako da preseneti sredi gorečega gozda eno ali več živali, in te nikjer ne vidijo izhoda, kraja, kjer ne bi bilo ognja, se tam med velikim besnenjem in srdom zadušijo, če je ogenj zelo močan, pa večina živali tudi zgore. Če pa ogenj v krogu ne gori močno, stečejo živali tja, kjer je ogenj šibkejši, in se silno togotne prebijejo na prosto.
- 10 Gorje tistemu, ki bi tedaj naletel na to žival! Človeka ali žival pograbi s svojim rilcem in ga s tolikšno močjo zažene v višino ali pa ob tla, da ostane za njim komaj kakšna sled. Kajti moč, s katero ta žival v svoji jezi z rilcem kaj zaluča, presega moč izstreljene topovske krogle. Če bi bila katera žival na vaši Zemlji zmožna takšnega meta, bi lažji, sto centov težak kamen vrgla več kot dvajset milj daleč, in sicer s tolikšno močjo, da bi kamen takšno pot preletel v nekaj sekundah. Če pa bi ga hotela zalučati v tla, potem ste lahko prepričani, da bi ga zabila več kot sto klaster globoko.
- 11 Iz tega kratkega opisa lahko zlahka spoznate, kako prebivalci Saturna spoštujejo to žival in kakšen dogodek je marsikdaj za vso veliko celino, ko katera ali več teh živali ubeži ognju. Potem takšen gozd skrbno preiščejo, ali meji gozd na vodo. Če ne meji nanjo, se večkrat posvetujejo, ali naj gozd zažgejo in kdaj.
- 12 Če se gozd zlahka vname in je hkrati tudi dovolj velik, ga zažgejo. Če pa ni tak, žival raje prepustijo gozdu, okrog njega pa skrbno naredijo ogrado iz nanešenega suhega lesa; prižgejo jo šele tedaj, ko so tudi drevesa v gozdu gorljiva. Navadno se zgodi, da je neko območje dalj časa izpostavljeno sencni Saturnovih obročev, to pa po vašem računanju časa zmeraj traja več let. Ves ta čas so drevesa večinoma brez sokov, tako kot pri vas pozimi. Takoj potem hkrati z vseh stra-

ni ogrado prižgejo, ljudje pa jo kar se da hitro zapustijo.

- 13 Poglejte, to je vse, kar zadeva znamenito žival tega planeta. Toda na Saturnu sme ta žival zelo redko naseljevati komaj deset celin.
- 14 Tudi omenjena žival je v psihičnem smislu* koristna, vendar nekoliko manj kakor mud in vam znane ribe velikanke. Toda kot vse druge živali ima tudi ta žival še neki drug naravni namen. Nobena takšna žival ni določena kot nujna za ohranitev drugih bitij na nekem planetu, prehod lahko poteka prav tako dobro tudi prek drugih stopenj. Zato nobena dežela ne izgubi ničesar, če v njej takšni veliki, močni in ljudem nevarni gosti izumrejo.

25

Modri medved ihur. Njegove lastnosti, značaj in s čim se hrani. Uporaben kot obdelovalec tal.

- 1 Ko smo torej spoznali dve orjaški živali našega velikega planeta, je primerno, da se obrnemo še k nekaterim drugim živalim, ki sicer niso tako veličastne, so pa kljub temu kar znamenite.

* To pomeni, za naravni razvoj duš, glej pog. 17,7 in pog. 23,15.

Modri medved ihur

- 2 Med takimi živalmi je na prvem mestu tako imenovani ihur ali po vaše modri medved. Ko povsem odraste, je skoraj tolikšen kot prebivalec Saturna, predvsem tedaj, ko se postavi na zadnje noge – to rad počne – in koraka pokonci, podobno kot človek. Že ime te živali pove, kakšne barve je: povsem svetlo modre.
- 3 Kakšen pa je videti? – Na splošno je kar precej podoben vašemu zlatemu medvedu, samo glavo ima drugačno.
- 4 Kakšna je torej ihurjeva glava? – Tudi to žival bo nekoliko težje slikovito opisati, kajti na Zemlji ne poznate živali, ki bi imela podobno glavo kakor naš saturnski medved. Zato vam bomo opisali oblike, po katerih si boste lahko predstavljali njegovo glavo.
- 5 Zamislite si dokaj okrogel klobčič, ki meri v premeru poldrugo klaftro; v njem sta zadaj z obeh strani dokaj v sredi dva zelo dolga žličasta uhlja, od katerih je vsak tri in pol klaftre dolg in dobro klaftro širok. Potem si na zgornjem delu tega klobčiča zamislite dva približno za pol klaftre drug od drugega oddaljena, do tri klaftre dolga, zavita rogova, zamolklo zlate barve; približno pet šestin klaftre pod njima pa dve razmeroma veliki očesi, po obliki povsem podobni človeškimi. Pod njima si zamislite še razmeroma veliko levjo čeljust, ali, kot pravite temu vi, levji gobec. In predstavljajte si še, da je ta glava z razmeroma debelim, dolgim in močnim vratom povezana s preostalim telesom.
- 6 Nazadnje si še predstavljajte, da zadaj za rogovi na obeh straneh vratu visi temno modra griva, dolga dve do tri klaftre, in že bo pred vami prava slika te živali. – Ihur nima repa, ima pa tam, kjer naj bi bil rep, le nekoliko daljše in temnejše dlake.
- 7 Če vse to povzamete, si zamislite še, da je marsikatera od teh živali, začeni z rogovi pa vse do konca zadnjih nog, dolga nekaj petdeset klafter po vaši meri; kadar stoji na vseh štirih, pa meri do vrha hrbtna skoraj dvajset klafter; vsaka njena noga je dolga šest klafter, in debelejša kakor sod, ki drži deset veder vode; žival si torej že lahko povsem predstavljate. Njene šape so podobne medvedjim, zdaj pa že poznate pravo obliko, velikost in barvo, ki so seveda v ustreznem razmerju s preostalo velikostjo in barvo te živali.
- 8 Podrobnejši opis najbrž ni potreben. Zato si bomo pri priči nekoliko ogledali še značaj te živali, kako živi in kakšne so njene sposobnosti.
- 9 Po navadi je dobronamerna, le dražiti in zasledovati se je ne sme. Če jo dražijo, takoj spremeni svoj dobronamerni značaj ter postane zelo kruta in jezna; takšna nikomur ne prizanaša. Vse, kar pride prednjo, takoj napade in do temelja uniči. Čeprav ni večja od prebivalca Saturna, je v njenem čvrstem telesu moč desetih ljudi, zato bi se kakšnemu

prešernemu prebivalcu Saturna zelo slabo godilo, če bi se, kadar je razdražena, sam spopadel z njo.

- 10 Ker pa se prebivalci Saturna živali kljub njeni siceršnji dobrovoljnosti bojijo, prizadevno iščejo razna sredstva, s katerimi bi jo prestrašili in pregnali z območij, kjer prebivajo. To je tudi razlog, zakaj se žival prebivalcem Saturna nadvse redko prikaže.
- 11 S čim se žival hrani? – S travo, koreninami, z mladimi drevesnimi vejami in grmovjem. Mesa ne uživa niti v najhujši nuji. Če je razdražena, živali in ljudi raztrga, vendar jih ne požre, temveč jih pusti na tleh in se takoj umakne z bojišča.
- 12 Najzanimivejše pri tem saturnskem medvedu je, da se nenavadno boji lastne jeze. Zato se instinktivno, kolikor je le mogoče, skrbno ogiba vsake priložnosti, ob kateri bi se lahko razdražil. Takšen instinkt ne bi bil odveč marsikateremu Zemljanu, zlasti tistim častihlepni prepirljivcem in bojevitim patronom, ki izrabijo vsako priložnost, da bi zanetili prepir. Toda pri tem se ne bomo več zadrževali, temveč si bomo še nekoliko pogledali našo žival in videli, čemu koristi.
- 13 Upravičeno bi jo lahko poimenovali ustvarjalko rodovitnih tal v divjih pokrajinah; s svojimi izjemno močnimi kremplji v zelo kratkem času tako dobro zrahlja širok pas tal, da bi Saturnovi prebivalci to le stežka opravili z vsem svojim dobrim orodjem. In kaj naredi žival potem, ko zrahlja tla? – Odpravi se na rodovitne kraje, tam poišče vsakovrstne zanjo koristne korenine in jih prenese v zrahljane brazde. Čeprav žival ne ustvarja njive namenoma, temveč na takšnih krajih samo nabira zalogo hrane, pa pogosto ostanejo na tleh številne korenine, te pa poženejo in obilno obrodi. Tako postane puščoben, nerodoviten kraj kaj kmalu rodoviten, zlasti, ker žival, potem ko si nabere primerno zalogo hrane, takšen kraj stežka zapusti, dokler ni poskrbljeno, da bo svojo zalogo lahko pojedla.
- 14 Ker pa se na tem kraju zadržuje, dokler je

tam še kaj užitnega, pa vsepovsod trosi svojo nesnago in tako nehote pognoji to območje za več let.

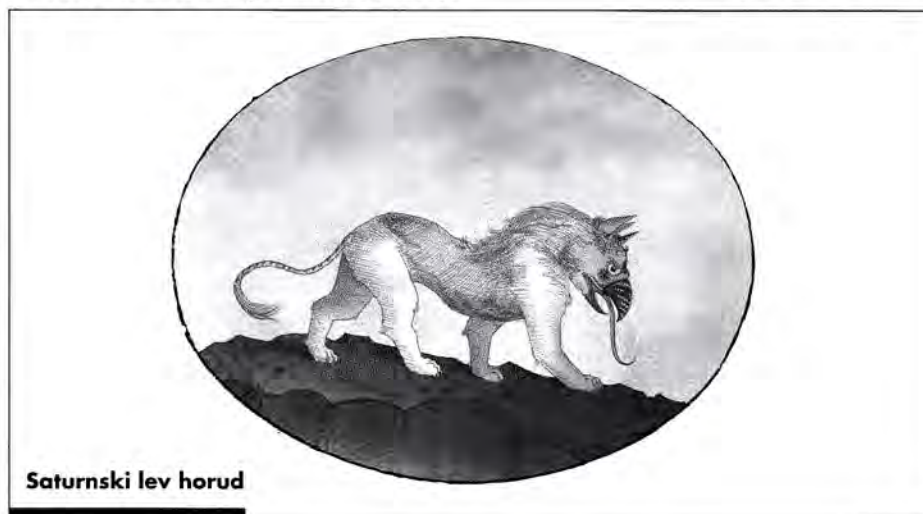
- 15 Ko ljudje na svojih pogostih popotovanjih v številne velike dežele zaidejo na takšne kraje, vedo, da so se znašli v sosesčini omenjene živali. Potem kar dolgo čakajo in oprezajo, ali bo dotedanji prebivalec še uporabljal svojo njivo. Če ga ne odkrijejo, je to dokaz, da je žival to območje zapustila; in si ga takoj prilastijo.
- 16 Če pa se kljub temu zgodi, da se saturnski medved zaradi korenin od nekod znova povrne na stari kraj, morajo prebivalci Saturna ali mirno opazovati, kako ta poljedelec svoj grunt znova brazda in pri tem marsikdaj lasten nasad uniči – ali pa se morajo nezaželenega gosta lotiti s silo, in zmeraj sledi kar resen spopad. Kajti žival želi tam uveljaviti svoje pridobljene pravice in se ne da odsloviti kar tako. In tudi ljudem ni prav lahko tako kmalu zapustiti na novo odkritega rodovitnega območja.
- 17 Če pa žival kljub vsemu premagajo, so prebivalci pred njenim vnovičnim prihodom varni. Če je ne uspejo ubiti, pa ji z zasledovanjem pripravijo do tega, da opazi, da jo želijo pregnati. Ker pa se ta žival, ko je mirna, boji lastne jeze, se ne vrne tja, kjer so jo razdražili.
- 18 To je vse, kar je pomembno o tej živali, zdaj pa se bomo znova preusmerili na nekaj drugega.

26

Saturnski lev horud – uporaben za lov in podiranje dreves. Plen mladeničev.

- 1 Horud se imenuje žival, ki jo želimo zdaj vsaj približno opisati. – Kakšno mesto ima omenjeni horud na Saturnu? Spomnite se vaših levov; kar je lev na Zemlji, to je horud na Saturnu. Ali je tudi podoben vašemu

Nadaljevanje na strani 31

Saturnski lev horud

- zemeljskemu levu? Na to vprašanje ni mogoče odgovoriti niti z jasnimi da, niti z ne. V marsičem je podoben zemeljskemu levu, v marsičem pa ne. Podrobnejši opis bo pokazal, v čem se horud razlikuje od zemeljskega leva.
- 2 Kakšna je videti ta žival? – Enako velika je kot vam že znani modri medved. Kar zadeva barvo, pa je ta različna, odvisna od telesnega predela. Hrbet ima izrazito rdeč vse do sredine trebuha. Lopatice in noge so spredaj in zadaj blede zelene. Truh je bolj temno zelen ali, kot ste vajeni reči, izrazito travnato zelen. Rep je bel, ob koncu ima svetlo rdeč štrnast grm. Na zgornji strani belega repa so enakomerno razvrščeni rdeči madeži. Tudi kremplji na nogah so beli, povrh pa obrobljeni z rdečimi progami.
- 3 Ne glede na opisane barve, pa je horud po obliki povsem podoben zemeljskemu levu. Le vrat in glava sta precej drugačna kakor pri vašem levu. Na Zemlji ni živali, ki bi imela podobno glavo kot horud. – Njegova glava je skoraj štirikotna, podobna kocki z nekoliko zaobljenimi robovi. Kockasta glava z eno ploskvijo sloni na vratu, in sicer tako, da vrat nosi zadnji del ploskve, sprednjega pa ne; le-ta podobno kot čeljust štrli naprej za tretjino svojega premera nad vratom. Na obeh stranskih ploskvah kockaste glave sta dva polkrožno oblikovana ušesna lijak, ki štrli iz ploskev na vsaki strani glave za več kot klaftro naprej in sta videti kot zelo svetla mavrica.
- 4 Na zgornji ploskvi kockaste glave je črn, pol klaftre dolg kegljast rog. To pomeni, da je njegova temeljna barva črna; na črnem površju pa so okrogli rdečkasti, polžasto zaviti koluti, z zelo močnim kovinskim sijajem. Tam, kjer rog izrašča, je venec daljše svetlo modre grive, nameščen tako, da se zdi, kakor bi bil rog v kotanji. Proti ozadju glave in zadnjemu delu, ki se spaja z vratom, so te dlake čedalje daljše in gostejše, proti čelu pa krajše in kodraste.
- 5 Na sprednjem delu glave sta ugreznjeni dve, za to žival zelo veliki očesi, premer vsake znaša pol klaftre po vaši meri, to pomeni, če upoštevamo le oko. Kajti z votlino in očesnimi koti vred pa meri vsako oko v premeru skoraj celo klaftro. Veki sta zelo temno rdeči, nad njima se tako kot pri človeku bočijo razmeroma velike in močne obrvi, ki so prav tako kodraste kot dlake okoli že opisane roga, zlasti na sprednji strani čela.
- 6 Zdaj pa tisto, kar je pri tej živali najbolj nenavadno – njena usta. – Verjetno ste že pogosto slišali za ptico, ki ji pravijo »krilati lev«. Zelo je podobna naši živali (le da nima kril). Namesto navadnega žrela ima žival nenavadno močan orlovski kljunasti gobec, ki je podobne barve kakor rog na glavi, le da okrogli madeži niso polžasti, temveč se v obliki prog raztezajo od korena pa do vrha kljunastega gobca, sprva večji in potem čedalje manjši. Zgornji del kljunastega gobca je tako kot pri vsaki ptici, ki jo poznate na Zemlji, negibljiv. Spodnji del je skupaj s spodnjo ploskvijo kocke gibljiv vse do vratu. Tam, kjer se konča kljunasti gobec, ima žival v žrelu zelo močne stiskalne zobe. Namesto čekanov in sekalcev pa nadvse spretno uporablja svoj izjemno močan kljunasti gobec, ki štrli skoraj za poldrugo klaftro nad sprednjo ploskvijo glave, ob korenu pa je skoraj tako širok kot vsa glava.
- 7 Horud ima tudi v dolžino nadvse raztegljiv jezik, z nekaterimi lastnosti rilca. Žival lahko s tem jezikom pograbi različne stvari in si jih ponese v žrelo. Koren kljunastega gobca je prav tako obdan z nakodranimi svetlo modrimi dlakami, ki proti vratu čedalje bolj prehajajo v zelenkaste.
- 8 Kakšne barve pa je po navadi glava? – Je svetlo pepelnata, pod očmi in na čelu okrašena s tremi krogi, ki so drug nad drugim in vsi močno rdeči. Kar zadeva druge dele telesa, sta vidni samo obe stranski ploskvi z uhljema, ki sta prav tako pepelnata siva, toda brez okrasja. Zadnja ploskev pa je, kot že veste, začenši od zgornje ploskve, okrašena z dolgimi dlakami, katerih modra barva se proti vratu čedalje bolj krepi. – Vrat je razmeroma močan in do glave prav toliko dolg kot zadnji del telesa (t.j. od pleč prednjih nog pa vse do repa) in prekrit z izdatno grivo svetleče se modre barve. – Takšna je torej videti naša žival.
- 9 Kakšne pa so njene sposobnosti? In kakšen značaj? Kje prebiva? V kakšnem razmerju je do prebivalcev Saturna? – Na ta štiri vprašanja bomo odgovorili na kratko. Ker je horud navadno povsem blage narave, ga prebivalci Saturna pogosto udomačijo; ko ga vzgojijo v poslušno žival se veselijo njegove krasote in pridnosti.
- 10 Za kakšna dela pa ga uporabljajo? – Navadno za lov na različne druge živali, ki so manjše in včasih zelo škodljive; horuda med senčnim obdobjem uporabljajo za podiranje dreves, kajti s kljunastim gobcem zagrabijo debele veje, še zlasti piramidastega drevesa, ker zlahka spleza do vrha, in jo odgrizne; predstavljajte si, da so te veje neredko tako debele, da bi jih pet zemeljskih mož komaj objelo. Takšna veja pa je za to žival nekaj takega, kakor če bi vi zagrizli v krhko jabolko.
- 11 Ko z nekega drevesa odgrizne dovolj vej, žival na dani znak s svojim kljunastim gobcem objame drevo in ga odvede k človeškim bivališčem; tam ga razcefra v ustrezne kose, tako da jih naši prebivalci Saturna lahko takoj uporabijo za kurjavo. Žival je poleg drugega torej uporabna tudi za razkosavanje in nošnjo.
- Toda, kdor jo želi uporabiti v ta namen, jo mora ujeti mlado. Kajti če ujamejo staro, se ne privadi takšnemu delu. Stara uplenjena žival je povsem nekoristna, kajti če ni razdražena, se ogiba človeški bližini, če je ujeta, pa ji dolgo ni mogoče zaupati. Kajti takoj ko začne s svojimi močnimi kremplji brazdati zemljo, je to znamenje, da je skrajni čas, da se lovci odstranijo. Če tega ne storijo, jih žival rjoveč, s silovitim skokom napade, in tisti, na kogar se usmeri, izkusi moč njenega kljunastega gobca, tako kot jo izkušajo drevesne veje. Zato pa se lovci takoj umaknejo, če opazijo podivjanega horuda.
- 12 In kako ob tej nevarnosti ujamejo horudove mladiče? – To dosežejo z zvijačo. Ljudje, ki prebivajo na območjih, kjer živi tudi ta žival, pač dobro vedo, da je velika prijateljica omamnih duhovnih pijač. Toda to le tedaj, ko ima mladiče, in sicer moškega in ženskega spola, ki se razlikujejo samo po spolnih znakih. Ko je priložnost, prinesejo saturnski lovci takšno pijačo v dokaj v velikih posodah v bližino, kjer se zadržuje omenjena žival. Ni treba dolgo čakati in žival se z velikim tekom loti vabe. Ko je posodje izpraznjeno, se mirno vrne na kraj, kjer ima mladiče; po navadi skoti dva, tri ali štiri. Ko doseže ta kraj, kmalu leže in tako trdno zaspi, da sploh ne opazi, da so ji mladiče ugrabili. Mladiče potem odpeljejo na domove prebivalcev in jih začnejo uriti za prihodnja opravila. Stare ohranijo pri življenju za nadaljnje razmnoževanje.
- 13 To je vse o naši zdaj vam znani živali, samo tega še ne veste, kje prebiva. – Živi samo v južnih predelih Saturna, in sicer le v tistih celinskih deželah, ki se ne raztezajo nad 45 stopinjami južne širine. Horud ima rad območja ob morju, zato prebiva samo tam, kjer kopno ne presega omenjene stopinje, saj mu je le tam dovolj toplo. Če območje precej presega omenjeno stopinjo, je seveda tudi hladnejše, zlasti tam, kjer je kopno v stiku z morjem; to pa tudi pomeni, da ni več primerno za to žival.
- 14 Naša žival ima poseben instinkt, da noče prebivati niti na zahodu niti vzhodu neke dežele, temveč samo v srednjem južnem delu. Če je to območje dovolj veliko, se odloči, da se bo tam nastanila. Če pa ni tako, se na takšnem območju ne zadržuje in je tam tudi ni mogoče prijati. Zato je niso še nikoli videli v notranjosti kopnega. Če pa se je to včasih, toda silno redko, zgodilo, je kaj kmalu poginila.
- 15 Zdaj veste vse bistveno o tej živali. Preidimo torej k drugi, ki je nekaj posebnega samo na tem planetu.

27

Saturnova antilopa zigst ali koničasta noga. Njen namen – namig stvarjenja. Zakaj zigsta lovijo? Zvijača s skrivnim sredstvom.

- 1 Zigst, ali kot bi se vi izrazili po zemeljsko koničasta ali zbadajoča noga, se imenuje žival, ki si jo bomo ogledali zdaj in je na tem planetu nekaj posebnega. Na Saturnu je

- približno na enaki stopnji kot antilopa na vaši Zemlji. Prebiva samo v najvišjih gorah.
- 2 Zakaj pa jo pravzaprav imenujejo »koničasta noga«? – Ne smete si misliti, da ima ta žival nekakšne štiri koničaste sulice namesto nog s členki. Koničasta noga jo imenujejo zato, ker ima na sprednjih nogah namesto običajnega členka nad parklji rog, ki štrli naravnost naprej in je navzdol dokaj ošiljen. Raste iz območja kolena kot nekakšen čvrst parkelj. Zigstove zadnje noge so praviloma enake kot pri drugih živalih, le da parklji niso razklani, temveč prav tako dokaj koničasti.
 - 3 To bi bil temelj imena te živali. – Kakšna pa je videti? – Na vaši Zemlji ni med največjimi živalmi nobene živali, ki bi ji bila podobna, podobne pa so ji nekatere manjše. Srednji del telesa je povsem podoben telesu vam zelo dobro znane vidre, rep koničaste noge pa volovskemu repu. Vrat in glava sta dokaj podobna tigrovemu, ne pa tudi čeljust – taka je kot pri kakšni travojedi živali.
 - 4 Na temenu glave ima rog, nekoliko upognjen nazaj. – Takšno je telo te živali, spoznati pa moramo še njeno velikost in barvo.
 - 5 Kako velika je žival? – Če bi želeli ponazoriti njeno velikost v zemeljskih merah, potem ne bi bilo na Zemlji nobenega zgleada, s katerim bi jo lahko primerjali. Toda na našem Saturnu, kjer so vsa razmerja sto- in včasih še večkrat presežena, sodi naša koničasta noga k najmanjšim živalim tega planeta, ker ne doseže niti tretjine velikosti prej omenjene živali, ki smo jo prepoznali kot leva tega planeta. Zato jo lahko vsak prebivalec Saturna, ko jo ujame, odnese domov na plečih.
 - 6 In kakšne barve je? – Temeljna barva je bleščeča bela, od glave do repa pa ima svetlo modro, razmeroma široko proggo. Proti trebuhu je žival zlato rumena, noge prehajajo v rdečkasto – vse do koničastih čisto črnih parkljev – in tak je tudi rog na glavi. Vrat, to pomeni spodnji del živali, je od spodnje čeljusti pa do prsi progast – proge so temno rdeče.
 - 7 Zdaj poznate celotno podobo te živali, ki v opisani obliki in vrsti ne živi na nobenem drugem planetu. – Kakšne pa so njene sposobnosti? S čim se hrani? In, ali je prebivalci Saturna pogosto lovijo?
 - 8 Kar zadeva njene sposobnosti, je za prebivalce Saturna enako pomembna kot divja koza ali antilopa za vas, prebivalce Zemlje. Glede na to ji v razvrstitvi stvari gre pomen, ki ga podzavestno koristno uresniči. Kdo opaža sposobnosti divje koze na Zemlji, kdo ve, zakaj se ta žival vzpenja po vrhovih sten? Toda kdor je pripravljen verjeti, mu bom povedal zakaj.
 - 9 Veste, da na visokih gorah vaše Zemlji povsod rastejo mah in rastline, ki razgrajujejo kamenine. Veste tudi, da različne vrste mahu in rastlin niso nič drugega kot proizvod duhovnih potenc in duhovnih inteligenc. Če pa so to takšne stvaritve, potem je tudi očitno, da se je v njih nekoč začelo izražati inteli-

Antilopa zigst ali koničasta noga

- gentno življenje. Ko pa se življenje enkrat izrazi, se ne izrazi zato, da bi se povrnilo smrti, temveč zato, da bi se v neki obliki izrazito izoblikovalo, nato obliko zapustilo in spet prešlo v višjo.
- 10 Katera oblika, ki izraža življenje, pa je na gori nad malo oživljajočo obliko mahu, trav ali drugih gorskih rastlin? – Tukaj nastopi naša gorska žival! To je višja živa oblika, v katero preide rastlinsko življenje takšnega visokogorja.
 - 11 Da je to res, lahko vidite iz tega, da se življenje te živali ohranja tako, da se hrani z rastlinami. In zato velja: Hraniti se s hrano, ki je določena neki vrsti živali, ne pomeni nič drugega kakor sprejemati vase in združevati v popolnejše življenje, razkropljeno življenje manjših, nižjih potenc. Ali povedano tako, da boste lažje razumeli:
 - 12 Hraniti se pomeni zbirati v posodo in prevzemati iz Mene zmeraj izhajajoče življenje, da se le-to krepi s stopnje na stopnjo in postaja popolnejše, na poti vrnitve k pravi, od koder je nekoč izšlo.
 - 13 Če povedano vsaj malo razumete, pa lahko to povsem neovirano prenesete na našo saturnovsko žival! To sposobnost prenesite na koničasto nogo, in zvedeli boste vse, kar morate o tem vedeti.
 - 14 Odgovoriti moramo še na eno vprašanje, namreč, ali prebivalci Saturna lovijo to žival? – Povem vam, da zelo drzni prebivalci Saturna to žival zelo pogosto lovijo, toda le izjemoma ujamejo. Kajti ta žival tako spretno pleza na najvišje vrhove tega planeta, da ji noben prebivalec Saturna ne more slediti. Po zaslugi svojih koničastih

parkljev lahko trdno stoji na površini, veliki kot dlan. Kjer se stene končujejo v takšne strme vrhove, tudi naši veliki prebivalci Saturna izgubijo vse možnosti, da bi takšno žival še nadalje lovili.

- 15 Ko omenjena žival, kar pa se izjemno redko zgodi, strmo-glavi z visokega in strmega skalnatega vrha na kakšen dostopen kraj, ki ga lahko dosežejo tudi prebivalci Saturna, šele potem jim pride v roke, vendar seveda mrtva. Še noben prebivalec Saturna pa ni ujel koničaste noge žive.

- 16 Ob tem boste vprašali: Toda, če je to žival tako težko ujeti, zakaj pa se prebivalci Saturna tako zelo trudijo, da bi jo imeli? – Glejte, k temu jih silili nekakšno praznoverje. To praznoverje je po vašem pojmovanju tako imenovano mazaško zdravlilstvo. Prebivalci Saturna razmišljajo ta-

kole: Ker poje ta žival veliko najkrepkejših in najbolj dišečih zelišč, mora biti njeno meso tako zelo zdravo, da postane tisti, ki ga vsaj malo zaužije, nesmrten.

- 17 Takšno zaupanje prebivalcev Saturna v opisano zdravilno moč pa ni nič boljše od upanja številnih Zemljanov, da bodo razna sredstva, v katera verjamejo, pripomogla k nesmrtnemu življenju telesa. Toda vsakdanja izkušnja uči, da se telesne smrti ne da ustaviti.
- 18 In kaj naredijo ljudje kljub vsakdanjim izkušnjam, ki razkrivajo, da njihovo sredstvo ni učinkovito? To sredstvo pripravljajo v izjemno skrivnostni vedi svoje priljubljene znanosti in pravijo: Zaužiti ga je treba natanko popoln, in sicer v najbolj natančno določenem odmerku. Samo tisočinka grama več ali manj – pa postane sredstvo neučinkovito.
- 19 Če ta pretkana zvijača modrih zdravilcev ne zadostuje, zadevo še bolj zapletejo, za-tečejo se pod okrilje zvezd. Potem takšen mistični zdravilec življenja, gostobesedno in kar se da nerazumljivo razlaga, v kakšnem položaju mora biti luna, v kateri hiši, v katero sončno znamenje mora preiti in sicer prav ob polnoči. Če na primer sonce prav ob polnoči ni v znamenju leva in luna ne v znamenju kozoroga, drug planet pa ne v tem ali kakšen tretji planet ne v kakšnem drugem znamenju in ne preide vanj ob imenovanem času, je »večni življenjski eliksir« brez moči in učinka.

**Nadaljevanje v prihodnji številki
Prevedla Daja Kiari**

SATURN

10. nadaljevanje

ILUSTRACIJE: CIRIL HORJAK

- 20 Lahkoverni ljudje pa takšnim mističnim pridigarskim modrijanom potem verjamejo in si za drag denar kupujejo pripravke za večno življenje. Ko ga dobijo, pa skoraj do smrti strmijo v koledar, kdaj bodo Luna, Sonce in drugi planeti prav popolno prešli v predpisano znamenje. In ker take astronomske razmere, astrološki položaji znamenj in prehajanja planetov pač ne nastanejo nikoli – to lahko ugotovite tudi vi brez poglobljenega matematičnega znanja – ali pa nastanejo v najboljšem primeru samo v milijon ali več milijonih let, potem po mistično-umnih špekulacijah takšnega prinašalca večnega življenja omenjeni izjemni pripravek preneha delovati kar sam od sebe. Prodajalec za to ni odgovoren, saj lahko zmeraj reče, da vse potrebne okoliščine še niso nastale.
- 21 Na našem Saturnu uporabljajo meso te živali prav v tak namen. Saturnski zdravniki za podaljševanje življenja, pravijo – potem ko takšen pripravek ni zalegel, kot so24 zagotavljali, – da je tisti, ki je sredstvo uporabljal, sam prispeval k njegovi neučinkovitosti, ker ga je zelo neprevidno zaužil takrat, ko pripravek ne deluje, torej ob sončni svetlobi, namesto tedaj, ko je pod obročem senca.
- 22 Če pa kakšen sorodnik umrlega takšnemu prinašalcu življenja reče, da je umrl za užil sredstvo takrat, ko je bila pod obročem senca, ga padar takoj vpraša, kako pa je bila takrat razvrščena Luna? Če vprašani odgovori tudi na to, potem se prinašalec življenja na vso moč zgovorno trudi dokazati, da je položaj Lune preveč škodil pripravku. Če vprašani o tem ne ve nič, je to najboljša voda na mlin našega prinašalca »večnega življenja«.
- 23 Zgodi pa se včasih, da kakšen sorodnik tistega, ki je umrl kljub pripravku za večno življenje, vpraša katerega drugega prinašalca življenja, zakaj je sredstvo zatajilo. Lahko si tudi sami mislite, kako mu ta drugi prinašalec življenja pojasni, zakaj pripravek njegovega kolega ni deloval. Seveda reče: »Zakaj pa ni prišel k meni? Saj je znano, da daje tisti človek napačne pripravke!« In da bi ga prepričal, da je pripravek zagotovo moral biti napačen, mu hkrati pokaže nek drugače obarvan pripravek, in to vpraševalcu zadošča, da spoz-

Baur enooki

na, zakaj pripravek onega drugega zdravilca ni deloval.

Se pa marsikdaj kakšen sorodnik umrlega znova odpravi k istemu prinašalcu življenja, ki ga ima zdaj za sleparja. In kako se padar izvije iz zanke? Našega razčiščevalca resnice takoj odpelje k enako mislečim in enako podučnim sosedom, razčiščevalcu resnice pa reče: »Poglej, ti in ti so moj pripravek pravilno uporabljali, le vprašaj jih, koliko so stari!« In ko tako razčiščevalec resnice tega ali onega vpraša po starosti, mu ta pove tako visoko starost, da mu sluh in vid kar odpovesta. Navadno vprašani po starosti ne navedejo, koliko let imajo, temveč dokazujejo svojo visoko starost s tem, kaj naj bi vse doživeli. Tako na primer nekdo reče, da še dobro pomni, da te ali one visoke gore še ni bilo. Drugi pokaže na svetlo belo proggo, ki se riše čez nebo, in trdi, da je videl Velikega duha, ko je ta obroč napenjal čez nebesni svod. Tretji pa dobro pomni čase, ko na nebu še ni bilo nobene lune. Tako zna eden bolje kakor drugi utemeljiti svojo starost. Ko pa naš razčiščevalec resnice sliši več takšnih izjav, je zadovoljen in še sam kupi pripravek od padarja, ki ni mlajši od svojih sosedov, in se dobre volje odpravi domov.

Glejte, to je vse, kar zadeva to žival. Zatem bomo spregovorili o drugi neudomačeni živali tega planeta in nato tudi o nekaterih udomačenih živalih.

28

**Baur, enook, z repom, uporabnim kot roka, in bojnim očesom.
Kako ga lovijo.
Njegova koža kot patriarhovo ogrinjalo.**

- 1 Žival, ki si jo bomo še ogledali, je izredno redka. Na nekaterih celinah je sploh ne poznajo. Domuje le na nekaterih pomembnejših južnih otokih. Toda tja, kjer prebiva, se prebivalci Saturna odpravijo prav tako redko kot na otoke, kjer živi mud. Zakaj – bomo razložili v nadaljevanju.
- 2 Omenjena žival se imenuje baur; v vašem jeziku bi to pomenilo približno nekaj takega kot »enooki«. – Najprej si oglejmo, zakaj se tako imenuje enooki. Ali ima res samo eno oko? Ne, v resnici ima za gledanje dve očesi – kot vsaka druga žival. Toda na širokem čelu je prav na sredi nad njima, še bojno oko. In prav po tem zelo nevarnem očesu se žival imenuje.
- 3 Preden si bomo bojno oko podrobneje ogledali, bomo opisali videz celotne živali in šele potem povedali več o posebnem očesu.
- 4 Kakšen je videti baur? Kako velik je in kakšne barve? – Vse do vratu in repa je ta žival zelo podobna zemeljskemu konju. Le telo konja si morate zamisliti, kot da je stokrat večje.
- 5 Kar zadeva rep je podoben kači z odbito glavico in neredko dolg 120–130 klafter; v ob-

- močju zadnjika, tam, kjer se rep začne, je v premeru po vaši meri debel poldrugo klaf-tro. Na koncu repa so, kot pri kakšnem la-dijskem sidru, trije močni zazobki (kavlji). Prav v repu se skriva največja moč te živali. Z njim poišče hrano v vodi, zato se tudi ne-nehno zadržuje na morski obali. Z dolgim repom skoraj ves čas brodi po vodi, da bi z repno pastjo zelo spretno ujela kakršno koli uporabno ribo ali kakšno drugo pomemb-nejšo vodno žival – hrano, ki ji dobro tekne. Kajti takoj, ko v kakšnem vodnem kotu za-voha kaj živega, kar bi ji teknilo, se z repom bliskovito, kakor puščica, požene tja, trnek na repu pa nikoli ne zgreši plena. – To bi bilo vse o repu.
- 6 In kakšna je bauorjeva glava? – Nadvse ne-navadna. Je na dolgem, močnem vratu, in podobna glavi mladiča morske krave pri vas. Seveda je tudi glava glede na razmerja veli-ko večja kot glava mladiča zemeljske mor-ske krave, saj je tudi njegovo telo večje ka-kor telo zemeljskega konja. Glava je torej podobna glavi mladiča morske krave, le da morskou »tele« nima bojnega očesa.
- 7 In kaj je s tako imenovanim bojnim očesom? – Glejte, to oko samo po sebi ni vidni or-gan, temveč oko, s katerim žival občuti in ujame. Navadno je zaprto, če pa se živali približa kar koli sovražnega, ga odpre. Ta-koj ko je oko odprto, iz njega švigne živo rdeč svetlobni žarek, tako da bi človek laže prenesel pogled v opoldansko sonce kakor v to oko.
- 8 Če se omenjeni žarek usmeri v katero koli živo bitje, ga takoj ohromi, da se počuti kot uročen, ne more se ganiti in obstane tam, kjer ga je zadel zaslepljujoči svetlobni snop naše živali. Ko žival opazi, da je tako osvjet-ljeni sovražnik ujet ali ohromljen, se mu po-časi približa toliko, da ga lahko doseže z rep-om, pri čemer se pri očitni razdalji niko-li ne zmoti. Nato bliskovito vrže rep na sovražnika, ga ujame in z repom ponese v svoj nadvse širok gobec, kajti rep uporablja tudi kot roko; plen zmlinči z močnimi zob-mi, ga pogoltne in se tako nasiti. Prav vse-eno je, ali je plen žival ali človek; bauor je tako zelo požrešen, da ne prizanesa nobe-nemu živemu bitju, pa če živi v zraku, na zemlji ali v vodi.
- 9 To bi bilo vse pomembno o tej živali, razen barve.
- 10 Kakšne barve pa je? – Po trebuhu svetlo mo-der, sredi trebuha pa se po vsej dolžini vle-če temna, dokaj široka progga. Hrbet je svet-lo rdeč, prepreden z majhnimi rumenimi zeb-rastimi črtami. Noge so od tam, kjer iz-raščajo iz trupa, pomarančno rumene. Ko-pita so povsem črna. Dlaka po telesu je raz-meroma zelo kratka, zato so nekateri prebi-valci Saturna mislili, da je ta žival brez dla-ke. O nasprotnem so se prepričali, ko so ujeli nekaj primerkov.
- 11 Zajetje te živali je prebivalce Saturna zme-

- raj drago stalo in jih stane. Če jo želijo ujeti, ji morajo najprej nekaj žrtvovati, in to kar precej večjih domačih živali. Te bauorju ze-lo teknejo, in šele ko se jih do sitega naje, postane zaspan in len; tedaj se zlekne na kak-šen kraj ob vodi, zvije rep in začne prebav-ljati obilno zaužito hrano. Ko prebivalci Sa-turna opazijo, da se je žival odpravila k po-čitku, se morajo kar se da hitro podvzati, da se polastijo repa; navadno ga z enim zama-hom ločijo od telesa. Ko to operacijo opravi-jo, morajo kraj nemudoma zapustiti. Ker rep, četudi ločen od trupa živali, namreč živi še dolgo potem; grozljivo se zvija in preme-tava sem ter tja, žival razsrjena od bolečin, pa s kopiti tolče okoli sebe; zato nikakor ni priporočljivo, da bi se po posegu zadrževali v njeni bližini. Prebivalci Saturna to vedo in se takoj odstranijo; potem na svojih ladjah čakajo na vodi, dokler se žival ne zruši ne-gibna in krčevito iztegne rep.
- 12 Ko se to zgodi, se naši brodarji znova pribli-žajo obali, rep pa še razsekajo na več kosov; razsekani kosi se potem še precej časa pre-metavajo sem in tja, nato se mornarji pribli-žajo sami živali in skušajo z vbodi v njen hrbet dognati, ali je morebiti še živa. Če se pod vbodljaji ne premakne, ji oderejo lepo kožo, pred tem pa odsekajo glavo in jo zelo naglo vržejo v vodo. Lovci verjamejo, da bi lahko žival med odiranjem kože po naključ-ju odprla strašno oko in vse zastropila; to se seveda ne more zgoditi – kajti bojno oko ne vsebuje strupa in tudi mogočni rdeči očesni svetlobni snop ugasne takoj, ko žival pogi-ne.
- 13 Ko lovci živali oderejo kožo in jo naložijo na vozila, vse drugo pustijo na tleh, da razpade. Da pa bi bil razpad čim hitrejši, se zelo kma-lu na tem delu obale pojavijo lačni gosti vseh vrst, ki si tukaj potešijo lakoto, precej pa je tudi takih, ki si na svojem dobro znanem so-vražniku hladijo jezo.
- 14 Zakaj pa prebivalci Saturna uporabljajo ta-ko mukoma pridobljeno kožo? – Temeljito jo natrejo z oljem, da ne more otrdeti. Če jo dobro obdelajo, je koža pripravljena ali bo-lje rečeno dobro obrezana, in nato jo upora-bijo za ogrinjalo. Takšno ogrinjalo na hrbtu moškega je vredno več kot pri vas cesarstvo. Kajti tukaj pravijo: Šele bauor naredi kneza ali najodličnejšega patriarha dežele popol-nega, postane res tisto, kar naj bi bil.
- 15 Za prebivalca Saturna je zmaga nad bauor-jem eno najpomembnejših dejanj, ki ga la-hko kdo naredi. Komur uspe pridobiti takšno ogrinjalo, dokaže vsem ljudem, kako izjem-no pogumen je. Ta dokaz je za prebivalce Saturna najvrednejši. Kajti s plašnim vodjo nimajo kaj početi. Ogrinjalo tudi priča, koli-ko je žrtvoval tisti, ki si ga je priboril. Iz tega prebivalci Saturna sklepajo, da je lastnik ogri-njala iz bauorja ne samo izjemno pogumen, temveč tudi zelo radodaren, da mu ni bilo žal velikanskih stroškov za dobro svojih bra-

- tov. In navsezadnje: posest takšnega ogri-njala tudi kaže, koliko modrosti premore človek, da je tako premeteno ukanil pošast, ki prebivalcem Saturna vliiva še veliko več strahu kot Zemljanom tako imenovani zmaj.
- 16 Tisti, ki premaga takšno žival, bo tudi ob vsaki nadaljnji priložnosti sposoben zelo modro izpeljati vsakršen podvig. Zato ogrinjalo iz bauorja naredi iz prebivalca Sa-turna za vse čase velikega patriarha, četudi bi bil sicer tri- ali štirikrat mlajši od katere-ga koli drugega malega patriarha. In dokler se takšno ogrinjalo ohrani, tako dolgo traja tudi veliki patriarhat.
- 17 Ker takšno ogrinjalo torej zmeraj zagotovi, da bo človek postal veliki patriarh, z nič-mer ne ravnajo tako varčno in skrbno ka-kor s takšnim ogrinjalom; to je tudi razlog, zakaj si veliki patriarh nadene takšno ogri-njalo samo ob res izjemnih priložnostih. Ker pa povsod na našem planetu tudi nekoliko goljufajo, ponarejajo tudi skoraj večno traj-nost takšnega ogrinjala. Četudi je že dolgo preperelo, ga včasih s ponaredkom iz dru-gih živalskih kož prikazujejo kot pravo ogri-njalo iz bauorja.
- 18 Veliko patriarhatstvo, ki je nastalo po za-slugi ogrinjala iz bauorja, se po dedni veri-gi prenaša na vse otroke in otroke otrok ve-likega patriarha, dokler lahko dokažejo, da ogrinjalo še obstaja. Samo če si kakšen nov podjetnež pridobi novo ogrinjalo in ga pred-loži kot dokaz vsej deželi, je s starim patri-arhatom konec. Kljub temu pa starega pat-riarha ljudstvo še zmeraj zelo spoštuje. Te-daj je še zadnja krpa nekdanjega ogrinjala iz bauorja povsem veljavna plemiška dip-loma, s katero lastnik tako dolgo uživa pra-vice, ki mu jih zagotavlja ogrinjalo, dokler se lahko izkaže z vsaj koščkom takšnega ogrinjala. Ko pa enkrat nekateri dobro mis-leči molji uničijo še zadnjo krpico ogrinja-la, s tem uničijo tudi dostojanstvo nekda-njega patriarha, saj mu nazadnje ne preos-tane nič drugega kot prazen spomin.
- 19 O političnih razmerah na Saturnu za zdaj ne bomo govorili, ker še nismo prišli do lju-di – temveč se bomo znova vrnili k živa-lim. Preden pa začnemo obravnavati doma-če živali, preletimo še na splošno vse divje živali na tem planetu.

29

Harmonija planetov.
Primeri umetnosti zvoka.
Skrivnost vede o zvoku in ustvarjanja.
Skupne značilnosti divjega živalskega sveta na Saturnu in Zemlji.

- 1 Že iz tega, kar smo povedali doslej – če-prav opisujemo samo izjemne primerke vsa-ke živalske vrste in njihove posebnosti – veste, katere posebne živali živijo samo na

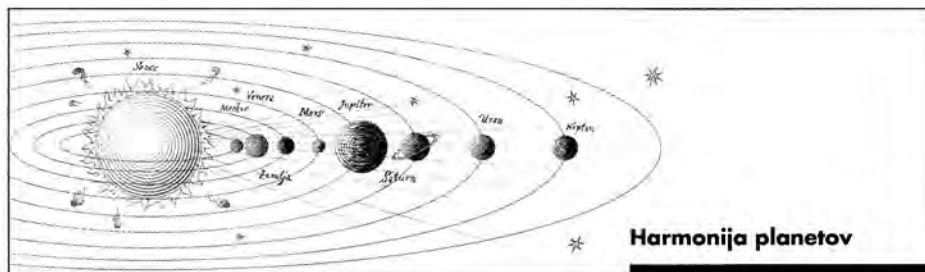
Nadaljevanje na strani 31

- Saturnu. Iz predstavitev teh žival ste razbrali, da večinoma niso povsem enake nobeni živali na vaši Zemlji niti kateri koli živali na katerem drugem planetu.
- 2 Toda med enim in drugim planetom obstaja večna harmonija v vsem, brez katere oba planeta, četudi neskončno oddaljena, ne bi mogla obstajati. – Da bi to lahko dojel kar se da pravilno, naj vas najprej opozorim, da je harmonija lahko samo tam, in tudi je samo tam, kjer jo omogoča en in isti vzrok.
 - 3 Če na primer čez plosko pooblano desko napnemo struno in struno zadenemo, bo struna ves čas oddajala ton določene višine ali globine. Če jo čedalje bolj napenjamo, bo ton postajal vse močnejši, kot navadno pravite, višji. Čim manj je struna napeta, tem nižji bo zvok. Kaj povzroča ta zvočni učinek? Ne morete reči drugega, kot da ga povzročata deska in čeznjo napeta struna. Kolikokrat se vzrok ponovi, tolikokrat dobimo enak učinek. Spremembe v višini in globini pri tem niso pomembne. Kajti ton ostane ton, pa če je višji ali nižji. Ob tem boste najbrž vprašali, kaj pravzaprav povzroča ton – gladko pooblana deska ali struna? – Takole vam povem: niti deska sama po sebi niti struna sama po sebi, temveč obe skupaj, ker je pooblana deska povezujoča celota vseh mogočih oblik potrebnih za nastanek tona, ki so zmeraj na voljo. Struna, ki vibrira nad vsem tem, pa te oblike priključuje, in sicer tako, da se med seboj razločijo. In tako je pooblana deska vir vseh mogočih tonskih oblik. Nad njo razpeta struna pa je tam zato, da bi te oblike prebudila in jih prevedla v zaznaven pojav. Da pa bi bilo kaj takega mogoče, mora med pooblano desko in struno vladati harmonija, ki je ni mogoče zatajiti.
 - 4 Če bi kdo hotel k sredstvom za nastanek tona pristeti še zrak, pa je treba povedati, da pri nastanku kakršnega koli učinka ne moreta biti skupaj več kakor dva polarizirana vzroka; to je nemogoče. Sredstva pa nikoli ni mogoče pojmovati kot vzrok, temveč samo kot pot, na kateri se pojavi učinek, ki ga povzročita dve polarnosti.
 - 5 Vzemimo za zgled magnetni fluid! Ga je mogoče kot polarnega označiti samo tedaj, če izhaja iz katere koli železne palice, ali pa ni bolj pravilno domnevati, da je polaren že kar sam po sebi in od vsega začetka? Glejte, železna palica je samo pot, po kateri se omenjeni fluid razodeva vašim čutom tako, da ga zaznajo. Ne moremo pa reči, da je palica sama po sebi tista, ki ustvarja magnetni fluid.
 - 6 Ali sta zrak in eter med soncem in planetom tisto, kar ustvarja svetlobo? Ali nista veliko bolj samo pot, po kateri svetloba, ki izhaja iz nekega sonca, prispe do nekega planeta, ki je ustvarjen tako, da je zmožen sprejeti svetlobo, ki prihaja nanj?
 - 7 Zato v skladu s povedanim, kar zadeva naše nastajanje tonov, ne bomo imeli zraka za sred-

- stvo, ki ustvarja ton, temveč le za pot, po kateri lahko uho zazna oblike tonov, ki nastanejo med struno in pooblano desko.
- 8 Pod »tonom« si ne smete misliti zvoka, temveč samo obliko, ki jo izvabi neka stopnja nihanja katere koli gladke in prožne površine. Zvok sam po sebi le priča, da se s pravilnim nihanjem katerega koli nihajočega telesa izvijajo oblike iz nekega drugega, na njem temelječega telesa. Pravim: Čeprav se vam zdi, da se spoznate na umetnost zvoka, pa se na nobeno področje ne spoznate tako malo kot prav na to. Ne razumete ga nič bolje kakor črvi, ki glodajo mrtvo skorjo nekega drevesa. Pri tem sicer združujete posamezne različno visoke ali nizke tone in vas ta glasba razveseljuje, tako kakor tudi črve razveseljuje njihovo glodanje mrtve drevesne skorje. Kdo izmed vas si upa trditi, da je ton najčudovitejša oblika?
 - 9 Glejte, če zapojete kateri koli ton ali pa ga izvabite iz glasbila, veste o njem povedati le to, da se imenuje c ali a in v kateri oktavi je; lahko še določite tudi to, katero glasbilo ga je oddalo. Priznajte, da je vse kar veste o tonu le to, da znate oceniti njegovo kakovost in njegov odnos do vašega ušesa.
 - 10 Da pa bi temeljiteje spoznali, kako malo veste o umetnosti tonov, vam bom samo mimogrede povedal še nekaj o samem tonu.
 - 11 Veste, da je nad eno samo desko lahko napeta cela vrsta strun in da bo vsaka od strun, glede na to, koliko je napeta, oddala različno visok ali nizek ton, in to vse na isti deski. Ko pa bi z iste deske lahko izvabili vse različne tone, ki si jih lahko zamislite, bi morala deska vsebovati neskončno oblik, da bi se te lahko povsem zaznavno pojavile pri vsaki mogoči stopnji napetosti neke strune.
 - 12 In če si desko ogledate samo zase, kaj vidite? Nič, le prazno pooblano desko! In če si ogledate eno ali drugo struno, kaj bi povedali o njej? Nič drugega, kakor da je enakomerno prožno vlakno, bodisi kovinsko bodisi iz živalskega drobovja. In tako nimate nič drugega, razen dveh praznih enoličnosti, iz katerih ne morete ničesar sfilozofirati. In prav v teh dveh praznih enoličnostih je vsebovana tolikšna raznolikost, da vsi skladatelji od Davidovih časov pa do zdaj v vseh svojih skladbah niso zajeli niti milijardnega dela nje – ker ti zunanji toni v primerjavi s pravimi, resničnimi toni sami po sebi niso nič drugega kot to, kar je mrtva drevesna

skorja v primerjavi s svojim notranjim, nevidnim duhovnim življenjem.

- 13 Torej, kaj je pravzaprav ton? – Ni nič drugega kakor razodevanje neskončno številnih duhovnih oblik, ki prebivajo znotraj materije ali pa jo vsaj napolnjujejo. In glede na to je deska nekega glasbila, ki ob tem zaniha, samo neskončen svet, poln duhovnih oblik. In ko na primer zazveni neki ton, ki mu rečemo c ali a, se prek preprostega tona, za vaše uho monotono, oglasi vse stvarstvo z večno neskončnim številom bitij vseh vrst.
- 14 Nalepite se le na tisto, kar zaznavate. Tistega, kar je skrito za zaznamim, pa ne opazite. In ko vas po več harmoničnih zvokih, ki zazvenijo drug za drugim prešine močna slutnja in vas duhovno živeče oblike dobesedno pograbijo za tilnik, ste še zmeraj slepi in glodate skorjo, ne da bi pri vsakem preprostem tonu pomislili, da se prek zaznavnega tona ene same besede izrazijo vse stvari, ki napolnjujejo vso neskončnost. – Zdaj pa boste vsaj malo razumeli, kaj je ton in kako drugačen je njegov veliki pomen od tistega enoličnega zvena, ki ga imenujete ton.
- 15 Ker pa smo prej izhajali iz harmoničnih razmer in prikazali, kako med gladko desko, ki niha skupaj z vsem sodelujočim, in čeznjo napeto struno gospoduje nenehna harmonija in da se prav iz te harmonije po enakem učinku poraja zunanje, lahko potrdimo naš prvi stavek, v katerem smo zapisali, da je med dvema še tako oddaljenima planetoma zmeraj trajna harmonija.
- 16 Zakaj je tako? – Zamislite si Sonce kot desko, ki niha skupaj z vsem, in planete kot strune, napete čeznjo. Ko planete – strune, ki krožijo okoli z njimi nihajoče deske – Sonca, zadene svetloba, ki izhaja iz Sonca, prevzamejo planeti prek svetlobe vse oblike lastne Soncu, in jih spremenijo v zunanje pojave.
- 17 In če upoštevate, da so strune Saturna napete čez isto Sonce kot strune Zemlje, na kateri prebivate, vam mora biti jasno, da bo isti vzrok, ki deluje tudi na vašo Zemljo in dovoli, da se njegove oblike izrazijo kot pojavi na Zemlji, enako deloval tudi na Saturnu.
- 18 Če bi na primer želeli hkrati vzeti sedemoktavski in petoktavski klavir, nihče ne bi nasprotoval trditvi, da ima večoktavski klavir globlje in višje tone od petoktavskega. Ko

pa večoktavski klavir s svojo lestvico poseže tja, kjer so pri petoktavskem klavirju nižji ali višji toni, bo lestvica v sozvočju s petoktavskim tako dolgo harmonično naraščala ali padala kot pri petoktavskem, le da bodo toni večjega glasbila razumljivo močnejši in bodo zveneli bolj izoblikovano kot pri manjšemu glasbilu.

19 No zdaj vidite, imamo pravzaprav vse. – Že takoj na začetku sem dejal, da si bomo prej še na splošno ogledali vse divje živali na Saturnu, preden bomo prešli k opisu posebnosti domačih živali. In povem vam tudi, da smo takšen splošni pregled že opravili. Kajti opis produktivne moči Sonca, ki smo ga naredili pred tem je bil nujen, da bi tistega, kar je še treba povedati, ne imeli za čenčanje ali vsiljen opis stvari na Saturnu, kot da bi bilo onemu, ki kaj takega pripoveduje, zmanjkalo štrene in bi si zato po sili razmer moral pomagati s tistim, kar glede formalnih pojavov ponuja Zemlja kot planet. Reči moram: vse živalstvo, kakršno je na Zemlji z majhnimi odmiki najdemo tudi na Saturnu, le da je glede na vse ostalo na Saturnu tudi večje in močnejše ter zaradi večje količine svetlobe s Sonca tudi raznovrstnejše.

20 Ker pa so bile harmonične razmere že anatomske razčlenjene, ne bo nihče, ki je verujočega srca, k temu ničesar pripomnil. Jaz pa pravim: Začenši z vašimi največjimi pradednimi sloni pa vse do najmanjše miši ima tudi Saturn na svojem površju enake živali kakor Zemlja, le da so glede na razmere večje in močnejše ter spreminjajo svojo barvo od modre, zelene, rdeče, bele in črne, barva živali na Zemlji pa je zelo redko povem izoblikovana, ker so sončni žarki še premočni, in hkrati premalo ločeno padajo na tla. Kajti obarvanost je zmeraj posledica svetlobe. Vaše cvetlice so sicer prav tako obarvane z vsakovrstnimi popolnimi barvami, toda barvi primanjkuje poseben živ lesk, zaradi katerega so vse cvetlice na Saturnu videti tako žive, in takšna je tudi obarvanost živali in ljudi na Saturnu.

21 To bi bilo vse glede splošnega pregleda štirinožnih živali in drugega živalskega sveta Saturna. Zdaj si bomo od domačih živali na kratko pobliže ogledali samo tiste, ki jih petoktavski zemeljski klavir nima.

30

Domače živali na Saturnu. Krava buka, najkoristnejša žival na Saturnu.

1 Prva udomačena žival, ki jo želimo omeniti, je velika udomačena krava prebivalcev Saturna, ki jo imenujejo buka. – Mogoče si boste mislili: Zakaj pa je treba omenjati kravo prej kakor bika? Pri tem ne gre za zoološko naštevavanje živali živalskega kraljestva po razvrstitvi, kakršno učijo tako imenovani zoologi, ko je treba najprej omeniti ži-

Saturnovska krava buka

val moškega in nato ženskega spola; tukaj naštevamo živali Saturna po vrstnem redu koristnosti, torej, koliko so omembe vredne glede na koristnost. Ker pa je krava na Saturnu zelo uporabna žival in torej veliko bolj omembe vredna, jo je tudi bolj upravičeno opisati pred samcem, t.j. pred bikom.

- 2 Kakšna žival je torej naša buka? Kakšna je videti, kolikšna je in kje prebiva?
- 3 Buka ali saturnska krava je orjaška, toda kljub temu nenavadno krotka. In čeprav je neznansko velika, poje zelo malo, popije pa toliko več vode.
- 4 Ta žival je med vsemi bitji tega planeta najkoristnejša in je s svojim izdatnim in nadvse okusnim mlekom, ki je nekoliko rumenkasto, temeljni prehranski vir prebivalcev Saturna. Najbrž želite vedeti, koliko mleka merjeno po vaših merilih, da ta krava v enem Saturnovem dnevu. Ker se saturnski dan ne razlikuje veliko od zemeljskega, se ne čudite preveč, če vam povem, da da takšna krava ob dobri redni molži marsikdaj tisoč vaših veder mleka na dan.
- 5 (NB!* Takšno kravo bi si na vaši Zemlji zaželeli številni gospodarski industrijski vitezi, pod pogojem, da ne bi pojedla več kakor navadna zemeljska krava, vode pa bi lahko popila, kolikor bi si le želela in zmogla. Čeprav bi si s saturnsko kravo takšni zelo gospodarsko usmerjeni ljudje v svojih mislih še kako želeli poslovno ukvarjati, pa jo le pustimo na Saturnu – čeravno ne bi bilo nemogoče tudi na Zemlji ustvariti takšno saturnsko kravo.)
- 6 Kakšna pa je videti krava buka, ki živi na Saturnu? – Kar zadeva obliko, je dokaj podobna tako imenovanemu turu (živali, op. prev.), po velikosti pa se živali zelo razlikujeta – tako velika je, da bi bila navadna zemeljska krava na hrbtu saturnske krave komaj kaj večja od muhe na hrbtu vaše zemeljske krave. Krava moškega spola ali bik pa je za mudom največja žival na Saturnu. Krava je precej manjša od bika. Ko bi se takšna saturnska krava znašla na vaši Zemlji, bi z njenega hrbta imeli boljši razgled kakor z

vašega Plabutscha**, čeprav tudi krava na Saturnu ni povsod enako velika.

- 7 Večja združba takšnih krav je predvsem na tisti celini, ki smo jo omenili na začetku razkrivanja Saturna. Tam je ta krava neredko visoka štiristo klafter, od glave do repa pa dvakrat toliko dolga. Njen trup nosijo štiri primerno čvrste noge, ki pa so v primerjavi s trupom krajše kakor noge zemeljske krave v primerjavi z njenim telesom. Med zadnjima nogama je velikansko vime, ki ima osem razmeroma dolgih seskov. Seski pa visijo, ko krava stoji, več kot štirideset klafter visoko od tal.
- 8 In kako takšno kravo molzejo? – Ne tako kot pri vas – takšna krava spusti mleko kar sama. Zaradi svojega organizma ta žival daje ali zadržuje mleko z nagonso voljo. – Kako pa prebivalci Saturna vedo, da je krava pripravljena dati mleko? – To opazijo po nabreklem vimenu, žival pa se tudi sama postavi mirno; navadno spi pred tem tudi velikansko količino vode.
- 9 Ko se torej krava postavi mirno, takoj prihitijo prebivalci Saturna s svojimi velikimi, vam že znanimi posodami iz buč, široko odprtino buče postavijo pod kravje seske in začnejo vanjo skrbno loviti mleko, ki ga krava prostovoljno spusti. Ko pa se krava znebi mleka, to zmeraj razglasi z donečim mrmranjem.
- 10 Po takšnem mrmranju jo zbiralci mleka s svojimi polnimi posodami naglo odkurijo izpod kravjega trebuha, da jih ne bi znova premikajoča se krava pomendrala z nadvse velikanskimi in težkimi nogami. Pri kravi, ki je stara več let, se tega ni treba bati; ta nobene noge ne premakne toliko časa, dokler je še kdo pod njenim trebuhom. Toda pri mlajši kravi, ki je razumljivo veliko živahnjša, pa se je treba veliko previdneje spraviti k delu.

* NB – Nota bene = pazi, pomni, ne pozabi (opomba, ki opozarja na kako besedilo v knjigi, dokumentu, op. prev.)
** Gora blizu Gradca.

Nadaljevanje v prihodnji številki
Prevedla Daja Kiari

SATURN

11. nadaljevanje

ILUSTRACIJE: CIRIL HORJAK

- 11 Prebivalci Saturna izdelujejo iz tega mleka veliko masla, masti in sira – to je njihova poglavitna hrana, zlasti sir, namazan z maslom in medom. Toda med na tem planetu ne izvira od čebel, temveč iz nekih nadvse prijetno dišečih rož z velikimi čašami, ki so čez polovico napolnjene z medom.
- 12 Zdaj torej vemo, kako vse prebivalci Saturna uživajo to mleko. – Potemtakem nam ne ostane več drugega, kot da vam povemo le še to, kakšne barve je krava. – Trup krave je vse do najnižjega dela trebuha, ki je povsem bel, modrikasto siv. Toda noge, tam kjer izraščajo iz telesa, prehajajo zmeraj bolj v temno modro, in sicer tako sprednje kot zadnje. – Rep te živali je temnejši od trupa in na koncu ima nadvse močno cinoblasto rdeč šop dlak. – Vrat je masiven in vitkejši od trupa, in od glave pa vse do sprednjih nog na vsaki strani poraščen z močnimi dolgimi, prav tako cinoblasto rdečimi dlakami – ena dlaka je neredko dolga petsto klafter. Tudi glava je v primerjavi s preostalim telesom živali bolj majhna – in brez rogov. Bicek pa ima podobno kakor gams dva pokončna majhna rogova, upognjena nazaj.
- 13 Uhlji na kravji glavi so res nekaj posebnega; vsak je neredko dolg od trideset do štirideset klafter in širok približno tretjino te mere. So bleščeče beli. Čelo te živali je svetlo modrosivo in v predelu razmeroma velikih oči nekoliko temnejše. Gobec je prav takšen kot pri zemeljski kravi. Prav tako gol in temno siv. – Vse drugo je dovršeno oblikovano in podobno kot pri vaši divji kravi.
- 14 Ali so krave v hlevu? – O ne, krava je prevelika, da bi ji lahko postavili primerno velik hlev. Pač pa jih redijo v živih vrtovih. Prebivalci Saturna podobno kot bi ogradili obsežen travnik, nasadijo naokoli tako imenovana zidna drevesa, čez katere omenjena krava, čeprav je velika, ne more, ker ima, kot že veste v primerjavi s trupom sorazmerno kratke noge in jih zato pri hoji ne more nikoli dvigniti od tal na Saturnu več kakor pet klafter visoko, merjeno v vaših merah. Toliko o kravjem hlevu! Seveda pa je tako ograjeni travnik neredko tako velik kot trikratna površina vaše domovine.
- 15 Koliko krav ima torej prebivalec Saturna? – Povem vam, lastnik desetih takšnih krav in dveh bikov je že nadvse bogat.
- 16 To je torej vse, kar bi bilo omembe vrednega

Modra saturnovska koza

o tej kravi. Zdaj pa preidimo k neki drugi, prav tako uporabni domači živali, in sicer tako imenovani modri domači kozi. Ogleдали si jo bomo ob naslednji priložnosti.

31

Modra koza.
Blagovna menjava z njenim mlekom.
Zahvalna kozja slovesnost.
Povezanost prebivalcev Saturna z duhovnim svetom.
Volna modre koze in kako jo uporabljajo.

- 1 Kakšna žival pa je že omenjena "modra koza"? – Za manj premožni del prebivalcev Saturna je to nadvse uporabna in nepogrešljiva žival, zlasti za prebivalce gora. Tam ni mogoče gojiti saturnske velike krave, ker zanjo ni dovolj hrane, predvsem pa je premalo vode, s katero bi si lahko ta krava pogasila hudo žejo.
- 2 In kakšna je modra koza? Ali je podobna kakršni koli kozi na vaši zemlji? – O ne, nikakor! Pač pa bolj severnemu jelenu, ki prebiva na najsevernejšem delu vaše celine, le da je razumljivo stokrat večja, seveda v prostorninskih izmerah, kakor severni jelen na Zemlji. Modra koza ima med zadnjima nogama primerno svoji višini zelo veliko vime s šestimi seski, iz teh ob času mol-

že namolzejo prebivalci Saturna zlahka deset do dvajset veder mleka po vaši meri.

- 3 Kozje mleko sicer ni tako sladko kot tisto, ki ga da velika krava, je pa toliko bolj dišeče, in, kot ste vajeni reči, izdatnejše. Zato prebivalci gora dobre mlečne izdelke velikokrat prinesejo v doline in na planote ter jih tam zamenjajo za nujne reči, ker na tem planetu ni druge oblike trgovanja kot blagovna menjava. In ti izdelki so za blagovno menjavo prebivalcev gora zelo primerni, saj omenjena koza ne živi v dolinah in ravninah, ampak je pogostejša v visokogorju, kjer marsikdaj s svojimi naprej zavitimimi rogovi podobnimi lopati, išče hrano pod snegom. Nekaj takega pa bi vi že lahko razumeli, ker so tudi na planetu, kakršen je Saturn, prav tako kot na Zemlji, najvišji gorski vrhovi, zlasti ob senci pod obročem prekriti s snegom in ledom.
- 4 Ta žival je sama po sebi nekoliko plaha; če pa ljudje z njo lepo ravnajo, se tako udomači in spoprijatelji, da jih spremlja povsod, skoraj tako kot vas vaši zvesti psi. Zato jo morajo prebivalci Saturna, če se kam odpravijo, privezati z dolgo močno travnato vrvo za kakšno drevo, da ostane doma. Prebivalci Saturna, zlasti tisti, ki prebivajo v gorah, enkrat na leto celo priredijo slovesnost in se tako zahvalijo Velikemu duhu za to koristno žival.
- 5 Na slovesnost pripeljejo množico najlepših koz

- in sicer s polnimi vimeni. Na za to določenem kraju jih postavijo v krog in pomolzejo v najlepše in načistejše posode. Ko to hitro opravijo, odpeljejo živali k bližnjemu ribniku ob deževnem drevesu in jih tam hkrati z dolžno zahvalo napojijo z nadvse dobro in čisto vodo. Nato jih spustijo, da se lahko pasejo na zelo bujnih pašnikih ob takšnem deževnem drevesu. Ljudje pa se vrnejo tja, kjer jih v lepih posodah čaka sveže namolzeno mleko.
- 6 Vsak vzame svojo posodo in jo odnese v tempelj, pripravljen posebej za to slovesnost. Tempelj je navadno zasajen iz žarkastih dreves ali pa, če so na voljo zrcalna drevesa, iz zrcalnih. Pravim "zasajen" zato, ker so na tem planetu vsi templji namenjeni službi božji, iz najlepših dreves, ki rastejo iz tal, in niso iz zesranega lesa kot pri vas. Drevesa potem vzdržujejo podobno kot vi v vrtu tako imenovane špalarne drevorede, ki so postavljene v določenem redu, in jih potem umetelno in redno obrezujejo. Takšen tempelj, ki kar sam zraste, je čudovit zlasti tedaj, ko cvetijo drevesa, česa takega si na Zemlji sploh ne morete predstavljati. Navadno je tudi tako velik, da bi od svetega vhoda pa do izhoda na nasprotni strani potrebovali slab dan hoda.
 - 7 Ko ljudje svoje z mlekom napolnjene posode iz buč odnesejo v takšen tempelj, se najprej zahvalijo Velikemu duhu za obstoj tako koristnih živali in nato še za mleko, ki so jim ga dale. Ko to opravijo, se dvigne najstarejši med njimi in ukaže, naj vsi pobožni zbrani ležejo na tla, in sicer z obrazom proti tlem.
 - 8 Najstarejši pa zre vzhod in prosi Velikega duha, naj pride nadenj Duh svetlobe in mu pove, kaj naj storijo v svetišču, da bi bilo Velikemu duhu po volji. In ker so prebivalci Saturna, predvsem tisti z gora, skoraj neprenehoma v stiku z duhovi svojih nebes, se zmeraj zgodi, da se po takšni prošnji najstarejšega med njimi, spusti k njim sijoči duh v človeški podobi in jim razodene, kako naj bi ljudstvo ravnalo.
 - 9 Ko se takšno razodetje konča, ljudje spet vstanejo in najstarejši jim pove, kaj je sprejel. Po takšni pridigi Velikemu duhu znova prinesejo dar. Po spoštljivo opravljeni daritvi se ljudje obeh spolov odpravijo k svojim posodam z mlekom in jih odnesejo k najstarejšemu, da jih blagoslovi v imenu Velikega duha. Potem se s posodjem odpravijo nazaj, se objamejo in vsak povabi vsakogar k svoji posodi z mlekom, ob kateri je pripravil še vrsto drugih jedi. Po takšnem povabilu se v templju gostijo, pogovarjajo in izmenjujejo novice.
 - 10 Ko ob tej priložnosti čez dan veselo použijejo skoraj vse, kar so prinesli, se spet zahvalijo Velikemu duhu; prebivalci Saturna skušajo to marsikdaj oplemeniti še s petjem vam že znanih ptic (kjer te pač so) – toda ne z najboljšimi pevci, temveč z vam

že znanimi pevci druge vrste.

- 11 Po končani zahvali vsi tempelj zapustijo, ampak, dobro si zapomnite, nikoli skozi sprednji sveti vhod, temveč skozi zadnjega, ki je določen za ljudi; sveti vhod je le za najstarejšega med njimi in za duhove luči. Ko so ljudje spet zunaj templja, pokličejo svoje koze, ki se še vedno zadovoljno pasejo okoli ribnika ob deževnem drevesu. Koze se takoj odzovejo klicu svojega gospodarja in lastnika.
- 12 Vidite, to je najpreprostejša slovesnost ljudi na Saturnu. Kako je z največjimi slovesnostmi in najpomembnejšo službo Božjo, pa vam bomo razkrili ob opisu ljudi na Saturnu.
- 13 Ko se prebivalec Saturna s kozo vrne domov, žival znova pomolze in jo spet spusti na prosto. Kajti tej živali prebivalci Saturna ne postavljajo hlevov. Pa tudi nobena od njih ni trajna last nikogar; ko žival s polnim vimenom pride k človeškemu prebivališču, jo ljudje pomolzejo in nato spet spustijo na prostost. Tudi za njeno hrano in varovanje jim ni treba skrbeti; živali same skrbijo zase in so tako domače, prijazne in zveste, da zmeraj ob pravem času pridejo k človeškim bivališčem. Ne potrebujejo ne pastirja ne paznika, ker na Saturnu, zlasti v hribih, ni nobene divje živali.
- 14 Kar zadeva vam že znane, nekoliko sovražno razpoložene divje, neudomačene živali, te navadno živijo, kot že veste, samo na območjih zelo oddaljenih od velikih celinskih dežel, kjer prebivajo ljudje, in od njih ločenih z vodo. V kopenskih deželah se naseljujejo samo na predelih, kjer ni ljudi ali pa kamor ti zaidejo samo občasno iz radovednosti, in neredko iz nekakšne lakomnosti. Toda v gorah le izredno redko živi, kot že veste, kakšna divja ali neudomačena žival, kakršna je plaha »koničasta noga«, ki jo že poznate.
- 15 Iz povedanega boste sami razbrali, kako lahko je prebivalcu Saturna posedovati to žival in kako koristna je ljudem tega planeta. In s tem smo povedali vse, kar je bilo vrednega izvedeti o tej živali.
- 16 Najbrž niti ni treba omeniti, zakaj se ta žival imenuje modra koza. Kakšne barve je, pove že ime. Lahko pa k temu dodamo, da ima ta žival veliko nadvse fine in obilne volne, takšne, kakršno imajo tudi vaše ovce. Iz nje si prebivalci Saturna, zlasti prebivalci gora, izdelujejo razna uporabna topla oblačila, primerna za hladnejše obdobje sence. Volno najprej očistijo, jo spredejo v lepe enakomerno debele niti in iz teh potem s posebnimi pripravnimi pripomočki stkejo raznovrstno blago različnih vzorcev.
- 17 In kaj se zgodi z mrtvo živaljo? – Kožo ji oderejo. Meso odvzamejo v globoko jamo, kajti prebivalci Saturna skoraj ne jedo mesa.
- 18 To bi bilo vse o tej živali. Naslednjič bomo spregovorili o neki drugi omembe vredni domači živali.

Saturnski domači hlapec fur, udomačena vrsta opice. O saturnskem psu, konjih, ovcah in drugih vrstah živali.

- 1 Uporabnost živali, ki jo bomo opisali, razberemo kar že iz njenega imena, tako kot je mogoče iz poimenovanja prejšnje živali razbrati njeno barvo; že ime namreč pove, kaj žival počne in kako s svojim početjem koristi prebivalcem Saturna.
- 2 Kaj potemtakem počne ta žival? Prebivalcem Saturna zaleže toliko kot prav drag in marljiv hlapec svojemu gospodarju na Zemlji. Zelo natančno opravi skoraj vsa tista dela, ki veljajo za težko opravilo na vašem planetu; obdeluje zemljo, prinaša vodo v hišo, nabira drva in jih pripravlja za uporabo ljudem, čisti polja, lovi škodljive divje živali, ponoči zvesto varuje gospodinjstva in še vrsto podobnih opravil. –
- 3 Torej vidite, ker je tako uporabna, so jo prebivalci Saturna poimenovali fur, kar bi v vašem jeziku pomenilo 'zvesti hlapec'.
- 4 Kaj počne omenjena žival in kako se imenuje, ste pravkar zvedeli. – In kakšna je videti ta koristna domača žival? – To pa je povsem drugo vprašanje. Ali je tudi na vaši Zemlji žival, ki bi ji bila podobna po obliki? O da, tudi na Zemlji živijo njej podobne živali, celo zelo veliko jih je in prav raznovrstne so. Ampak na Zemlji so te živali popolnoma divje, na Saturnu pa prav nasprotno, sodi ta živalska vrsta med najbolj udomačene živali in je tako učljiva, da se zelo kmalu priuči številnih nujnih človeških opravil. In kako se na vaši Zemlji imenuje ta žival, ki je zaradi svoje naravne zasnove in telesnih lastnosti tudi uporabna za večino opravil, tako da jo ljudje lahko udomačijo in priučijo različnim človeškim opravilom. Vidite, to so na vaši Zemlji opice; zlasti tiste, ki jih poznate pod imenom orangutan.
- 5 Ta bitja so, kot je bilo že omenjeno, med vsemi živalmi na Saturnu najuporabnejša in pripravna za najrazličnejša opravila. – Ali prebivalca Saturna vzdrževanje takšne živali veliko stane? – O ne, te živali so najcenejši služabniki na Saturnu, ker ne zahtevajo drugega, kot da ljudje lepo ravnajo z njimi in jim občasno dajo kakšen sadež iz svoje roke. To pa je tudi vse, kar takšen delavec zahteva od svojega gospodarja.
- 6 Le če kdo z njimi grobo ravna, se navadno maščujejo tako, da postanejo nezveste in njegovo hišo za vedno zapustijo. Če pa jih hoče na silo zadržati, ga čaka razmeroma hud boj, v katerem pa zmeraj zmaga žival. – Če kakšen prebivalec Saturna takšno žival kakor koli užali in ji potem, ko se ta ho-

Nadaljevanje na strani 31

**Fur, zvesti služabnik ljudi
na Saturnu**

če odpraviti od hiše, z več sadeži, ki jih drži v roki da vedeti, da svojo napako obžaluje in jo hoče z darilom popraviti, se prizadeta žival kmalu tudi premisli in znova postane, tako kot prej, zvesta služabnica svojemu gospodarju.

- 7 S čim pa se hrani ta koristna domača žival? – Navadno s raznovrstnimi sadeži nižjih dreves in grmovja, ki jih ljudje le redko uživajo, premožni pa sploh ne. Iz tega zlahka razberete, kako malo ti domači posli stanejo svoje gospodarje. In če še pomislite, da je takšnih sadežev, ki jih prebivalci Saturna ne uživajo, obilo in da za neuničljivo obleko omenjenih služabnikov skrbim Jaz, potem prej omenjeno še bolj razumete, namreč, kako nadvse poceni je za prebivalca Saturna takšen delavec.
- 8 Če smo že toliko govorili o koristnosti te živali, si oglejmo, kakšne oblike je žival. – Že prej sem sicer omenil, da je zelo podobna opicam na vaši Zemlji. Toda, ker je na Saturnu vse tudi po postavi bolj dovršeno in popolnejše, so tudi naši zvesti domači služabniki veliko popolnejši in postavnejši kot tako imenovani orangutani na vaši Zemlji. Te živali so tako zelo podobne ljudem na Saturnu, kot na vaši Zemlji tako imenovani bušmani prebivalcem Evrope ali zahodnih območij Azije.
- 9 Kar zadeva kožo, je ta tudi pri teh saturnskih orangutanah povsem poraščena z dlako. Z dlako so poraščene tudi dlani in ves obraz. Roke in noge so praviloma tudi veliko tanjše in zato tudi manj mišičaste kot pri ljudeh na Saturnu, ki so večinoma vsi zelo dobro in lepo raščeni, vendar so po glavi in tudi na območju spolnih organov neporaščeni. Kar zadeva barvo, so ljudje na Saturnu neredko sijoče beli in samo tu in tam prebivalci v nekaterih nižinah nekoliko rdečkasto rjavi; barva dlake te živali pa je ali

svetlo modra ali pa tu in tam preprejena s sivo. Neporaščeni deli pa so blede rdeči.

- 10 Kako velika pa je takšna žival? Skoraj tako kot ženska na Saturnu; toda takšno, ki bi bila večja od odraslega saturnskega moškega, ni videl nihče.
- 11 In kje ta žival na Saturnu največ prebiva? – Če pomislite, da so vse kopenske dežele pod enim in istim nebesnim svodom, potem boste razumeli, če vam povem, da je ta žival doma skoraj v vseh kopenskih deželah; posebno rada se zadržuje pri prebivalcih gora; tovrstne živali na vsem planetu pa se le zelo malo razlikujejo po obliki in barvi.
- 12 Toda ta vrsta opice ni edina svoje vrste, ki prebiva na tem planetu; tam živi za vaše pojme skoraj neizmerno veliko različnih vrst te živali, vse pa so divje. Na marsikateri celini je teh živali toliko, da so neredko v hribih cela krdela, ki ne prizanesajo marsikateremu plemenitemu sadežu prebivalcev Saturna.
- 13 Toda prav ob takšni priložnosti se naši zvesti hišni varuhi izkažejo kot dobri služabniki saturnskih prebivalcev. Krdelo, ki se bliža sadnim drevesom, opazijo takoj in tedaj spustijo iz rok vse, ter se gnani od jeze in besa zaženejo proti nepovabljenim prisklednikom. Gorje nesramnemu roparju, ki bi ga dobili v svoje izredno močne roke! Gotovo se jim ne bi izmuznil živ, saj bi ga takoj raztrgali na koščke.
- 14 Ker vse manjše vrste teh živali instinktivno vedo, kako zelo sovražno bi jih sprejeli tovariši iste vrste, so takšni spopadi nadvse redki; zgodijo se samo tedaj, ko jih k temu prisili najhujša življenjska nuja. Toda tega se ne drznejo storiti podnevi, temveč samo ponoči, ko je predvideno območje še v senci obroča (to pomeni prebivalcem Saturna toliko kot vam zima).
- 15 Tako, izvedeli ste vse pomembno o ome-

njeni živali. Usmerimo se še k neki drugi domači živali, ki jo zelo cenijo prebivalci Saturna, ki prebivajo v nižinah in dolinah.

- 16 Kakšna žival je to? – Zelo je podobna vašemu domačemu psu. Kar zadeva njeno koristnost, jo zaradi njene moči in spretnosti uporabijo za vse, za kar uporabljate vi svoje konje, le jahajo je ne, tega pa prebivalci Saturna tudi sicer ne počnejo. Prebivalcu Saturna je zelo pod častjo, da bi s svojo plemenito postavo sedel na neplemenito žival, in tudi z nobeno drugo rečjo ne pride tako hitro daleč kakor prav s svojimi nogami.
- 17 Tudi teh živali je na Saturnu zelo veliko vrst (ali ras, kot temu vi rečete); različne so na različnih celinah in razen nekaterih posebno majhnih vrst skoraj vse in povsod uporabljajo za isti namen.
- 18 Te živali pa sploh niso lepe. Njihova barva je sicer podobna barvi večine saturnskih živali, le da je nekoliko bolj umazana in manj živa. Med vašim zemeljskim psom in to živaljo na Saturnu skoraj ni razlike, razen v velikosti. Največja vrsta te saturnske živali je za petstokrat večja od vašega psa. Na splošno pa so, kot je bilo že povedano, podobne vašim psom in tudi na Saturnu poleg drugih reči opravljajo enake naloge kot vaši psi. – Toda ne lajajo, temveč renčijo, kakor bi grmelo. Renčanje je pri večjih vrstah razumljivo močnejše, in kot vi pravite, impozantnejše kot pri manjših.
- 19 To je znova vse pomembno o tej živali. – Mogoče pa se sprašujete: Mar na Saturnu ni živali, ki bi bila podobna zemeljskemu plemenitemu konju? Povem vam, da je tudi na Saturnu neka vrsta konja, vendar sodi med divje živali, ker ga nikoli ne udomačijo.
- 20 Ali na Saturnu ni ovac? – Da, so, toda tudi te niso udomačene, temveč divje. Marsikdaj jih celo lovijo, ker imajo lepo in mehko kožo.
- 21 Na tem planetu je še cela množica različnih vrst živali, ki so na videz podobne vašim domačim živalim, tu pa živijo kot divje.
- 22 In tako smo kar se da na kratko predstavili celotno živalsko kraljestvo. – Če se le malo potrudite in si skušate predstavljati vsako posebej opisano žival tako, kot je v naravnem stanju na Saturnu, vam to na podlagi teh slikovitih opisov ne bo težko. Velika raznovrstnost vam bo na novo dokazala, kako čudovito raznovrstne so Moje neizmerno številne stvaritve. In če so tako raznovrstne in lepe že na takšnem planetu, kako čudovite in veličastne so šele na prostornih tleh Sonca – in kako neizrekljivo čudovitejšje, večje in raznovrstnejše so šele v duhovnem svetu; v primerjavi s tem je namreč materialni, naravni svet samo zunanja, mrtva skorja nekega drevesa.
- 23 Toda o tem in še marsičem vam bom primerjalno govoril šele ob opisu ljudi na Saturnu in zato ostanimo za danes kar pri povedanem.

Ljudje na Saturnu. Njihov rod, poseljenost in način bivanja.

- 1 O ljudeh na Saturnu sem povedal že marsikaj in še veliko bi lahko govoril o gospodarjih tega planeta. Iz povedanega boste lahko spoznali, kakšna je ureditev na tem planetu in kakšnega duha otrok je.
- 2 Ker pa je pravi red vedno in povsod temelj vsake modrosti, si bomo tudi tukaj ogledali ljudi tako kot je treba, najprej po njihovi zunanosti in oblikovanosti, nato po duhovni plati in vse, kar sodi v območje duhovnega – deželno ustavo, obrt in končno tudi službo Božjo. – Zdaj pa pojdimo k videzu ljudi na Saturnu.
- 3 Ali je bil na Saturnu ustvarjen le en človeški par ali pa je bilo ob istem času na različnih krajih ustvarjeno več človeških parov? – Glede tega je na vseh planetih enako kakor na Zemlji. – Torej vsi ljudje, ki živijo na Saturnu, izvirajo iz enega človeškega para. – Vendar je zgodovina ljudi na Saturnu za več kot milijon zemeljskih let starejša kot zgodovina ljudi na Zemlji.
- 4 Ker moški in ženska na Saturnu vse življenje ne spočneta več kot štiri potomce, boste tudi razumeli, ko vam povem, zakaj je ta planet veliko manj obljuden kakor Zemlja, na kateri bivate. In tako prebivajo na obsežnih celinskih deželah, od katerih je marsikatera večja kakor Azija, Afrika in Evropa skupaj, ljudje tako narazen, da je razmerje, kakršno je pri vas na vasi, na Saturnu nad vse redko.
- 5 Človeška bivališča so večinoma tako oddaljena drugo od drugega, da bi morali potovati od bivališča do bivališča dveh sosedov deset do dvanajst dni, če bi se lahko telesno prestavili v katero od teh celinskih dežel. V goratih predelih pa so takšna daleč medsebojno oddaljena bivališča običajne bivalne razmere na tem planetu. Le v pokrajinah, ki ležijo globlje v notranjosti, ob velikih jezerih ali vodovju, so ljudje nekoliko bolj gosto naseljeni.
- 6 Kjer pa so prebivališča Saturnovih prebivalcev takšna, pa tam ne živi le nekaj ljudi, temveč vsa številna družina, ki neredko šteje tisoč do pet tisoč glav.
- 7 Kakšna pa so potemtakem bivališča, kjer najde dovolj prostora toliko ljudi? – Najprej je treba povedati, da imajo ljudje na Saturnu radi dovolj prostora. O značilnostih njihovih bivališč pa je bilo vse povedano že na začetku, ko smo opisovali prvo, poglavitno drevo tega planeta. Bilo je tudi rečeno, da je prav to drevo prebivalcem Saturna bivališče, na katerem najraje prebivajo. Ni treba, da bi znova opisovali poglavitne značilnosti tega drevesa – kako ne-
navadno je in iz več debel in da si na njegovih širokih, skoraj vodoravnih vejah ljudje urejajo bivališča.
- 8 Da, takšno drevo je na tem planetu prav nekaj takega, kot pri vas kakšno pomembno mesto. Posamezne veje in stranska debela dodelijo v last začetniku rodu vsake družine kakor pri vas hiše v mestu. Razlika je le v tem, da v takšnem drevesnem mestu prebivajo le krvni sorodniki, v vaših mestih pa si lahko postavijo hiše tudi tujci.
- 9 Mogoče boste razmišljali in vprašali: Kako pa lahko ljudje spijo na vejah, ne da bi kdo padel z nje, ko se obrne v spanju? Poglejte, to se tam zlepa ne more zgoditi kakor vam, ki lahko padete s postelje, če se obrnete v spanju. Kajti vodoravno rastoče veje so tako debele in široke, da bi lahko na vsaki posamezni iz drevesa poganjajoči veji razmestil vse hiše vašega glavnega mesta, pa bi še ostalo dovolj prostora za vožnjo in jahanje.
- 10 Poleg tega iz vsake veje izrašča na njenih širokih robovih v vodoravnih vzporednih smereh še cela množica vej, ki so namenjene sadežem tega drevesa. Te veje so zlasti ob deblo opazno debelejše, tako da človek ne bi mogel pasti z nje, čeprav bi pri hoji, leže ali stoje zašel čez njen rob. Četudi bi se komu celo zgodilo, da bi nepredvidno padel s stranske veje na tla ali z zgornje veje na spodnjo, se v takšnem primeru ne bi niti najmanj poškodoval; zakaj – pa tudi že veste. Na Saturnu je zaradi privlačne sile med planetom in obročem specifična teža vsakega telesa, in tako tudi človekovega, pomembno zmanjšana, zato nihče na tem planetu, četudi je še tako težak, ne more pasti tako močno kakor na Zemlji.
- 11 Ko pa veste to, ste lahko glede padca z vej pomirjeni. Na tem planetu si vse od začetkov njegove poselitve ni še nihče zlomil noge ali roke ali pa si po naključju naredil luknjo v glavi, kar pa pri vas na Zemlji ni tako redko.
- 12 Vas zanima, ali je to drevo edino bivališče ali hiša za prebivalce Saturna? – O ne, tudi ti imajo poleg takšnega poglavitnega prebivališča še celo vrsto hiš, v katerih prebivajo med mrzlim senčnim obdobjem.
- 13 Te hiše so različno zgrajene. Deloma so stesane iz močnih vej vam že znanega močnega piramidnega drevesa, deloma pa so žive – iz rastočih vitkih drevesnih vrst. Živih rastočih hiš je več kakor stesanih. Toda med žive hiše vedno postavijo še stesane, v njih prebivalci Saturna hranijo živež.
- 14 Ogenj kurijo samo v stesanih hišah; na njem pripravljajo raznovrstne jedi, kuhajo in pečejo; ne sicer tako umetelno kot pri vas, temveč bolj tako kot si vi včasih spečete jabolko ali skuhate češnje ali različno zelenjavo in nekatero okusno koreninasto zelenjavo. Glejte, v tem je vsa njihova kuharska umetnost. – V stesanih hišah hranijo tudi mlečne izdelke in plemenite sokove iz jagodičja v vam že znanih posodah.
- 15 Toda v stesanih hišah ne jedo in ne spijo, temveč to počno le v živih. Kajti prebivalci Saturna ne prenesejo, da bi dlje časa bivali ob kakšni mrtvi stvari, torej v hiši iz podrtih dreves ali v bližini mrtvih ljudi ali živali. Zato uporabljajo stesane hiše bolj kot delovne prostore in shrambe.
- 16 Mogoče bi radi vedeli, kako velika je takšna stesana hiša in kakšna je videti? – Takšno željo vam pa lahko takoj izpolnim. Te hiše imajo prav tako stesan venčni zidec kakor vaše vaške hiše, le da nimajo strehe, temveč so povsem odprte k nebu. Hiša, pokrita s streho, bi bila za prebivalca Saturna najhujša mora. Pravijo, da je vse kar prihaja na planet od zgoraj nebeški blagoslov, ki tlom dobro dé. Tudi prebivalci so na tleh; le zakaj naj bi se umaknili in skrivali pred nebeškim blagoslovom? Ta jim zanesljivo lahko še bolj pomaga, da so bolj živi, in tudi več nebeškega blagoslova potrebujejo kot tla njihovega planeta, ki so sama po sebi v njihovih očeh le mrtva snov.
- 17 Zdaj torej vemo, kako so narejene te hiše. Ne vemo pa še, kako so oblikovane in kako velike so. – Navadno so zvezdaste oblike, približno takšne, kot vi navadno rišete tako imenovano vetrnico; včasih imajo osem, včasih šestnajst in včasih dvaintrideset krakov – pri čemer je vsak takšen zvezdni krak shramba za živež in pijačo. Sredi velikega okroglega prostora je okroglo ognjišče, na katerem gori ogenj. Da je takšno ognjišče po velikosti primerno višini prebivalcev Saturna, je razumljivo samo po sebi.
- 18 Takšna zvezdasta hiša je po vaših merah neredko tako prostorna, da bi vi potrebovali dobro uro hitre hoje, če bi hoteli priti iz enega vrha zvezde do nasprotnega. Poleg tega, da je dolga, je tudi tako visoka, da lahko vsak prebivalec Saturna, to pomeni moški, stoji v njej pokonci in udobno gleda čez njene stene.
- 19 Ali hiše tudi krasijo? – To ravno ne, le obtesana drevesa ovesijo z vsakovrstnimi lepimi listi. – To je vse, kar zadeva hiše.
- 20 Zdaj ko smo torej približe spoznali stesane hiše in gospodarska poslopja naših prebivalcev Saturna, si oglejmo še žive hiše.
- 21 Kakšna je oblika živih bivališč? – Na zunaj so povsem okrogla, z enim samim vhodom, in sicer obrnjenim proti vzhodu. – Za postavitev takšne hiše uporabljajo samo dve vrsti dreves. Lepše in razkošnejše hiše so iz vam že znanih zrcalnih dreves, ki rastejo tesno drug ob drugem; manj razkošne in manj okrašene pa iz oplemenitene vrste vam že znanih zidnih dreves.

Nadaljevanje v prihodnji številki
Prevedla Daja Kiari

SATURN

12. nadaljevanje

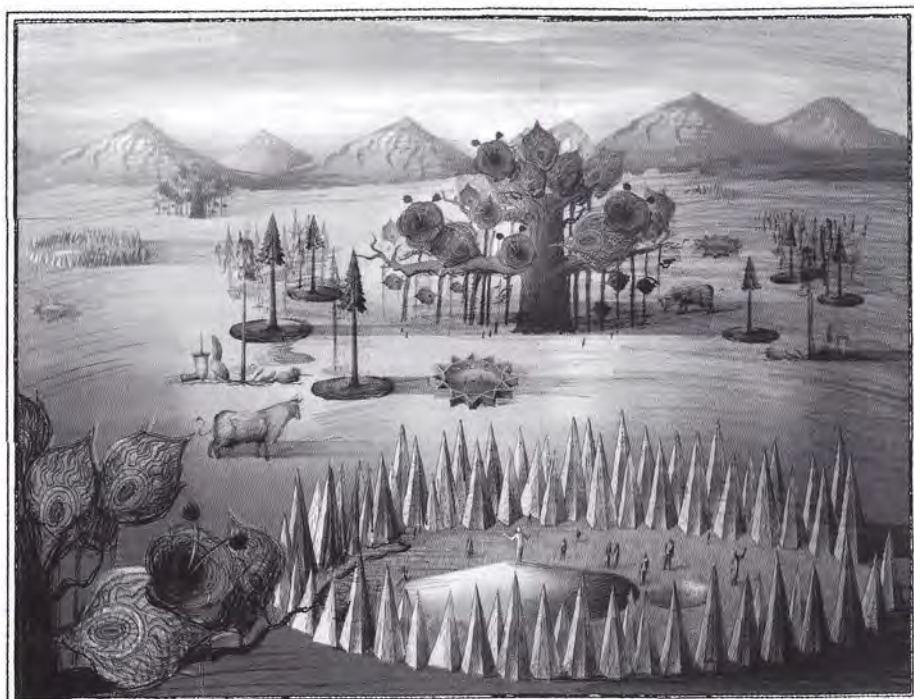
ILUSTRACIJE: CIRIL HORJAK

- 22 Tla v takšni hiši so ravna, povsem jih izravnajo; nato po njih raztrosijo travno seme in iz njega zraste nadvse gosta, toda zelo kratka trava. Videti je kot žamet in tako prožna, da se po vsakem koraku saturnskih ljudi takoj postavi pokonci, ko da ne bi bil nihče niti stopil nanjo.
- 23 Tudi sredi bivalne hiše je večje okroglo, razmeroma višje ognjišče, ki je prav tako z vseh strani obraslo s podobno travo. Da bi si lahko vsaj približno predstavljali njegovo velikost, obseg in višino, naj povem, da je premer ognjišča povsod enak štirikratni višini moškega na Saturnu, ognjišče pa je nekoliko višje od moškega kolena – moškemu sega približno do polovice stegen, ženski pa do polovice trupa.
- 24 In čemu uporabljajo prebivalci Saturna to ognjišče? V enak namen kakor vi mize, namreč za postavitev jedi in pijač.
- 25 Toda pri takšni mizi ognjišču, dolgi za približno dva moža, je prav tako stožec z odrezanim vrhom, katerega osnovna ploskev ima trikratni premer ognjišča. Vrhnja ploskev je velika le toliko, da lahko človek na njej udobno stoji. Stožec je visok prav to-

- liko kot moški in tako kakor tla in hišno ognjišče obrasle z enako travo; uporabljajo ga za patriarhalno družinsko prižnico. Nanjo se vsak dan pred sončnim zahodom povzpne najstarejši družinski član, okoli katerega se zbere vsa družina, da bi iz njegovih ust slišala, kakšna je volja Velikega duha za noč in ves naslednji dan.
- 26 In kaj še sodi med opremo takšne hiše? – Povsem v ozadju, prav nasproti vzhajajočemu soncu, je še dodaten okroglast zid, podoben omenjenemu stožcu, in prav tako obraščen s travo. Še zdaleč ni tako visok kot osrednja prižnica, zato pa veliko obsežnejši in z več blagimi upogibi. In za kaj uporabljajo takšen tretji okroglasti zid? – Pogledjte, to je postelja ali počivališče visokih ljudi na Saturnu.
- 27 Ko se odpravijo k počitku, najprej obložijo upogib na zgornji strani z mehкими blazinami in potem ležejo posamično v upogib takšnega velikega okroglastega zidu. Moški se namestijo v delu, ki je usmerjen proti sončnemu vzhodu, ženske pa v delu, obrnjenem k sončnemu zahodu. Vsi ležejo tako, da po vaših merah tvorijo s telesom

proti ravnim tlam kot tridesetih stopinj; nato zaspijo in počivajo v tej legi vse do začetka sončnega vzhoda. Kljub senci pod obročem sonce dobro vidijo, ker obroč nikoli povsem ne pokriva sonca, zmeraj se ga še malo vidi. Tu ali tam obroč, kjer je nekoliko širši, sonce pokrije, vendar to ne traja dolgo, najdlje pol dneva – po preteku tega časa pa se znova prikaže majhen rob sonca.

- 28 Taka je torej celotna oprema hiše, v kateri prebivajo prebivalci Saturna ob sencih. – In kako velika je hiša? Njen premer je za dobro polovico večji od premera vam že znanega zvezdastega gospodarskega poslopja.
- 29 Ali prebivajo v hiši vsi prebivalci nam že znanega velikega bivalnega drevesa? – O ne, le ena družina, to pomeni oče, mati, otroci in vnuki; tako kot ob svetlobnem obdobju prebivajo skupaj na drevesni veji. Kolikor vej ima takšno drevo, toliko bivalnih hiš pripravijo.
- 30 Takšno skupno družinsko prebivališče okoli velikega drevesa je marsikdaj obsežnejše kot vsa vaša domovina. Ta prebivališča pa so tudi, kot že veste, nenavadno daleč drugo od drugega, tako zelo, da bi od enega do drugega morali potovati kar nekaj dni, da bi ga dosegli. Ker se okoli takšnih skupnih prebivališč, razumljivo, razprostirajo tudi posestva in travniki, namenjeni vam že znanim domačim živalim, ki morajo imeti razmeroma precej prostora, je potrebno kar veliko, da se lahko pridela dovolj hrane za potrebe prebivalcev Saturna in številnih živali. Zlasti na mejnih območjih skupnih družinskih posesti se zelo pogosto na prostranih planotah razprostirajo še obsežni gozdovi iz lijakastih dreves, zlasti na severni strani velikih jezer, in neredko dva do tri tisoč kvadratnih milj obsegajoči gozdovi iz piramidnih dreves in še nekateri drugi veliki gozdovi grmičevja. Če vse to upoštevamo, potem pogoste velikanske razdalje med dvema skupnima družinskima prebivališčema niso nič presenetljivega.
- 31 Zdaj vemo, kako prebivajo ljudje na Saturnu, predvsem tisti v više ležečih pokrajinah, toda še zmeraj ne poznamo njihovih domačih razmer. Ker pa smo že pri opisovanju njihovih prebivališč nekaj povedali o tistem delu prebivalstva, ki prebiva v go-

Bivalna hiša ob sončnem zahodu

rah, bomo naslednjič, preden preidemo k opisovanju prebivalcev nižin, opisali še domače razmere prebivalcev planot. In o tem bodi za danes dovolj!

34

**Domače razmere na Saturnu.
Zasaditev templja.
Velika postava.
Izseljevanje.
Ljubezen do bližnjega.**

- 1 Kdo je na takšni visoki planoti predstojnik ali glavar pogosto zelo številne družine?
- 2 Tu in tam se zgodi, da živi še prapraoče rodu; potem je ta, dokler živi, glavar in hkrati veliki duhovnik takšne družine. – Če pa umre in zapusti dva ali več sinov, potem izberejo za glavarja posvetnih in duhovnih zadev starejšega. – In če umre tudi ta, živi pa njegov brat ali več bratov, prevzame glavarstvo najstarejši od bratov. – Če tudi ta umre, preide vodstvo na prvorojenca tistega brata, ki je po smrti prapraočeta rodu kot najstarejši prevzel vodenje družine. Po takšnem vrstnem redu prehaja vodstvo zmeraj na najstarejšega v družini.
- 3 Če pa je družina manj številna, prevzame vodenje celo kdo v prihodnjem kolenu tja do sedmega, včasih celo do desetega kolena. Kaj pa če je družina zelo številna samo do petega kolena? Potem si vodenje delijo, in sicer dva ali trije najstarejši, skupno družinsko gospodarstvo pa prevzame najstarejši. Mlajša dva pa zbereta pripadajoče družinske člane okoli sebe, pustita, da jih brat, ki je ostal, izplača, in se z imetjem vred odpravita od doma ter pošlčeta kakšno drugo, še neposeljeno drevo. Tam izmólitá zahvalno molitev in pod predstojništvom najstarejšega zaprosita Velikega duha, da jim to živo bivališče blagoslovi in ga ohrani.
- 4 Po takšni molitvi se najstarejši za nekaj korakov umakne vstran in tam sam moli, da bi Veliki duh, tako kot je nekdanj dopustil pri njegovem očetu, dovolil prihajati duhu luči in mu ob vsakem času sporočati Njegovo voljo. Ob tej priložnosti pa se vsi navzoči družinski člani vržejo na obraze. Najstarejši kliče Velikega duha vse dotlej, dokler mu ta ne pošlje zelenega duha luči.
- 5 Potem ko se duh luči prikaže najstarejšemu, ta zaprosi duha, naj mu v imenu Velikega duha blagoslovi novo, še nenaseljeno drevo, njega pa najprej popelje nanj in mu pokaže prostor, ki naj bi ga zasedel kot najstarejši in kot glavar. – Ko se to zgodi, se najstarejši v navzočnosti duha svetlobe zahvali Velikemu duhu za izkazano milost. Potem pusti, da ga duh svetlobe popelje navzdol do kraja, kjer se je prikazal duh svetlobe. Tam nato duh svetlobe zapusti najstarejšega, pred tem pa mu okrepi voljo.
- 6 Tako notranje okrepljen se najstarejši odpravi k družini, ki še zmeraj leži na tleh, in z močnim glasom zakliče; nato vsi takoj vstanejo ter hvalijo in poveličujejo Velikega duha, ker jim je blagovolil izkazati milost in jim dal lastnega prebujenega patriarha.
- 7 Ko je tudi to opravljeno, najstarejši razdeli veje družinskim očetom in ti jih hvaležno sprejmejo v posest. Takoj jih očistijo in jih dokončno uredijo za bivanje.
- 8 Ob takem dogodku, ki pa je na tem planetu kajpada zelo redek, je zmeraj veselo in razgibano. Drevo v celoti poselijo, vendar v širši okolici drevesa še ni živih prebivališč in stesanih shramb. Zato imajo prvi dan prosto in tedaj vse temeljito premislijo, se posvetujejo in načrtujejo, seveda zmeraj pod nenehnim nadzorom najstarejšega; kajti brez njegove privolitve nihče ne stori ničesar.
- 9 Ko torej napoči naslednji dan, začno takoj meriti, kje naj bi bila potrebna poslopja. Nato predstojnik blagoslovi odmerjene kraje in tudi semena dreves, primernih za ureditev živih hiš, in jih zaseje v pravem vrstnem redu v tla.
- 10 Ko je tudi to delo opravljeno – zanj potrebujejo večinoma le redko več kakor dan – naslednji dan pa v bližnjem gozdu posekajo primeren les za shrambe; pri tem opravijo pomemben delež dela vam že znane uporabne domače živali. Pri podiranju dreves je dejavna vam že znana napol divja in napol udomačena kljunasta žival; s svojim navdse močnim kljunom odreže najdebelejše veje s piramidnih dreves, in te nato pograbi nam že znani »saturnski domači hlapec« ter jih odnese tja, kamor mu naroči prebivalec Saturna.
- 11 Tako spravijo gradbeni les v nekaj dneh tja, kamor je treba, ga takoj obtešejo in naredijo že opisane shrambe za živila.
- 12 Ko je delo končano, postavijo še vam že znane hleve za živali in zasadijo vrtove; poiščejo tudi deževno drevo ter naredijo okoli njega dokaj velik jez, da se lahko v njem zbira voda in nastane ribnik.
- 13 Če so na voljo kakšni gorski izviri, napeljejo tudi preprost vodovod do bližine glavnega bivališča. Takšen vodovod sestavijo s pomočjo vam že znanih paličastih polžev. Če teh ni, uporabijo sadeže lijakastega drevesa, ki jih že poznate.
- 14 Ko je to opravljeno, začno meriti in določati druge dele posestva. Če pri takšni parcelaciji naletijo na gozdove lijakastih dreves, ki so preblizu, jih posekajo toliko, da je posestvo primerno veliko. Tudi pri takšnem opravilu veliko pomagajo nam znane živali. Les tako podrtih dreves naložijo na koncu posesti vsake družine, da se posuši in postane uporaben za kurjavo.
- 15 Ko je tudi to opravljeno, najstarejši blagoslovi posestva, nato pa ta zasadijo z vsakovrstnimi sadeži; na tem planetu sejejo navadno na vsakih deset let. Tam, kjer so posestva rodovitnejša, zadostuje enkratno setev, kajti korenine vseh saturnskih rastlin zlepa ne odmrejo, temveč ostanejo žive v tleh, kot pri vas korenine številnih grmovnic in čebulnic.
- 16 Ko je tudi to delo kot zadnje gospodarsko opravilo končano, se znova s skupno molitvijo zahvalijo Velikemu duhu in Ga na koncu še na vso moč rotijo, naj pripomore, da bi posajeno uspevalo in bi se vse njihovo delo obrestovalo, tudi Njemu v veselje.
- 17 Šele ko končajo zahvalo in prošnjo, se za prebivalce Saturna začne najpomembnejše delo; zasaditev templja, kjer bodo smeli Velikemu bogu žrtvovati tisto, kar Mu bo pogodu. Toda to delo opravi le najstarejši, pomagata mu še dva približno enako stara, kajti tako svetega dela se ne sme dotakniti nihče drug.
- 18 In kako to delo poteka? – Tudi ob tej priložnosti se najstarejši odpravi na kraj, kjer se mu je prvič prikazal odposlanec iz onstranstva, in znova roti Velikega duha, naj mu po duhu luči najmilostneje pokaže, kje naj bi stal prihodnji tempelj, da bi bil tudi Veliki duh zadovoljen. In če se najstarejšemu, ki že dovolj dolgo prosi, nihče ne prikaže, potem je kraj, kjer se je prvič prikazal duh luči, za postavitev templja pravi. Če pa se duh luči prikaže, in to se po navadi tudi zgodi, odpelje najstarejšega na pravi kraj, kjer naj bi postavili tempelj, ali pa najstarejši duha luči že zagleda na pravem kraju. Nato se najstarejši odpravi tja, kjer čaka duh luči, in mu tudi pokaže pravi načrt.
- 19 Kraj, kjer čaka duh luči, zaznamujejo, da se ve, da je to tisto povišano mesto v tempelju, iz katerega bo najstarejši poučeval svojo družino. Hkrati najstarejšemu duh luči proti zadnjemu izhodu pokaže prostor, kjer bo najstarejši po pravilnem priklicu Velikega duha, zmeraj zvedel za Njegovo voljo po nebeškem odposlancu, ki mu je pokalzal to mesto v tempelju.
- 20 Ko se vse to opravi, postane duh luči znova neviden. Najstarejši nato preda znak, tako rekoč od moškega do moškega po vrsti poslancev, ki stojijo v določeni razdalji oddaljeni drug od drugega tja do bivalnega drevesa – da je Veliki duh privolil, naj na tistem kraju zgradijo tempelj. Nato jih povabi, naj se skupaj z njim zahvalijo Velikemu duhu, hkrati pa Ga zaprosijo za kar se da hitro rast posajenega templja, in da bi se Velikemu duhu zdelo vredno v tem tempelju oznanjati Svojo sveto voljo.
- 21 Ko to zelo resno opravijo, pokliče najstarejši dva ali tri naslednje najstarejše in jim izroči semena za zasaditev templja, v kateri je vdahnil Veliki duh. Takoj nato se

Nadaljevanje na strani 31

- lotijo dela ter z velikim spoštovanjem in zupanjem posadijo v tla semena najplemenitejših in najlepših drevesnih vrst.
- 22 Dva ali trije zasadijo sprednji del templja, ki je določen za ljudstvo; najstarejši pa nato posadi najsvetejši del templja – večinoma zveneča žarkasta drevesa – v preostali del templja pa zasadijo predvsem zrcalna drevesa.
- 23 Ob elipsasti jajčasti obliki templja namesto obzidja zasadijo v primerni razdalji najplemenitejšo vrsto zidnih dreves. – Kot že veste, je skorja navadnih zidnih dreves videti kot zglajeno zlato, najplemenitejša vrsta teh dreves pa se razlikuje od navadnih po skorji, ki je videti kot niz najbolj živopisanih mavric s kovinskim leskom, postavljenih drugo na drugo. Drevesni listi, ki poganjajo na zgornjem robu, so po obliki podobni listom vaše aloe, le da so, razumljivo, nadvse veliki, sorazmerno vsemu drugemu na tem planetu. Listi so bleščeče beli. Cvet je takšen kot pri navadni vrsti zidnih dreves, le da je nežnejši in nadvse prijetno diši.
- 24 Ko naši graditelji templja to opravijo, se znova zahvalijo Velikemu duhu za moč in možnost, da so smeli posejati tempelj; nato Ga prosijo, naj pomaga, da bi posejano čim prej vzkalilo iz semen in se izoblikovalo v tempelj.
- 25 Po takšni zahvalni molitvi in priprošnji zelo spoštljivo zapustijo kraj, kjer so zasnovali tempelj, in se zadenjsko umaknejo do polovice poti k svojemu bivalnemu drevesu. Šele potem se globoko priklonijo in odidejo naravnost domov.
- 26 Ko prispejo tja, ukažejo drugim, naj se dvignejo s tal in se odpravijo na njim dodeljene veje bivalnega drevesa, vendar lahko na njih jedo in pijejo šele, ko jih blagoslovi najstarejši. Kajti med zasajanjem templja, ki je za prebivalce Saturna eno najspodbudnejših opravil, nihče ne je in ne pije.
- 27 Ko se najedo in napijejo – ob taki priložnosti in tudi sicer ob določenih duhovnih dnevih to zmeraj opravijo zvečer – opomni najstarejši vse družinske člane, naj svojo voljo kar najtesneje združijo z voljo Velikega duha ter naj ne imajo nobene druge volje kakor samo to, da bi posajeni tempelj karseda hitro zrasel.
- 28 Po tem opominu vsak prebivalec Saturna močno izostri svojo voljo in jo okrepi z voljo tal, na katerih je zasajen tempelj. In lahko verjamete, da se ob takšnem početju vse čudovito uresniči in sicer tako, da marsikdaj že naslednje jutro iz takšnega komaj posejanega templja zraste tako veličasten tempelj, da si tega ne morete zamisliti.
- 29 Ko družina zagleda tempelj, ni veselemu vzklikanju in hvali ne konca ne kraja. In takšno vzklikanje, hvaljenje in čaščenje traja nepretrgoma več dni in noči.
- 30 In zakaj se prebivalci Saturna tako veselijo, če tempelj hitro in čudovito zraste? – Za to je več razlogov. – Prvi poglobitveni razlog je, da se tako sami prepričajo, da jim Veliki duh tudi na novem prebivališču stoji ob strani tako, kot jim je na starem. Drugi razlog: s tempeljem znova pridobijo prostor, na katerem se po najstarejšem lahko približajo Velikemu duhu. In tretji razlog: to je znamenje, da je tudi razdeljena družina Velikemu duhu očitno po godu.
- 31 In pa še en razlog je, ki je tesno povezan s tretjim, in sicer, da takšna povprečna družina po njem spozna, da je pridobljena nova posest zakonita in trajna. Kajti če tempelj ne bi tako hitro zrasel, potem bi bila njihova lastnina, gledano z njihovimi očmi nezakonita in bi morali biti zmeraj pripravljene na to, da bo kdo prišel in trdil, da je bilo to posestvo že pred tem v njegovi lasti; če bi se to zgodilo, bi morali posestvo brez ugovora zapustiti in si poiskati drugo.
- 32 S tem ko je tempelj postavljen, pa morebitni prejšnji lastnik izgubi vse pravice do svoje lastnine; celo več, ob pogledu na takšen novo nastali tempelj se ne drzne niti najblažje zahtevati vrnitve svoje lastnine. Kajti med prebivalci velja najvišji zakon, ki pravi:
- 33 »Kar je Veliki duh komu dal, to tistemu tudi povsem pripada, ker je to prejel od Velikega duha. In nobeno nebeško bitje, noben duh luči in nobeno svetno bitje nima več pravice, da bi mu to najvišje darilo kratilo. Če pa bi kdo kaj takega poskušal, se izžene v tisti del sveta, kjer ga čakajo samo večni mraz, led in večni sneg.«
- 34 To postavo pozna vsak prebivalec Saturna. In nobene toliko ne spoštuje kot prav to. To je tudi vzrok, da se zlasti prebivalci gora ne prepirajo zaradi lastnine, kajti zmeraj upoštevajo najčudovitejši red.
- 35 Kar pa zadeva razmere med sosedi, ne poznajo meja. Kamor kdo pride, tam je dobrodošel, počuti se kakor na svojem. Kajti vsak človek je sam po sebi spričevalo Velikega duha, in to zadostuje, da lahko potuje po vsem planetu.
- 36 Včasih se zgodi, da ima kakšna dežela na celini preveč prebivalcev; tedaj se združi več družin in se torej skupaj odpravijo na vam že znanih vodnih plovilih v kakšno drugo deželo na Saturnu. – Ko pridejo tja, si poiščejo primerne prostore za bivanje. Ko jih najdejo, jim je dovoljeno, da prebivajo tam vse leto in uživajo tisto, kar obrodi iz tal.
- 37 Če zasaditev templja čudovito uspe, kot je bilo že opisano, ali pa se to zgodi postopno povsem naravno, tako da družina, ki se je priselila, lahko na zahtevo domačina odposlanca, pokaže takšen kraj in dokaže, da vsa tempeljska drevesa že dobro poganjajo – postanejo s tem že popolni lastniki tal, na katerih so se naselili. In prejšnji lastnik potem nima nikakršne pravice več do tistega, kar so si prišleki pridobili, razen pravice do prijateljstva.
- 38 Pravice do prijateljstva pa ljudje na Saturnu nikomur ne kratijo, temveč se takoj z njim lotijo skupnih zadev. – Ob tem najstarejši reče prišleku:
- 39 »Brat v Velikem duhu, glej, tvoje oči me opazujejo in na moji zunanosti ne najdejo ničesar, kar bi ti kar koli branilo, torej tudi tvoje srce v mojem srcu ne more najti ničesar, kar bi pričalo, da ti ne privoščim tistega, kar potrebuješ, zato si moj brat po našem Velikem duhu.«
- 40 Po teh besedah se objameta, in objem pomeni, da je skupna lastnina dveh takšnih družin trajno zagotovljena. – Nato odposlanec povabi vso na novo priseljeno družino, naj njegovo bivališče souporablja dobronamereno, dokler ne bo novo posestvo v vseh pogledih urejeno. In na novo priseljena družina tudi takoj sledi odposlancu, ki je navadno tudi sam najstarejši, v njegovo bivališče.
- 41 Takšen dogodek je hkrati tudi priložnost za veliko slovalo prijateljstva. Kajti pri prebivalcih Saturna skoraj ni večjega in bolj vzvišenega, kot če kdo na novi celini najde »brata po Velikem duhu«. Kajti tako se ljudje na tem planetu tudi pozdravljajo.
- 42 Včasih pa se zgodi, da prišlek po prijateljskem prihodu v domovanje drugega najstarejšega ugotovi, da so njegove bivalne razmere skromne, zato mu takoj ponudi, da mu bo pomagal pridobivati rodovitno zemljo in povečati posestvo. To pomoč drugi zmeraj kar se da prijateljsko in hvaležno sprejme in v povračilni dar ponudi svoje usluge sosеду.
- 43 Toda prišlek mu reče: »Brat po Velikem duhu! Prepričan sem se, da ti je treba pomagati, zato sem se odločil, da ti bom prejšnjo lastnino vrnil in si sam poiskal kaj primerne na drugem kraju.« – Na takšno ponudbo pa drugi najstarejši odgovori: »Brat po Velikem duhu! Raje bi podaril svoje življenje in si želel, da me ne bi bilo, kot da bi moral gledati, kako zapuščaš kraj, ki si ga z odobritvijo Velikega duha zasedel na mojem polju! Dobro veš, da sredstvo preživetja ni posestvo, temveč edino Veliki duh zagotavlja preživetje. Zato pa so tudi tla, na katerih prebivamo, dovolj obsežna, da povsem prehranijo deset ali še več takšnih družin, kolikor jih imava.«
- 44 Nato prišlek navadno opusti svoj namen in tako znova priredijo prijateljsko zabavo, prejšnji prebivalec pa stori vse, da bi na novo prispelega brata za vse čase privezal na svoje bratovsko srce.
- 45 Toliko za danes, naslednjič pa bomo še naprej govorili o razmerah prebivalcev gorah.

35 Poglobitveno življenjsko načelo: Božja volja. – Obravnava prestopnikov.

- 1 Potem ko smo spoznali, da zlasti prebivalci gora ne poznajo zamejenih posestev in da prebivalci Saturna že iz obraza razberejo,

- komu lahko priznajo nesporno pravico, ki mu jo daje Veliki duh, da si kjer koli na planetu vzame posest za svoje potrebe – pa se zdaj znova povrnimo k naši razdeljeni družini pod vodstvom novega najstarejšega.
- 2 Spoznali smo, kakšen je tempelj in kako ga postavijo, ter tudi izvedeli, kako lahko posvečena setev čudovito hitro obrodi iz tal tega planeta. Nato naj bi si ogledali še nastanek novega posestva, zdaj pa moramo samo še opisati tisto, kar imenujete pri vas politično ustava.
- 3 Kakšna pa je ustava takšne družine? – Glejte, tam je ustava zelo kratka in zajeta le v nekaj besed, kajti ustava temelji na preprostem načelu, da noben član takšne skupne družine ne sme storiti ničesar brez volje Velikega duha, ki jo oznanja najstarejši in tega tudi ne stori. Ko pa kdo po najstarejšem spozna voljo Velikega duha, se ne sme lotiti ničesar vse dotlej, dokler se Velikemu duhu najgloblje ne zahvali, da je lahko spoznal Njegovo voljo in po zahvali Velikemu duhu še ne zmoli zato, da bi bilo začeto delo prav in dobro opravljeno.
- 4 To je temeljna postavka politične ustave, kakršno imajo ljudje na Saturnu. Po njej se ravna vsak in ga tudi ne zanima nič drugega kot samo to, kako bi lahko po končanem opravilu dal primeren dar Velikemu duhu.
- 5 Lahko ste prepričani, da je v tem kratkem stavku zajeto vse, kar si je mogoče zamisliti. Kajti kdor ravna po Moji volji, ta zmeraj ravna prav.
- 6 Zato tam tudi ne poznajo drugih razlag te kratke politične postave, ki si jo lahko vsak otrok zapomni že po trikratnem nareku. In ta kratka postava tudi ne pozna kazenskega zakonika, ki naj bi v ljudeh zbujal strah, temveč je stavek: »Ravnaj po spoznani volji Velikega duha!« za vsakega človeka na Saturnu najmočnejše potrdilo pravičnega ravnanja, ki ga nihče drug ne sme ovirati.
- 7 Če pa se že zgodi – to je sicer izredno redko – da kdo z nižin včasih pride k prebivalcem gora in tam ravna v svojo korist, ne da bi se pred tem posvetoval z najstarejšim članom družine, se odpravi k njemu bodisi najstarejši sam ali pa naslednji najstarejši in ga vpraša: »Po čigavi volji to počneš?« – Če vprašani odgovori: »Po volji Velikega duha!«, lahko svoje početje nemoteno nadaljuje.
- 8 Če pa vprašani odgovori: »To sem bil prisiljen storiti v svojo korist!« –ga najstarejši pouči z naslednjimi besedami:
- 9 »Poslušaj, brat po Velikem duhu! Kako je mogoče, da imaš ob bistveni potrebi, ki je volja Velikega duha, še sploh kakšno potrebo, ki je ločena od tiste po volji Velikega duha? Zato ti kot pravi brat po Velikem duhu svetujem: takoj opusti svoje ravnanje, da te ne bo onesrečilo med tvojim početjem. Če kaj potrebuješ in nimaš prebivališča, je naše bivališče dovolj prostorno ne samo za
- te, temveč tudi za stotine takih, kot si ti. Če pa počneš to iz skrivne sebičnosti, se pri priči vrzi na obraz ter vztrajno in ponižno prosi Velikega duha, naj ti priznane in te ne kaznuje ustrezno! Kajti Veliki duh je nadvse dober z dobrimi, toda nadvse strog in pravičen s tistimi, ki ravnajo v nasprotju z Njegovo nadvse sveto voljo!«
- 10 Po takšnem nagovoru tujec opusti svoje nedovoljeno početje. Če pa se temu upira, mu poslani najstarejši reče: »Potem delaj, kar hočeš, z moje strani naj ti bo za vse večne čase dovoljeno, da se tvoji grehi v očeh Velikega duha ne bi še povečali. Vendar glej, da te kazen ne bi doletela na prostem!«
- 11 Nato mu ponudi roko, ga zapusti in pusti, da nadaljuje svoje opravilo. – In kaj stori, ko se vrne domov? – Najbrž menite, da bo poslal več ljudi, tako kot pri vas, z vrvmi in sulicami, da bi brezbožneža in tatu prijeli ter ga odpeljali domov po pravično kazen. – O ne, to se pri prebivalcih tega planeta ne more zgoditi in še zlasti pri gorjanih ne. Ob takšnem pripetljaju pove najstarejši vsem članom skupnosti, za kaj gre, in jih pozove, naj se združijo v vztrajni prošnji Velikemu duhu, naj bo z bratom, ki se je spozabil, ko je ravnal v nasprotju z voljo Velikega duha, milosten in usmiljen, in ga pripelje do pravega spoznanja, da je edina človekova potreba le volja Velikega duha.
- 12 Ko tako družinski člani nekaj časa vztrajno molijo, se najstarejši osredotoči v svojem srcu in pokliče duha luči, ki je zmeraj na voljo za nasvete, da bi mu razodel voljo Velikega duha kar zadeva dobro zmedenega brata. – Ob takšni priložnosti pa duh zmeraj sporoči najstarejšemu, kaj naj storijo.
- 13 Če pa je predrznež okorel, trmoglav sebičnež, potem najstarejšemu sporoči, da je treba tujca prijeti in ga odpeljati v višave, kjer je družinsko bivališče. Najprej mu je treba dati jesti in piti, nato pa poučiti o edini veljavni volji Velikega duha. Takšen pouk traja sedem dni. Ko ta čas poteče, ga je treba odpeljati v tempelj in tam iz najglobljih vzgibov hvaliti vsesplošno pokornost Velikemu duhu, da ne bi več nikoli ničesar počel brez volje Velikega duha.
- 14 Če se po vsem tem takšen brezbožnež spreobrne, ga po opravljeni zahvalni molitvi obilno obdarijo z različnimi življenjskimi potrebščinami, trije pa ga pospremijo navzdol do kraja, ki ga je navedel kot svoje bivališče. Če je njegovo bivališče res tam, kot je dejal, je zadeva opravljena, le da ga tisti trije še povsem bratsko resno opominjo, naj sledi tistemu, kar je hvalil, predvsem iz hvaležnosti do Velikega duha.
- 15 Če pa se izkaže, da prebiva takšen tujec predač od gora ali celo nikjer – to pa pri prebivalcih nižin ni tako redko, ga v prvem primeru sicer spustijo ob vznožju gore, toda spodaj ga v srce segajoče in nadvse resno opomni, naj svoje obljube nikoli ne prelopi. Potem ga blagoslovijo in spustijo na prostost.
- 16 Če pa je nekakšen klatež in temu ustrezno nima stalnega prebivališča, čeprav je na gori izjavil, da ga ima, pa ga tudi v takšnem sicer izredno redkem primeru spustijo na prostost, hkrati pa ga opozorijo, da je s tem skušal prevarati ne njih, prebivalce gore namreč, temveč Njega, katerega voljo ves čas izpolnjujejo. To pa je nekaj najhujšega, kar lahko človek stori, zato naj le pazi, kako bo kos Tistemu, ki pozna vse misli, preden se človeku sploh porodijo v glavi.
- 17 Potem mu tudi iz izkušenj navedejo slabe posledice takšnega ravnanja in ga nato zapustijo brez blagoslova. Kajti kdor se je pregrešil nad njimi, ga blagoslovijo, da se lahko znova povrne k Velikemu duhu, tistega, ki se je pregrešil zoper Velikega duha, pa se nihče ne upa blagosloviti, dokler se povsem ne izkaže, da mu je Veliki duh milosten. Če se to zgodi, ga ljudje znova blagoslovijo.
- 18 Če pa ga Veliki duh takoj kaznuje – in to se zgodi pogosto – potem ljudje na Saturnu prosijo Velikega duha skoraj dan za dnem, naj oprostí tistemu, ki se je pregrešil zoper Njega; toda takšnega kaznjenca se nihče ne upa blagosloviti vse dotlej, dokler duhovno ali naravno ne izkusi, da mu je Veliki duh omilil naloženo kazen. – To se dogaja, če gre za okorelega brezbožneža.
- 19 Če pa ni okorel, potem najstarejši pošlje tri odposlanca, bogato obložene s sadeži, tja, kjer brezbožnež dela. Ko prispejo k njemu, ga v imenu Velikega duha zaprosijo, naj nemudoma opusti svoje početje, ga poučijo o volji Velikega duha, mu njegovo početje odpustijo, ga vzamejo medse in odpeljejo navzdol, kjer je navedel, da prebiva.
- 20 Tam ga obdarijo s sadeži in mu rečejo: »Brat, da ne bi še naprej grešil zoper nas in še manj zoper najsvetejšo voljo Velikega duha, te tukaj spuščamo na prostost, da boš lahko prišel k nam, kadar koli si boš zaželel in da se nikoli več ne boš vrnil praznih rok v svoje prebivališče – kajti, kako je treba ravnati, razberemo iz volje Velikega duha. Če pa bi se kdaj le znova drznil grešiti tako kot zdaj, potem te bo ob tvojem prvem nepoštenem početju doletela kazen Velikega duha.«
- 21 Nato mu ponudijo roko, ga blagoslovijo in opomni, naj bo hvaležen Velikemu duhu in nazadnje odidejo od njega.
- 22 Glejte, tako ravnajo po svoji postavi v takšnih primerih ljudje na Saturnu. – Naslednjič pa si bomo ogledali nadaljnjo politično ureditev in ravnanje.

SATURN

13. nadaljevanje

ILUSTRACIJE CIRIL HORJAK

36

Kovinska industrija in običajno rokodelstvo.
Prava socialistična ljubezen do
sočloveka pri trgovanju in
sporazumevanju.

- 1 K nadaljnji običajni ureditvi življenja prebivalcev Saturna sodi tudi razvoj nujnega kovinskega rokodelskega orodja, ki ga potrebujejo za tesianje dreves, izdelavo nujne stanovanjske opreme, rahljanje tal in žetev pridelkov ter druge reči.
 - 2 Kje pa izdelujejo takšno orodje? – V ta namen so tudi na tem planetu, zlasti ob vznožju gora nekatere tovarne, kjer uporabno kovino, podobno vašemu železu, oblikujejo v različno orodje.
 - 3 In kdo dela v teh tovarnah? – Da bi si družina, ki živi blizu tovrstne tovarne, pridobila pravico do tega, da sme iz tovarne vzeti orodje, ki ga potrebuje, mora vanjo izmenoma pošiljati delavce in ti potem delajo pod vodstvom najstarejšega v tovarni. Toda kovine v takšni tovarni še ne predelajo v orodje, temveč jo le zmehčajo in pripravijo za nadaljnjo uporabo, približno tako, kot pri vas ulijete železo v palice in ga potem nadalje oblikujete.
 - 4 Če dela delavec v takšni tovarni pogodbeno sto dni in če ima tovarna na primer sto delavcev, potem se tudi pridobljena kovina razdeli na sto delov. Ko je celotno delo opravljeno, vsakemu, ki je sodeloval pri delu, izročijo pravičen delež in delavec ga odnese v svoje družinsko prebivališče, kjer je skupna last.
 - 5 Kaj pa se zgodi s tako pridobljenim deležem kovine, ki po vaših utežnih merah neredko znaša od dvajset do trideset tisoč stotov? – To kovino, če imajo še dovolj orodja, ovijejo z listjem in jo izročijo najstarejšemu, da jo shrani. Če pa je orodje, ki ga imajo, že zelo izrabljeno, potem po ukazu najstarejšega začnejo izdelovati novo.
 - 6 Kako se tega lotijo? – Z ognjem kot pri vas? – O ne, veliko bolj nenavadno, hkrati pa veliko preprosteje. Prebivalci Saturna uporabijo v ta namen plod, podoben buči, ki ima na spodnjem delu povsem pravilno vdolbino, neredko s premerom od dvajset do trideset klafter. Zunanja skorja tega plodu, še zlasti spodnjega, vbočenega dela, je tako gladka kot najskrbneje zloščeno jeklo. S tem delom plodu ujamejo prebivalci Saturna sončne žarke in usmerijo žarišče na veliko kovinsko palico. Ne mine več kot trenutek, in se že kar precejšen del palice povsem razbeli.
 - 7 Nato razbeljeni del kovinske palice – če je potrebno – odrežejo in ga z nakovalom, ki je navadno iz zelo gladkega kamna, trdega kot diamant, s kovinskim kladivom preoblikujejo v zeleni učinkoviti pripomoček.
 - 8 Če potrebuje kovač na Zemlji za dokončanje srpa pol ure, jih prebivalec Saturna v enakem času dokonča vsaj deset, čeprav povsem dokončan srp na Saturnu po vaših merah tehta marsikdaj cel stot. – Če to nekoliko premislite, si že lahko predstavljate, kako spreten umetnik mora biti kovač na Saturnu!
 - 9 Vprašate se lahko še, kdo skrbi za rokodelstvo. Odgovor ni težak, zato vam lahko povem, da je pri prebivalcih Saturna uveljavljeno pravilo, da mora biti vsak moški učinkovit rokodellec, in glede tega med prebivalstvom ni razlik; nihče ne more reči drugemu: »Sem koristnejši od tebe, moji izdelki so pomembnejši kakor tvoji!« Kajti tam zna vsak tisto, kar zna tudi njegov brat. Tako si lahko drug drugemu pomagajo. In ko pride vrsta na enega ali drugega, da postane najstarejši v družini, lahko kot vodja v vsem nadzira druge.
 - 10 Ker pa so vsi ročno usposobljeni, tudi ni nikakršnega mešetarjenja, zlasti pri prebivalcih gora. Zato si tudi ne ustvarjajo zalog, ki bi jih potem prodajali sosedom ali zamenjevali; vse izdelke izdelujejo le za lastno rabo.
 - 11 Če pa vendarle pride sosed, ki kaj nujno potrebuje, ker mu je njegovo pošlo, če ni tako premožen kot kateri drug – ga nihče ne vpraša: »Kaj pa boš dal za to ali ono, kar potrebuješ?« – temveč se ob takšni priložnosti vpraša, kakšna je volja Velikega duha. Če tako dobi na Saturnu povsod veljavno spričevalo in s tem veljavni »denar«, mu tudi takoj ustrezajo in izročijo, kar potrebuje, ne da bi zahtevali kaj v povračilo.
 - 12 To se zgodi na podlagi splošno veljavne postave, ki se glasi: »Kdo je več kot Veliki duh? Kaj smo Mu dali za to, kar nam je dal v uporabo, ko je veliki svet oskrbel s številnimi dobrinami? Spodobi pa se, da se Velike-
- mu duhu za vsak dar zahvalimo. Če pa bi od svojega brata vzeli le en sam dar, kako bi se lahko prikazali pred Velikim duhom, kako bi od svojega brata lahko zahtevali nekaj, kar pripada samo Velikemu duhu?! – Gorje torej tistemu, ki dovoli, da se mu brat zahvali za podarjeno, ker bi se še veliko bolj moral zahvaliti Velikemu duhu, da ga je imel za vrednega ustreči nekemu bratu.«
- 13 Glejte, ker prebivalec Saturna iz tega hvalevrednega razloga od svojega brata hote ne vzame niti najmanjšega zahvalnega daru, še toliko manj vzame kakršno koli drugo povračilo. – In po tem se ravna vsi rokodelci med prebivalci Saturna.
 - 14 Zato tudi ni prostorov za menjavo niti kakršnih koli carinskih uradov. Tudi cenilcev in pregledovalcev blaga ne poznajo. Tudi oderuhov ni.
 - 15 Pripomoček, ki ga na Zemlji zelo pogosto uporabljate, je tehtnica. Ta je prebivalcem Saturna povsem tuja; kajti prebivalec Saturna ne pozna druge tehtnice kakor samo voljo Velikega duha, Ta pa potrebo njegovega brata.
 - 16 Tudi drugega pripomočka, ki ga poznate na Zemlji, vatla, prebivalci Saturna ne poznajo. Nič se ne meri na vatle kot pri vas; edina mera, po kateri merijo, je bratova beseda, usklajena z voljo Velikega duha, ko ta v skladu z njo zaprosi svojega brata za to ali ono.
 - 17 Takšno trgovanje bi bilo na vaši Zemlji veliko boljše od borz, bank in menjalnic ter tudi trgovin in točilnic. Kajti že nekoliko bolj razvit razum vam lahko pove: kaj smo dali Bogu za vse, kar imamo na Zemlji, in kako drago smo od Njega odkupili Zemljo, da lahko na njej barantamo, kot da bi bili njeni neposredni lastniki?
 - 18 Če bi bili, kot rečeno, nekoliko pametnejši in bi se neogibno vprašali kaj takega, bi se iz vsega vašega početja samo po sebi jasno razodelo, kako nepravilno je v Mojih očeh, da si na Mojih tleh in imetju, ki sem ga Jaz ustvaril in ga enakopravno namenil vsakomur, nevoščljivo in nasilno lastite storitve Mojih ljubečih rok, jih predelujete v ta ali oni namen in nato za nedosegljivo ceno prodajate svojemu bratu, kadar jih potrebuje ali si jih želi.
 - 19 Toda pustimo vse nebovpijoče na Zemlji in se znova podajmo na naš planet, kjer imajo ljudje takšne zaklade, da jih rja ne načne in

molji ne uničijo, in si oglejmo še njihovo kratko politično postavbo, ki je zapisana v njihovih sreih!

37

Izdelovanje tkanin. –
Neponarejena uporaba naravnih
pridelkov. –
Predpisi glede oblačenja.

- 1 Ko smo ljudi na Saturnu spoznali kot kovače in izvedeli, da svoje orodje ali izdelke »prodajajo« nekemu drugemu bratu, kadar jih ta potrebuje, jih spoznajmo zdaj še kot izdelovalce reči.
- 2 Že pri predstavitvi kraljestva rastlin in živalskega kraljestva smo videli, da so na Saturnu rastline z nekakšnimi zelo dolgimi »lasmi«, ki poganjajo zlasti iz njihovih cvetov in tudi listov; lahko ste tudi prebrali, da je zelo veliko živali obilo poraščenih z volno in da imajo nekatere izredno bogato in dolgo grivo, zato vam bo po drugi strani tudi jasno, da bodo vse to uporabljali tudi prebivalci Saturna.
- 3 Kako te snovi uporabljajo? – Glede tega se zemljani in prebivalci tega planeta ne razlikujejo veliko. Snovi spredejo v niti, ki so sicer nekoliko močnejše od številnih čvrstih vrvi pri vas, vendar še dovolj fine, da iz njih stkejo tkanine, ki jih nosijo ti visoki ljudje.
- 4 In kdo prede in tke ta vlakna? – To je na Saturnu izključno žensko delo; toda ne tkejo tako kakor vi, na statvah, temveč nekako tako, kot vaše ženske s tako imenovanimi pletilkami pletejo nogavice. Na Saturnu spletejo tako cela oblačila, in sicer z dvema dolgima lesenima žebljema. Ženske na Saturnu so pri tem zelo spretno, tako da lahko ena splete v enem dnevu po vaših merah več kot sto vatlov dolg in pet do šest vatlov širok kos.
- 5 Ali tkanine tudi barvajo? – Tega na tem planetu ne počne nihče. Za to obstaja tudi pravilo splošno sprejetega reda, ki je postavljeno zaradi nečimrnosti v ljudeh in se glasi:
- 6 »Kako predrzen je tisti, ki hoče narediti nekaj boljše, lepše in popolnejše, kot je to naredil Veliki duh! Gorje ti, če hočeš narediti rdeče tisto, kar je Veliki duh ustvaril belo! Gorje ti, če hočeš zravnati nekaj, kar je Veliki duh ustvaril krivo! Gorje ti, če hočeš narediti kakšno jed okusnejšo, kot jo je zate pripravil Veliki duh!
- 7 Kdor ravna v nasprotju z voljo Velikega duha, Ga bo razjezil in Veliki duh bo pošiljal nadenj nadlogo za nadlogo – to pa se zgodi prebivalcem nižin, kajti tamkajšnji prebivalci ne cenijo tega, da je Veliki duh vse naredil nad vse modro in dobro, zato ni potrebno, da bi človek kaj spreminjal, temveč naj le hvaležno sprejme, kar mu da blaga roka Velikega duha. Tukaj smo zato, da uporabljamo tisto, kar nam da Veliki duh, in ne za-

Ljudje na Saturnu

- to, da bi njegov dar pred uporabo izboljševali in olepševali.
- 8 Samo eno reč in to kovino, je Veliki duh položil surovo v tla; zato jo moramo najprej segreti, preden jo koristno uporabimo. In to moramo storiti samo zato, ker nas je tega naučil sam Veliki duh. Prav tako lahko v skladu z Njegovo voljo nekatere sadeže zmehčamo na ognju, da bi jih laže zaužili; dovoljeno nam je tudi oklestiti drevesne veje, da bi si postavili gospodarska poslopja – o vsem tem nas je sam poučil.
- 9 Da pa bi sami pobarvali neko reč in ji dali drugačen lesk, tega nas On ni učil nikoli. Zato je tudi hud zločin zoper Velikega duha, če se belo barva v rdeče, zeleno v črno, modro v rumeno in tudi nasprotno.
- 10 Ker pa med seboj nismo drugega kot bratje in sestre ter v Velikem duhu enaki, in ker se glede tega ne razlikujemo, torej smo pred Njim vsi enaki, zakaj naj bi se potem razlikovali po barvi svojih oblačil?
- 11 Spodnji del oblačila, ki obdaja naša ledja in sega do kolen, naj bo moder, kot je po nara-
- vi modra volna, ki jo uporabljamo v ta namen. Zgornji del našega oblačila naj bo rdeč – takšna je živalska griva, iz katere je narejen. Naš klobuk naj ima barvo slame, iz katere je izdelan. Dokolenke naj bodo zelene, takšna je drevesna volna in takšne so rastline, iz katere so dokolenke.
- 12 Tudi ženske naj ne spreminjajo svojih oblačil; ostanejo naj pri svojih širokih modrih srajcah in naj še naprej uporabljajo za zgornja oblačila lepe liste naših bivalnih dreves; za okras lahko uporabljajo še veliko tega, kar je Veliki duh omogočil, da raste zanje tako na drevesih kot tudi na grmičevju in na živalih. Ampak žensk, ki prebivajo ob velikih rekah in jezerih, naj ne zapelje pretirana ljubezen do razkošja, četudi imajo veliko veselja s tem, da svoje pomehkušeno telo ovešajo z vsakovrstnim lažnim sijajem.
- 13 Naša dolžnost na posvečenih hribih naj bo, da smo v vsem trdni in zvesti volji Velikega duha.«

Nadaljevanje na strani 31

- 14 Glejte, to je eno najdaljših pravil splošno sprejetega reda, ki se nanaša na izdelavo blaga za oblačila in oblačenje kot tako, ter tudi opredeljuje način, kako naj se to nosi.
- 15 Tudi z blagom za obleke so prebivalci gora preskrbljeni enako radodarno kot z vsem drugim. Če pride od kod gol človek, je že njegova golota zanesljivo znamenje Velikega duha, da mora vsak, ki ima odvečno oblačilo, golega takoj odeti. Kdor bi se temu upiral, ga izženejo, še prej kot zaradi kakšnega drugega prekrška, in sicer za dve do tri leta, da bi v osami spoznal, kako boleče je, če se mora človek gol potikati naokrog.
- 16 Ob tem boste morda pomislili, kako je mogoče, da človek v dveh ali treh letih povsem raztrga svoja oblačila in ostane gol? Naj vas spomnim, da traja saturnsko leto skoraj trideset zemeljskih let. In če upoštevate, da traja takšno prej omenjeno izgnanstvo leto, dve ali tri, boste pač razumeli, da v tolikšnem času oblačilo, ki ga kdo nosi noč in dan, več ne more ostati celo in lepo.

38

Videz moškega in ženske.
Spočetje, nosečnost in rojstvo.
Kakovost otrok.

- 1 Kar se da na kratko si bomo ogledali še druga zelo pomembna pravila, še pred tem pa podrobneje spoznajmo, kakšne postavbe je prebivalec Saturna, tako moškega kot ženskega spola. – Kakšna je videti ženska?
- 2 Kot ste razbrali, so na Saturnu skoraj vse stvari veličastnejše, čudovitejše in lepše kot na Zemlji – in to velja še bolj za tamkajšnje ljudi. In tako je ženska na Saturnu, kar zadeva postavbo, nadvse popolna in za vaše pojme nepredstavljivo lepa. Čeprav bi se vam, če bi se znašla na vaši Zemlji, zdela velikanka, bi vas njena lepota prevzela. Kajti njeno telo je kar se da lepo zaobljeno. Noben členek ni nesorazmeren z drugim. Na vsem njenem bitju ni videti ostrine.
- 3 Njena koža je bela kakor sneg, obsijan s soncem. Samo tu in tam, kjer je navadno najnežnejša, je rahlo pordela. Čeprav je visoke postavbe, pa je njena koža svetlejša, veliko nežnejša in bolj ljubka kakor koža najbolj ljubke grajske gospe na vaši Zemlji.
- 4 Le nohti na rokah in nogah se razlikujejo od nohtov na vaših rokah in nogah. Videti so kot da bi zloženo zlato nežno prevlekli s karmínasto rdečo barvo. Tam, kjer izraščajo iz mesa, so obarvani mavrično. Torej ima ženska na Saturnu prste že po naravi lepše, kakor vaše ženske, čeprav so prsti zemljank okrašeni z najbogatejšimi zlatimi prstani.
- 5 Prsi ženske s Saturna so nadvse polne, prožne in nekoliko rdečkasto obarvane, hkrati pa eterično nežne; v primerjavi z njenimi so prsi zemeljske ženske videti kot iz trdega kremenjaka.
- 6 Vrat ni ne predolg ne prekratek, temveč se vije nad rameni v najlepšem harmoničnem razmerju. Na njem je, lahko verjamete, resnično nebeško lepa glava; le zelo redko se zgodi, da ni tako.
- 7 Čelo je srednje visoko in bleščeče belo. Nos je raven, nežen, vsi deli nosu so mehki. Oči so večinoma izredno velike, zenici bleščeče črni, šarenica povsem nebesno modra, beločnica pa nadvse bela. Vse ženske imajo močne in temno zlate obrvi. Lasje so nadvse mehki in neredko segajo čez kolena; so enake barve kot obrvi. Usta so razmeroma majhna, ustnice karmínasto rdeče. Za njimi so v spodnji in zgornji čeljusti najlepši bisernati zobje. Brada nekoliko štrli naprej in je tako kot lica rahlo rdečkasta. Uhlji so v primerjavi z glavo prej majhni kot veliki in prav tako nekoliko rdečkasti.
- 8 Tak je torej popoln opis ženske s Saturna. Toda nikakor ne mislite, da so si po zunanosti ženske podobne! Prav tako kot pri vas na Zemlji je tudi na Saturnu tako, da se niti med deset tisoč obrazi ne zgodi, da bi si bila dva enaka.
- 9 Če opisano postavbo odenete še v oblačila, si v domišljiji že lahko dokaj natančno predstavljate žensko s Saturna. – Ker smo žensko torej opisali, se takoj usmerimo k moškemu.
- 10 Kakšen je videti moški? – Ta je, kot ste že mimogrede zvedeli, opazno višji od ženske. Kaj takega se na Zemlji ne zgodi zlepa. Praviloma je moški na Saturnu kar petnajst do dvajset čevljev višji od ženske. Morda se vam takšno razmerje sprva zdi nekoliko ne navadno, dokler ne pomislite, da je ženska na Saturnu v primerjavi z moškimi, kar zadeva velikost, v enakem razmerju kot pri vas deset- ali dvanajstletna deklica v primerjavi z odraslim in krepkim moškimi.
- 11 Če pa še upoštevate, da na tem planetu spočetje ljudi ne poteka tako kot pri vas, se vam bo takšno razmerje kmalu zdelo pravišnje. – Ker smo že omenili spočetje, naj, preden začnemo opisovati moškega, povemo nekaj besed še o tem.
- 12 Kako torej poteka spočetje? – Tako kot bi lahko potekalo tudi na Zemlji, če človek ne bi odpadel od Mene, še preden sem ga blagoslovil – samo iz ljubezni in iz trdne volje.
- 13 Ko se moški na Saturnu odloči za spočetje, gre z ženo pred najstarejšega (moški na Saturnu nima nikoli več kot eno ženo). Najstarejši ga blagoslovi v imenu Velikega duha. Nato moški in ženska poklekmeta in goreče prosita Velikega duha, da bi prebudil živ sad.
- 14 Ko se to zgodi, vzame moški žensko v naročje, jo pritisne na srce ter jo poljubi na čelo, ustnice in na prsi. Nato desnico položi na njen pas in jo učvrsti s svojo voljo. To je ves potek spočetja, med katerim tako moški kot ženska občutita resnično nebeško čisto ljubezen, ki ju navduši in za dolgo nadvse osreči.
- 15 Ko se spočetje konča, spet poklekmeta, se zahvalita Velikemu duhu in ga zaprosita, naj blagoslovi še razvoj plodu. Potem se znova odpravita k najstarejšemu; ta blagoslovi žensko, nato jo blagoslovi še njen mož.
- 16 Nosečnost traja le četrtr leta in se na ženski ne opazi, le njene prsi se nekoliko močneje obarvajo.
- 17 Porod poteka brez bolečin. – Ko pride otrok na svet je zelo majhen, velik komaj toliko kot pri vas petletnik. Toda otroci rastejo zelo hitro in so po vašem računanju, ko so stari tri leta pogosto visoki že dvanajst do petnajst klafter.
- 18 Otroci so prvo leto tako lahki, da bi lahko lebdeli v zraku kakor puh, in postanejo težji šele tedaj, ko jih mati preneha dojit in začnejo uživati krepkejšo in trdnejšo hrano; zato na Saturnu še nikoli niso slišali, da bi se kakšen otrok poškodoval zaradi padca.
- 19 Če upoštevate vse povedano, boste toliko lažje doumeli, zakaj je ženska v primerjavi z moškimi za tretjino manjša in s tem tudi šibkejša.
- 20 Moški na Saturnu je Moja natančna podoba. Njegova višina mu zagotavlja, da je gospodar narave na tem planetu. Toda njegova postavba izraža tudi tole: Moški naj ne bo videti trden kot skala, toda tudi ne tako mehak kot ženske prsi. Biti mora popolna podoba Tistega, ki ga je ustvaril, izražati mora popolnost moči, čvrstosti, trdne volje, sijaja in lepoto vseh oblik.
- 21 Če bi si želeli predstavljati moškega s Saturna, si morate zamisliti brezhibnega zemeljskega mladeniča, pri katerem mišice še ne izstopajo, temveč so še ravno prav skladne. Če to popolno moško človeško obliko prenesete na moškega na Saturnu – seveda v povečanem merilu – boste imeli pred seboj njegovo pravo podobo. Vendar ima moški na Saturnu veliko nežnejšo kožo kot kateri koli mladenič na vaši Zemlji.
- 22 Brada moškega s Saturna je poraščena z razmeroma gosto brado in glava z do polovice trupla segajočimi, nakodranimi, večinoma svetlimi lasmi. Omenimo naj, da so brada in še zlasti obrvi zmeraj nekoliko temnejše od las.
- 23 Vsi deli njegovega telesa so v najlepšem sorazmerju. Nekateri deli, kakor lica, prsi in tudi roke, so nekoliko bolj pordeli kot pri ženski.
- 24 Mogoče se boste skrivaj vprašali: Ali ljudje na Saturnu torej nimajo podobnih spolnih organov kot zemljani? O da, samo da ti niso tako veliki in svojevrstni, ker jih uporabljajo samo v en namen.
- 25 Predstavljajte si opisanega moškega s Saturna in si ga zamislite v vsej njegovi velikosti in pojavnosti; morali mu boste priznati, da je prava podoba vzvišenosti, dostojan-

- stva in veličastja, ki je temelj vseh stvari.
- 26 Čeprav je ženska privlačna zaradi svojih oblin in mehkih oblik – je resnično lepa in taka tudi večno ostane, pa je v vsem res popoln samo moški.
- 27 Tega se zavedajo tudi vsi prebivalci Saturna in so zmeraj hvaležni Velikemu duhu za to veličastno podobo, ki je popolna odslikava Njegove – niti v sanjah pa si ni mogoče misliti, da bi bili za kaj takega hvaležni prebivalci Zemlje!

39

Kako prebivalci Saturna poznajo Boga. Več spoštovanja kakor ljubezni. Naznanilo o učlovečenju Boga na Zemlji.

- 1 Kako prebivalci Saturna vedo, da je njihova podoba odslikava Velikega duha? To vedo zato, ker se jim je Veliki duh velikokrat sam razodel. In le redko bi našli v kateri od družin najstarejšega, ki Velikega duha ne bi videl vsaj enkrat.
- 2 Boga torej poznajo kot popolnega človeka. Zato je tudi njihovo najvišje temeljno načelo v nauku o Velikem duhu tako:
- 3 »Bog, ki je Veliki duh, je najpopolnejši človek vseh ljudi. Ima roke in noge kot mi, telo kot mi in tudi Njegova glava je enaka naši. Toda ne dela z rokami in tudi ne hodi z nogami, temveč je Njegova največja moč prav Njegova volja. In z nedojemljivo močjo svoje modrosti ustvarja in vodi vse stvari.«
- 4 Vidite, ker prebivalci Saturna imajo torej o Meni pravilno predstavo, zato tudi laže in raje spoznavajo sebe in v svojem duhu tudi docela vedo, da niso samo bežne odslikave Tistega, po katerem so te oblikovane in ustvarjene, temveč so te odslikave tudi večne v duhu.
- 5 Ali prebivalci Saturna Velikega duha tudi ljubijo? – Da, tudi ljubijo Ga. Toda njihova ljubezen se kaže bolj v čezmernem spoštovanju kakor v prizadevanju, da bi bili Velikemu duhu zmeraj bolj blizu in se nazadnje tudi povsem zlili z Njim.
- 6 Toda prav tako dobro vedo in so jih o tem poučili duhovi, da je Veliki duh na majhnem planetu blizu Sonca postal človek iz mesa in krvi. In prav dobro vedo tudi, da Ga ljudje s tega planeta niso prepoznali in so ga telesno ubili.
- 7 Ne morejo pa razumeti, kako je sploh mogoče, da Ga ljudje niso prepoznali. In duhove, ki prihajajo k njim, vztrajno sprašujejo, kaj zdaj počno ljudje na tem planetu in ali še zmeraj niso spoznali Velikega duha.
- 8 Ko na takšna vprašanja dobijo žal nikalni odgovor, se zelo razžalostijo in v svojih templjih zelo pogosto goreče molijo, da bi ljudje s tako zelo bogato obdarovanega planeta nekoč vendarle spoznali Tistega, ki jim je izkazal tolikšno milost, in že ob najrah-

lejši misli ostrmeli pred Njegovo veličino. – Po dolgem premišljevanju rečejo z donečimi besedami:

- 9 »Oh, ko bi bili le mi vredni tolikšne milosti, da bi Veliki duh prišel tudi na naš svet v mesu in krvi kot smo mi, resnično, zažareli bi bolj od tisočerih sonc!«
- 10 Tako pravijo prebivalci Saturna, ko govorijo o Zemlji. Zelo hrepenijo, da bi jo nekoč videli. Ker to ni mogoče telesno, pa se je že več kot en duh človeka s Saturna, ko je odložil svojo lupino, takoj odpravil na Zemljo.
- 11 Vendar takšen duh ne more uzreti materialnega, opazuje le duhovno Zemljo in po njej spozna tudi materialno. Ko pa spozna ljudi z Zemlje, se razžalosti in kmalu zapusti Zemljo.
- 12 Več o tem bomo povedali, ko bomo govorili o veri prebivalcev Saturna. Najprej pa si ogledjmo še nekatere njihove postave.

40

Prepoved samopoveličevanja. Zapoved snažnosti. Odpor do totemov. Pogrebi. Kult mrtvih. Poroka.

- 1 In kakšne so še druge splošne postave? – Govorijo predvsem o tem, da se nihče ne sme s svojo telesno lepoto ali pomembnostjo na kakršen koli način postavljati pred drugimi.
- 2 Da pa bi to postavbo zmeraj spoštovali, že otrokom dopovedo, kako majhen je človek in da je vsa pomembnost, ki si jo pridobi na svetu, pred Velikim duhom prazen nič. Zato si tudi noben patriarh ali najstarejši in še manj kakšen drug družinski član ne domišlja, da bi bil kakor koli pomemben.
- 3 Kar zadeva telesno lepoto, pa pravijo: »Vsi skupaj smo lepi le kot odslikava Velikega duha. Kdor bi govoril in si mislil, da je lep sam po sebi in zato vreden več od drugega, bi se po večni prapodobi takoj preoblikoval do nespoznavnosti ter postal grozljivejši kakor najodurnejša žival na Zemlji.«
- 4 K takšnemu stališču pripomorejo tudi duhovi umrlih. Kajti tedaj, ko bi se katerega hotela polastiti nečimrnost, ta kmalu zagleda pred seboj prav grozljivo zdelan, spačen obraz. Ko je kdo tako kaznovan, ga nečimrnost kmalu mine, kajti prebivalci Saturna pač vedo, da duhove ne smejo nikoli omalovaževati; ko se ti tako ali drugače pokažejo, jih je treba vzeti skrajno resno. – Glejte, takšna je splošna postava, ki jo spoštujejo pomembni in nepomembni, stari in mladi.
- 5 Kar zadeva pomembnost, pa ta za vse večne čase trajno preide na duha, tako da se imajo prebivalci za kar se da nepomembne. To je tudi razlog, da se saturnski duhovi ne razumejo preveč dobro z zemeljskimi, ker pri njih prevladuje navidezna pomembnost.
- 6 Poznajo pa še eno splošno pravilo. Temeljni na priporočilu snažnosti in njenem vzdrže-

vanju. Zato se tudi izredno redko zgodi, da bi na Saturnu srečali človeka, ki bi bil umazan po telesu ali nosil umazana oblačila.

- 7 Kljub temu pa velja na tem planetu temeljni nauk: Telo ni pomembno, ker je umrljivo, pomemben je le duh, ki je nesmrten.
- 8 Zato se prebivalec Saturna ogiba vsega mrtvega, in to je tudi razlog, da noče prebivati v mrtvem domu, temveč le v živi hiši. Še manj sme biti kar koli mrtvega v templju, posvečenem Bogu.
- 9 Vse mora biti brezhibno čisto in posebno telo, ker je prebivališče nesmrtnega duha. Tudi to je znova eno od splošno sprejetih pravil!
- 10 Kaj pa se na Saturnu zgodi z umrlimi ljudmi? – Trupel ne zakopavajo kot pri vas, tudi ne sežigajo jih kot v nekaterih deželah na vaši Zemlji, temveč jih odnesejo na kraj, kjer raste gozd iz piramidnih dreves. Tam truplo z obrazom navzdol položijo na tla in pokrijejo z drevesnimi vejami. – Trupla žensk z zavezanimi nogami tesno ob drevesnem deblu obesijo na vejo, tako da se glava skraj dotika tal.
- 11 Gotovo si boste mislili, da takšna velika trupla med gnitjem in razpadanjem daleč naokrog hudo zaudarjajo. To se na tem planetu ne dogaja, res je prav nasprotno. Ker so telesa prebivalcev Saturna veliko bolj eterična in lažja od vaših zunanjih grobih »kačastih teles«, po smrti kaj hitro izhlapijo, in takšno izhlapevanje širi naokrog zelo prijeten vonj.
- 12 Če se takšen vonj dotakne nosnik kakšnega prebivalca Saturna, se ta takoj vrže na tla poln hvaležnosti do Velikega duha in Ga prosi, naj dovoli, da bi se skupaj z duhom tistega, katerega telesni vonj je zašel v njegove nosnice, ki je prišel k njemu, zahvalila Velikemu duhu za odrešitev iz ječe mesa. To se tudi zgodi, zlasti če je prošnja mišljena resno.
- 13 Ali ljudje žalujejo za umrlimi? – O ne; ko na primer umre najstarejši, njegovo mesto takoj zasede naslednji najstarejši in povabi vse družinske člane, naj ležejo na tla, in se Velikemu duhu zahvalijo, da je patriarhu izkazal tolikšno milost in ga poklical v večno življenje.
- 14 Nato morajo Velikega duha zaprositi, naj skrajno milostno dovoli, da bi se duh umrlega kmalu prikazal novemu najstarejšemu in ga popeljal v svetišče templja ter ga tam blagoslovil za posvečeno služenje Velikemu duhu.
- 15 To se tudi takoj zgodi in sicer tako, da to vidi vsa družina. Duh se prikaže v vsem svojem veličastju in z različnimi besedami novega najstarejšega povabi, naj mu sledi v svetišče templja, drugi družinski člani pa gredo v tisti del templja, ki je namenjen navadnim ljudem.

Nadaljevanje v prihodnji številki
Prevedla Daja Kiari

SATURN

14. nadaljevanje

ILUSTRACIJE: CIRIL HORJAK

- 16 Tam postavi duh vpricho ljudi novega najstarejšega na pridigarski oltar, ga blagoslovi in oznani vsej družini: »Ker je Velikemu duhu ljubo, da je to sveto službo prevzel ta in ta, Mu mora ta in ta tudi v vsem slediti in vsako Njegovo besedo povsem upoštevati.«
- 17 Nato priporoči moškim, naj umrlo telo odpeljejo tako kot je v navadi, blagoslovi še vso družino in obljubi, da bo po volji Velikega duha tako dolgo učitelj in vodnik vse družine, dokler ne bo Veliki duh želel, da bi novi patriarh prevzel vodenje družine.
- 18 Potem duh izgine, novi najstarejši in vsa družina se spet vržejo na tla in se zahvalijo Velikemu duhu. – Po končani zahvalni molitvi vstanejo, se molče odpravijo domov, vzamejo truplo in ga odnesejo na že prej opisani kraj.
- 19 Tudi ko umre ženska molijo, da bi se prikazal njen duh. Toda ko se ta prikaže, opravijo zahvalno molitev samo doma. Nato vzamejo njeno truplo in ga odnesejo na opisani kraj. Žensko truplo izhlapi še hitreje kakor moško, v ugodnih razmerah celo tako hitro, da deseti dan ni od nje ga niti sledi, celo kosti ni več.
- 20 Takšen hitri razkroj se lahko seveda tudi naravno pospeši, če igličasto drevo s svojimi milijoni iglic truplo pod njim oropa električnosti. Takoj ko električnost iz telesa izgine, je tako, kot da bi telo zgorelo.
- 21 Glejte, tudi upoštevanje tega pravila je »pomembna postavka splošno sprejetega reda«, ki ga morajo strogo in natančno spoštovati.
- 22 In kakšna so še druga zelo pomembna pravila splošnega reda? – Takšno je določilo o zakonski zvezi enega moškega in ene ženske.
- 23 Po tem določilu si mora vsak moški obvezno, ko doseže ustrezno starost (od trideset do štirideset let), vzeti žensko po svoji izbiri in želji.
- 24 Toda moški ne sme povedati ženski, da je izbrana, to ji mora naznaniti najstarejši. Ta pokliče starše izbrane neveste in jim sporoči ženino željo in voljo. Takšno naznanilo potem najhvaležneje sprejmejo kot voljo Velikega duha. Zato tudi noben snubec nikoli ni zavržen tako kot se dogaja pri vas.
- 25 Šele ko najstarejši skupaj z ženinom odide k nevesti, vzame njeno in ženino desnico in ju združi. Potem morata z roko v roko slediti najstarejšemu v tempelj pred svetišče. Tam se z obrazoma naslonita na oltar – ima obliko stožca, najstarejši pa v svetišču proseče kliče duha (luči).
- 26 Ko se ob takšni priložnosti takoj prikaže duh luči z zakritim obrazom, najstarejši povabi poročni par, naj se zravna. Nato jima najstarejši zgledno predstavi zakonske dolžnosti, ki pa so že zajete v vseh tistih pravilih, ki ste jih že spoznali, in še nekaterih, ki jih šele boste.
- 27 Ko je to opravljeno, najstarejši sestopi s pridigarskega oltarja in naredi gib, kot da bi hotel ločiti roki ženina in neveste. Tako določa staro pravilo, takšen gib pa mladoporočenca opomni, da ju nič na svetu ne sme ločiti.
- 28 Po obredu se najstarejši umakne na stran, duh (luči) pa razkrije svoj obraz; blagoslovi mladoporočenca, stopi k njima in jima razklene roke. – To pomeni, da lahko veljavno loči zakonca samo smrt ali ločitev duha od telesa.
- 29 Nato duh izgine in zakon je sklenjen.
- 30 Zdaj Velikemu duhu izkažejo hvaležnost. Znova ga zaprosijo, naj mladoporočenca blagoslovi v Njemu vsečnim potomstvom in ju vodi s svojo najsvetejšo voljo. – Ko je tudi to opravljeno, najstarejši in mladoporočenca vstanejo in se polni spoštljivosti odpravijo domov; tam nato navadno priredijo skupno družinsko gostijo, med katero hvalijo Velikega duha.
- 31 Naslednji dan mladoporočenca vprašajo, ali želita ostati tam, kjer sta živela dotlej, ali pa bi si želela poiskati in urediti svoje bivališče kje druge. – Če se strinjata, da bosta ostala pri družini, jima takoj pripravijo lastno vejo za bivanje, novo bivalno hišo, novo kuhinjo in shrambo. Včasih pa se želita ločiti od družine, ker ima ta premalo prostora, zato ju preskrbijo z vsem mogočim, s seboj lahko vzameta tudi starše in bližnje sorodnike.
- 32 Kaj se dogaja, če si kdo pripravlja prosto novo bivališče, pa smo že povedali.
- 33 To je spet eno od družinskih pravil! – Za danes naj bo to vse. Naslednjič pa bomo spoznali še nekaj novih pravil in nato prešli k duhovno religioznemu ustroju.

41

Prebivalci nižin na obisku pri prebivalcih gora. Sprejem pri prebivalcih gora. Napol pogani in njihovo spreobrnenje. Snubljenje nevest v nižinah.

- 1 Tu in tam se zgodi, da se ta ali ona družina iz dolin in nižin odpravi v hribe zaradi telesnega zdravja. Tedaj morajo prebivalci višin takšne »iskalce zdravja« praviloma kar se da prijazno sprejeti in jim ponuditi vse, kar bi lahko koristilo njihovemu zdravju.
- 2 Če pa bi tisti, ki so prišli po zdravje, želeli prebivati v gorah trajno, najstarejši član gorske družine takoj določi vodnika, nekoga iz svoje družine, da bi pomagal vsem, ki bi se iz nižine radi preselili v gore. In če ga ti še potem želijo obdržati kot vodnika, je njegova dolžnost, da ustreže tudi tej njihovi želji.
- 3 Če je vodnik poročen, odide od na novo priseljene družine samo za toliko časa, kolikor je potrebno, da iz prejšnjega bivališča popelje še ženo in morebitnega otroka ali več otrok; ob takšni priložnosti pridobi še blagoslov za svojo novo dolžnost. Ko vse to uredi, se z ženo in otrokom ter s potrebno opremo odpravi k na novo priseljeni družini.
- 4 Tam seznanjajo njene člane z vsemi pravili in navadami prebivalcev gora ter jih spodbudi k postavitvi templja, glede na njihovo številčnost in potrebe pa tudi k postavitvi shramb in živih prebivališč. Vidite, tudi to je pravilo, ki ga morajo prebivalci gora upoštevati!
- 5 Toda včasih se zgodi, da se prebivalci dolin in nižin odpravijo v visoke gore predvsem zaradi lepega razgleda. Ko takšni ljubitelji višin naletijo na katero od gorskih družin, jih ta ustavi ter resno in ljubeznivo vpraša, kaj jih je pripeljalo na to višino. Ko jim ti navadno zelo vljudno povedo, da so na ta ali oni najvišji gorski vrh prišli zaradi lepega razgleda, jim najstarejši pove, ali se je na ta ali oni gorski vrh varno povzpeli. Če na katerega ni mogoče priti, potem popotnike, ki so to zgolj iz veselja, kar najljubezniveje odvrne od njihovega namena ter jih podrobno seznanjajo z vsemi nevarnostmi, s katerimi bi se lahko srečali; potem ti opustijo željo, da bi dosegli cilj in se vrnejo domov.
- 6 Če pa se je na ta ali oni gorski vrh mogoče

- pozpeti brez nevarnosti, se takšnim gorskim popotnikom dodeli vodnik. Ta ima trojno nalogo. Prvič, takšno popotno družčino mora voditi po najboljši in varni poti. Drugič, preskrbeti jih mora s hrano in pijačo, ki jo navadno tvorijo nam že znani »domači hlapci«. In tretjič, mora jih o vsem poučiti, ob vsaki priložnosti pa tudi usmeriti na Velikega duha.
- 7 Za svoj trud pa ne sme zahtevati ničesar, razen da mu takšna družba najtrdnije obljubi, da bo potem, ko se bo okrepila ob veličastju, ki ga je ustvaril Veliki duh, Velikemu duhu dala priznanje, in to zmeraj in v vsem, ter da brez Njegove izrecne volje ne bo nikoli ničesar počela.
- 8 Po takšnem zagotovu jih vodnik opomni, da se morajo za vse zahvaliti Velikemu duhu, hkrati pa Ga tudi zaprositi, da se vsi varno vrnejo domov. Ko je tudi to opravljeno, se odpravijo nazaj.
- 9 Vodnik odpelje družbo k svojemu prebivališču, tam jim ponudi hrano in pijačo. Ko se okrepčajo, jih prijazno spomni na hvaležnost do velikega, Svetega darovalca. Nato jih pozdravi še najstarejši, jih blagoslovi in lahko se odpravijo nazaj v nižino.
- 10 Sem in tja, v marsikaterem kotičku gore prebivajo vam že znani »zdravniki« ubožniki. Ko je primeren trenutek, posvarijo prebivalci gora prišleke pred temi »zdravniki«. Povedo jim, da so ti ljudje neupravičeni pobegnili iz nižin ter se zatekli v takšno hribovsko zakotje zgolj iz prazne sle po zaslužku, da bi prevarali prebivalce nižin z vsakovrstnimi nepotrebni in neučinkovitimi pripomočki. Prebivalci gora posvarijo lahkoverne prebivalce dolin z besedami:
- 11 »Veliki duh je v zemeljska tla položil na tisoče učinkovitih zelišč in sadežev, da bi ohranili naše zdravje; tam naj bi vse to raslo, da bi se ljudje s tem okrepili. Po vsem svetu je ustvaril tudi čisto vodo, v zemljo posadil velikanska drevesa, da bi vsrkala vse škodljive izparine in jih preobrazila v prijetno dišeč, najčistejši zrak. Tako je Gospod, ki je navdse dejaven v vsej svoji neskončni moči, postavil na nebo čudovito sonce, katerega žarki obudijo najzdravilnejšo moč v marjetičasti nebini¹, ki je tako zdravilna, da njena moč seže tako daleč kot sončni žarek. In tako je veliki Mojster razdelil nebo s svetlim belim trakom², to pa potem, ko Sonce zaide, noč tako prijazno osvetli, da je skoraj tako prijetno kot podnevi in nas močni žarki tega traku krepijo tudi ponoči. Isti veliki Mojster je poleg tega traku ustvaril tudi sedem velikih svetil³, ki je tako izmenično razveseljujejo; zmeraj več jih je – celo v obdobju sence.
- 12 Veliki duh je torej poskrbel za vse nas navdse dobro in milostno. In prebivalci gora smo o tem trdno prepričani, saj nikoli ne zbolimo. – Če pa že kdo umre, se to nikoli ne zgodi zaradi te ali one bolezni, temveč le zato, ker tedaj njegov duh povsem dozori; duh nikoli ne umre, temveč živi večno. Temu nadaljevanju življenja smo priče. In vsak trenutek vam lahko zagotovimo, da je res tako, kot vam je bilo oznanjeno.
- 13 Zato pa je tudi zelo neumno, če si hočemo priskrbeti sredstvo za večno življenje od človeka, katerega oči so polne prevare, ker je sam preveč oddaljen od življenja Večnega duha – torej imeti sredstvo, ki nam ga Veliki duh povsod daje v izobilju, za nezadostno in ga tudi ne uporabljati po Njegovi volji.
- 14 Toda povem vam, dragi bratje iz nižin, ne iščite zdravja pri mazačih, temveč zmeraj samo resno v volji Velikega duha, potem boste ostali zdravi, dokler ne boste duhovno povsem dozoreli!
- 15 Ko pa duh dozori, t.j. ko postane popoln gospodar življenja, ker sledi volji Velikega duha, ne boste nikoli več okusili smrti, temveč boste pri najjasnejši in najpopolnejši zavesti svobodno, brez bolečin izstopili iz svojega mesa in krvi ter polni največje hvaležnosti do Velikega duha odložili to težko oblačilo iz mesa in kosti.«
- 16 Po takšnem pouku tiste, ki iščejo sredstvo, znova blagoslovijo in odpustijo, ti pa se vrnejo v svojo domovino z veliko boljšimi življenjskimi zdravili.
- 17 V številnih krajih v dolinah in nižinah, zlasti ob jezerih in rekah živi tudi neka vrsta poganov, ki imajo beli obroč na nebu za božanstvo, nekateri pa verjamejo, da je to pot Velikega duha, po kateri se Ta sprehaja in od koder opazuje, kaj delajo ljudje. Takšni napol pagani se tudi pogosteje odpravijo v gore, ker verjamejo, da so tako bliže belemu obroču in mogoče celo pridejo z njim v stik.
- 18 Do takšnih popotnikov čutijo prebivalci gora ljubečo dolžnost, da jih pripeljejo na pravo pot in jim pokažejo, kaj je obroč, kaj so lune in kakšen pomen ima vse to. To dosežejo tako, da s svojo trdno voljo takšne zbegance predstavijo v neko vrsto jasnovidnosti, v katerem lahko obroč in lune, kot radi pravite, spoznajo od A do Ž.
- 19 Če pa (pagani) kaj takega doživijo, najprej sami pri sebi spoznajo, v kakšni zmoti so živeli. In potem jih prebivalci gora najprej ljubeče, nato pa resnobno-modro poučijo o pravem nauku Velikega duha in Njegovi volji ter jim dajo na izbiro, ali bodo še naprej živeli v gorah ali pa v dolini in nižini kot pred tem.
- 20 Če se odločijo za gore, jim takoj priskrbijo bivališče. – Če pa jim je ljubša nižina, jih blagoslovijo, preskrbijo s hrano in pijačo ter jih odpravijo v imenu Velikega duha.
- 21 Kajti dokler kdo ne spozna svoje zmote, si ne more obetati, da se bo izmuznil iz močnih rok prebivalcev gora. – Če pa je kdo uporniškega duha in se skuša samovoljno ogniti temu ali celo koga prizadeti, potem je tudi takoj pri roki sprva grozeči – če to ne pomaga, pa tudi kaznujoči angelski duh, ki takšnemu uporniku s preprostimi sredstvi dopove, kako malo bo dosegel s trmo. – Po takšnem pouku se tovrstni upornik večinoma takoj poboljša. Če pa vztraja pri svojem, se zgodi, da ga takšen kaznovalni duh kaznuje s hudimi telesnimi bolečinami in izjemoma tudi s telesnim uničenjem. Posledica takšne kazni je, da mora dolgo časa preživeti kot nočni čuvaj in prenašati mraz.
- 22 Naslednje pravilo pa je eno od najpomembnejših pravil splošnega reda za vse prebivalce gora: Če je v neki družini več moških kakor žensk, si mora presežek moških poiskati ženo v bližnji ali daljni sosesčini. Če je ne more najti v gorah, se lahko odpravi tudi v nižino. In včasih se zgodi, da jo takšen ženin poišče tudi na drugi, tretji ali četrtri celini.
- 23 Če tam najde ženo, to se navadno zgodi brez težav, takoj ko je kje drugje žensk več kakor moških – potem se lahko odloči, da tam, kjer je našel ženo, tudi ostane; tako se zgodi največkrat. Lahko pa se z ženo vrne domov, vendar z obveznostjo, da mora vsaka tri leta obiskati ženin dom, in sicer toliko časa, dokler živijo njeni starši. Ko pa ti umrejo, preneha tudi ta obveznost.
- 24 Če pa je v neki družini žensk več kakor moških, oznanijo to z dvema ali s tremi glasniki sosednjim družinam; ob takšni priložnosti pa se glasniki navadno vrnejo z enim ali več snubci.
- 25 Najstarejši potem pokliče duha (svetlobe), da jim sporoči voljo Velikega duha – kdo od snubcev je najzaslužnejši. Odgovor pride v trenutku. In izbrani nato po vam že znanem poročnem obredu odpelje nevesto domov.
- 26 Če pa je v kaki družini na voljo več žensk in pride samo en snubec, najstarejši pokliče duha, da mu naznani, katera si snubca najbolj zasluži. Potem spet sledi vam že znana poroka in ženin odpelje nevesto domov.
- 27 Če pa je prav toliko žensk kakor moških, si lahko izbere ženo vsak snubec. Ko se to zgodi in storijo tako vsi, morajo to takoj sporočiti najstarejšemu. Ta se potem s prikljanim duhom svetlobe posvetuje, ali je po mnenju Velikega duha izbira ustrežna in ali se z njo strinja. Če je odgovor pritrdilen, nemudoma začne pripravljati poroke. – Če pa duh z izbiro ne soglaša, ga najstarejši zaprosi, naj v imenu Velikega duha pokaže pravo izbiro, in to se tudi takoj zgodi; v novo izbiro privolijo zelo hvaležno tudi ženini in neveste. Sledi takojšnja poroka, po kateri lahko vsak ženin odpelje nevesto na svoj dom – razumljivo, po vseh šegah in navadah, kakršne potekajo zmeraj ob poroki in jih že poznate.

28 Poleg tega splošnega družbenega pravila je še nekaj nepomembnih gospodinjstkih pravil, ki pa jih bomo preskočili, ker za vas niso posebno pomembna. Naslednjič pa se bomo posvetili veri.

42

Notranja duhovna vera ljudi na Saturnu. Pomen števila sedem. Slovesnost ob nedeljah. Posvetitev novorojencev. Tempeljska pojedina. Pridiga najstarejšega podprta z duhovnim zrenjem. Modrost prebivalcev Saturna.

- 1 Kar zadeva vero, imajo zelo malo zunanjih verskih obredov, vera je bolj notranja in duhovna.
- 2 Obredi potekajo, kot že veste, v lepo urejenem živem templju, kjer ob vseh pomembnih dogodkih izrekajo hvalo Velikemu duhu in ga prosijo.
- 3 Na splošno veljajo tudi pri prebivalcih Saturna za sveta števila sedem, enaindvajset in vsa števila, deljiva s sedem brez ostanka. In tako se tudi pri njih po sedmih dneh sklene časovno obdobje in sedmi dan je praznik.
- 4 Praznovanje tega dne je drugi del obredja, na ta dan pa potekajo tudi vsi verski obredi.
- 5 Ceremonije prve vrste že poznate. Praznična ceremonija pa je v tem, da se skoraj vsi družinski člani že zgodaj zjutraj pred sončnim vzhodom zberejo v templju, in sicer najprej moški, za njimi ženske. V templju se postavijo moški na desno stran, ženske pa na levo. Potem Velikemu duhu pojejo hvalnico vse do sončnega vzhoda; najstarejši molí naprej, drugi za njim – tako se Velikemu duhu zahvaljujejo za vse prejete dobrrote. To počnejo z vso gorečnostjo srca.
- 6 Ko sonce vzide, se vsi odpravijo iz templja ter se veselijo ob pogledu na novo nastali dan in prostrano, prelepo pokrajino tega planeta. Ko je sonce že dokaj visoko na nebu, se znova odpravijo v tempelj in se Velikemu duhu zahvalijo za še en dan.
- 7 In če se komu rodi otrok, ga mora prinesiti na mejo svetišča. Tam najstarejši položi roke nanj in nad njim spregovori tele besede: »Prišel si na ta svet kot šibak in v vseh svojih močeh zvezan duh po volji Velikega duha, ker je Veliki duh svet, nadvse svet, mogočnejši od vseh moči, močnejši od vseh sil, nadvse zvest in trden v vsaki Svoji besedi in vseh Svojih obljubah ter edini, popolni, najvišji gospodar vseh stvari, ki napolnjujejo ta planet in neskončno nebo. Zato je to Njegova volja, kakor je On sam svet in nadvse svet; torej moraš tudi ti vse do svojega konca živeti na tem svetu povsem po volji Tistega, po katerem si prišel na ta svet, in potem kot mož (ali če je deklica: kot zvesta žena) dostojanstveno in vzvišeno razviti najvišje odlike.

- 9 Zato pa te tukaj v svetišču blagoslovljam v imenu Velikega duha, ki je ustvaril in blagoslovil tebe, tvoje starše in mene. Odraščaj v tem blagoslovu in ga množi v sebi tako, da boš kar najzvesteje sledil najsvetejši in najvišji volji! Tako naj bo zmeraj, zdaj in večno!
- 10 Tako majhen kot si zdaj, ostani tudi pred Velikim duhom, pred nami, svojimi očeti in brati in tudi sam pri sebi! Takšen bodi ves čas v tem in tudi v onem življenju! Amen.«
- 11 Po teh besedah najstarejši dihne v otroka in dovoli, da ga blagoslovijo tudi starši ter odnesejo domov. – Njegovim staršem se na ta praznični dan ni več treba vrniti v tempelj, temveč lahko negujejo svojega blagoslovljenega otroka doma. Če bi želeli kljub temu ostati v templju, pa to tudi lahko storijo.
- 12 Če ni nobenega novorojenca, se namesto k blagoslovu otroka lahko takoj odpravijo k jutranjemu obedu v tempelj, ki ga prebivalci Saturna prav tako kot opoldansko kosilo in večerjo izdatno zaužijejo v pravi meri navsezgodaj, ko pridejo v tempelj. Razumljivo je, da se pred obedom in po njem zahvalijo Velikemu duhu.
- 13 Po zajtrku se najstarejši povzpne na vam že znani pridigarški oltar in nagovori množico družinskih članov, teh je v hribih le malokdaj več kot sto – v dolinah pa jih je včasih tudi na tisoče.
- 14 In kaj govornik pove poslušalcem? – Glede tega ni nikoli v zadregi, kajti ob taki priložnosti in tudi ob vseh drugih mu stoji ob strani duh in ga navdahne, katere besede naj bi govoril.
- 15 Navadno govori o čudovitem vodstvu Velikega duha, kako Ta vodi človeški rod po Svoji najmodrejši sveti volji od prvih začetkov bivanja na tem planetu pa vse do današnjega dne. Ob tej priložnosti najstarejši pogosto pripoveduje to ali ono zgodbo iz davnih časov. Včasih jim razloži razmere na njihovem planetu, ob drugi priložnosti, kako je z obročem in lunami. Spet tretjič se usmeri na kakšen drug planet in poslušalcem pove, kako najmogočnejši Veliki duh vodi omenjeni tuji planet in ob takšni priložnosti kdaj omeni tudi Zemljo.
- 16 Ko pa začne govoriti o Zemlji, se vsi poslušalci v trenutku vržejo z obrazi na tla. In sicer ne zaradi spoštovanja pred tem planetom, temveč zato, ker so nekaj že slišali o neskončni ljubezni Velikega duha. Kajti ljubezen Velikega duha, ki Ga prebivalci te Zemlje imenujejo Oče in ga prikljujejo, je za prebivalce Saturna nekaj tako neznansko svetega, da jih zato zmeraj spreleti srh ponižnosti; zlasti ko najstarejši ob tem omeni še nevhvaležnost prebivalcev Zemlje.
- 17 Ob kakšni drugi priložnosti najstarejši govori o duhovnem svetu in življenju v nebesih.
- 18 Po vsaki takšni pridigi, zlasti ko govori o lastnostih Saturna, njegovega obroča, lun in drugih planetov, omogoči poslušalcem – vča-

sih je takšnih več, včasih manj – notranji vid, da lahko vse povedano vidijo tako nazorno, kot da bi bili na prizorišču pripovedovanja tudi telesno navzoči.

- 19 Navzoči prebivalci Saturna, predvsem prebivalci gora, so nadvse modri in zelo razgledani. Da, zelo slabo bi se izkazal vaš največji učenjak, če bi se spustil v znanstveno razpravljanje že z najmanj poučenim človekom s Saturna.
- 20 Ne samo da poznajo svoj planet, toliko kot je zanje nujno in koristno, do najmanjših podrobnosti, ampak so jim tudi tuji planeti bolj znani kot vam morski otoki na vaši Zemlji. – Prebivalci Saturna zelo dobro poznajo ne samo zgodovino svojega sveta, temveč tudi zgodovino več drugih svetov.
- 21 Prav tako jim noben jezik ni tuj, zato tudi duhove ne glede na to, s katerega planeta prihajajo, v trenutku razumejo (čeprav vsak duh bolj ali manj povzame jezikovne značilnosti tistega planeta, kjer je bival v telesu). – Gre za razumevanje jezika, ki ga na primer duhovi z vaše Zemlje tako dolgo ne razumejo, dokler se znova povsem ne prerodijo v duhu in niso primerni za nebesa.
- 22 Pogosto se zgodi, da se po smrti duhovi te Zemlje srečajo z duhovi Saturna, še zlasti, če po tem hrepenijo. Tedaj duhovi s Saturna zemeljske duhove v trenutku razumejo. Nasprotno pa se zgodi zelo redko, pri nezrelih duhovih pa to sploh ni mogoče. Prav tako duhovi z Zemlje ne morejo videti duhov s Saturna, dokler se jim ti ne želijo razkriti. Razlog za to prednost je prav velika in resnična notranja modrost duhov s Saturna.
- 23 To bi bilo vse o pridigah našega pridigarja v templju po jutranjem obedu.

43

Duhovno opazovanje narave. Sporazumevanje z angeli in s samim Gospodom.

- 1 Kaj pa se zgodi po pridigi?
- 2 Ljudstvo se Velikemu duhu zahvali za razsvetlitev njihovega najstarejšega. Po opravljeni zahvalni molitvi se najstarejši zahvali skupaj z njimi in blagoslovi vse poslušalce. Nato se odpravijo iz templja na sprehod na lepe, ljubke vzpetine. Med sprehodom se pogovarjajo o tem, kaj so novega slišali med pridigo, hkrati pa opazujejo značilnosti tega ali onega naravnega predmeta, ki ga opazijo. Zelo ljubeznivi so drug do drugega in jih navdihuje sodelovanje pri vsem, kar ta ali oni zagleda, in ob tem občudujejo hvali Velikega duha.
- 3 Tako na primer nekdo opozori drugega na ustroj cveta, drugi na gibanje oblaka, tretji na to ali ono živalco ali na let kakšne ptice. Nekdo zasliši kakšno ptico pevko in nanjo opozori soseda, kdo drug odkrije odsev kakšnega daljnega jezera ali reke. Nešteto stvari pritegne pozornost prebivalcev Saturna;

- ob tem vzklikajo, kot je nekoč po Mojem srcu vzklikal človek ob opazovanju Mojih stvaritev.
- 4 Da, ob tem vam tudi povem: Kdor opazuje Moje stvaritve s takšnimi očmi in jih ceni, bo gotovo ob tem občutil veliko veselje. Za tistega, ki jih opazuje samo s kritičnimi očmi in očmi učenjaka, pa bi bilo boljše, če bi ostal ležati na svoji zofi, kot da bi se z neposvečenimi, nesvetimi očmi zazrl v Moja dela tako, kot se šiškariča zavrtva v vam znani plod hrasta*, da bi vanj izlegla svojo uničevalno zalego. Ko takšen plod dozori, pa ni uporaben za nič drugega kot za pripravo črnega soka, s katerim lahko počrnijo bele ali svetle površine, nikoli pa ni mogoče z njim očistiti kaj umazanega ali takega, kar je postalo črno.
 - 5 Toda pustimo to in se vrnimo k našim prebivalcem Saturna, ki se odpravijo na sprehod iz veselja! – Kako dolgo traja takšno potepanje? – Do srede dneva. Potem se vsi vrnejo v tempeljsko preddverje. Tam se Velikemu duhu znova zahvalijo in v preddverju zaužijejo opoldanski obrok.
 - 6 Ko poobedujejo, se znova zahvalijo in ostanejo v templju. Nekateri se odpravijo raziskovat lepe hodnike okoli njega in se veselijo pisanega razkošja čudovitih cvetlic, ki so v lepih gredah bogato zasajene v širokih preddverjih in hodnikih templja. Ženske ljubkujejo može in otroke ter jim kar najprijazneje pripovedujejo, kaj dobrega in resničnega, lepega in vzvišenega so izvedele iz pridige najstarejšega in tudi med sprehodom.
 - 7 Včasih se jim ob takšni priložnosti pridružijo celo duhovi in angeli ter se z vsakim pogovorijo o različnih rečeh, ki zadevajo Gospoda.
 - 8 Da, včasih se prikaže celo Gospod sam, večinoma kot angel. Dokler je med njimi On in govori zdaj z enim zdaj z drugim, celo najstarejši ne ve, da je to sam Gospod. Gospod se da spoznati šele tedaj, ko namerava kot vidna podoba zapustiti takšno družbo. Vendar še isti trenutek naglo izgine. Kajti prebivalci Saturna ne bi mogli prenesti Gospodove daljše navzočnosti, potem ko se jim je dal prepoznati, saj ga tako zelo spoštujejo, da si nihče ne upa Njegovega imena spregovoriti stoje – ker kar najbolj dosledno in sveto upoštevajo zapoved (ki jim sicer ni dobesedno dana): »Ne izgovarjaj po nemarnem imena Gospoda!«
 - 9 Koliko časa pa traja takšno pogovarjanje v preddverju? – Dokler Sonce ne zaide. – Nato se spet vsi odpravijo v tempelj in tam pojejo hvalnice Velikemu duhu.
 - 10 Nato najstarejši znova stopi na pridigarski oltar ter opozori na vse, kar se jim je tisti dan zelo dobrega zgodilo, jih blagoslovi – in obred prazničnega dne je končan. Potem se vsi hvaležno in veselo odpravijo domov.

* Rastlina (op. prev).

- 11 Če je kaj ostalo od kosila, si to v templju bratsko razdelijo in hvaležno použijejo. Če pa ni ostalo nič, doma še večerjajo. Nato se še za vse zahvalijo Gospodu in praznični dan je končan – z njim pa tudi vsi obredi; drugih obredov razen teh, ki ste jih pravkar spoznali, ni.
- 12 In s tem naj bo za danes dovolj. – Prihodnjič sledi duhovni del.

44

Duhovni del vere na Saturnu. Duhovno vnovično rojstvo s pomočjo nauka in vaje.

- 1 Ko smo spoznali obredni del vere naših prebivalcev Saturna, preidimo, kot smo že napovedali, k njenemu duhovnemu delu.
- 2 Če ste obredu dovolj pazljivo sledili, ste gotovo rekli: Obred, pri katerem se pojavijo nebeški angelski duhovi v vidni podobi in neredko tudi sam Gospod ter se pogovarjajo z ljudmi, je že sam po sebi nekaj tako duhovnega, da bolj ne bi mogel biti. Kaj bi bilo lahko še bolj duhovno?
- 3 Toda pravim vam: Kar opustite takšno razmišljanje! Nadaljevanje vam bo pokazalo, kaj je lahko še bolj duhovno v duhovnem.
- 4 Da bi to lahko kolikor se da dojeli, vam bom z zgledom iz življenja prikazal, kako je to mogoče.
- 5 Vzemimo na primer poln sod dobrega vina! – Kdo od vas ne bi zmožal hitro dojeti in zelo dobro občutiti, da takšno vino ne vsebuje nič, kar bi bilo bolj duhovno od vina samega? – Toda vprašajte samo najboljšega lekarnarja, in ta vam bo rekel: Iz istega vina je mogoče z destilacijo dobiti čudovit vinski eter in tudi ta eter je mogoče še enkrat rektificirati (očistiti z vnovično destilacijo, op. prev.), tako da bo postal duh na koncu tako hlapljiv, da kapljica, stresena iz eterkega sode, če pade pol klaftre globoko, povsem izgine, še preden doseže tla. No, ali ne opazite, koliko je v tem že nadvse duhovnem vinu še večkratno duhovno duhovnega?
- 6 Vidite, če se kaj takega lahko zgodi v vidni naravi, kako se bo to kazalo šele v vsem, kar je povsem duhovno.
- 7 Podobno lahko opazimo pri svetlobi. – Veste, kako osvetlijo Zemljo sončni žarki. Ali v teh žarkih opazite tudi oživljajočo moč in neštete oblike? Ne, saj ne opazite niti preprosto delujoče moči žarkov. In številni tudi mislijo, da žarek ni zmožen segreti bolj izpopolnjeno kakor tako, kot opažajo vsak dan.
- 8 In kaj bi rekel takšen opazovalec, ko bi lahko opazoval žarek, ki bi se zbral v eni točki velikega konkavnega zrcala in pri tem razvil tolikšno moč, da bi nenadoma zdrobila celo najtrdnjši diamant?! – Da, takšen nevednež bi ob tolikšnem učinku svetlobnega žarka dvignil roke nad glavo in vzkliknil: Kdo bi si mislil, da je lahko v nežnem sončnem žarku,

ki nas vsak dan greje, skrita tako nepojmljivo mogočna moč!?

- 9 Nekaj podobnega se dogaja torej tudi pri vam dobro znanem ceremonialnem obredu naših prebivalcev Saturna! – Čeprav je obredje že samo po sebi videti povsem duhovno, pa je v veri prebivalcev Saturna izredno močan »eter«, in z združitvijo njihovih ljubečih »svetlobnih žarkov« se doseže tako močan notranji učinek, da je to komaj mogoče dojeti. In tako se lahko vprašamo: Kaj je bistvo duhovnega v duhovnem?
- 10 Pravo duhovno v tem vam že znanem duhovnem je v živem notranjem spoznanju Velikega duha in tudi v vseh stopnjah, razmerah in odnosih, usklajenih z redom, ki najtesneje in najgloblje povezujejo svobodnega človeka z nebom in Velikim duhom samim in tudi nebo in Velikega duha samega s človekom.
- 11 Kako torej ti ljudje odkrijejo Velikega duha? – Najprej se jih pouči zunanje, z besedami učitelja o Njem (t.j. o Božjem bitju). – Nato so vódeni do spoznanja volje Velikega duha in nato do izpolnjevanja spoznane volje.
- 12 To poučevanje pa sodi k zunanemu izpovedovanju vere, ki je pot k notranjemu, duhovnemu, pravemu življenju. Samo po sebi je »duhovno vino« in »neskoncentrirana sončna svetloba«.
- 13 Dejavno izpolnjevanje spoznane volje Velikega duha pa je podobno »destilaciji« in »rektifikaciji«, ki jo opravlja lekarnar, in tudi poznejšemu »koncentriranju« sončnih žarkov z uporabo konkavnega zrcala. Ali povedano drugače: gre za resnično, samostojno osvobajanje pravega prvotnega duhovnega bitja iz obdajajoče ga materije.
- 14 Ali se vam zdaj že nekoliko dozdeva, v čem je prava duhovna bit vere naših prebivalcev s Saturna? – Z enim stavkom vam bom razložil, in s tem stavkom vam bo kar nenadoma vse razumljivo: V vnovičnem rojstvu duha!
- 15 Glejte, to mora pri prebivalcih Saturna potekati prav tako temeljito kot pri vas. Brez tega prebivalec Saturna in tudi vi ne bi mogli dojeti, kaj je duh, ter razumeti vseh razmerij in povezav med njim, nebosi in Velikim duhom.
- 16 Za vnovično rojstvo duha ne zadošča, da je kdo sposoben videti duhove, tako kot se to neredko dogaja pri vas na Zemlji, ko številni ljudje ob tem ves čas vidijo le strah zbujajoče in pretresljive prikazni, vendar pa ne morejo ničesar dojeti in razumeti, kot slepec ne more spoznati mavričnih barv. K pravemu ali popolnemu vnovičnemu rojstvu duha tovrstna jasnovidnost preveč ne sodi, temveč trdno prepričanje o pravilnem ravnanju v vsakem položaju, t.j. da ravnanje v vsem temelji na božanskem redu in modrosti, kot je bilo zasnovano že od prazaečka.

Nadaljevanje v prihodnji številki
Prevedla Daja Kiari

SATURN

15. nadaljevanje

ILUSTRACIJE: CIRIL HORJAK

- 17 Kako in kdaj pa se kaj takega lahko zgodi? – Lahko se zgodi samo tako in tedaj, ko se duh z natančnim sledenjem predpisane Božje poti najprej rektificira iz materije, potem pa se znova odkrije v nekem žarišču in končno kot sam v sebi obstajajoča popolna celota ali popolna enost izstopi iz čutnosti materije ter svoje nove duhovne čute odločno in do konca odpre vtisom in razmeram tistega sveta, katerega prvotni prebivalec je tudi sam.
- 18 Ko človek doseže to stopnjo, začne kot celota delovati povsem drugače. Drugače gleda, drugače posluša, tudi njegovi občutki so drugačni in prav tako njegovo zaznavanje. Njegove misli postanejo oblike, ki jih opazuje, njegova volja postane izpolnjeno dejanje. Njegove besede postanejo meso, eno z mislijo in voljo. Nanj ne vplivata več ne prostor ne čas. Kajti v svobodni duhovni Biti sliši, vidi, občuti, misli, hoče, ravna in govori brez spon časa in prostora, t.j. zanj obstaja samo sedanost, v kateri si večna preteklost kar najbolj prijateljsko podaja roko z večno prihodnostjo. In neskončno oddaljene stvari so njegovim očem tako blizu kot lastna misel.
- 19 Glejte, prav vsak prebivalec Saturna na vso moč hrepeni po takšnem duhovnem stanju; toda tega ne doseže vse dotlej, dokler povsem ne izpolni vseh zahtev življenja.
- 20 Za popolno izpolnitev pa ne zadošča, da obvlada svojo naravo, temveč mora povsem obvladati tudi vse njemu znane zahteve življenja.
- 21 Šele tedaj, ko v vsem postane popoln mojster, se osvobodi v sebi samem, in vsa njegova življenjska moč se združena porodi iz njegove čutne narave. Ko se to uresniči, se tudi pri njem zgodi to, kar vam je že znano kot »vnovično rojstvo duha«.
- 22 Zato je prav zvesto urjenje v izpolnjevanju zahtev življenja duhovni del verstva naših prebivalcev Saturna.
- 23 Kako pa je bilo ves ta čas z njegovim prizadevanjem in voljo? Ali sta tudi ta dva delovala periodično? – O nikakor! – Brez prekinitve sta ga spodbujala v njegovem duhovnem in naravnem organizmu. In prav takšno gonilo je duhovno čaščenje umetnosti pri našem glasbenem učencu, prek katerega je postal to, kar si je postavil za cilj.
- 24 Ko pa je postal popoln umetnik, kakšno življenje živi? Življenje učenca prav gotovo ne, temveč življenje svobodnega umetnika! – Ali je zato zasovražil svoje prejšnje življenje učenca? – O ne, temveč še naprej vadi kot veliki mojster – toda zdaj s pravim, velikim zadovoljstvom – to, kar je prej vadil kot učenec. Še zmeraj prav marljivo preigrava lestvice in ponavlja vse druge vaje, ki jih je vadil že kot učenec. Toda kakšna razlika! Kar je nekoč kot učenec počel mukoma, nejevoljno in za kar je porabil veliko moči, počne danes z lahkoto, nepri-siljeno, s prepričanostjo in zavedanjem notranjega duhovnega pomena.
- 25 Kot učenec je igral lestvice, vendar ni vedel, kaj je v resnici igral; kot mojster pa vidi v isti lestvici nešteto novih oblik, kakršnih ni prej niti slutil. – In tako kot »znova rojeni« mojster prav tako obredno časti umetnost, kot jo je prej kot učenec; toda to čaščenje pomeni zdaj povsem drugačno poslušanje, opažanje, čutenje, zaznavanje, mišljenje in hotenje. In to je spiritus rectificatissimus, razkrajajoča talilna moč žarjenja njegovega duha, ki razkraja vse materialno okorno in čutno, ter je sama po sebi povsem duhovno čaščenje.
- 26 Prenesite to na življenje ljudi, bodisi prebivalcev Zemlje, Saturna, Jupitra ali Sonca – povsod in zmeraj obstaja takšna dvojna božja služba, ki je v istem medsebojnem razmerju kot sta pot in cilj poti.
- 27 Kdor vztrajno hodi po poti, tudi doseže cilj. Ko pa se znajde na cilju, pa pot, ki jo je prehodil, ne izgine iz njegovega trenutnega niti iz celotnega spomina, temveč človek šele na cilju v duhu v celoti zagleda vse obrate in razmerja na poti.
- 28 Veste, kaj je poglobitvi cilj poti naših prebivalcev Saturna? Nič drugega kot sam Veliki duh, ko skušajo postati eno z Njegovo voljo.
- 29 Ko ta cilj z marljivo vajo dosežejo, se konča tudi duhovno versko čaščenje, te-

daj pravzaprav izgine gonilo za doseganje tega cilja. Zamenja ga velikansko, neomajno hrepenenje, da ostanejo temu zvesti ves čas in za vedno.

- 14 In ta nadvse določna in najtrajnejša želja je odtlej najbolj notranja duhovna služba povsem duhovne narave vsakega prerojenega prebivalca Saturna. – To stanje lahko doseže vsak človek ne glede na spol in starost. In to je tudi vse o duhovnem delu vere prebivalcev Saturna.
- 15 Ker smo tako omenili vse, kar je bilo nujno in omembe vredno glede gora, naj na kratko povemo še nekaj o dolinah, potem pa se bomo še mimogrede ozrli tudi na polarna območja Saturna ter tudi na njegov obroč in njegovih sedem lun. In s tem naj bo dovolj za danes!

46

Prebivalci nižin. Kako gradijo in prebivajo in njihovi bolj posvetni nazori.

- 1 Kar pa zadeva nižino ali še bolj ravnine Saturna, ste ob različnih priložnostih že marsikaj izvedeli o življenju tamkajšnjih prebivalcev. Tako nam je ostalo le še nekaj malega, kar moramo omeniti.
- 2 Kakšnih mest na tem planetu ni. Kljub temu pa prebivajo tu in tam, zlasti ob manjših jezerih in rekah družine bliže kot v gorah, še zlasti v južnih predelih nekaterih celinskih dežel. Samo da družine v eni bivalni hiši niso tako velike kot tiste v gorah. Kajti v nižinah je družina sestavljena navadno samo iz staršev in njihovih otrok. Kar pa zadeva stare starše ali prastarše, ti navadno živijo sami, skupaj z nekaterimi služabniki ali pomočniki.
- 3 Tamkajšnji ljudje tudi redko prebivajo na tem ali onem vam že znanem bivalnem drevesu, njihova bivališča so večinoma nekakšni šotori, narejeni iz dreves, naloženih drugo na drugo in sicer takole: drevesa razvrstijo v krog v obliki piramide, potem pa jih gledano od tal do vrha, krožno objejejo z letvami. Letve nato od zunaj in od znotraj prekrijejo z vsakovrstnim listjem. Proti jutru (vzhodu) pustijo dovolj širok vhod. In tako je bivališče nared.
- 4 Kar zadeva prostornost, pa takšna bivalna hiša ni tako prostorna kot so tiste na bivalnih drevesih v gorah. Toda kljub temu je v takšnem bivalnem šotoru še zmeraj toliko prostora, da bi v njem našlo udobno zavetje kar deset vaših vojaških polkov.
- 5 Notranja oprema je takšna kot pri živih prebivališčih v gorah; ima namreč ležalno naslanjalo v obliki piramide z odreza-

nim vrhom in pred njim okroglo vzpetino, ki jo uporabljajo kot mizo. To pa je tudi vse.

- 6 Kar pa zadeva druge pripomočke prebivalcev ravnin, kot so orodje, posode za hrano, oblačila in zaloge hrane, pa vse hranijo v tako imenovanih hranilnih izbah, ki so v nižinah prav tako zgrajene kot v gorah.
- 7 Tempelj je postavljen enako kot tisti v gorah, samo da je marsikdaj veliko manjši in ne tako razkošno opremljen kot v višinah. Razlika je tudi v tem, da v nižinah vsako bivališče nima svojega templja, temveč več družin uporablja enega.
- 8 To bi bilo vse o načinu graditve in bivanja v nižinah in tudi o nekaterih okrasnih vrtovih, ki so navadno last posameznih privilegiranih patriarhov. Kako so ti vrtovi okrašeni, smo že povedali, ko smo opisovali lupinarje, še zlasti polže. Tu in tam najdemo v vrtovih tudi polžje hišice, ki so preurejene v vesela prebivališča za otroke – s tem ste se že prej seznanili.
- 9 Povedano je bilo tudi, kdo je navadno patriarh v nižini. Pomislite samo na vam že znano žival s kačasto vlečko in ognjenim očesom, pa boste takoj prepoznali junaka z zavojevano kožo in iz tega izdelano ogrinjalo, ki je zato postal patriarh. Da pa je takšen junaški patriarh (iz nižin) v očeh Velikega duha manj pomemben od patriarha iz gora, lahko razumete tudi ne da bi posebno veliko premišljevali. Zlahka razumete tudi to, da se s takšnim olepšanim patriarhom angelski duhovi prav tako ne ukvarjajo preveč in prepogosto. Tudi, da je zato prebivalec nižin veliko bolj posveten od tistega na posvečenih gorah, lahko dojamete brez posebnih težav. Bratje in sestre so drug do drugega pošteni, pogosto govorijo zelo modro in se imajo zato za veliko bolj razgledane in pametnejše od prebivalcev gora. Ko pa se jim ob vsej njihovi modrosti razmere poslabšajo, se odpravijo na romanje v hribe, tam pa jih, kot že veste, navadno povsem drugače poučijo.
- 10 Zato pa je v nižinah zelo malo višjih razodetij in so zelo redka, razen pri tistih, ki resnično izhajajo iz gorske šole in ji zvesto sledijo.

47

Še več o nižinskih deželah. Trgovanje in obrt. Izgon nepoštenih. Način življenja, zakonska zveza, spočetje in pokop.

- 1 V nižinah, zlasti ob jezerih in velikem vodovju poteka nekakšna menjalna tr-

govina z različnimi rečmi, večinoma s takšnimi, s katerimi se ženske zelo rade krasijo in lepšajo tako kot vam je že znano.

- 2 Včasih jih ta ali oni trgovec tudi opehari. Toda gorje mu, ko to ugotovijo! Tedaj ga ženske z raznovrstnimi ostrimi predmeti razpraskajo po dolgem in počez. In če ga po takšni kazni znova zalotijo pri goljufiji, takoj pripravijo ladjo in našega prevaranta z družino vred izženejo v oddaljene kraje. Tam mora ostati določen čas ali pa, glede na to, kako hudo se je drugič pregrešil, celo za vedno – takšno kazen imenujejo purak ali večno izgnanstvo. Tisti, ki je izgnan samo za določen čas, lahko pri odhodu vzame s seboj več pečk, da si lahko z njihovo pomočjo v izgnanstvu (tam jih takoj posadi) pozneje izdelata ladjo.
- 3 Tisti, ki je obsojen na večno izgnanstvo, pa ne sme vzeti s seboj nobenih semen. Kako je z ubogimi obsojenimi, duhovi sporočijo prebivalcem gora te ali one dežele. Ko gorjani to izvedo, se kmalu odpravijo na kraj izgnanstva, sprejmejo izgnane prišleke, jih odpeljejo v gore in jih marsikdaj prevzgojijo v najboljše ljudi.
- 4 Pogosto jim v gorah podarijo v last tudi bivališče. Včasih se zgodi, da pridejo v gore prav tisti prebivalci nižin, ki so obsojeni na večno izgnanstvo, in tam najdejo zavetje; domačini jih gostoljubno sprejmejo in poučijo o pravi veri. Gostoljubnost gorskih prebivalcev goste zelo preseneti, saj izgnanci kar ne morejo dojeti, kako da so gorjani v svojem večnem pregnanstvu lahko postali tako vsestransko gostoljubni.
- 5 Ob takšni priložnosti začudenim gostom prijateljsko pokažejo, da zmore Veliki duh številne reči, o katerih modrosti se prebivalec obmorskih dežel niti ne sanja. Ko začudeni spraševalci dobijo moder odgovor, se navadno trkajo po prsih in močno tožijo nad številnimi nesmisli, ki so uveljavljeni v nižinah. Pri tem jih prebivalci gora vnovič resno opominjo, naj ob vrnitvi v nižino čim bolj pomagajo izkoreniniti številne neumnosti.
- 6 Zgodilo se je, da so v mnogih velikih celinskih deželah nižine postale že povsem podobne goram. Vendar se tu in tam še zmeraj najdejo dežele, v katerih se nižine zelo razlikujejo od gora.
- 7 Kar pa zadeva rokodelstvo in obrt, sta v nižinah podobna tistima v gorah, razen nekaterih luksuznih obrti, ki jih na višavah ni najti, saj je tam celo barvanje vlačen greh.
- 8 Tudi prehranjevanje (vse do uživanja

mleka velike krave) je v nižinah skoraj enako kot v gorah. Le nekatere družine patriarhov, ki so si ob jezerih na vam že znan način iz lepih, velikih, belih sten ustvarile uživaške gradove, se razveseljujejo tudi s številnimi nekoliko umetelno pripravljenimi in nebo v ustih dražičimi sladkarijami. Toda navadno jim ne denejo dobro in zato imajo številni modro govoreči zdravniki veliko dela.

- 9 Toda take reči se dogajajo tudi na vaši Zemlji. Če bi živeli preprosto in v skladu z naravo ter bi zemeljske sadeže uživali takšne, kot sem jih Jaz pripravil za vas, razen nekaterih redkih, ki jih je treba nekoliko pokuhati na ognju – bi bil vaš jezik za štiri besede revnejši: ne bi poznali izraza zdravnik, še manj pa medicina in lekarništvo. Teh treh besed ne bi bilo v jeziku zato, ker preprosto ne bi bilo prve besede – bolezn. Ker pa ni tako, imate domiselne kuharje in zato zdravnike ter lekarnarje, ki so še večji umetelni kuharji. Iz tega nastane še posebna jed (medicina), ki stori vse, da postane bolezen v telesu bolnika trajna gostja.
- 10 Tako je tudi v nižinah našega Saturna, čeprav vse to ni tako močno razvito kot pri vas. Zato prebivalci nižin ne dočaka-jo tolikšne starosti kot prebivalci gora.
- 11 Kar zadeva zakonsko zvezo, se tudi v nižinah sklene pred patriarhom, le da je včasih na zunaj razkošnejša.
- 12 Spočetje je v nižinah enako kot v višinah. Toda, če ima moški v nižinah premalo vere in prešibko voljo, se včasih zgodi, da se z ženo odpravi v gore, da bi si okrepil vero in voljo. Čemu, mi ni treba podrobneje razlagati.
- 13 Mrličje v nižinah pokopavajo na dva načina. Boljši del ljudstva jih pokopava tako kot v gorah, nekoliko poganska ljudstva, ki imajo svetli Saturnov obroč za nekakšno božanstvo, pa bistveno drugače. Tam umrle navadno naložijo na ladjo in se z njimi odpravijo na morje, zlasti če to ni preveč oddaljeno od njihovega bivališča. Na morju vržejo truplo v vodo brez posebnega obreda; ob takšni priložnosti se včasih prikaže celo živi »grobar« in hlastno seže po takšnem truplu. Ko je pokop opravljen, se naši pogrebci vrnejo domov in tako je pogrebne svečanosti ob prihodu v domovino konec.
- 14 Vse je podobno temu, kar smo večinoma tu in tam že omenili in to je tudi vse, kar bi bilo omembe vrednega pri prebivalcih dolin in nižin na Saturnu. S tem zapuščamo poseljene dežele Saturna in se odpravljamo še na kratko popotova-

nje po zasneženih in ledenih prostranstvih Saturnovega obroča. In to bi bilo za danes vse!

48

Obsežna severna in južna polarna območja na Saturnu. – Nezaslišan mraz na njih kroti uničujoče veselje prvobitnih planetarnih duhov in včasih učinkuje celo na Zemljo.

- 1 Že na začetku smo omenili, da ima Saturn pravzaprav samo dve vrsti podnebja: nadvse primerno – v takšnem so vse naseljene dežele, ki zajema v celoti več kot tretjino polarnih območij, in polarno*.
- 2 Dežele v pasu z ustreznim podnebjem, severne in južne, obdaja morje; z njim so obdane nekatere močvirske dežele, ki so zelo oddaljene od pglavitnih celinskih dežel; njihovi najsevernejši ali najjužnejši predeli so navadno zamrznjeni v večnem ledu. Vzrok ni v tem, da bi bilo kopno severno ali južno kot tako ustvarjeno, temveč je zadeva takšna: če je območje v severni polovici planeta, potem njegov severnejši del obdaja večni led, in sicer iz naravnega vzroka, ker so tudi na Saturnu, tako kot pri vas na Zemlji, polarni predeli namenjeni večnemu snegu in ledu.
- 3 Kakšna pa so polarna območja Saturna? – Takole vam povem: kakšna so ta območja videti očesu, in kako jih kdo občuti, tega si človek ne more predstavljati, četudi ima še tako bujno domišljijo.
- 4 Na teh polarnih območjih je tako zelo mraz, da je ob zemeljskem polarnem mrazu v primerjavi z mrazom v teh krajih tako kot ob dobro zakurjeni peči. Na Saturnu ne zamrzne samo voda trdo kot diamant, temveč ob najhujšem mrazu otrdi celo zrak kot železna palica in se pogosto širi še milje navzgor v eter. Zaradi velikanskega tlaka se v teh območjih zelo pogosto vname celo atmosferski zrak, zato so več milij obsegajoče pokrajine videti kot bi žarele, žarenje pa se krepi, dokler nazadnje vse skupaj najmočneje ne eksplodira.
- 5 Ker pa se zaradi vnetljivosti, ki je posledica hudega mraza, električnost zraka zelo zmanjša, se mraz nenehno krepi, in to traja petnajst zemeljskih let. Med najhladnejšim obdobjem (osem zemeljskih let) se zrak ne vnema, ker je tedaj povsem trdna snov. Po koncu tega obdobja pa začne znova porajajoča se sončna

* In polarno (dodatek prev.)

svetloba zamrznjeni zrak postopno segrevati in ga taliti, ta pa se ob taljenju začne vnemati, gorenje in spremljajoče eksplozije zamrznjenega zraka pa čedalje bolj potiskajo en ali drugi pol.

- 6 Ali so takšne grozotne pokrajine sploh poseljene? – Tam ne prebiva nobeno naravno živo bitje, prebivajo pa duhovna bitja. Kajti sneg in led sta navadno ječa nekaterih nemirnih duhov. Kadar je mraz najhujši, imajo v teh območjih duhovi miru največ dela, saj jim prav okoliščine, ki jih sproži naravni mraz, pomagajo miriti ognjevite duhove in krotiti njihovo čezmerno vnamajoče se veselje do uničenja. Iz tega lahko sklepate: tedaj ko postaja pri vas na Zemlji hladneje in hladneje, duhovi miru mirijo in krotijo uničevalne duhove.
- 7 Da so takšni duhovi zasvojeni z uničevanjem in zažiganjem, kažejo pogosti vžigi zraka v polarnih območjih. Čim bolj se takšni duhovi veselijo, tem trdovratneje jih krotijo duhovi miru. Čim hujši je mraz, tem močneje krotijo ognjene duhove; včasih so duhovi tako ujeti več tisoč let, nazadnje pa se vdajo in svojo slo po vnemanju preusmerijo tako, kakor včasih oblak, napolnjen z elektriko, ko mu ledeno mrzli veter električni ognjeni naboj preobrazi v škodljivo točo.
- 8 Kdo so torej opisani polarni ognjeni duhovi Saturna? – Pri tem si ni treba predstavljati duhov umrlih, temveč so to še prvobitni duhovi, iz katerih je pravzaprav zgrajen ves planet; ti šele postopno, po vrstnem redu, ki ga je določil Veliki duh, preidejo v svobodno bivanje v človeški podobi.
- 9 Včasih pa se zgodi, da se duhovi umrlih ljudi, ki so bili med svojim naravnim življenjem zelo maščevalni, znova povrnejo v svoje naravno polarno stanje. To se sicer na Saturnu zgodi nadvse redko, toda na Zemlji pa kar velikokrat.
- 10 Razlika med tema dvema vrstama duhov je v tem, da se torej duhovi umrlih ljudi nikoli ne povrnejo v naravno telesno življenje, prvobitni duhovi pa zmeraj; najprej se morajo povsem odtegniti naravnemu, preden postanejo zmožni preiti v svobodno, samostojno in s tem tudi absolutno ali ločeno življenje.
- 11 Prav prvobitni duhovi s Saturna so tako zelo nagnjeni k uničevanju, da so celo nekateri stari vidci z vaše Zemlje dejali, da Saturn žre svoje otroke. Zato pa morajo te prvobitne duhove duhovi miru, ki niso več prvobitni duhovi, najprej preobraziti v marljivejše in poslušnejše, preden lahko preidejo v absolutno, svobodno življenje. Če se to ne bi zgodilo, ne

- 60 bi bilo mogoče nobenega sonca in nobenega planeta zavarovati pred njihovo uničevalno slo.
- 12 Zato pa je Saturn tudi tako oddaljen od Sonca, da ga sončni žarki ne morejo nikoli toliko segreti kot Jupitra, Zemljo, Venero in še zlasti Merkurja. Prebivalci Merkurja so celo v polarnih območjih, ki so tam edina naseljena, izpostavljeni skoraj talilni vročini – na Saturnu, kot že veste, tam, kjer je poseljen, pa vlada ustrezn podnebje, in ta območja celo tedaj, ko naj bi postalo prevročje, pred pregrevanjem varuje stalna senca obroča.
- 13 Čeprav se prebivalci Saturna nikoli ne podajo v takšne ledene pokrajine, saj se ničesar ne bojijo tako zelo kot snega in ledu (strah pred tem izvira iz njihovega praduhojnega Jaza) – pa kljub temu vedo, kako je tam, še zlasti prebujeni prebivalci gora. Celo najbolj razsvetljenih ne mika, da bi si ogledali tovrstne pokrajine ali jih opisovali; zato pa jih tem bolj zanimata opisovanje in opazovanje obročev.
- 14 Zakaj je tako, pa boste razumeli takoj, ko bomo opisali obroč. In tako o polarnih območjih ni več kaj posebnega povedati, razen tega, da so tedaj, ko je Zemlja temu planetu najbližja, na Zemlji navadno najslabša in najbolj nerodovitna leta, in sicer zato, ker čezmerni saturnski polarni mráz včasih, metafizično vzeto, seva več stotin milijonov milj kot nevidni kometov rep.
- 15 V velikih sončnih prostranstvih je namreč več negativnih kometov in ti vse sončne žarke, ki padejo nanje povsem vsrkajo, da se ne odbije niti najmanjši atom. Takšni kometi so vidni samo tedaj, ko so se že kolikor toliko nasitili in nato začnejo krožiti po utirjeni tirnici. – Ti kometi so celo pogosti gostje planetov, občasno jih lahko prepoznamo kot tako imenovane zvezdne utrinke. Tovrstne negativne komete bomo nekoliko podrobneje spoznali, ko bomo obravnavali Sonce. – Tukaj jih omenjamo le zato, da bi spoznali, kako deluje polarni mráz Saturna in kako daleč lahko včasih seže.
- 16 S tem smo končali opisovanje tega planeta, naslednjič se bomo posvetili obroču.

49

Saturnov obroč ima enake lastnosti kot planet.
Vrtenje njegove osi in njegov namen.

- 1 Podoba, velikost in razdelitev Saturnovega obroča smo opisali že v začetku.

Spregovoriti moramo torej samo še o njegovem namenu in naravi.

- 2 Obroč sam po sebi je popoln, zbit in čvrst planet, ki glede velikosti ravnine večkratno presega pravi planet. In tako kot je v primerjavi s planetom bolj raven, je na njem toliko več tudi vsega drugega.
- 3 Ali je povsem gladek ali pa so na njem tudi gore? Ali ima vodovje in je obdan z atmosferskim zrakom?
- 4 Saturnov obroč ima vse značilnosti planeta. Ima namreč gore, in to nadvse visoke, tudi velika jezera in reke ima ter je v celoti obdan z atmosferskim zrakom. Toda voda in zrak sta na obroču veliko lažja in finejša kot na pravem planetu.
- 5 Prav tako se skupaj s planetom vrti okoli skupnega središča, le da je njegovo vrtenje, kar zadeva hitrost, drugačno kot vrtenje planeta. To moramo razumeti takole: Ko se planet dvakrat obrne okoli osi, se notranji obroč, ki je pravzaprav sestavljen iz dveh med seboj povezanih obročev z znanimi eliptičnimi sferami, obrne okoli osi komaj enkrat. Srednji obroč se vrti še počasneje. Najbolj zunanji in največji pa potrebuje za svoj obrat skoraj sedem saturnskih dni.
- 6 Vprašali se boste, zakaj je hitrost vrtenja različna? – Zakaj se vsi obroči ne vrtijo enako in zakaj ne tako kot planet? – Upoštevati morate premer vsakega obroča, kako drug drugega presega, pa vam bo hitro jasno, zakaj se mora vsak obroč vrteti po svoje.
- 7 Če bi se na primer notranji obroč, ki ima neprimerno večji premer, vrtel tako hitro kot planet, bi ga razklala hitrost zaradi sile sredobežnosti. Če bi se drugi obroč vrtel tako hitro kot prvi ali celo kot planet, bi se prav tako razletel, najbolj zunanji in največji pa še neprimerno hitreje. Zato je vrtenje najnatančneje odmerjeno, tako da se vsak obroč primerno hitro vrti, da stalna metna sila ne more prizadeti nobenega planetarnega dela. In vrtenje vsakega obroča je ravno prav odmerjeno, da noben del katerega koli obroča ne more iztiriti; prav s takšnim natančno odmerjenim vrtenjem je metna sila v stalnem pravilnem razmerju s privlačno silo vsakega obroča.
- 8 To je na najnižjo potenco uravnana naravna lastnost obroča. – Zdaj pa se zastavlja še drugo vprašanje:
- 9 Zakaj Saturn sploh potrebuje obroč? – Je res, kot je trdil že marsikateri znanstvenik, da je obroč le čudežna Stvarnikova muha, ali pa še slabše, veličanstvena domislica narave. Ali pa bi Stvar-

nik pri ustvarjanju Saturna, izhajajoč iz resnosti duha, moral veličastno začeto delo pustiti nedokončano in izdelavo vsega velikega planeta preložiti na boljše čase?

- 10 Ali je res eno ali drugo, bo pokazalo nadaljevanje. – Že pri zadnjem podajanju ste spoznali, kakšne vrste prvobitni duhovi prebivajo na tem planetu. Če obroč ne bi nenehno zagotavljal sence, ki izmenično blaži vročino nad tistim delom planeta, kjer je trenutno najbolj vroče, včasih severneje včasih južneje – bi kmalu vse območje Sonca in nazadnje celo vse stvarstvo izkusilo, kakšni so prvobitni duhovi tega planeta v resnici – vso njihovo moč in nasilnost.
- 11 Prav obroč zagotavlja trajne enakomerne razmere v naseljenih deželah tega planeta. Zato se prvobitni duhovi tega planeta ne vnamajo in tudi ne morejo povzročiti nobenega opustošenja.
- 12 Da je to res, lahko spoznate iz tega, da morajo prebivalci Saturna zmeraj kar najbolj spoštovati Velikega duha in mu biti kar se da pokorni. Zato jim tudi o ljubezni ne pridigajo veliko, temveč le toliko, da jo lahko prepoznajo, toda ob tem jih spodbujajo h kar največji spoštljivosti do nje.
- 13 Prav zato sta tam tudi zakonska ljubezen in spočetje otrok zamišljena tako, da se pri tem človeška narava ne vzburi preveč. Vse usmerja in ureja kar se da velika ponižnost, to pa ste lahko dovolj spoznali že pri opisovanju ljudi.

50

Še nekaj o večstranskem namenu Saturnovih obročev.
Steklopihaštvo in hladilna peč.
Nežnosnovni prebivalci obročev.
Njihovo življenje in stiki s prebivalci planeta. –
Pomanjkanje živali.
Sadna drevesa brez semen.

- 1 Samo pogledjte, kako dobro preračunano sega obroč čez planetarni ekvator! – Po drugi strani pa ste že spoznali, kako velikansko je na Saturnu vse stvarstvo, od rastlinskega kraljestva pa do človeka.
- 2 Marsikdo se utegne vprašati, pravzaprav se celo mora vprašati: Je vse to res? In če je odgovor pritrdilen, čemu vsa ta velikanska telesa, če pa se je najvišji Duh podal na Zemljo v Kristusovem telesu in tam imel svoji velikosti primerne kljub temu dovolj prostora? Zakaj so duhovi ljudi na Saturnu v tako velikih telesih?
- 3 Takšna velika telesa so tem duhovom dana zato, da jim ni treba prenašati not-

- ranjega pritiska materije, ki deluje od zunaj navznoter in bi se lahko vnela. Zato so njihova telesa neverjetno nežna, da se hitro razdražljivi duh ne bi čutil utesnjenega, da nekaj utesnjuje njegovo naravo in bi se zlahka vnel.
- 4 Spomnite se mogočnih in tudi ustrezno težkih teles, ki so zaradi velike prostornine samega planeta in tudi zaradi veliko večje privlačne sile v primerjavi z Zemljo še veliko težja kot enako velika telesa na vaši neprimerno manjši Zemlji – če ne bi bilo vse že prej premišljeno urejeno, da se tovrstni duhovi ne bi čutili obremenjene v okornih telesih.
- 5 Glejte, tukaj je Moja znanost, ki je nekoliko višja kot tista pri znanstvenikih vaše Zemlje, iznašla obroč, s katerim je zelo omilila privlačno silo planeta, tako da so ta velika telesa v primerjavi s telesi na vašem planetu skoraj stokrat lažja kot telesa na vaši neprimerno manjši Zemlji.
- 6 To je nov in izjemno pomemben namen obroča, in če se oboroženemu očesu zdi še tako nepomemben, pa je, nasprotno, izredno pomemben, ker to ni le planetarni obroč, temveč hkrati tudi močna vez nad vsem planetom.
- 7 Sprašujete se, ali je to tudi končni namen obroča? – O ne! Pravkar bomo spoznali še enega, veliko pomembnejšega od pravkar omenjenega. – Preden pa spregovorimo o tem poglavitnem namenu, se moramo vprašati, ali je obroč naseljen?
- 8 Takole je s to rečjo: Če naj iz tega izhaja poglaviti namen, potem tudi mora biti tako. Drugo vprašanje pa je, kdo obroč naseljuje in kako živijo na njem.
- 9 Preden odgovorim na to, naj navedem za zgled vašo zemeljsko obrt, in sicer nastanek stekla.
- 10 Ko se snov za izdelavo stekla ustrezno zdrobi in zmeša s potrebno soljo, jo je treba najprej dati v tališno peč. Tam jo ustrežna vročina utekočini. Opazujte staljeno, belo žarečo stekleno snov! – Vidite – takšno je telesno stanje prebivalcev Saturna.
- 11 Kaj pa se zgodi s to maso, ko se primerno utekočini? – Ko se to zgodi, izdelajo iz nje vsakovrstno posodje na vam že znani način, in sicer s pihanjem (tj. skozi pihalno cev). – Tukaj znova spoznamo naše prebivalce Saturna kot fine, prosojne, duhovne ljudi, ki so z doseženim vnovičnim rojstvom skoraj povsem odložili svoje materialno bitje in so v duhu že pridobili čvrsto obliko.
- 12 Ko je stekleno posodje izdelano, ga ločijo od steklene cevi in takoj odložijo v
- druge lonce, v hladilno peč. – Zdaj pa smo že spet pri našem obroču, kajti ko prebivalec Saturna umre, se nekako tako kot se steklo loči od pihalne cevi v tovarni stekla, loči od življenja tudi umrl in ga prenesejo v drugo posodo v hladilno peč. Le da je v njegovem primeru takšna peč – obroč!
- 13 Prvi obroč je namenjen ohlajanju od največje vročine. Drugi obroč ohlaja še močneje. Zadnji obroč pa je namenjen oblikovanju prave prožnosti, po kateri vsak, torej svobodno postali človeški saturnski duh šele postane sposoben sprejeti ljubezen.
- 14 Menim, da po takšnem zgledu ne bo potrebna dodatna razlaga, ker je ta na dosegu roke. Le tu in tam se bo še kdo lahko vprašal: Zakaj pa duhovi potrebujejo materialno bivališče?
- 15 Na to vprašanje je zelo lahko odgovoriti, saj duhovi ljudi s Saturna, ko se ločijo od prvega telesa, niso že takoj pravi duhovi – to pa se lahko vidi iz njihove lahke vnovične pojave in hitrega razkroja njihovega telesa. Zato imajo ti duhovi pri prehodu na veliki obroč še neko vrsto materialnega telesa, ki pa je seveda veliko lažje, nežnejše in čistejše kot prejšnje telo na Saturnu. In celo to telo postaja postopno še čistejše in duhovnejše, da lahko preide na še višjo sfero obroča.
- 16 Prebivalci obroča jedo, pijejo in živijo na njem prav tako kot tisti na planetu – le da je vse početje ustrezno finejše in subtilnejše – in taki so tudi ljudje, ki prispejo tja.
- 17 Razlika med obročem in planetom je le v tem, da na tem drugem svetu ni živali, je pa sadno drevje, ki pa nima semen, s katerimi bi se lahko razmnoževalo, temveč raste iz tal približno tako kot iz zemeljskih tal rastejo spuzve.
- 18 Da se prebivalci obroča lahko na notranjo željo prebivalcev planeta za krajši čas odpravijo z obroča na planet, in to z duhovno hitrostjo, pa lahko sami razberete že iz številnih prikazovanj duhov pri prebivalcih planeta.
- 19 Ker pa so prebivališča in življenjske razmere duhovnih ljudi na obroču neprimerno veličastnejše, bolj vzvišene in prijetnejše, duhovi z obroča nimajo kakšnega posebnega veselja zadrževati se na planetu dalj časa, kot je to nujno po volji Velikega duha. Zato so zmeraj izredno veseli, ko se lahko znova vrnejo na obroč.
- 20 Zdaj vam je znano vse, kar je treba vedeti o obroču. – Naslednjič si bomo na kratko ogledali še lune tega planeta in potem opisovanje Saturna končali.

51

Saturnove lune se ne vrtijo okoli svoje osi.

Ustrezno življenje samo na strani, ki ni obrnjena k planetu.

Lune kot zapoznala Saturnova šola ter pripravljavnica za obroče in povsem duhovno življenje. –

Sklepna beseda:

Namen vsega tega besedila.

- 1 Saturnove lune so v primerjavi s svojim planetom v enakem razmerju kakor zemeljska luna v primerjavi z vašo Zemljo. Le da se tam s pomočjo lun omogoča stopnjevanje (stopnjevanje življenja), to pa pri vas razumljivo ni mogoče, ker ima Zemlja samo eno luno.
- 2 Lune se gibajo tako, da se zmeraj vrnejo na isto polovico Saturna.
- 3 Zato je njihova poseljenost dvojna, in sicer duhovna in naravna. In tako je tudi vsaka luna poseljena z ljudmi in živalmi (samo) na tisti strani, ki je obrnjena od Saturna; ima rastlinje, vodo, zrak in vse, kar je nujno za ohranjanje naravnega življenja.
- 4 Ljudje, ki naravno živijo na strani obrnjeni od planeta, so razumljivo veliko manjši kot tisti na planetu, in so na manjših lunah komaj tako veliki kot Zemljani. – Na večjih, zadnjih ali najbolj zunanjih treh lunah pa so večji od ljudi na Zemlji.
- 5 Ti naravni ljudje z lun so s pravimi ljudmi na Saturnu trajno duhovno povezani, tako da duhovi tistih prebivalcev Saturna, ki med svojim naravnim življenjem niso postali sposobni, da bi takoj prešli na obroč, pred tem pridejo na luno, ki ustreza eni ali več njihovim lastnostim, ali na več lun, in tam nadaljujejo, dokler niso toliko zreli, da bi bili sprejeti na nižji obroč.
- 6 Kaj pa ti ljudje počenjajo na lunah? – In kateri duhovi s Saturna pridejo na luno? – Na luno pridejo sebični in poganski duhovi, ki so obroč že med svojim življenjem na Saturnu častili in oboževali kot božanstvo. Na kateri koli luni, kamor pridejo, se najprej znajdejo na njeni naravni strani in tam v telesu kot bivajoči naravni ljudje spoznavajo naravno, ne morejo pa uzreti obroča, ki so ga nekoč malikovali.
- 7 Šele ko so se na obroču skoraj odvadili takšnega malikovanja in se znebili tudi svojega planeta, se preselijo na tisto stran obroča, ki gleda proti planetu; šele tam vidijo planet z obročem kot konkretni telesi. – Tedaj jim postopno postaja jasnejše – in tako jih poučujejo tudi drugi višji duhovi, ki prihajajo k njim – da obroč ni

nikakršno božanstvo, niti božanski sedež, niti pot, po kateri se sprehaja Veliki duh, ampak s svojimi očmi vidijo, da je to zgolj materialno čvrsto telo, ki obdaja pravi planet; tega pa je Veliki duh ustvaril zato, da bi se duhovi ljudi, umrlih na Saturnu, lahko pripravili za višje življenje, o katerem še nič ne vedo.

- 8 Ko ti duhovi to spoznajo iz nauka in tudi iz lastnih izkušenj, kmalu povsem opustijo svoje zmotno verovanje in začno kar najmarljiveje poizvedovati po prebivališču Velikega duha. – Toda natančno jim je, da bodo to izvedeli šele na obroču, ko se bodo približali povsem duhovnemu stanju in nazadnje tudi prešli vanj. Zato se v njih porodi hrepenenje po obroču, še bolj pa po čistem duhovnem stanju, in to hkrati tudi pospešuje njihov odhod na obroč.
- 9 Zdaj veste, kako je s tem. Sčasoma pa bi se lahko tudi vprašali: Zakaj pa je za to potrebnih sedem lun? Takšno preprosto nalogo bi lahko izpolnila tudi ena luna!
- 10 O da, za duhove z drugačnimi lastnostmi bi zadostovala ena sama luna. Toda za duhove s Saturna, ki imajo pri Velikem ustvarjenem človeku* svoj sedež pod kolenom, pa to ne zadošča. Kajti noge so zunanji temelj življenja in to na nogah še zlasti kažejo členki. – Če

je telo poškodovano – bodisi roka, koža ali kateri drugi del, še zmeraj lahko stoji pokonci, se premika in tudi poišče pomoč. Če pa je poškodovano eno ali drugo stopalo in še zlasti en ali drug sklep, je s tem prizadeto vse telo, potem se zgrudi ter se ne more premikati in si poiskati pomoči. In prav zato so noge pri vsakem človeku močnejše od vseh drugih telesnih delov.

- 11 Ker pa so si prebivalci Saturna izgovorili najpomembnejši del noge pod kolenom Velikega ustvarjenega človeka, zaradi katerega se jim Veliki duhovni človek ob številnih drugih priložnostih bolj približa, je treba prav iz tega razloga pri duhovih ljudeh s Saturna, in sicer pri vsakem posamezniku paziti, kateri od sedmih (temeljnih) duhov** (iz katerih je sestavljen vsak posamezen duh) je najnevarnejši. In prav v ta namen obstaja sedem lun; na teh se na eni ali drugi luni eden ali drugi od teh sedmih (temeljnih) duhov umiri in ustrezno uskladi s preostalimi šestimi (temeljnimi) duhovi. – Iz te razlage boste pač spoznali, zakaj je temu planetu dodeljenih sedem lun
- 12 Zdaj veste vse o lunah. Njihovo oddaljenost in velikost smo vam razkrili že na začetku. In tako ni ničesar več, kar bi o njih še lahko povedali.
- 13 In ker smo torej spoznali planet, obroč in tudi lune, smo s tem končali razlago o Saturnu.

- 14 Zdaj bo lahko še ta ali oni, ki teže doje-ma, vprašal, čemu sploh rabi vsa ta razlaga o tem planetu? – Nič drugega ne bom rekel kot samo to:
- 15 Prvič, vsak, ki je to razlago prebral, naj si vzame za zgled, kako povsem drugače prebivalci Saturna v primerjavi z Zemljani sledijo Moji volji.
- 16 Drugič, naj bi iz vsega spoznal, da Moja ljubezen, modrost, moč in očetovska skrb segajo veliko dlje, kot si sploh lahko predstavlja oholi človekov razum v svoji nespameti.
- 17 In tretjič, prav to besedilo naj bi ljudi te Zemlje usmerilo k popolni ponižnosti, iz katere bi spoznali, kdo so oni in kdo sem Jaz, njihov Bog, Stvarnik in Oče.
- 18 Pri tem naj si vsak potrkna na prsi in razmisli, kakšna velika milost in usmiljenje sta mu bila podeljena, da sem se Jaz, edini Gospod in Stvarnik takšnih čudovitih del, odločil izbrati Zemljo, ta mali umazani planet, za zibelko Svoje neskončne ljubezni, usmiljenja in milosti in s tem obilja Svojega božanskega bitja!
- 19 Zato vam bom na kratko spregovoril tudi o Soncu in še nekaterih drugih planetih, čeprav ne tako obsežno, pa kljub temu še zmeraj dovolj izčrpno.
- 20 In s to zdaj izrečeno obljubo naj to podajanje končam! – Naj vas spremljajo Moj blagoslov, Moja ljubezen, milost in usmiljenje! Amen!

* O Velikem ustvarjenem človeku, tj. k materialnemu stvarstvu usmerjenemu velikemu praduhu Luciferju, glej bolj obširno v Lorberjevem delu Robert Blun (II. del, pog. 301) in v celostni predstavitvi Novega razodetja Temeljna življenjska vprašanja v luči poslanstva Jakoba Lorberja (I. del, stran 46)

** O »sedmih temeljnih duhovih« v Bogu in človeku glej Veliki Janezov evangelij, VII. del, pog. 18; Temeljna življenjska vprašanja, I. del, stran 21 in III. del, stran 485.

KONEC

KNJIGE SLOVENSKEGA PREROKA

Jakob Lorberja

JANEZOV EVANGELIJ 1. knjiga

Gre za zapise Jezusovih nauk, kakor jih je glasbeniku Jakobu Lorberju, sredi prejšnjega stoletja, v območju srca narekoval kristalno jaseen notranji glas, ki ga je prerok prepoznal kot Kristusovega.

Cena knjige: 3.500 tolarjev.

JANEZOV EVANGELIJ 2. knjiga

Cena knjige: 3.500 tolarjev.

JANEZOV EVANGELIJ 3. knjiga

Cena knjige: 3.900 tolarjev.

JANEZOV EVANGELIJ 4. knjiga

Cena knjige: 4.900 tolarjev.

ŠKOF MARTIN

Gre za narekovoano dogajanje, ki nam skuša na podlagi usode katoliškega škofa orisati, kaj se s človekovo dušo dogaja po smrti.

Cena knjige: 3.500 tolarjev.

DOPIŠOVANJE KNEZA ABGARJA Z JEZUSOM

Zaradi bogatih sporočil se je te knjižice prejelo tudi ime popolni evangelij.

Cena knjige: 1.500 tolarjev.

ZEMLJA IN LUNA

Prerok Jakob Lorber je v tej knjigi opisal zgradbo in nastanek obeh planetov z opisi živih bitij, ki živijo na Zemlji in tudi tistimi na Luni.

Cena knjige: 2.000 tolarjev.

Cena
3.500 tolarjev

BOŽJE GOSPODARJENJE

1. knjiga